

ਏਏਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦਾਸੁਇ ੩
ਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁਇ
ਇਏਸਤੁਸੀਤੋਭੁਗਿਆਨਾਸੁ
ਸੁਇਏਪਾਵਿਪਾਵਿਪਾਵਹਿਮ
ਏਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਨਾਸੁ ੧੦ ਸੁਇਏਸਚਾਗੁਣਾ
ਸਤਿਸਾਹਾਸੁਇਏਸੀਏਪਾਵਹਿ
ਚਾਹਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਨਾਸੁ ੧੧ ਸੀਨੇਕੀਗਤਿਕਯੀਨ
ਤਾਇਕਾਗਾਦਿਕਲਮਨਲਿਖ
ਵੀਚਾਰਾਏਸਾਨਾਨਿਰੰਜਨੁ

18

ਐਸੁਖਿਸਲਾਹਿਣਮੰਦਾਸੁਇਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦਾਸੁਇ ੩
ਐਸਾਸਤਾਸਿਮ੍ਹਿਤਿਵੇਦਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁਾਸੁਇ
ਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਾ ੮ ਸੁਇਐਸਤੁਸੀਤੋਖੁਗਿਆਨੁਾਸੁ
ਇਐਅਠਸਾਠਿਕਾਇਸਨਨੁਾਸੁਇਐਪਾੜਿਪਾੜਿਪਾਵਹਿਮ
ਨੁਾਸੁਇਐਲਾਗੈਸਾਹਿਜਿਧਿਆਨੁਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਗਾਸੁਾਸੁਇਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਾ ੧੦ ਸੁਇਐਸਰਾਗੁਣਾ
ਕੇਗਾਹਾਸੁਇਐਸੇਖਪੀਚਪਾਤਿਸਾਹਾਸੁਇਐਅੰਧੋਪਾਵਹਿ
ਰਾਹਾਸੁਇਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਰਾਹਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਗਾਸੁਾਸੁਇਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਾ ੧੧ ਅੰਨੇਕੀਗਾਤਿਕਹੀਨ
ਜਾਇਜੇਕੋਕਹੈਪਛੈਪਛੁਤਾਇਕਾਗਾਦਿਕਲਮਨਲਿਖ
ਣਹਾਰਾਅੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਫੀਚਾਰਾਐਸਾਨਾਨੁਨਿਰੰਜਨੁ

ਗੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁ
ਧਿ ਅੰਨੈ ਸਚਾ ਲਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ਅੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੇਟਾ ਨ ਖਾਇ ਅੰ
ਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ਅੰਨੈ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ
ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਅੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕਨ ਪਾਇ ਅੰਨੈ ਪਾਤਿਸਿ
ਉਪਚਾਟੁ ਜਾਇ ਅੰਨੈ ਮਰਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ਅੰਨੈ ਪਰਮ ਸੇਤੀਸ
ਨ ਬੰਧੁ ਅੰਨੈ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋ
ਇ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਨੈ ਪਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਅੰਨੈ ਪਰਵਰੈ ਸਾਧਾਰਾ
ਅੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਚੁਰਾਸਿ ਪਾ ਅੰਨੈ ਨਾਨ ਕਭਵਹਿ ਨਾਭਿ ਪਾ ਅੰਨੈ
ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰ
ਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨਾ ਪੰਚੇ ਪਵਹਿ ਦਰਗਾਹਿ ਮਨਾ ਪੰਚੇ ਸੋਹਾਹਿ
ਦਾਰਿ ਰਾਜਾਨਾ ਪੰਚਾ ਕਾ ਚੁਏ ਕੁਧਿ ਮਨਾ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀ

ਚਾਰਾ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾ ਹੀ ਸੁਆਰਾ ਧੋਲੁ ਪਰਮੁ ਦਾਇਆ ਕਾ ਪੂਤਾ ४
 ਸਿੱਤੋ ਖੁਬਾ ਪਰਖਿਆ ਜਿ ਨਿਸੁਤਿ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਾਚਿਆਰਾ ਧ
 ਵਲੈ ਉਪਾਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰਾ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾ
 ਰਤ ਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰਾ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵਾ ਸਭ ਨਾਲਿ ਖਿ
 ਆਵੁ ਤੀਕ ਲਾਮਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਲੇਖਾ ਲਿ
 ਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ਕੇਤਾ ਤਾਵੁ ਸੁਆਲਿ ਹੁਰੁ ਪ੍ਰਾਕੇਤੀ ਦਾ ਤਿਜਾ
 ਏਕੈ ਦੁਕੁਤਾ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੈ ਕਵਾਉ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ
 ਦਰੀਆਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾਵੀ ਚਾਰਾ ਦਾਰਿਆਨ
 ਜਾਵਾ ਏਕਵਾਰਾ ਜੋਤੁ ਪੁਛਾਵੈ ਸਾਈਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੂਸ ਦਾਸ
 ਲਾਮਾ ਤਿਨਿ ਰੰਗਾਰਾ ॥੬॥ ਅਸੀਖ ਜਪ ਅਸੀਖ ਭਾਉ ਅਸੀ
 ਖ ਪੁਜਾ ਅਸੀਖ ਤਪ ਭਾਉ ਅਸੀਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਦਪਾਠ ॥
 ਅਸੀਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸਾ ਅਸੀਖ ਭਗਤ ਚਾਣ

ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਾਰਾ ਅਸੰਖਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾ ਤਾਰਾ ਅਸੰਖ ਸੂਰਮ
ਹਭਖਸਾਰਾ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਖ ਲਾਇ ਤਾਰਾ ਕੁ ਦਰਤਿ ਕਵਣ
ਕਹਾਵੀ ਚਾਰਾ ਵਾਰਿ ਅਨ ਜਾਵਾਏ ਕਵਾਰਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ
ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਾ ਤਿਨਿ ਰੰਗਾਰਾ ੧੧ ਅਸੰਖ ਸੂਰ
ਖ ਅੰਧ ਘੋਰਾ ਅਸੰਖ ਚੇਰ ਹਰਾ ਅਖੇਰਾ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਾਰਿ
ਜਾਇਜੇਰਾ ਅਸੰਖ ਗਲ ਦਫਹਾਤਿ ਆਕਮਾਹਿ ਅਸੰਖ ਪੰ
ਪੀਪਾ ਪੁਕਾਰਿ ਜਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿ ਆਰਕੂ ਕੋਢਿ ਰਾਹਿ ਅਸੰ
ਖ ਅਲੇਖ ਮਲੁ ਭੁਖਿ ਪਾਹਿ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭੰ
ਚਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ਵਾਰਿ ਅਨ ਜਾਵਾਏ ਕਵਾਰਾ
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਾ ਤਿਨਿ ਰੰਗਾਰਾ
੧੮ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਬਾਵਾ ਅਰੰਮ ਅਰੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋ
ਆ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਰੁ ਹੋਇ ਅਪਰੀਨਾ ਮੁ ਅਪਰੀ

ਸਾਲਾਹਾ ਅਖਰੀਗੀਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹਾਅਖਰੀਲਿਖ ੫
ਏਥੇਲਏਥਾਇਆਅਖਗਾਸਿਰਿਸੰਜੋਰੁਫਖਾਇਆਜਿਨਿਏ
ਹਿਲਿਖੋਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿਗਜਿਵਕੁਰਮਾਏਤਿਫਾਤਿਫਪਾਹਿ
ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਓਗਫਿਟੁਨਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਓਕੁਦਰਤਿਕ
ਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰਾਵਾਰਿਆਨਜਾਦਾਏਕਦਾਰਾਜੇਤੁਧੁਤਾ
ਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰਾਤੁਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ੧੯੦
ਭਰੀਐਹਥਪੈਰਤਨੁਦੇਹਾਪਾਣੀਧੋਤੈਓਤਰਸੁਖੇਹਾਮੁਤਪਲੀ
ਤੀਕਪੜ੍ਹਹੋਇਦੇਸਾਬੁਫੁਲਈਐਓਹੋਇਹਭਰੀਐਮਾਤਿ
ਪਾਪਕੈਸੀਗਿਓਹੋਧੋਪੈਨਵੈਕੈਰੀਗਿਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਪਦੁਨਾਹਿ
ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹਾਅਪੇਥੀਜਿਅਪੇਹੀਖਾਹਾ
ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਅਦਹੁਜਾਹਾ੨੦ਤੀਰਬਤਪੁਦਾਇਆਦਤੁਦਾਨੁ
ਜੋਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁਸੁਇਆਮੀਨਿਆਮਾਨਿਕੀਤਭਾਉ

ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਾਲਿਨਾਉਸਭਗੁਣਤੇਰੇਮੇਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਵਿਦੁਗੁਣਕੀਤੇਰਗਤਿਨੋਹੀ॥ਸੁਆਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬ
ਰਮਾਉਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਾਨਿਚਾਉਕਵਣੁਸੁਦੇਲਾਵਖ
ਤੁਕਵਣੁਕਵਣਾਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰਾਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਆ
ਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰਾਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿ
ਹੋਵੇਲੇਖੁਪੁਰਾਣਾਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਾਨਿ
ਲੇਖੁਕਾਰਾਣਾਥਿਤਿਕਾਰਨਜੇਹੀਜਾਣੈਚੁਤਿਆਹੁਨਕੋਈ
ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਜੇਈ॥ਕਿਵਕਾਰਿ
ਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾਨਾਨਕਆ
ਖਾਣਿਸਭੁਕੋਆਪੇਇਕਦੁਇਕਾਸਿਆਣਾਵਰਾਜਾਹੀਉਵ
ਰੀਨਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਰੀਚ
ਇਆਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆ

ਗਾਸਾਓੜਕਓੜਕਭੁਲਿਬਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਤਾਸਹ ੬
ਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੁਇਕਪਾਤੁਲੇਖਾਹੋਇਤ
ਲਿਖੀਐਲੇਖੇਹੋਇਦਿਣਾਸੁਨਾਨਕਵਡਾਅਖੀਐਆਪੇ
ਜਾਣੈਆਪੁਰਕਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈ
ਆਨਦੀਆਅਤੈਫਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾਣੀਆਹੀ
ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾਰਿਰਹਾਸੇਤੀਆਲੁਪਨੁਕੀਫੀਤੁਲਿ
ਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿਰਕਤਾਅੰਤੁਨਾਸਿਫਤ
ਕਹਾਇਨਾਅੰਤੁਆਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਇਨਾਅੰਤੁਆਅੰਤੁਨਦੇਖ
ਇਸੁਣਾਇਨਾਅੰਤੁਆਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਾਅੰਤੁਆਅੰਤੁਨ
ਜਾਪੈਕੀਤਾਅਕਾਰਾਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਵਾਰਾਅੰਤੁਕਾਰ
ਇਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾਹੀਏਹੁਅੰਤੁ
ਨਜਾਣੈਕੋਇਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇਫਡਾਸਾਹਿਬੁ

ਉਚਾਥਾਉ ਉਚੇਉ ਪਰਿਉਚਾਨਾਉ ਏਵਰੁਉਚਾਹੋਵੈਕੋਇਾਤਿ
ਉਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇਾਜੇਵਰੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ
ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ ॥੨੪॥ ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨ
ਜਾਇਾਵਰੁਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਆਇਾਕੇਤੇਮੰਗਾਹਿਜੋਧਮ
ਪਾਰਾਕੇਤਿਆਚਾਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੈ
ਕਾਰਾਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿਕੇ
ਤਿਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾਰਾਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰਾ
ਬੀਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇਾਹੋਰੁਆਖਨਸਕੈਕੋਇਾਜੇਕੋਖ
ਇਕੁਆਖਣਪਾਇਾਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇਆ
ਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੋਇਆਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੋਇਾਜਿਸਨੇਬ
ਖਸੇਸਿਫਾਤਿਸਲਾਹਿਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹਾਰਪਾ
ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰਾਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲ

ਭੰਡਾਰਾ ਅਮੁਲਾ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੇਜਾਹਿ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ॥
 ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣਾ ਅਮੁ
 ਲੁਤਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣਾ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ
 ਨੀਸਾਣਾ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣਾ ਅਮੁਲੇਅ
 ਮੁਲੁ ਆਖਿ ਆਨ ਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥
 ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ਆਖਹਿ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਹਿ ਵੀਖਿ ਆਣਾ
 ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦਾ ਆਖਹਿ ਰੋਪੀ ਤੈਰੋ ਬੰਦਾ ਅ॥
 ਖਹਿਣੀ ਸਰਮ ਆਖਹਿ ਸਿਧਾ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਾ ਆ
 ਖਹਿਦਾ ਨਦ ਆਖਹਿ ਦੇਵਾ ਆਖਹਿ ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਮਨ ਸੇਵਾ
 ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਭਿਠਿ ਭਿਠਿ ਜਾਹਿ
 ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ਤਾ ਆਖਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੋਇ ਜੇ
 ਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇ ਵਡੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਜੇ ਕੋਅ॥

ਖੋਬੋਲੁ ਫਿਗਾ ਤੁਹਾ ਤਾਲਿਖੀ ਅੰਸਿ ਰਿਗਾ ਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥
 ਸੇਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੇਪੁ ਕੇਹਾ ਸਿਤੁ ਬਹਿਸਰ ਬਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ ਨਾ
 ਦਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਓ
 ਕਹੀ ਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਾਹਿ ਤੁਹੁ ਨੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ
 ਬੈਸੀ ਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਪਰਮੁਦੁਆਰੇ ਗਾਵਾਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
 ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਰਮੁਦੀਚਾਰੇ ਗਾਵਾਹਿ ਇ
 ਸਚੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਾਹਿ ਇਦਾਸਾ
 ਇਥੈ ਠੇ ਦੇਵਤਿ ਆਦਰਿ ਨ ਲੇ ਗਾਵਾਹਿ ਸਿਧਸਾਧੀ ਅੰ
 ਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧਵਿ ਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ
 ਗਾਵਾਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਪੀਤ ਪਤਾਨਿ ਰਖੀ ਸਰ
 ਜੁਰਾ ਜੁਰਾ ਦੇਵਾ ਨ ਲੇ ਗਾਵਾਹਿ ਮੋਹਿਣੀ ਅਮਨੋ ਸੋਹਨਿ ਸੁਰ
 ਗਾਮਛੁ ਪਾਇਆ ਲੇ ਗਾਵਨਿ ਚਤੁਰ ਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਾ ਸਾਠੀ ਤੀ

ਇੰਦਰ

ਰਬਨਾ ਲੋਗਾ ਵਾਹਿਜੋ ਪਾਸ ਹਾਬਲ ਸੁਰਾਗਾ ਵਾਹਿਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬ
 ਵਾਹਿਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਰਖੇ ਪਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧੋ ਨੇ
 ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ਹੋਰਿ ਕੇ ਤੇਗਾ ਵ
 ਨਿਸੇ ਮੇਚਿ ਤਿਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਵੀ ਚਾਰੇ ਸੇਈ ਸੇਈ
 ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਹੋਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾ
 ਸੀਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ਚੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜਿਨਿ
 ਆਇ ਆਜਿ ਨਿਭਾਈ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਵੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ
 ਤਿਸ ਦੀ ਵਾਰਿ ਆਈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੇ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕ
 ਰਣਾ ਜਾਈ ਸੇਪਾ ਤਿਸਾ ਹੁਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨ ਨ ਕਰਹੁ
 ਰਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮੁੰਦਾ ਸੇ ਤੇਖੁ ਸਰਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕ
 ਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਧੀਖਕਾ ਕੁਕੁ ਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਵੰਡਾ

ਪਰਤੀਤਿਆਈਪੀਸਗਲਜਮਾਤੀਅਨਿਜੀਤੈਜਚੁਜੀ
ਤੁਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾ
ਹਿਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁਰਦਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਾਇਅ
ਭੰਡਾਰਇਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦਾਅਪਨਾਬੁਨਾਬੀਸ
ਭਜਾਕੀਰੀਧਿਨਿਧਿਅਦਰਸਾਦਾਸੰਜੋਗੁਦਿਜੋਗੁਦੁਇ
ਕਾਰਚਲਾਦਹਿਲੇਖੇਆਦਹਿਭਾਗੁਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
ਵੇਸੁਰਦਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਦਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰ
ਵਾਣਾਇਕਸੀਸਾਰੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏਦੀਬਾਣੁ
ਜਿਵਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵੈਹੈਵੈਫੁਰਮਾਣੁਓਹੁ
ਵੇਖੈਭਨਾਨਾਦਿਰਿਨਾਵੈਥਹੁਤਾਏਹੁਦਿਭਾਣੁਆਦੇਤਿ

ਸ

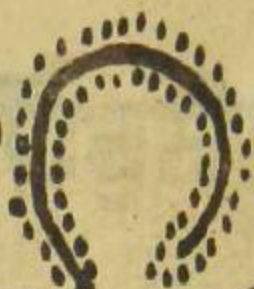
ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ਼ਾ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁਜੁ
 ਗੁਏ ਕੋਵੇਸ਼ਾ ੩੦ ਆਸਣੁ ਲੋਇਲੋ ਇਭੰਗਾਰਾ ਜੋਕਿਛੁ
 ਪਾਇਆ ਸੁਏ ਕਾਫਾਰਾ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕੋਖੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਨਾ
 ਨਕਸਚੇ ਕੀਸਾ ਚੀਕਾਰਿ ਆਦੇਸ਼ਾ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸ਼ਾ ਆ
 ਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁਜੁ ਗੁਏ ਕੋਵੇਸ਼ਾ ੩੧
 ਇਕਦੂਜੀ ਭੋਲਖਹੋ ਹਿਲਖਹੋ ਕਹਿਲਖਦੀਸਾ ਲਖੁਲ
 ਖਰੋੜਾ ਆਖੀ ਆਹਿਏ ਕੁਨਾ ਮੁਜਰਾ ਦੀਸਾ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪ
 ਤਿਪਵੜੀ ਆਚੜੀ ਐਹੋਇ ਇਕੀਸਾ ਸੁਇਗਲਾ ਆਕਾਸ
 ਕੀਕੀਟਾ ਆਈਰੀਸਾ ਨਨਕਨਦਰੀਪਾਈ ਐਕੁੜੀਕੁੜੀਠੀ
 ਸਾ ੩੨ ਆਖਇਜੋਰੁ ਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ ਜੋਰੁਨਮੰਗਇਦੇ
 ਇਨਜੋਰੁ ਜੋਰੁਨਜੀਫਾਇ ਮਰਇਨਹਜੋਰੁ ਜੋਰੁਨਰਾਜ
 ਮਾਲਿ ਮਾਨਿਜੋਰੁ ਜੋਰੁਨ ਸੁਰਤੀਰੀ ਆਨਦੀਚਾਰਾ ਜੋਰ

ਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸਿਸਾਰਾਜਿਸੁਹਾਥਿਜੋਰੁਕਾਰਿਟੇਪੈਜੋਇਆਨਾ
ਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਤੀਰਤੀਥਿਤੀਵਾਰਾਪਟ
ਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾਤਿਸੁਫਿਚਿਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀ
ਧਰਮਸਾਲਾਤਿਸੁਫਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾਤਿਨਕੋਨਾ
ਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰਾਸਚਾਆ
ਪਿਸਾਚਾਦਰਬਾਰਾਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਣਾਨਦਰੰ
ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣਾਕਚਪਕਾਣੀਓਥੈਪਾਇਨਾਨਕਰਾ
ਇਆਜਾਪੇਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮਖੰਡਕਾਣੇਹੋਧਰਮਾਗਿਅ
ਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮਾਕੇਤੇਪਟਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਾਰਿਕੇਤੇ
ਕਾਨਮਹੇਸਾਕੇਤੇਬਰਮੇਪਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੁਪਰੰਗਾਕੇਵੇ
ਸਿਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੁਓਪਵੈਸਾਕੇਤੇਇ
ਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸਾਕੇਤੇਸਿਧਭੁਪਨਾਥਕੇ

ਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਸਾ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾ ਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸ ੧੦
ਮੰਦਾ ਕੇਤੀ ਆਖਣੀ ਕੇਤੀ ਆਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤਨ ਰਿਦਾ ਕੇ
ਤੀ ਆਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਨਕਾ ਅੰਤੁਨ ਅੰਤੁਨ ਰੂਪ ਗਿਆ
ਨਖੰਡ ਮਾਹਿਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡਾ ਗਤਿ ਬੈਨਾਦਾ ਬੈਨੇ ਦਕੋਰ ਅਨੰਦੁ
ਸਰਮਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪਾ ਗਤਿ ਬੈਘਾਤਾ ਤਿਘਾਤੀ ਮੇਥਹੁ ਤੁ
ਅਨੁਪਾਤਾ ਕੀ ਆਗਲਾ ਕਬੀ ਆਨਾ ਜਾਹਿ ਜੋ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ
ਪਛੁਤਾਇ ਗਤਿ ਬੈਘਾਤੀ ਮੇਥਹੁ ਗਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਗਤਿ ਬੈਘਾਤੀ
ਮੇਥਹੁ ਗਤਿ ਪਾਕੀ ਸੁਧਿ ੩੬ ਕਰਮਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ਗਤਿ ਬੈ
ਹੋਰਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਗਤਿ ਬੈਸੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਾਗਤਿ ਨ ਮਾਹਿਰਾਮਰ
ਹਿ ਆਭਰ ਪੁਰਾ ਗਤਿ ਬੈਸੀ ਤੋਸੀਤਾ ਮਹਾਮਾਹਿਤਾ ਕੇਰੂਪ ਨਕ
ਬਨੇ ਜਾਹਿ ਨਾਥਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨ ਕੈਰਾਮ ਫਸੈ ਮ
ਨ ਮਾਹਿ ਗਤਿ ਬੈਭਗਾਤਿ ਵਸਾਹਿ ਕੋਲੇ ਆਕਰਹਿ ਅਨੰਦ ਸਦ

ਮਨਿਸੋਇ ਸਚਖੰਡਿਸੋਨਿਰਕਾਰਾ ਕਾਰਿਕਾਰਿਫੇਖੇਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਾਤਿਥੇਖੰਡੁਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾ ਜੋਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨ
ਅੰਤਾਤਿਥੈਲੋਅੰਲੋਆਆਕਾਰਾਜਿਫਾਜਿਫਹੁਕਮੁਤਿਫੇ
ਤਿਫਕਾਰਾਵੇਖੇਫਿਰਸੈਕਾਰਿਫੀਚਾਰਾਨਾਨਕਕਥਨਕਰਤਾ
ਸਾਰਾ੩੧ ਸਤੁਪਹਾਰਾਪੀਰਤੁਮੁਨਿਆਰਾਅਹਰਾਇਆਤਿਫੇ
ਦੁਹਥੀਆਰਾਭਉਖਲਾਅਰਨਤਪਤਾਉਭਾਡਾਭਉਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਤਿਤੁਫਾਲਿਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲਾਜਿਨਕਉਨ
ਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰਾਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ੩੮
ਸਲੋਕਾਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤਾਦਿਫ
ਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਵਾਈਆਖੇਲੋਸਗਲਜਗਤਾਚੀਗੀਅ
ਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੁਰਿਕਰਮੀਆਪੋਆ
ਪਈਕੋਨੇਕੋਕੋਦੁਰਿਗਜਿਨੀਨਮੁਧਿਆਈਆਗਏਮਸਕਤਿ

ਘਾਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ

॥=॥=

੧੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੇਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੇਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇ
ਹਾਸੇ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿ ਤੁਥਾ ਹਿਸਰ ਬਸ ਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ
ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਕਣ ਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪਰੇ
ਜਿਥੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਕਣ ਹਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇਪ
ਵਣੁ ਪਾਣਿ ਬੈਸੀ ਤਰੁ ਗਾਵੈ ਗਾਜਾ ਪਰਮੁ ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁ
ਧੋ ਨੇ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਰਮੁ ਬੀਚ
ਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਈਸਰੁ ਬਹਾਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸ
ਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰਾ ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਾਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵ ਤਿਆ
ਦਾਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਿਪਸਾ ਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵ
ਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਾਪਬੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧੋ ਨੇ ਜਤੀਸਤੀਸਤੀ ਬੀ

ਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਵੀਰਕਰਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਪੀਤੁਤਪੜਨਿ
 ਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਦਾਨਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੋਹਣੀਅ
 ਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਭੁਪਾਇਅਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਰਤਨਉ
 ਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਾਠਿਤੀਰਥਨਲੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨੋਜੋਧਮਹਾ
 ਬਲਿਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਖਾਣੀਚਾਰੇਗਾਵਨਿਤੁਪੋਨਖ
 ਰਮੰਡਲਬਿਹਮੰਡਕਾਰਿਕਾਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇਸੇਈਤੁਪੋਨ
 ਗਾਵਨਿਜੋਤੁਪੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇਹੋਰਿਕੇਤੇ
 ਤੁਪੋਨਗਾਵਨਿਸੇਮੋਚਿਤਿਨਅਵਨਿਨਾਨਕਕਿਅਬੀਚਾਰੇ
 ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈਹੈਭੀਹੋਸੀ
 ਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈਮਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਾਰਿ
 ਕਾਰਿਜਿਨਸੀਆਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇਖੇਕੀਤ
 ਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿਅਈਯਜੋਤਿਸੁਭਾਵੰਸੇਈਕ

ਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈਐਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿ ੧੨
 ਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ ੧ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿਦਰੁ
 ਆਖੇਸਭੁਕੋਇਕੇਦਰੁਦਰੁਰੀਠਹੋਇਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿ
 ਆਜਾਇਕਹਣੈਕਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਾਇ ੧ ਦਰੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾ
 ਗਾਹਿਰੀਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾਕੋਇਨਜਾਣੇਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਦਰੁ
 ਚੀਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈਸਭਕੀ
 ਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈਗਾਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚੁਰਚੁਰਹਾਈ
 ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਟਾਰੁਆਈ ੨ ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਾ
 ਸਭਿਚੀਰਾਆਈਆਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਰੁਆਈਆਤੁ
 ਧੁਦਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾ
 ਈਆ ੩ ਆਖਣਿਦਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾਸਿਟਤੀਭਰੇਤੇਰੇਰੇ
 ਰਾਗਾਸਿਸੁਤੁਦੇਹਿਤਿਏਕਿਆਚਾਰਾਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾਰਣ
 ਹਾਰਾ ੪ ੫ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾਜੀਦਾਦਿਸਰੈਮਾਰਿਜਾ

ਉਸਾ ਖਾਣਿ ਅਉਖਾਸਾ ਚਾਨਾ ਉਸਾ ਚੇਨਾ ਮਕੀਲਾ ਗੋਭੂਖਾ ਉਤੁਤੁ
 ਖੇਖਾਇ ਚਲੀ ਅਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਫਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਸਾਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਫਾਝਿ ਆਈ ॥
 ਆਖਿ ਬਕੇ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਾਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣੁ ਪਾਹਿ ॥
 ਵਡਾ ਨਹੈ ਫੈਘਾ ਟਿਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਓਹੁ ਮਰੈ ਨਹੈ ਫੈਸੇ ਗਾ ਦੇਵ ॥
 ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗਾ ਚਾਣੁ ਏਹੋ ਰੁਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋਹੋ ਆਨਾ ਕੋਹੋ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਫਰੁ ਆਪਿ ਤੇ ਫਰੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ
 ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਫਿਸਾਰਾ ਹਿਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਫੈ ਬਾਝੁ
 ਸਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਾਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਤਿ
 ਚਰਸ ਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨ ਉਕਰ ਉਚਾਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀ ਗੋਕਿਰ ਮਸ
 ਤਿ ਚਰਸ ਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤਿ
 ਚਰਦੇ ਫੋਕੇ ਉਰਾ ਮਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਚਰਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾ
 ਨਸ ਖਾਈ ॥ ਹਾਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਰਿ ਜਨ

ਕੇਵ ਰੁਭਾ ਗਵ ਰੇਗੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ ਹਰਿ ॥੧੩॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਪਤਾ ਸਾਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਭਾਗ ਹੀਣ ਜਾਮਪਾ
 ਸਿ ਜੋਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਅਏ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀ
 ਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸ
 ਤਕਿ ਲਿਖਿ ਆਲਿਖਾਸਿ ॥੪॥ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
 ਏਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੫॥ ਖਾਰਾ ਗੁਰੁ ਜਰੀ ਮ
 ਹਲਾ ਪ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਉ ਦਮੁ ਜਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਰਿ
 ਆਸੈ ਲਪਥਰਾ ਮਹਿ ਜੀਤਉ ਪਾਏ ਤਾ ਕਾਰਿ ਜਕੁ ਆਕੈ ਕਾਰਿ ਪਾਰਿ
 ਆ ॥੬॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਤਾਰਿ ਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਕੇਕਾ ਸਟਹਾਰਿ ਆ ॥੮॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਨਿ

ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਾਨਿ ਤਾ ਕੇ ਇਨ ਕੀ ਸਕੀ ਪਾਰਿਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ
 ਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁ ਦੁਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਉਭੈ ਉਭੈ ਭੁਆਵੈ ਸੇ ਕੇ
 ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਛੈ ਬਚ ਰੇਛਾ ਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਪਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁ
 ਗਾਵੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸੁ
 ਠਾ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁ ਰਕਰ ਤਲ ਪਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ
 ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅੰਤੇ ਰਾਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪੁ ॥ = ॥ = ॥

ਰਾਗੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਾਮਾ ਅਗਾ
 ਮਾਪਾਰਾ ਸਾਭਿ ਧਿਆਵਾਹਿ ਸਾਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸ
 ਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਾਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀ ਮਾਕਾ ਦਾਤ ॥

ਗਾਗਰੀਧਿਅਵਹੁਸੀਤਹੁਜੀਸਭਿਦੁਖਾਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾਗਰੀ ੧੪
ਆਪੇਠਕੁਰਹਾਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਨਕਜੀਤਵਿਚਾਰਾ
੧੧ਤੁੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਾਰਿਏਕੋਪਰਭੁ
ਸਮਾਣਾਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੋਚੇਸਾਵਿਡਾ
ਣਾਤੁੰਘਟਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਪੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਜਾਣਾਤੁੰਘਟਪਰਬਹੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੋਕਿਆਗੁਣਆ
ਖਿਟਖਾਣਾਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁਪੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕਾਤਿਨਕੁ
ਰਬਾਣਾ੨ਗਰੀਧਿਅਵਹਿਹਾਰੀਧਿਅਵਹਿਤੁਪੁਜੀਸੇਜਨ
ਜੁਗਾਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਾਰੀਧਿਆ
ਇਆਜੀਤਿਨਤੁੰਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਾਰੀ
ਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀਜਿਨਸੇ

ਦਿਆਜਿਨਸੇਦਿਆਸੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀਅਸੇ
ਪੰਨੁਸੇਪੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜਿਨਨਾਨਕਾਤਿਨਬਾਲਿ
ਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੀਰਾਜੀਭਰੇਬੇਅੰਤ
ਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਅਨਿ
ਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜ
ਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜ
ਹਿਖਹੁਸਿਮਿਤਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾਅੰ
ਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗ
ਦੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਫੜ
ਅਵਰਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗਜੁਗਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿ
ਹਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇ

ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿ
 ਰਜਿ ਸਭ ਰੋਈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਚਾਣਗਾ ਫੈ ਕਰ ਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੇ ਸਭ
 ਸੋ ਕਾਜ ਦੇਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਾਚਿਆ
 ਰੁਮੈ ਰਾਸਾਈ ਜੇ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਬੀ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਦਾਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾ
 ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਾ ਮਰਤਨੁ ਪਾ
 ਇਆ ਚਰਮੁ ਖਿਲਾਧਾ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ਤੁਧੁ ਆਪਿ
 ਦਿਛੋ ਕਿ ਆਪੀ ਮਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆ ਉਸਭ ਤੁ
 ਝਹੀ ਮਾਹਿ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਭਿ
 ਤੇਰਾ ਬੇਲਾ ਦਿਸੈ ਗੀ ਮਲਿ ਦਿਛੁ ਕਿ ਆਸੀ ਜੋ ਗੀ ਮੇਲਾ ॥੨॥
 ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਝਾਣਾ ਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਸਦਹਿ
 ਆਖਿ ਫਖਾਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਸੁਧੁ ਪਾਇਆ

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭੁ ਨੀਤਿ ਮਾਇਆ ॥

ਸਹਜੇਹੀਹਾਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ਤੁਝੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਆ
 ਸਭੁਹੋਇ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਤੁਕਰਿਕਾਰਿਦੇ
 ਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥
 ੪॥੨॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਤਿਤੁਸਰਦਰਵੈਭਈਲੇਨਿ
 ਵਾਸਾ॥ ਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀ
 ਚਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਤੁਬੀਅਲੇ॥੧॥ ਅਨਏਕਨਚੇਤਸਿਮੁਕੁ
 ਮਨਾ॥ ਹਾਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹਉ
 ਜਤਿਸਤਿਨਹੀਪਾਕੈਆ॥ ਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਾਇਆ
 ਪੁਣਵਾਤਿਨਾਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਹੀਵੀਸਾਰਿਅ॥
 ੨॥੩॥ ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹਰੀ
 ਆਰੋਬਿਦਮਿਲਿਣਕੀ॥ ਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ ਅਵਰਕਾ

ਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਾਮਾਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮਾ॥੧॥ ੧੬
 ਸਰੰਜਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ ਜਨਮਾਥਿਰਬਜਾਤਿਰੈ
 ਰਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਪਰਮੁਨਕਮਾਇ
 ਆਸੇਵਾਸਾਪਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨ
 ਚਕਰੀਆਸਗਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੪॥ ਼ੋ਼ੋ਼ੋ਼ੋ
 ਸੋਹਲਾਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ੧॥=॥=॥=॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਪਾਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇ
 ਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੈ॥ ਤਿਤੁਪਾਰਿਗਾਫਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਫਰਿਹਾਸਿਰ
 ਜਣਹਾਰੈ॥੧॥ ਤੁਮਗਾਫਹੁਸੋਰੈਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾਹਉਦਾਰੈ
 ਜਿਤੁਸੋਹਿਲੇਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਤ੍ਰੈ
 ਸਮਾਣੀਅਨਿਦੇਖੇਗਾਫੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਾਤਿਨਾਪ

ਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰਾ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲ
ਕਾਰਿਪਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸਕੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿ
ਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਹੁਚਾਸਦਕੋਨਿਤਪਵੰਨਿ
ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ਗੁਰੁ
ਆਸਾਮਹਲਾ१॥ਗੁਛੁਅਘਰਿਗੁਛੁਅਗੁਰਗੁਛੁਅਭਿਪਦੇਸ
ਗੁਰਗੁਰਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿ
ਹੋਇ॥ਸੋਪਗੁਰਾਖੁਟਰਾਈਤੋਇ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿ
ਆਪਕੀਆਪਹਗਾਥਿਤੀਫਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੁਰਜੁਏਕੋਗੁਤਿ
ਅਨੇਕਾ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸਾ॥੨॥੨॥ਗੁਰਾਪਨਾਸਰੀਮ
ਹਲਾ१॥ਗੁਰਾਨਾਮੇਥਲੁਗਦਿਚੰਦਦੀਪਕਥਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਤ
ਲਜਨਕੋਮੇਤੀ॥ਪੁਪੁਮਲਾਅਨਲੇਪਵਣੁਚਵਰੇਕਰੇਸਗਲ

ਬਨਗਾਇਓਲੀਤੋਜੋਤੀ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀਹੋਇਓਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀ ੧੧
 ਆਰਤੀਆਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੀਤਭੇਰੀ ੧੧ ਰਹਾਉ ਸਹਸ
 ਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉ ਸਹਸਮੁਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ
 ਸਹਸਪਦਾਬਿਮਲਨਨਾਏਕਪਦਰੀਧਾਬਿਨੁਸਹਸਤਵਰੀਧਾਇ
 ਵਚਲਤਮੋਹੀ ੨ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਜੋਇਆਤਿਸਦੈਚ
 ਨਾਇਸਭਮਹਿਚਾਨਣਹੋਇ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟਹੋਇ
 ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦ
 ਲੋਭਿਤਮਨੇਅਨਾਦਿਨੁਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾਕ੍ਰਿਪਾਜਲਦੇਹਿ
 ਨਾਨਕਸਾਰਿਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਗੁਰ
 ਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿਕੋਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਾਰਿਆ
 ਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਿਖੰਡੁਹੋਪੁਰਬੀਲਿਖਤਾਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆ

2

ਮਨਿਹਾਰਿਲਿਵਲੰਡਲਮੰਡਹੋ॥੧॥ ਕਾਰਿਸਾਧੁਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਦ
 ਰਾਹੋ॥ ਕਾਰਿਰੰਤਰਿਤਪੁਨੁਦਰਾਹੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਹਾਰਿਰ
 ਸੁਸਾਦੁਨਜਾਇਆਤਿਨਅੰਤਰਹਉਮੇਕੰਡਹੋ॥ ਜਿਉਜਿਉ
 ਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖਪਾਵਹਿਜਮਕਾਨੁਸਹਹਿਸਿਰਿਤੰਡਹੋ॥
 ਰਾਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਦੁਖਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰ
 ਡਹੋ॥ ਅਥਿਨਾਨੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਭਖੰਡ
 ਬਹਮੰਡਹੋ॥ ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਗਾਖੁਦ
 ਰਦਰਾਹੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖ
 ਮੰਡਹੋ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਉ
 ਬੇਨਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਜਿਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ ਈਹਾਖਾਟਿਚ
 ਲਪੁਹਰਿਲਾਹਾਅਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਅਭਿਧਾਪਟੋਦਿਨ

ਸੁਰੈਣਾਰੇ ਅਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁਸੀ ੧੮
 ਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੇਸੈ ਮਹਿਤ ਰਿਓ ਬਹਮਾਰਿ ਅਨੀ ॥ ਨਿਸਹਿ ਜਗ
 ਇਪੀਆਵੈ ਇਹੁਰਸੁ ਅਕਬਕਬਾਤਿ ਨਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਕਉ ਅ
 ਏਸੇਈ ਬਿਹਾਤੁ ਹਰਿਗੁਰਤੇ ਮਨ ਬਿਥਲੇਗਾ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਮ
 ਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹਿਨਹਾਇ ਹੁੰਦੇਗਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ
 ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮ
 ਗੈ ॥ ਮੋਕਉ ਕਾਰਿ ਸੰਤ ਨਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪ ॥ ੦ ੦ ੦ ੦ ੦ ੦

 ੧੬ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਪਨਿਰਾਛ ਸਕਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥ ਸੀ
 ਅਸਕੇਤ ਜਗਤ ਕੇਈਸਾ ॥ ਪਹਿਪ ਨ ਬਿਸਟਗਾਗਨ ਤੇਰੁ ਈਸਤ

ਹਿਨਿਆਨਥਪਾਈਦਿਈ ॥ ਪੀਨਿਆਪੀਨਿਆਲੋਗਨਕੇਰਾਜਾਦੁਸ
ਟਨਦਾਹਗਰੀਬਨਿਫਾਜਾਅਲਖਭਫਨਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇਦਾਸ
ਜਾਨਿਮੁਹਿਲੇਪੁਥਿਥਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਬਿਐਬਾਚਬੇਨਤੀ ॥ ਚਿਪਈਹਮ
ਗੀਕਰੋਹਾਥਦੇਰਛਾਪੁਰਣਹੋਇਚਿਤਿਕੀਇਛਾ ॥ ਭੁਚਰਣਨਮ
ਨਰਹੈਹਮਾਰਾਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪੁਤਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇਦੁਸਟਸ
ਭੈਤੁਮਘਾਵਹੁਆਪਹਾਥਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖਿਵਸੈਮੋਰੋਪ
ਰਵਾਰਾਸੇਵਕਾਸਿਖਸਬੈਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮੋਗਛਿਆਨਿਜਕਰ
ਦੇਕਰੀਏ ॥ ਸਬਥੈਗਨਿਕੋਆਜੁਸੰਘਰੀਏ ॥ ਪੁਰਣਹੋਇਹਮ ॥
ਗੀਆਸਾ ॥ ਤੇਰਭਜਨਕੀਰਹੋਪਿਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਹਿਛਾਭਿਕੋਈ
ਅਫਰਨਧਿਆਉ ॥ ਜੇਬਰਚਹੋਸੁਤੁਮਤੇਪਾਉ ॥ ਸੇਵਕਾਸਿ

ਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਆਹਿ। ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤਹਮਾਰੇਮਾਰੀਆਹਿ॥੪॥
 ਪਹਾਥਦੈਮੁਝੈਉਬਰੀਐ॥ ਅਰਣਕਾਲਕਾਤਾਜਨਿਦਰੀਐ॥੫॥
 ਜਿਸਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾਸੀਅਸਪੁਜਜੁਕਰੀਅਹੁਰਛਾ॥੫॥
 ਗਾਖਿਲੇਹੁਮੁਹਿਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੰਤਸਹਾਇਪਿਆਰੇ॥
 ਦੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਹੀਤਾ॥ ਤੁਮਹੀਪੁਰੀਚਤਰਦਸਕੰਤਾ॥
 ੬॥ ਕਾਲਪਾਇਬਹਮਾਬਪੁਪਰਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਸਿਫਜੀਅਵ
 ਤਰਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਕਰਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਕਲਕਾਲਕਾਕੀ
 ਆਤਮਾਸਾ॥ ੧॥ ਜਕਨਕਾਲਜੋਗੀ॥ ਸਿਫਕੀਰੀ॥ ਬੇਦਰਾਜਬ
 ਹਮਾਜੁਬੀਰੀ॥ ਜਕਨਕਾਲਸਭਲੋਕਸਦਾਰਾ॥ ਨਮਸਕਾਰ
 ਹੀਤਾਹਿਹਮਾਰਾ॥ ੮॥ ਜਕਨਕਾਲਸਭਜਗਤਭਨਯੋ॥ ਦੇਵਦੇਵ
 ਜਛਨਉਪਜਾਯੋ॥ ਆਵਿਅੰਤਿਏਕੈ॥ ਅਵਤਾਰਾਸੇਈਗੁਰੂ॥

ਸਮਝੀਅਹੁਮਾਰਾ॥ ੮॥ ਨਮਸਕਾਰਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾਰੀਸ
ਕਲਪਜਾਜਿਨਆਪਸਵਾਰੀ॥ ਸਿਦਕਨਕੋਸਿਦਗੁਨਸੁ
ਖੁਦੀਯੋ॥ ਸਤਨਕੋਪਲਮੋਬਧਕੀਯੋ॥ ੧੦॥ ਘਾਟਿਘਾਟਿਕੇਅੰ
ਤਰਕੀਜਾਨਤਾ॥ ਭਲੇਬੁਰੇਕੀਪੀਰਪਛਾਨਤਾ॥ ਚੀਟੀਤੇਕੁੰਚ
ਰਅਸਥੁਲਾ॥ ਸਭਪਰਕਿਰਪਾਦਿਸਾਟਿਕਾਰਿਫੂਲਾ॥ ੧੧॥
ਸਿਤਨਦੁਖਪਾਏਤੇਦੁਖੀ॥ ਸੁਖਪਾਏਸਾਧਨਕੇਸੁਖੀ॥ ਏਕਏ
ਕਕੀਪੀਰਪਛਾਨੈ॥ ਘਾਟਘਾਟਕੇਪਟਪਟਕੀਜਾਨੈ॥ ੧੨॥
ਬਉਦਕਰਖਕਰਾਕਰਤਾਰਾ॥ ਪਰਜਾਪਰਤਤਬਦੇਹਆਪਾ
ਰਾ॥ ਜਬਅਕਰਖਕਰਤਹੋਕਬਹੂੰ॥ ਤੁਮੀਮੇਮਿਲਤਦੇਹਪਾ
ਰਸਭਹੂੰ॥ ੧੩॥ ਜੇਤੇਬਦਨਸਿਸਾਟਿਸਭਪਾਰੈ॥ ਆਪਆਪਨੀ
ਬੁਝਉਚਾਰੈ॥ ਤੁਮਸਭਹੀਤੇਰਹਤਹਿ॥ ਚਾਲਮਾਜਾਨਤਬੇਦਭੇ

ਦਮਰੁਆਲਮਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਬਕਾਰ ਨਿਲੰਬਾ ਆਦਿ ੨੦
 ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭਾ ਤਾਕਾ ਮੁੜ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥
 ਕਾਭੇ ਦੁਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋਕੋ ਕਾਰਿ ਪਾਹ ਨਿਅਨਮਾਨ
 ਤਾਮਹਾ ਮੁੜ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨਤਾ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਕਉ ਕਹਤ ਸ
 ਦਾ ਸਿਵਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ ਨ ਹਭਿਫਾ ॥ ੧੬ ॥ ਆਪ ਅਮਾ
 ਪਨੀ ਬਾਧਿ ਹੋ ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਣਤਾ ਭਿਨ ਭਿਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥ ਤੁਮ
 ਰਾ ਲਖਾਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹਾ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ
 ॥ ੧੭ ॥ ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ ॥
 ਅੰਤ ਜਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜਕੀਨੀ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁ ਰਿਰਚ
 ਦੀਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹੂੰ ਫੂਲ ਰਾਜਾ ਪੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭ
 ਯੋ ਸੰਕਰਾਇ ਕੈਠਾ ॥ ਸਗਰੀ ਸਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵਾ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਤਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ਰਛਾ
ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕੋਰੇ ਗਾ ਸਿਖਿ ਯਉ ਬਾਰਿ ਆ ਸਿਖਿ ਯਸਿ ਘੋਰੇ ॥
ਦੁਸਟਿ ਜਿ ਤੇਉ ਠਿਕ ਤਉ ਤਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇ ਛੁਕਾਰੇ
ਰਣ ਘਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਅਸ ਪੁਜ ਤੁਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗਤਿ ਨ
ਕੇਵ ਸਟ ਦੁਖ ਤਉ ਮੇਰੇ ॥ ਪੁਰਖ ਜਦ ਨ ਪਗ ਪਰੈ ਤੁਹ
ਰੋਗ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਕਲ ਕੋਇ ਕ
ਥਾ ਰਹਿ ਐਹੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਨਹੀ ਐਹੋ ॥ ਰਛਾ ਹੋਇ
ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿ ਸਟ ਟਰੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
੨੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਟ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਹੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨ
ਕਾ ਅਹਿਹਾਰਿਹੋ ॥ ਰਿਧਾ ਸਿਧ ਘਾਟਿ ਮੇਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ
ਛਾਪ ਛੁੱਸ ਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੇ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੨

ਕਾਲਫਾਸਤੇਤਾਹਿਉਬਾਰਾਜਿਨਨਰਨਾਮਾਤਿਹਾਰੇਕਹਾਯਦੁ॥੨੧॥
ਰਿਦਦੁਸਟਦੋਖਤੇਰਹਾ॥੨੪॥ਖੜਗਕੇਤਮੇਸਰਣਿਤਿਹ॥
ਰੀਆਪਹਾਬਦੈਲੇਹੁਉਬਾਰੀਸਰਬਠਉਰਮੇਹੋਹੁਸਹਾ
ਈ॥ਦੁਸਟਦੋਖਤੇਲੇਹੁਬਚਾਈ॥੨੫॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਮ
ਪਰਜਗਮਾਤਾਰੀਥਕਰਾਪੁਰਣਸੁਭਰਾਤਾਕਿਲਾਵਿ
ਖਸਕਲਦੇਹਕੋਹਰਤਾ॥ਦੁਸਟਦੋਖੀਅਨਕੋਛੈਕਰਤਾ॥
੨੬॥ਸੀਅਸਿਪੁਜਜਬਭਏਦਾਇਆਲਾਪੁਰਣਕਰਾਰੀ
ਬਤਤਕਾਲਾਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਵੈਸੇਈ॥ਦੁਖਨਤਿਸੇ
ਬਿਆਪਤਕੋਈ॥੨੭॥ਅੜਲਸੁਨੈਗੰਗਜੇਯਾਹਿਸੁਰਜਨ
ਪਾਵਈ॥ਸੁਨੈਮੁਕਾਰਿਤਲਾਇਚਤੁਰਤਾਆਵਈ॥ਦੁਖ
ਦਰਦਭੀਨਿਕਟਨਤਿਨਨਰਕੇਰਹੈ॥ਹੋਜੇਯਾਕੀਇਕਬਾਰ

ਚੇਪਈਕੋਕਹੈ॥੨੮॥ਸੰਬਤਸਤਰਹਸਹੰਸਭਇਜੋਅਰਧ
ਸਹਸਰੁਨਿਤਿਨਕਹਿਜੋਭਾਦਵਸੁਦੀਅਸਟਸੀਰਵਿਵਾ
ਰਾਤੀਰਸਤੁਦਵਰੀਥਸੁਧਾਰਾ॥੨੯॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਚਰਿਤ੍ਰੇਪ
ਖਿਯਾਨੇਤਿਯਾਚਰਿਤ੍ਰੇਭੂਪਸੰਤੀਸੰਬਾਦੇਚਾਰਸੇਚਾਰਿਚਰਿਤ੍ਰੇ
ਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮੰਸੁਤਾ॥੧॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ਦਾਸਜਾਨਕ
ਰਿਦਾਸਪਾਰਿਕੀਜੋਕ੍ਰਿਪਾਅਪਾਰਾਅਪਿਹਾਬਦੈਰਾਖਮੁਹਿਮ
ਨਕਮਬਚਨਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਚੇਪਈ॥ਮੇਨਗਨੇਸਾਹਿਪ੍ਰਥਮਮਨ
ਭੂਕਿਸਨਬਿਸਨਕਬਹੁਨਾਧਿਆਊਕਾਨਸੁਨੈਪਹਿਚਾਨਨ
ਤਿਨਜੋਲਿਵਲਾਗੀਮੇਰੀਪਗਇਨਜੋ॥੧॥ਅਹਾਕਾਲਰ
ਖਵਾਰਹਮਾਰੇਅਹਾਲੇਹਮੇਕਿਕਰਬਾਰੇਅਪਨਾਜਾਨਕਰੇਰ
ਖਵਾਰਾਬਾਹਗਹੇਕੀਲਾਜਬਿਚਾਰਾ॥੨॥ਅਪਨਾਜਾਨਮੁਣੈਪ੍ਰਿ

ਤਪਰੀਐ ਚੁਨਿ ਚੁਨ ਸਤਹ ਮਾਰੇ ਮਾਰੀਐ ਦੇਗ ਤੇਗਜ ॥੨੨॥
 ਗਮੇ ਦੇਉ ਚਲੇ ਰਾਖ ਮਾਪ ਮੁਹਿ ਅਉਰ ਨ ਦਲੇ ॥੩॥
 ਮਮਕ ਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਪਾਰਾ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਦਾ ਸਤਿਹ ॥੦॥
 ਰਾਜਾ ਨ ਆਪਨਾ ਮੁਝੈ ਨਿਫਾਜਾ ਆਪ ਕਰੇ ਹਮਰੇ ਸਭ ਕ ॥੦॥
 ਜਾ ॥੪॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਆਪੇ ਆਪੁ ਗਰੀ
 ਬਨਫਾਜਾ ਦਾ ਸਜਾਨ ਕਰਾਇ ਪਾਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ਹਾਰਪ
 ਗਮੇ ਆਨਦਾਰ ਤੁਹਿ ॥੫॥ ਆਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਪਾਰਾ
 ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਕਿ ਕਰ ਬਾਰਾ ਦਾ ਸਜਾਨ ਦੇਹਾ ਬਉ ਬਾਰੇ ॥੦॥
 ਹਮਰੇ ਸਭ ਬੈਰੀ ਅਨਸਿਘਾਰੇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੌਰੇ ਭਗਵਤ
 ਕੋ ਧਿਆਨਾ ਬਹੁਰੇ ਕਰੇ ਕਥਿਤਾ ਇਪਨਾਨਾ ॥ਕ੍ਰਿਸਨ ਜ
 ਥਾਮ ਤਚਾਰਿ ਤਉ ਚਾਰੇ ॥ਚੂਕ ਹੋਇ ਕਾਬਿਲੇ ਹੁਸਪਾਰੇ ॥੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਣੀਥੀਅੰਕਾਰੁ ੧ ਥੀਸਤਿਹੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਥੀਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿਥੀਅੰ
ਕਾਰੁਕੀਆਜਿਨਿਚਿਤਿਥੀਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗਭਯੁਥੀ
ਅੰਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮਯੁਥੀਅੰਕਾਰਿਸਬਾਦਿਉਪਰੇਥੀਅੰ
ਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਥੀਨਮਅਖਰਸੁਣਹੁਬੀਚਾਰੁਥੀ
ਨਮਅਖਰਭਿਰਵਣਸਾਰੁ ॥ ਸੁਣਿਪਾਡੇਕਿਆਲਿਖ
ਹੁਸੀਜਲਾਲਿਖੁਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾ
ਥੀਸਸੈਸਭੁਜਗੁਸਹਾਜਿਥੀਪਾਇਆਤੀਨਿਭਕਨਾਇਕ
ਜੋਤੀਗੁਰਮੁਖਿਕਸਤੁਪਗਪਤਿਹੋਏਚੁਣਿਲੇਆਣਕ
ਮੋਤੀਸਮਝੇਸੁਝੇਪਾਵਿਪਾਵਿਬੁਝੇਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾ

ਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾ ਚਾ॥ ੨੫ ੨੩
ਧੈਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥ ਧੈਧੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਪ
ਕੈ ਮੁਖ ਮਸਤ ਕਿਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁ ਗਾ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੁ ਅਪਿ
ਅਜੇ ਨੀਤੋ ਲੋਥੇ ਲਿਸਚੁ ਪੁਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾ
ਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੁਗਾ॥ ਭਾਵਿ ਅਨੁਗਵਾਇ ਅਦੂਜਾ ਭਾ
ਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁਖਾ॥ ਇਆ ਗੁਰੁ ਰਸੁ ਗੀਤੁ ਬਾਦੁ
ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਅੰਗ ਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਵਾਇ ਅਗੁਰਿ ਸਚੁ
ਕਹਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਅ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਿਸਚੁ ਸੁਖਾ॥ ਇਆ ਅ
ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੇਦੈ ਦੈਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ਇਆ ੪॥ ਏ
ਕੋਏ ਕੁਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਥਿ ਮੇਗਰ ਬਾਢਿਅਾਪੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿਏ ਕੁਪਛਾਣੈ॥ ਇਉਂ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਧਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ

ਦੂਰਿ ਨਜਾਣੁ ਪੁਏ ਕੋ ਸਿਸਾ ਟਿਸ ਬਾਹੀ ॥ ਏਕੀ ਕਾਰ ਅਫਚੁਨ
ਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਹੀ ॥ ਪਾਇ ਸੁਕਰ ਤੇ ਕਊ ਕਿਊਗ
ਹਿਰਾਖਉ ਅਫਾਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨਜਾਹੀ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਬੁਝਿਓ ਠਗਉਗੀ ਪਾਹੀ ॥ ਲਬਿਲੇਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਫਿਰੁ
ਤੇ ਇਬਤਬਾਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥ ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਤਾਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਪ
ਵੈ ਅਫਦੁਜਾਣੁ ਰਹਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੀਗਾਇਕੁ ਰੂਪਾ
ਪਥਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪਾ ॥ ਏਕੋ ਭਵ ਭਵੈ ਤੇ ਪੁਲੇ
ਇਹ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੁਝੈ ਪਾਤਿਹੋਇ ॥ ਗਿਅਨੁ ਧਿਅਨੁ ਲੇਸਾ ਸ
ਰਿਹੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਾ ਦਿਰਲਾ ਕੋਲਹੋ ॥ ਸਿਸੇ ਦੇਇ ਕਿਰ
ਪਾਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਅਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ੧ ॥ ਊਰਮਾ ਪੂਰ
ਮਜੇ ਤਿਉ ਜਾਲਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣਾ ਮਹਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਗ

ਦਿਆ ਅਸਰੁ ਪਾਇਖਾਵੈ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਾਰਿਆਵੈ ॥ ੨੪ ॥
ਉਨ ਦਿਬਰ ਸੈਨੀ ਝਰਧਾਰਾ ॥ ਉਤਮ ਸਥਾ ਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥
ਇਸੁ ਏਕੈ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥ ੨੫ ॥ ਉਗ
ਵੈ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਉਚ ਉਦੇਖਿ ਸਥਾ ਦਿਬੀਚਾਰੈ ॥ ਉਪਰਿ
ਆਇ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿ
ਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨੬ ॥
ਰਾਜਨ ਰਾਮਰਵੈ ਹਿਤ ਕਾਰਿ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੁਝੈ ਮਨੁ ਆਮਾਰਿ ॥
ਗਤਿ ਦਿਨੀ ਤਿਹੈ ਰੀਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਸੁਰਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ ॥
ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸੀ ਝਲਿ ਦੇ
ਹਾ ॥ ਰਹਸੀ ਰਾਮਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਥਾ ਦੁਸਾ ਚਲਿ

ਦੁਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਗ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ ਜਾਇ ਸੁਗੁਚਾਰੇ ਰਹਣ
ਕਹਣ ਤੇਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਾਹਿ ਕਰ ਉਬਨੰਤੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ
ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰੋਪਗੁਰ ਦੇਵੈ ਪਾਤਿਸਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ
ਮਰਿਗਈ ਘੁਪਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਫਰੀ ਸਿ
ਰਿਤੇ ਸਿਕਟ ਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ॥ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਬਦੁ ਅ
ਨੰਦੁ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿਦੁ ॥ ੧
ਕਾਲਾ ਹਨਾ ਮੁਰਤ ਨ ਜਪਿ ਸਾਰਾ ॥ ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥
ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇ ਤਬਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਫਾਰਾ ॥
ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇ ਮਾਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਮਜੁਰ ਗਾਇ ਅਠਗਾ ॥
ਇਠਗਿ ॥ ਲਾਹਨਾ ਮੁਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇਸਾ ॥ ਹਾਨ ਨ ਕਸਚੀ ਪਾਤਿਸਚਾ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਵਿਗੁਤ ਜਗਜਮ ਪੰਥਾ ਆਈ ਨਮੋ ॥ ੨੫ ॥
 ਟਟ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ਆਬਿਸੋ ਲਿਨੀ ਚਪਾਰਿ ਹੋਇ ਆਬਿਦੇ
 ਖਿਨਿ ਕੈ ਜਿਉ ਦੋਇ ਆਬਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧਾ ਸਿ ਆਨਾ ਭ
 ਗਾਤਿ ਬਿਪੁਨ ਜਗੁ ਬਥਿ ਰਨਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
 ਜਿਸੋ ਨੇਕਿ ਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
 ਬਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਕੈ ਰਾਜ ਨਾਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਪਾਪੈ ਰਾਜੈ
 ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਬਾਪਿ ਪਾਮ ॥
 ਪਾਮ ਰੋਚਰੁ ਪੈ ਲੋਇ ਜੋਗ ਜੁਗਾਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਇ
 ਕਾਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਨਾਮਾ ਵਿਗੁਣਾ ਮੁਕਾਤਿ ਕੈਵ
 ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਫਿਟਨਾ ਕੈ ਫਿਰੋ ਪੁਸ਼ਰੀ ਰਾਗਿ ਕਉ ਨਾਮਿ ਲਾਹਿ
 ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰਾ ਕਾਟ ਕਟਾਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ਗਕਿ ਆਲੇ

ਆਇਆਕਿਆਪਲੇਪਾਇਆਦਿਨਾਦੈਤੇਟਾਸਭਥਾਇਲਾਹਾਮਿ
ਲੇਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇਾਦਣਜੁਦਾਪਾਰੁਦਣਜੇਵਾਪਾਰੀਗਦਿਣਨ
ਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇਗੁਣਮ
ਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਗੁਣਦਾਤਾਦਿਰਲਾਸਿਸਾਰੀਸ
ਚੀਕਰਣੀਗੁਣਵੀਚਾਰੀਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਇਤਾਮਿਲੀਐਜਲਈਮਿਲਾਇਗੁਣਵੀਤੀਗੁਣਸਾਰੇ
ਨੀਤਾਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤਾ॥੧॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਕਾ
ਇਆਕਉਗਲੇਗਾਜਿਉਕਚਨਸੇਹਾਗਾਢਾਠੇਕਾਸਿਕਸਦ
ਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉਨਦਰਿਸਰਾਫਵਨੀਸਚਰਾਉਜਗਤੁਪਸੁਅ
ਹੰਕਾਠੁਕਸਾਈਕਾਰਿਕਾਰਿਤੈਕਰਣੀਕਾਰਿਪਾਈਜਿਨੀਕੀ
ਤੀਤਿਨਕੀਮਤਿਪਾਈਹੋਗਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣਨਸਾ

ਈ॥ ੧੮ ਖੋਜਾਤਿ ਖੋਜਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੰਧਮਾਰਗੀ ਮਨੁ ਸਾਤਿ ੨੬
ਗੁਰਦੀਆ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਖਰਾਰਤ ਨੁਗਚਾਰੇ
ਹੋਇ ਖਾਤੁ ਪੀਅੰਤੁ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਆਖਿ ਨ ਮਾਹਿ ਮੁਏ ਜਾਸ
ਬਦੁ ਪਛਾਨਿ ਆਸਾ ਬਿਰੁਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗੁਰ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾ ਮੁਪਛਾਨਿ ਆ॥ ੧੯ ਗਗਨ ਰੀਭੀ ਰੁਗਗਨ ਤਾਰ
ਵਾਸੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ਗਾਇ ਆਨ ਆਵੈ
ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਗਗਨੁ
ਅਰੀ ਮੁਖ ਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਆਸਾ ਬਿਰੁਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਰੋਨੀ ਹ
ਰਿਨਾ ਮੁਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੁਨੀ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਾਰੋ ਹਰਨਾਮ
ਬਿਹੁਨੀ ੨੦ ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਜਾਤਿ ਅਸੀ
ਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕੇਤੇ ਮਾਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਪੀਆ ਕੇਤੇ ਗੁਰ

ਚੇਲੇਢੁਨਿਹੂਆਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਾਤਿਨਹੂਆਕੇਤੀਨਾਰਿਢ
ਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮਰਦੁਜੀਢੁਪੁਭਨਾਲਿਅਹ
ਦਿਸਦੁਢੁਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆਮੇਲੁਭਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਇਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਗਾਢੇਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੋਲਿਤੋਲਾਢੇਤੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਅਢੇਜਾਇਨਿਸਿਗਾਪਰ
ਹਰਿਮੇਲੁਜਲਾਇਕਲਿਕਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਅਜਨੁਚਜੁਅਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹੋਸਾਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਢੇਪਾਰੁਰਚਚਲੁਚੀਤੁਨ
ਰਹਈਠਾਇਚੇਗੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀਖਾਇਚਰਨਕਮਲਭੁ
ਰਧਾਰੇਚੀਤਾਚਿਰੁਜੀਢੁਨਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤਾਗਚਿਤਤਹੀਦੀ
ਸੇਸਭੁਕੋਇਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇਚਿਤਿਢੁਸੇਰਾ

ਚੈਹਰਿਨਾਇ ਮੁਕਤਿਭਾਇਆ ਪਤਿਸਿਓਘਰਿਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਛੀਜੈ ॥ ੨ ॥
ਦੇਹਖੁਲੈ ਇਕਗਾਢਾ ਛੀਆਨਤਦੇਖਹੁਜਗਿਹੀਢਾ ਧੁਪਛਾਵ
ਜੇਸਮਕਾਰਿਜਾਣੈ ਬੰਧਨਕਾਟ ਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੈ ਛਾਇਆਛੂ
ਛੀਜਗਤੁਭਲਾਨਾ ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾ ਛੀਜੈ ॥
ਬਨੁਜਰੂਆਸਿਰਿਕਾਭਾਕਾਇਆ ਛੀਜੈਭਈਸਿਥਾਭਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜ
ਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭਾਤਿਹੁਲੈਇਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾ ਅਵਰਨਕੋਇਜਿਓ
ਭਾਵੈਤਿਓਰਾਖਹਿਰਾਖਾ ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈ ਪਤਿਸਾਖਾ ਜਾਗਤੁਜ
ਗਿਰਹਾਤੁਪ੍ਰਭਾਵਾ ਜਾਤੁਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਾਜੈਜੈਕਾਰ
ਜਪਉਜਗਦੀਸਾਗਰਮਾਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਾਇਕੀਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਝ
ਖਿਬੋਲਣਕਿਆਜਾਗਿਸਿਓਵਾਦਾ ਝੁਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦਾ ॥
ਜਨਮਿਮੁਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾਆਇਚਲੇਭਏਆਸਿਨਿਰਾ

ਸਾਧੁ ਰਿਝੁ ਰਿਝੁ ਖਿਮਾ ਟੀਰ ਲਿਜਾਇ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾ
 ਇਪਾਈ ਨ ਫਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਇਆ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਾਹਿਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥
 ਆਇਆ ਨੇ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੁਝੈ ਗੁਰਕਾ ਕ
 ਹਿ ਆਮੀ ਕੀ ਸਮਾਢੈ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਗੁਰਸਾਗਰੁ ਰਤ
 ਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟਾ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੈ ਟਾਗੁਰਕਾ ਹਿ ਆਸਾ ਕਾ
 ਰਿਕਮਾਫਹੁ ਗੁਰਕੀ ਕਰਣੀ ਕਹੈ ਪਾਫਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸਾਚਿ
 ਸਮਾਫਹੁ ॥੨੭॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ਟੂਟੈ ਬਾਹਦੁ ਹੁਦਿ ਸਗ
 ਹੀ ਟੂਟ ਪਗੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰਿ ਬੋਲਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਪਰਹਾਰਿ ਛਾਡੀਓ
 ਲਿ ਟੂਟੈ ਗਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰਿਕਾਰ ਜੁ ਸਾਰਿ ॥
 ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ਭਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੈ ਟਾ ॥੨੮॥
 ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਆਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ਠਹਿਰਿ ਮੁਈ ਅਫਗਾਣਿ ਪਛੁਤ

ਇਠਾ ਕੁਰਏ ਕੁਸਬਾਈ ਨਾਰਾਥੁ ਤੇ ਸਕਰੇ ਕੁਝ ਆਰਿਃ ੨੮
 ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ਮਹਾ ਲਿਬੁ ਲਾਈ ਠਾਕਨ ਪਾ
 ਈ ਸਬਾਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਠਾ
 ਕਾਰਿ ਪਾਰੀ ੨੯ ਡੋਲ ਤੋ ਡੋਲ ਤਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾ
 ਰਿਃ ਰਾਹ ਪਾਇ ਤਨਿ ਸੁਖ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਰਗ ਬਿਣ ਠੀ ਰਾਗ ਰੂਰ
 ਪਿਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਡੀਠੀ ਕੀਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ਰੂਰ ਰਾਖਿ ਅ
 ਗਾਰਿ ਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ਰੂਗਾਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ
 ਘਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ਗਾਤਿ ਖਾਨਿ ਫਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੀਨਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰ ਪੁਰਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੇ
 ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇ ੩੦ ਫੋਲ ਤਦੂ ਫਤਹ ਉਫਿਰੀ ਫਾਹਿ ਫਾਹਿ
 ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ਭਾਰੇ ਫਹਤੇ ਫਹਿ ਪਏ ਹਉ ਲੇਨਿ ਕਸੇ ਪਾਰਿ
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵ ਸੀਤਿ ਖਾਨਿ ਵਾਰੈ ਜੋਇ

ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਕੋ ਹਉ ਬਾਲਿ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ
ਅਘੁਣੀ ਐਸੀ ਗਤਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਉ ਅਨੁਦੀਆ ਗੁਰ ਅਪਣੈ ਪਾ
ਇਆਨਿ ਰਮਲ ਨਾਉ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਸਾਤਿ ਸੁਬਾਲਿ
ਹਾਰੈ ਜਾਉ ਜੋ ਉਸਾਰੈ ਸੇਵਾ ਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਫਰਨ ਕੋਇ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੇਖਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ ਏਕੋ
ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਏਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗਾ ਆਵਾਇ ਜਾਇ ਵਿਗੁਚੀ
ਐਵਥ ਧਾਇਆ ਪੈਰੋਗਾ ਏਕਾ ਆਇ ਹੁਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰਕੀ
ਧਾਰੀ ਰੀਤਿ ਆਇ ਏਨਾ ਫੈਕਿ ਉਛੂਟੀ ਐਜਾ ਇਰਸਾ ਤਾਲਿ ਅੰਤਿ ॥
ਗਣਤ ਗਣਏ ਅਪਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਜੋਇਆ ਅਗਿਆਨੀ
ਅਤਿ ਹੀਣੁ ਹੋਗੁ ਗਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੨॥ ਤਿਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ
ਵਜੋ ਨਹੀਂ ਦਿਜੋ ਗਾਇਓ ਫਿਰਿਆ ਐਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਾਰਿ

ਜੋਗਾ ੩੨ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਾਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚਾਤ ੨੮
 ਤੁਚੁਗਾਹਿ ਮਿਲਿਏ ਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨਰੰਚਾ ਓਡਹਿ ਤਬੇ ਗੁਲ
 ਬੇਗੁਲੇ ਤਾ ਕਹ ਚੋਗਾ ਘਣੀ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹਿ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ
 ਭੀੜ ਬਣੀ ਗਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀ ਐ ਹਰਿਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ
 ਆਪਿ ਫਰਾਏ ਛੂਟੀ ਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧॥ ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ
 ਫਰਾਈ ਆਜੈ ਭਾਏ ਤੈ ਦੋਇ ॥੩੩॥ ਬਰਬਰ ਕੰਪੈ ਜੀ ਅੜਾਥਾ
 ਨਵਿ ਹੂਣੈ ਹੋਇ ॥ ਬਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿ
 ਰਨਾ ਗਾਇਣ ਬਿਰਗੁ ਬੁਥਿ ਰੁਸਾ ਚਾਬੀ ਚਾਰਾ ਸੁਰਿ ਨਰਨਾ ਬਹਨ
 ਬੁਝਾਨਿ ਪਾਰਾ ਆਧਾਰਾ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਬਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰਾ
 ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਏ ਕੁਤੂਹਲੰ ਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ਥਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਗਇ
 ਗਹਿ ਆਗੁ ਰਸ ਬਦੀਵੀ ਚਾਰੀ ਅਣਮੀਰੀ ਆਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀ ਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਫੜਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦਇਆ ਦਾ ਨੁਦਾਇਆ ਲੁਤੁ ਕੇ
ਰਿਕਾਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰਾ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੇਹਿ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਦੁਹਿ ਉਸਾਰਿ ਦਾਨ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੂ ਹੀ ਦਾਨ ਕੋ ਸਿਰਿ ਦਾਨਾ
ਦਾਲ ਦੁਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣਹਾਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ੩
ਪਾਧਨਿ ਗਾਇ ਅੰਬਾ ਹਿਤੁ ਰੀ ਅੰਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰਾ ਧਨੁ
ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸਚਿ ਅੰਨਿ ਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ਧਨੁ ਗਾਇਆ
ਤਾਜਾਣਦੇ ਹਿਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੀ ਗਏ ਕਾਮਨੁ ਦੀਜੇ ਸਿਰੁ ਸਉ ਪੀ
ਅੰਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀਟੇ ਕਾਧੰਧਾ ਫਤਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ
ਅਨੰਦੁ ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਹਰਗੋਵਿੰਦਾ ਬਨੁ ਬਨੁ
ਵਿਰਤੀ ਦੂਫਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਪਾਰਿ ਬਾਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੀ
ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ

ਛੂਟੀਐਦਿਣੁਗੁਣਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁਪੈਅ੩੦
ਵਗੁਣਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਨਾਤਿਸੁਗਿਅਨੁਨਾਧਿਅਨੁਪੈਨਾ
ਤਿਸੁਪਰਮੁਧਿਅਨੁਗਦਿਣਨਾਫੈਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਅਜਾਣ੦
ਅਭਿਅਨੁਬਾਕਿਰਹੀਕਿਫਅਪੜਾਹਾਬਨਹੀਨਾਪਾਰਾਨਾਸ੦
ਜਨਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਸੁਪਾਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਜੇ
ਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਾਜਿਨਿਨਿਫੋੜੀਸੇਮੇਲਸੀਗੁਰਕੋਹੇ
ਤਿਅਪਾਰਿ੩੧ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਅਮਾਰਾਪਾਪਿਲਦੇ
ਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਣੈਆਪਾਨਾਤਿਸੁਸੇਗੁ
ਦਿਜੇਗੁਸੰਤਾਪਾਨਗਕਿਪੜੀਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾ
ਲੁਕਿਉਅਵਣਜਾਣਾਫੀਸਰੈਤੂਨੁਬੁਰਾਖੇਕਾਲਾਮਨੁਜੀ
ਜਾਲੀਫੋੜੀਅਭੀਜੀਜਾਲਾਮਾਹਿਗਦਿਣਨਾਫੈਕਿਉਛੂਟੇਮੇ

ਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਉਆ
 ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਥਿਕਿਆਹੁਆਫਾਥਾਚੇਗਚੁਰੇਨਹੀਬੁਝੈ
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਅਖੀਸੁਝੈਗਜਿਉਮਛੁਲੀਫਾਥੀਜਮਜਾ
 ਲਿਆਵੈਟੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਾਤਿਨਭਾਲਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
 ਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇਗਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਫਲਾਇਗਇਫ
 ਛੁਟੈਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਬੀਰਬੀਰਕਾਰਿਰਹੀਬੀਰਭ
 ਏਬੈਰਾਇਬੀਰਚਲੇਪਾਰਿਆਪਣੈਬਾਹਿਫਾਥਿਗਹਿਜਾਲਿਜਾ
 ਇਥਾਭੁਲਕੈਪਾਰਿਥੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੇਨੇਹਾਜੇਲੇੜਾਹਿਫਰਕ
 ਮਣੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਿਤੇਹਿਗਬਿਰਲੇਗਿਆਨੀਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਚਿਮਿਲੇਗਾਕੁਰਹਾਥਿਫਰਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇਥਾਣੀ
 ਬਿਰਲੇਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਗਇਹਥਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖ ॥ ੩

ਕੀਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਹੋਇ॥੪੦॥ਭਨਿਭਨਿਪੜੀਐਪੜੀ ੩੧
ਪੜੀਭਜੋਦਾਹਿਉਸਾਰੇਉਸਰਦਾਹੋਸਰਭਰਿਸੋਖੇਭੀਭ
ਰਿਪਖੇਸਮਰਥਦੇਪਰਦਾਹੋਭਗਮਿਭੁਲਾਨੇਭਏਦਿਵਨੇਦਿ
ਣੁਭਗਾਕਿਆਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤੋਰੀਪ੍ਰਭਿਪ
ਕੜੀਨਿਨਖਿਚੇਤਿਨਜਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੀ
ਗਿਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੇਤਾਈਐਭਭੈਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁ
ਝਹਿਤਾਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਪਾਈਐਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਹੁ
ਦਿਖੜਾਅਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪੋਚੀ
ਨੈਜੀਫਾਤਿਆਇਫਮਰੀਐ॥੪੧॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਾਰਿ
ਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੇਨਸਾਥਿਹੀਸਚਲੈਉਠਿਰੂਮੋਣੇਮਾਇਆ
ਭੂਲੀਆਥਿਅਨੁਤੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਅਫਗੁਣਚਲਹਿ

ਨਾਲਿਅਨਮਾਹਿਮਨੁਉਲਟੇਮਰੈਜੇਹੁਣਹੋਵਾਹਿਨਾਲਿਅਰੈ
ਮੇਰੀਕਾਰਿਮੁਏਦਿਣੁਨਾਫੈਦੁਖੁਭਾਲਿਅਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕ
ਹਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਦਿਣੁਭੁਭਾਅਫਣ
ਜਾਣੁਆਪੇਚਤੁਰਸਰੂਪਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪੨॥ਜੋਅ
ਵਾਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇ
ਦਨੀਘਟੈਨਕਪੈਉਤਾਹਿਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਾਰਿਭਾਇਆ
ਧੰਧਾਮੁਆਦਿਗੁਤੀਮਾਇਆਜੋਦੀਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀ
ਤੁਕਰੇਉਜਾਜਿਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉਅਸਾਬਿ
ਰੁਕਰਤਾਤੁਪਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੇਓਟਾਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸ
ਬਾਦਿਰਤੀਮਾਨਿਚੋਟਾ॥੪੩॥ਰਾਣਾਗਉਨਕੋਰਹੋਰੰਗਨਤੰਗੁਫਕੀ
ਗੁਫਾਰੀਆਪੇਆਪਣੀਕੋਇਨਬੀਧੈਪੀਰਾਰਾਹੁਬਰਾਭੀਹਾਫਲਾ

ਸਰ ਰੂਗਰ ਅਸਗਾ ਹਾਸੇ ਤਨਿ ਅਵਗਣਤੁ ਰਿਮੁਣੀ ਦਿਤੁ ਗੁਣਕਿ ੩੨
 ਓਘਾਰਿ ਜਾਹਾ ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇਪੁ ਭਮਿ ਲੇਕਿ ਉਤਨਿ ਮਿਲਉ
 ਪਿਆਰੀ ਤਨਹੀ ਜੇ ਸੀਥੀ ਰਹਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਦੇ ਮੁਗਾਰੀ ਅਵਗੁ
 ਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗੁਣ ਭੀ ਕਸਾਹਿ ਨਾਲਿ ਗਾਇਨੁ ਸਤ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨਜ
 ਪਨੀ ਜਿਚ ਰੁਸ ਬਾਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ
 ਸਿਮਲੇ ਆਏ ਕਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾਹਿ ਸਿਰਿ ਪਈ ਲਾਹ
 ਪਲੈ ਪਾਇ ਲਬੁ ਲੇਭੁ ਬੁਰਿਆਈ ਆਛੇ ਰੇ ਮਨਹੁ ਦਿਸਾਰੀ ਗ
 ਕ੍ਰਿਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰੀ ਚਾਕੁ ਰੁਕਹੀ ਐਖਸ
 ਮਕਾਸ ਉਹੇ ਉਤਰਦੇ ਇਕ ਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਥੈ ਸਹਿ
 ਜੇਇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾ ਬਿਵਾਤੁ ਆਈ ਆਜੈ ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇ ਆਪਿ ਕ
 ਰੇ ਕ੍ਰਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ਬੀਜ ਉਸੁ ਤੇ ਕੋ

ਆਦੁਕਾਟਿਆਹਰਿਕਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥੪॥ਸੁਇਨਾਰਪਾਸੀਚੀ॥੩੩॥
ਐਪਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰਾਸਾਹੁਸਦਾਏਸੀਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁ
ਆਰਾਸਾਚਿਆਰੀਸਚੁਸੀਚਿਆਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁਆਹਰਿਨਿ
ਰਮਾਇਲੁਊਜਲੋਪਾਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁਆਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁ
ਤੂਤੂਸਰਦਰੁਤੂਹੰਸੁਆਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੋਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਸੁਆਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁਆਬਿਖਿ
ਆਮੀਮਿਤੁਏਕੁਹੋਬੁਝੈਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥੪੮॥ਖਿਮਾਦਿਹੁਣੇਖ
ਪਿਗਏਖੁਹਾਣਿਲਖਅਸੰਖਾਗਣਤਨਆਵੈਕਿਉਗਣੀਖਪਿ
ਖਪਿਮੁਏਬਿਸੰਖਾਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾਖੁਲੈਬੰਧਨਪਾਇ॥
ਸਬਾਦਿਮਹਲੀਖਗਤੂਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇਆਖਰਚੁਖਗਾਧਨੁ
ਧਿਆਨੁਤੂਆਪੇਵਸਾਹਿਸਰੀਰੀਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਾਪੈਸਦਾਚੁ

ੲਅੰਤਰਿਅਨਿਪੀਗਾਹਉਮੇਖਪੇਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉਫਭੁਫਿਕਾਰੁ
ਜੀਤਉਪਾਇਫਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਰੁ॥੪੯॥ਸ੍ਰਿ
ਸਟੇਭੇਭਿਨਜਾਣੈਕੋਇਸਿਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਇਸੀਪੇਕਉ
ਈਸਰੁਧਿਆਈਅੋਸੀਪੇਪੁਗਬਾਲਿਖੇਕੀਪਾਈਅੋਸੀਪੇਕਾ
ਗਣਿਚਾਕਰਚੇਰਾਸੀਪੇਸਾਬਿਨਚਾਲੈਹੋਗਾਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦ
ਰਗਾਮਾਨੁਹਾਰਿਰਸੁਪੀਫੈਭੁਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੫੦॥ਹੋਰਤਹੋਰਤਹੋ
ਸਖੀਹੋਇਰਹਿਹੋਗਾਨੁਹਉਹਉਕਰਤੀਮੇਮੁਈਸਬਾਦਿਰਫੈਅਨਿ
ਗਿਆਨੁਹਾਰੋਰਕੰਕਨਅਟੇਕਾਰਿਥਾਕੀਸੀਗਾਰੁਸੀਲਿਪੀ
ਤਮਸੁਖੁਪਾਇਅਸਗਲਗੁਣਗਲਿਹਾਰੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਈਅੋਹਗਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁਹਾਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਅਾਦੇ
ਖਹੁਅਨਿਬੀਚਾਰਿਹਾਰਿਪੜਣਾਹਾਰਿਬੁਝਣਾਹਾਰਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿ

ਆਰਾਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੫੧॥ ੩੪
ਲੇਖਨਮਿਟਈਹੋਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿਅਪੇਕਾਰਣੁ
ਜਿਨਿਕੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿਕਰਤੇਹਾਥਿਫਾਡਿਆਈ
ਆਬੂਝਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿਲਿਖਿਆਫੇਰਿਨਸਕੀਐਜਿਓਭਾ
ਵੀਤਿਓਸਾਰਿਨਦਾਰਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਿਅਨਮੁਖਭੂਲੇਪਾਚਿਮੁਏਓਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਜਿਪੁ
ਰਖੁਨਦਾਰਿਨਾਫਈਤਿਸਕਾਰਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥
ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥੫੨॥
ਪਾਧਾਪਾੜਿਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਬਿਦਿਆਜੋਪੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮਲਿਫਲਾਇਅਨਮੁਖਾਬਿ
ਦਿਆਬਿਕੁਦਾਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇਮੁਰਖੁਸਬਦੁਨਚੀਨ

ਈਸੁ ਝੁਝੁ ਝੁ ਝੁ ਨ ਹ ਕਾਇ॥ ੫੩॥ ਪਾਪਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟ
 ਵਿਆਮਾਤਿ ਦੇਇ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗਮ
 ਹਿਲੇਇ॥ ਸਚੀ ਪਟੀਸਚੁ ਮਾਨਿ ਪਵੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਰਾ ਨਾਨਕ
 ਸੋ ਪਾੜਿ ਆਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰਾ॥ ੫੪॥
 ॥=੧॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ॥

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਾਰਿ ਆਸਾਇ
 ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੋ ਕਾਰੋ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅ
 ਪਰ ਅਪਾਰੋ॥ ਅਸਤ ਕੁਕਾਟਿ ਪਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆ
 ਗੈ ਦੇਉ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈ॥ ਐਸ ਹਜਥਾਇ ਜਸੁ ਲੇ
 ਭਿ॥ ੧॥ ਕੀਆ ਭਵੀਐ ਸਾਚਿ ਸੁਚਾਹੋਇ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁ

ਕਾਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਫਨਤੁ ਮੇਰਿ ਆਨਾਉਤੁ ਮਾਰਾ ਕ ੩੫
ਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਥਾ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ
ਸੰਤ ਜਨ ਬਾਲਿ ਜਾਥਾ ਕਹ ਬੈਸੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆ
ਫਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ਨਾਨਕ ਬੈਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ
ਹੋ॥ ਰਾਖਾਟਿ ਘਾਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਏ ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ਆ
ਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਬਿਰਨਾ ਰਾਇ ਟੁਐ ਸੀਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁ
ਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਉ ਕਾਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ਚਰਪਟੁ ਬੈਲੈ ਅਉਧੁਨਾ
ਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆਉ
ਤਰੁ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀ

ਜੈ॥੪॥ਜੈਸੇਜਲਮਾਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣਾਸੁ
ਗਤਿਸਥਾਦਿਭੁਕਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇਅਰਹਹਿ
ਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਫਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਜੋਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਦੇਖਾਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥ਪਾਸੁਇਸੁਆਮੀ
ਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੁਛਓਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋਰੋਸੁਨਕੀਜੋਓਤਰੁ
ਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਖ
ਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲ
ਗੈਸਾਚਿਪਿਆਰੋ॥੬॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰ
ਖਿਉਦਿਆਨੇਕੰਦਮੂਲਅਹਾਰੇਖਾਈਐਅਓਧੂਬੈਲੋਗਿਅ
ਨਾਤੀਗਬਿਨਾਈਐਸੁਖਫਲੁਪਾਈਐਮੇਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥
ਗੋਰਖਪੁਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾਬੈਲੋਜੋਗਜੁਗਾਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੧॥

ਹਾਟੀਬਾਟੀਨੀਦਨਆਫੈਪਰਘਾਰਿਚਿਤੁਨਤੋਲਾਈਗਬਿਨੁ ੩੬
ਨਾਫੈਮਨੁਟੇਕਨਾਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈਹਾਟਪਟਣੁਖ
ਰੁਗੁਗੁਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਫਾਪਾਰੇਖੰਡਿਤਨਿਦੁਅਲ
ਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿ
ਦਾਮੁਦਾਝੋਲੀਖੰਥਾਬਾਰਹਅੰਤਰਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟਦ
ਰਸਨੁਇਕਪੰਥਾਗਈਨਾਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬ
ਹੁਕਿਚੋਟਨਖਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਬੈਲੈਗੁਰਮੁਖਿਭੂਝੈਜੋਗੁ
ਜੁਗਾਤੁਇਵਪਾਈਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਾਰਿਮੁ
ਦਾਹਊਮੇਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀਕਾਮੁਕੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਫਾਰੈ
ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ਖੰਥਾਝੋਲੀਭਾਰਿਪੁਰਿਰ
ਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈ

ਪਰਥੇਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥੧੦॥ਉਧਰਖਪਰੁਪਚਭੁਟੇਪੀਕੰ॥
ਇਆਕੜਾਸਟਮਨੁਜਾਗੋਟੀ॥ਸਤੁਸੀਤੇਖਸੀਜਮੁਹੈਨਾਲਿ॥
ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕ
ਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨੁ
ਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ਕਵਨੁਸੁਤਿਭਵਟਿਰਹਿਆਸ
ਮਾਇ॥੧੨॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਸਬਾਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾ
ਇ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਬ
ਧਾਸੁਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆ॥ਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥
ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁ॥ਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀ
ਚਾਰੈਸੁਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਾਤਿਬਾਧਾਸੁਰਪਨਿਖਾਧ ॥

ਮਨਮੁਖਿਯੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੇਅੰਧੇ ੩੨
 ਰਾਜਾਇਨਾਨਕਹਉਮੇਮੋਟਿਸਮਾਇ ॥੧੫॥ਉਨਨਿਰੰਤਾਰਿ
 ਦੀਜੈਬੰਧਾਉਭੈਨਹੀਸਾਪੜੈਨਕੰਧਾਸਹਜਗੁਫਾਪਰਜਾ
 ਏਸਾਚਾਨਾਨਕਸਾਚੇਭਵੈਸਾਚਾ ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਗਣਿਗਿ
 ਹੁਤਾਜਿਓਓਦਾਸੀ ॥ਕਿਸੁਕਾਗਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ ॥ਕਿ
 ਸੁਫਖਰਕੇਤੁਮਫਣਜਾਰੇ ॥ਕਿਉਕਾਰਿਸਾਬੁਲਿਘਾਫਹੁਪ ॥
 ਰੇ ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਯੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ ॥ਦਰਸਨਕੇਤਾਇਭੇ
 ਖਨਿਵਾਸੀ ॥ਸਾਚਫਖਰਕੇਹਮਫਣਜਾਰੇ ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ ॥੧੮॥ਕਿਤਾਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਫਟਾ
 ਇਆਕਾਹੇਕਉਤੁਝਾਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ ॥ਕਿਤਾਬਿਧਿਅ
 ਸਾਮਨਸਾਖਾਈ ॥ਕਿਤਾਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਾਰਿਪਾਈ ॥ਬਿਨੁਦੰਤ

ਕਿਉਪਾਈਐਸਾਰਾਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ १ ਦਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਸਨਮੇਗਫਨੁਮਿਟਾਇਆਮਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁ
ਲਾਇਆਮਨਸਾਮਾਸਾਸਬਾਦਿਜਲਾਈਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈਐਗੁਣਮੇਟੇਪਾਈਐਸਾਰਾਨਾਨਕੁਤਾਰੇ
ਤਾਰਣਹਾਰਾ ੨੦ ਆਦਿਕਉਕਫਨੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁ
ਨਕਹਾਘਰਫਾਸੋਗਾਗਿਆਨਕੀਮੁਦਾਕਫਨਕਥੀਅਲੇਪਾਟਿ
ਪਾਟਿਕਫਨਨਿਵਾਸੋਕਾਲਕਾਂਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇ
ਕਿਉਨਿਰਭਉਪਾਰਿਜਾਈਐਸਾਹਜਸੰਤੋਖਕਾਮਾਸਟੁਜ
ਏਕਿਉਛੇਦੈਬੈਰਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਹਉਮੋਬਿਖੁਮਾਰੈ
ਤਾਨਿਜਪਾਰਿਹੋਵੈਵਾਸੋਜਿਨਿਗਚਿਰਚਿਆਤਿਸੁਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਰਾਦਾਸੋ ੨੧ ਕਹਾਤੇਆਵੈਕਹਾਇ

ਜਾਵੈ ਕਹਾਇਹੁ

ਹੁੰਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸੁ ਸਥਾ ਦਿਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਤਿਲੁ ਨ ॥ ੩੮ ॥
ਤੁਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤੁਏ ਅਵਿਗਤੇ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੈ ॥
ਅਪੇਸੁ ਰਤਾ ਅਪੇਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਬੀਚਾਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਵੈ
ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਜਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗ
ਤਿਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਵਿਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕ
ਬੀਅਲੇਸੁ ਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਨੀਆ ॥ ਅਕਲਪਤਮੁ ਦਾਗੁ
ਗਗਿਅਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬਜੀਆ ॥
ਗੁਰਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਮੇਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿਲਹੈ ॥
ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਅ
ਪੁਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥ ੨

३॥ आदि गौते निरमा इलु उ प जे निर गु ट ते स र गु टु बी
आ सा ति गु र प र चै प र म प द प णी ऐ स चै स ब दिस
मा इ ली आ ऐ के क उ म च ए क ज णै ह उ म दू ज दू रि क
आ नो नो गी गु र म ब द प ढ णै अं त रि क म लु प र ग म सु बी
आ न नि द त म रै त म त्रु कि वु मु डै अं त रि ज णै स र ब द
इ आ न न क त क उ म लै द र णी आ प प ढ णै स र ब न
आ २४ सा चै उ प जे सा चि स म दै सा चै सु चै ऐ क मा इ आ
डू ठे आ द हि ठ द र न प द हि दू जे आ द ग उ टु ढ इ आ
आ द ग उ टु म टै गु र म ब दी आ पे प र खे ब ख सि ल इ आ
ऐ क बे द न दू जे बि आ पी न म र सा इ टु दी स रि आ नो नो
डै जि सु आ प बु ड ऐ गु र कै स ब दिस म क त्रु ढ इ आ न न

ਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਹਉਮੇਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ॥੨੫॥ਅਨਮੁਖਿਭੂਲੇ ੩੮
ਜਮਕੀਕਾਣਿਆਪਰਘਰੁਜੀਪੈਹਾਣੇਹਾਣਿਆਅਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭਫੇਥੇ
ਥਾਣਾਫੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਸਾਣਿਆਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲਫੇਕੁਥਾ
ਣਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਜਾਣਿਆ॥੨੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉ
ਪਾਫੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘਰੁਪੜਾਫੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਫੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦਪਾਫੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੇ
ਮਿਰੇਮਿਹਰਿਧਿਆਫੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਫੇ॥੨੭॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਾਦਿਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਗਥਿਧਿ
ਜਾਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖਅਪਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁ
ਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ਨਿਬਹੈਸਪਰਫਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਰਿਪਿਆਗਿ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ਸਬਦਿ ਭੋ ਦਿਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ਨਾਨ
 ਕਹਉ ਮੇਜਾ ਲਿਸਮਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥
 ਤਿਸਮਾ ਹਿਥ ਪਾਤਿ ਖਪਾਤਿ ਸੁਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਕਧੇ ਰੰਗੁਲਾ ॥
 ਇਸਾ ਦਿ ਰਤ ਉਪਾਤਿ ਸਿਓ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਾ ਬਿਨੁ ਪ
 ਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਕਰਿ ਉਸਾਚੈ ਸਮਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਅਸਟਾ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵੁ ਲੁਤਰੀਐ ਸ
 ਚ ਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਅਪ ਸਰਬਿ ਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
 ਫਿਰਤਿ ਨ ਗਫਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉ ਮੇਜਾਇ ॥
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋ ਗੁਰਗਾਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਭਵਣ ਸੇਝੀ ਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੰ
ਗੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਦੇਵ
ਗੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਕਾਹਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪੁ
ਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਗਾਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋ
ਗੀਭਰਮਾ ਏਸ ਨਿਆਸੀ ॥ ਫਿਅਚਾਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਜੋ ਮਰਿ
ਜੀਵੈ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੈ ਦੇਖ
ਹੁਰਿ ਦੇਖੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਸੇਵ ਰਤਾ ॥ ਗੀਨਿ ਨੀਸਚੁ ਰਖਿਆ
ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ॥ ਲਿਖਣਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਖੈ ॥ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਸਾਚੇਮਨਪਤੀਆਇਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾ
 ਕੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੇਟਨਖਾਕੈ॥੩੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾ
 ਨੁਇਸਨਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪ॥
 ਕੈਦਰਗਧਮਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿਮਿਲਾਏ॥੩
 ੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਿਸਿਮਿਤਿਬੇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਟਪਾਇ
 ਭੇਦਾਗੁਰਮੁਖਿਵੈਗਵੈਰੋਪਗਵਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣ
 ਤਮਿਟਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਮਨਾਮਰੀਗਿਗਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੩੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੇਅਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
 ਪਾਲਨਪਵਈਥਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਆਮਤਿਡੇਲਾਇ॥ਬਿਨੁ
 ਗੁਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸੀਅਭਰਸੈਮਾਰਿ ੪

॥ ४१ ॥
 ਵਾਟਾਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਪਾਟੇਪਾਟਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਪ
 ਰਿਉਤਰੈਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈਅਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖ
 ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਅਵੈਹਾਰਿਤਨਹਟ
 ਭੀਇਹਮਨੁਵਣਜਾਗਾਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੁਬਿਪਾਤੈਲਿਕਾਛੁਟੀਦੈਤਸਿਤਾਪੈਰਾਮਚੀਦਿ
 ਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਣਾਭੇਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੈ
 ੪੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈਅਵਣਜਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾ
 ਣਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧੀਆ
 ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸਿਫਤਿਸਮਾਇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨ
 ਪਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਸਬ

ਦਿਜਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਰਹੀਸ
ਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮ ਪਾਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਗਲ ਭਟਕਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਫਣ ਮੁਲੁ ਕਫਣ ਮਾਤਿ ਦੇ
ਲਾ ਤੇਰਾ ਕਫਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ਕਫਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹੁ
ਨਿਰਾਲਾ ਬੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀ
ਚਾਰਾ ਭਵ ਜਲੁ ਸਬਾ ਦਿਲਿ ਘਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ
ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾਤਿ ਦੇਲਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਗਾਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ ਅਕਥ
ਕਥਾ ਲੇ ਰਹੁ ਨਿਰਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ਏਕੁ
ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ
੪੪ ॥ ਏਕੇ ਦੀਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈ ਮੇਸਾਰਾ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ਸੁਕ
ਵਣੁ ਮਾਹਾਰਾ ਹਿਏ ਕਾਪਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ਕਫ

ਨਗੁਢਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤਾਕਿਸਕਉਜਾਇਸਮਾਵੈ॥੪੨
 ਕਵਨਾਧਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੩॥ਹਉਹਉਮੇਮੇਦਿਚਹੁਏ
 ਵੈ॥ਦੁਜਾਮੇਟੈਏਕੋਹੋਵੈ॥ਜਗੁਕਰੜਾਅਨਮੁਖਗਾਵਾਰੁ॥ਸਬਦੁ
 ਕਮਾਈਮੇਖਾਈਮੇਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨ
 ਕਅਗਾਨਿਮਰੈਸਾਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ॥੪੪॥ਸਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿ
 ਫਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਫੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁਫਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀ
 ਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਗੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਬਿਖੁਅਗਾਨਿ
 ਨਿਫਾਰੈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੈ॥੪੫॥ਕਵਨਮੁਖਿਚੰਦੁ
 ਹਿਵੈ॥ਪਰਛਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਸੁਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕ
 ਵਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਤਿਰ
 ਹੈ॥ਕਵਨੁਜੋਪੁਜੋਕਾਲੁ॥ਸੰਪਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥

੪੮ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ਸਜਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ਸਾਸਿ ਘਰਿ ਸੁਰਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰ
ਧਿਆਰਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਾਰਿਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ਅਪੋ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣ
ਹਾਰਾ ਗੁਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਪਵਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨਖ
ਇਹ ੪੮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ਗਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਕਾਲੁ ਸਿ
ਤਾਪੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਪਾਰਿ ਆਨੈ
ਬੋਲੈ ਪਵਨ ਗਗਨੁ ਗਗਨੁ ਜੈ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ੫੦
ਅੰਤਰਿ ਸੁਨੈ ਬਾਹਰਿ ਸੁਨੈ ਤਿਭਵਣੁ ਸੁਨੈ ਮਸੁਨੈ ਚਉਥੈ ਸੁਨੈ ਜੋ
ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੈ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸੁਨੈ ਕਾਜਾਣੈ ਭਉਗਾ
ਦਿਪੁ ਰਪੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਿ
ਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ੫੧ ਸੁਨੈ ਸੁਨੈ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਾ ਅਨਹਤ ਸੁਨੈ
ਕਹਾ ਤੋਹੈ ਨਾ ਅਨਹਤ ਸੁਨੈ ਰਤੇ ਸੇਕੈ ਸੋ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸਹ

ਜੈਸੇ ਥਾਇ ਜਨਮਿ ਨਮਗਹਿਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ ੪੩
 ਨਸਮਝਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥ ਨਉ ਸਰਸੁ ਭਰਦਸ ਦੇ ਪੁਰੈ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁਨਵ
 ਜਾਹਿ ਤੁਰੈ ਸਾਚੈ ਰਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੈ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ
 ਭਰਪੂਰੈ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਪਰਖ ਲਏ ਸਚੁ ਸੇ
 ਇ ॥ ੫੩ ॥ ਸਹਸਿ ਭਾਇ ਮਿਲੀ ਅੰਸੁ ਪੁਹੋ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ
 ਦਨ ਸੋ ਵੈ ਸੁਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਾਦਿ ਨਿਸ
 ਤਾਰੈ ਗੁਰਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮ
 ਲਣਨ ਹੀ ਕੁਤੇ ॥ ੫੪ ॥ ਕੁਝ ਧਿਚ ਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ
 ਬੁਝੈ ਚੇਟਾ ਖਾਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੈ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹਿ
 ਪਤਿ ਸਾਖੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਗੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਖਨ ਬੁਝੈ
 ਗਵਾਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਕੁਝ ਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇ

ਏ ਮੋਖਦੁਆਰਾ ਤਤੁਨਚੀਨੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦਿ
ਛੁਕਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਮਾਨੈ ਪੁਕਮੁ ਸਭੈ ਗੁਣਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ
ਪਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੈ
ਜੋਇ ॥ ਸਹਾਜਿ ਰਤਾ ਬੁਝੈ ਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ
ਜਹਦੇ ਖਾਤਹ ਰਹਿ ॥ ਅਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥
੫੭ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾਵਾ ਸੁਕ ਥੀ ॥ ਅਲੇ ਜਿ ਤਤਰੀ ॥ ਐਭ ਕਜਲੁ
ਸੀਸਾਰੈ ॥ ਤੈਸਤ ਅੰਗੁ ਲਵਾਈ ॥ ਕਹੀ ॥ ਐਤਿ ਸੁਕੁ ਪੁਕਵਨੁ ॥ ਅਪਾ
ਰੈ ॥ ਬੋਲੈ ॥ ਖੋਲੈ ॥ ਅਸਾਥਿ ਹੋਵੈ ॥ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪੁਣਵੈ ॥ ਅਪਣੈ ॥ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਬਦੇ ॥ ਸਾਚਿ ਲਿਵਲਾਰੀ ॥ ਕਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀ ॥ ਮੇਲਿ ॥ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ
ਦਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ॥ ਬੀਨਾ ॥ ਪੂਰੈ ॥ ਭਾਗਿ ॥ ਸਮਾਇ ॥ ੫੮ ॥ ਸੁਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤ

੪੪
 ਰਿਵਾਸੁ ਮਲਖੰਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹੋ ਸੇਈ ਪਦ ਨ ਕਾਵਾਸਾ ਸੁਨ ਨਿਵਾ
 ਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਪਰੋ ਸੇਈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਫਿਰ
 ਹੁਤਰ ਮੁਗਵਾਏ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵ
 ਸਾਏ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਤਵ ਸਾਗਰ ਤਹੀ ਐਇਤਥਿ ਤਏ ਕੋ ਜਾਣੈ ਚਿਹ
 ਨੁਵਰਨੁ ਨ ਹੀਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੫ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਸ
 ਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਥਿ ਪੁਸ਼ਿਨ ਸਚੁ ਮਾਹਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿ
 ਕੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂ
 ਕੈ ਅਹੀ ਕਾਰੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਸੁਖ ਮਨਾਇ ਤ੍ਰਾਪਿ ਗੁਲਾਬੁ ਝੋਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿ
 ਹੁ ਤੇਓ ਪਾਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥ ੬੦ ॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਓ ਪਵਨੁ
 ਕਥੀ ਅਲੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾਰੁ ਸੁਖਾਈ ਗਾਗਿ ਆਨਕੀ ਮੁਦਾ ਕਵਨੁ ਅਥਿ ਪੁ

ਸਿਪਕੀਕਫਨਕਮਾਈਗਬਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਆਵੈਅਉਪੁਹਉਮੇ
ਪਿਆਸਨਜਾਈਗਸਬਾਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਅ
ਘਾਈਗਕਫਨਭਾਧਿਜਿਤੁਅਸਾਥਿਰਹੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਿਤਿਪਤਾ
ਸੈਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖਸਮਕਾਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਨੁਨਗਾਸੈ॥੬੯॥
ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਮਾਤਾਗਬਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾ
ਬੰਦੁਨਰਾਖਿਆਸਬਦੁਨਭਾਖਿਆਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅ
ਰਾਧਿਆਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਾਰਿਰਹੈਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮ
ਕਉਲਹੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਸਾਚੇ
ਮਾਤਾਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਅਪਿਉਪੀਠਿਆਤਮਸੁ
ਖਧਾਰੀਸਚਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰਤਾਰੀਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਵੀ
ਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹਮਨੁਮੇਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹਪਵ

ਨਾਨਕ ਹਾਥ ਸੈਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਪੁਤਾ ਕਉ ਚੁਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ਨਦ ੪੫
 ਰਿਕਰੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੇ ਤਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥
 ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾਨਿ ਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਪਾਵਤੁ ਵਗ ਜਿਹਾ ਏ ॥
 ਕਿਉ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਘਰਿ ਸੁਰਸਮਾ
 ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬
 ੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ਨਾ
 ਭਿਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਾਇ ਬੈਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ਸੁਸਬ
 ਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ਤਿਉ ਵਣਜੋ ਤਿਸੁ ਸਬਾ ਦਿਲੁ ਹੋ ॥੭॥
 ਵੈਦੁ ਖਭੂ ਖਸਾਚੇ ਕੀਸਾਚੇ ਹੀ ਤਿਪਤਾ ਸਿਰਹੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀਰ
 ਗੁਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੇ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ
 ਚਿਰਪੈਰੀ ਗੁਰਬਹੂ ਨਜਾਵੈ ॥੬੫॥ ਜਾਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨਹੋ ਤੀਤ
 ਅਉਪੁ

ਅੰਤਿਮ

ਓਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾਨਾਭਿਕਮਲਾਅਸਥੀਭੁਨਹੋਤੋਤਾਪਵਨ
 ਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾਨੁਪਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸਬਾਦਿਕ
 ਹਾਲਿਫਲਾਈਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਾਤਿਕੀਮਾ
 ਤਿਨਹੀਪਾਈਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿਜਪ
 ਸਿਸਾਚਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਗੀਇਬਤਬਸਾਚੇਸਾਚਾ
 ਵੜਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਅਉਪੁਤਉਮਨੁਸੁਨਿਰਹੈਬੈਰਗੀਨਾ
 ਭਿਕਮਲੁਅਸਥੀਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅ
 ਨਰਾਗੀਰੂਪੁਨਰੇਖਾਜਾਤਿਨਹੋਤੀਤਉਅਕੁਲੀਇਰ
 ਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਰਾਗਉਨੁਗਗਨੁਜਬਤਬਾਹਿਨਹੋਤਉਤਉਵ
 ਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਈਸਾਚਾਬਿਨਾਸੁਚਾਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅ
 ਕਬਕਹਾਈਗਵੀਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਕਿ
 ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋ

ਲਿਖਿਅੰਤਿਮ
 ਅੰਤਿਮ
 ਅੰਤਿਮ
 ਅੰਤਿਮ

ਤੁਕਿ ਤੁਦੁਖਿ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾਈ ਹਉ ਮੇਰਿ ਚਿਜ ਗੁਓ ਪਜੈ ਪੁਰਖ ॥੪੬॥
 ਨਾ ਮਿਦਿ ਸਾਰਿ ਮੇਦੁ ਖੁਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ਤਤੁ
 ਬੀਚਾਰੈ ਹਉ ਮੇਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ
 ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ
 ਆਉਰ ਪਾਰੈ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰਦੇ ਨਹੈ ਵੈਦੇ ਪਹਾਰਿ ਦੇ
 ਬੀਚਾਰੈ ॥੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਦਿਰਲਾ ਬੁ
 ਝੋਕੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ
 ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥ ਬਿਨੁ ਸ
 ਭਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੋਗੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋ
 ਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੋਟੇ ਨਾ ਮੁਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ ਗਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ

ਸਤਿ

ਰਭੇਟੇ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਗਰ ਬਿਗੁਰ
ਰਿਨਾਨ ਕਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਅਜਨ ਮੁਹਾਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੇਸਾ ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉ ਰਧਾਰਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਗਜੀਤਾ ਜਮ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗ
ਹਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਜੋ ਜਾਏ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਾ ਦਿਪਛਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੇੜਾ ਚੁਟਿ ਤੂ ਅਉ
ਪੁਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਨ ਹੋਈ ਨਾਮੇ ਗਤੇ ਅਨਾਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੇ ਤੇ
ਸੁਖ ਹੋਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਆਬਿ
ਨੁਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ਸਤਿਗੁ
ਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਮੇ ਅਉ ਪੁਜੇ ਗੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ਕਾਰਿ ਬੀਚਾ
ਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖੁ ਹੁਨਾਨ ਕਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨੋ ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੇਰੀ ਗ

ਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਅਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾ ੪੧
ਆਪੇਪਰਗੁਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥ਸਾਧਕਸਿਪਗੁਰੂਬਹੁਚੇ
ਲੇਖੇਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੈ॥ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇ॥ਇਹਭਿਖਿਅ
ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਰਬਾਣੈ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਤ੍ਰਖੇਲੁਰਚਾਇਅ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭਿਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧੩॥੧॥=॥=॥=॥=॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩॥ਅਨੰਦਾ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਅ
ਨੰਦੁਭਾਇ॥ਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੁਮੇਪਾਇ॥ਆਸਤਿਗੁਰੁਤਪ
ਇਆਸਹਜਸੇਤੀ॥ਮਨਿਵਜੀਅਵਾਧਾਈ॥ਆਗਾਰਤਨਪ
ਰਵਾਰਪਰੀ॥ਆਸਬਦਗਾਵਣਾ॥ਈਅਸਬਦੇਤਗਾਵਹੁ

ਰੀ ਕੇ ਰਾਮ ਨਿਜ ਨੀਵ ਸਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਾਤਿ
 ਬੁਝੁ ਮੇਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਮਨ ਮੋਰੀਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ
 ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂੰ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਾਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਭ
 ਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਾਭਿ ਸਫਾਰਣਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਾਨੁ ਪੁਵਿਸਾਰੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਲੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਪਾਰਿ ਤੇਰੇ ਸਭੁ ਕ
 ਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਵਏ ਸਦਾ ਸਿਫਾ ਤਿਸਲਾ ਹਿਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਾਨਿ
 ਵਸਾਵਏ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਾਸਿਆ ਵਾਸੇ ਜੇ ਸਬਦ ਪਨੇਰੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇ
 ਰਾ ਅਪਾਰੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਾਭਿ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਕਾਰਿ ਸਾਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨਿਆਇ ਵਾਸਿਆ ਜਿਨਿ ਏਛਾ ਸਾਭਿ ਪੁਜਾਇ

ਆਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਦਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀ ਆਇਹਿ ਵਡਿ ੪੮
ਆਈਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾ
ਚਾਨਾ ਮੇਰਾ ਆਪੋਰੇ ॥ ੪ ॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦਾ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਸਭਾ ਗੋਆ
ਰਿ ਸਭਾ ਗੋ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾਜਿ ਤੁ ਪਾਰਿ ਧਾਰੀ ਆਪੰਚ ਦੂਤਤੁ
ਧੁਵਾ ਸਿਕੀ ਤੇ ਕਾਲ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ
ਜਿਨ ਕਉ ਸਿਨਾ ਮਿਹਰਿ ਕੋਲ ਗੋਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਪ
ਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਦੇਹ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿਆ ਕਰੇ ਦੇਚਾਰੀ ਆਤੁ ਪੁਬਾਝੁ ਸਮਰਝੁ
ਕੋਇ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ਆਇ ਸਨ ਉਹੋ ਰੁਖਾ ਭਿਨਾ ਹੀ ਸ
ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ਆਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਿਵੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿਆ ਕ
ਰੇ ਦੇਚਾਰੀ ਆਖਾ ॥ ੬ ॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ

ਜਾਇਆ ਜਾਇਆ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਅ ॥
ਕਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਾਵਿਖ ਕਟੇਗਿ ਅਨਾਮੀ ਜਨੁ ਜਾਰਿਆ ਅੰਦ
ਰਹਾ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਦਾ ਰਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕੁਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਇਆ ॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁਦੇਹਿ
ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਪਾਏ ਤੇ ਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ
ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਿ ਮਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹਾਦਿ ਸਿਧਿ ਇਕਿ ਨਾਮ
ਲਾਗਿ ਸਦਾ ਰਿਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ
ਨ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥
੮ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ ਹੋਅ ਕਥਕੀ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਕਰਹੁ
ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ਭਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ
ਸਭਿ ਪਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੀਨਿਐ ਪਾਈਐ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਹੁਕਮੁ ਕੇ

ਗਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਕਥਿਹੁਅਕਥ
 ਕਹਾਣੀ॥੮॥ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਚਤ
 ਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੂਜੁਟਿਮੀਨਮੋਰਿਆਏਹਮਾਇਆਮੋਹ
 ਟੀਜਿਨਿਏਤੁਭਗਿਭੁਲਾਇਆ॥੯॥ਕਰਬਾਣੁਕੀਤਾਤਿਸੇਵਿਟਹੁਜਿ
 ਨਿਮੋਹਮੀਠਾਲਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈ
 ਨਪਾਇਆ॥੧੦॥ਏਮਨਪਿਆਰਿਆਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਏ
 ਹੁਕਟੁਭੂਜਿਦੇਖਦਾਚਲੇਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੇਨਾਹੀ
 ਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਉਚਿਤੁਲਾਈਐਐਸਾਕੀਮੁਮੁਲੇਨਕੀਚੈਜਿਤੁ
 ਅੰਤਿਪਛੋਤਾਈਐਸਾਤਿਗੁਰੁਕਾਊਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂਹੋਵੈਤੇਰੈਨਾ
 ਲੇਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਪਿਆਰੇਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗ
 ਮੁਅਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਅੰਤੋਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੇ
 ਮਾਇਆਤਮੁਪਣਿਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਠਗਭਿਣੀਪਾਈਆ॥

ਗਾਅਪਣਾਅਪੁਤੁਜਾਣਹੋਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਗਾਕਿਅਕੋਅ
ਖਿਵਖਣਏਅਮਾਖਹਿਤਫੇਖਹਿਸਭੁਤੁਹੋਜਿਨਿਜਗਤੁਓਪਾਇ
ਅਕਪੈਨਾਨਕੁਤੁਸਦਾਅਗੀਮੁਪੈਤੇਗਾਅੰਤੁਨਪਾਇਅਮਾ॥੧੨॥
ਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੇਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਅਮਾਪਾ
ਇਅਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰੀਕੁਪਾਕੀਨਿਸਚਾਮਨਿਫਸਾਇਅਮਾਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਤੁਪੁਓਪਾਏਇਕਿਫੇਖਿਪਰਸਣਿਅਮਾਇਅਮਾਲੁਬੁ
ਲੇਭੁਅਹੰਕਾਰਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੁਲਾਭਾਇਅਮਾਕਪੈਨਾਨਕਾਜਿਸ
ਨਾਅਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਅਮਾ॥੧੩॥ਭਗਤਾਕੀ
ਚਾਲਨਿਗਲੀਚਾਲਾਨਿਗਲੀਭਗਤਾਹਕੇਗੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿ
ਚਲਣਾਲੁਬੁਲੇਭੁਅਹੰਕਾਰਤਾਜਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣ
ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਫਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਗਗਿਜਾਣਾਹੁਗੁਰਪਰਸ

ਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਦਾਸਨਾਸਮਾਣੀਕਹੈਨਾਨਕੁਚਾ ॥ ੫੦
 ਲਿਭਗਤਾਜੁਗਪੁਜੁਗਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿ
 ਵਚਲਹਸੁਆਮੀਹੋਰਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰਾ ॥ ਜਿਦਤੂਚਲ
 ਇਹਿਤਿਦੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾਗਗਪਾਦਹੋਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਿ
 ਨਾਮਲਾਇਹਿਜਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਵਹੋ ॥ ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁ
 ਣਾਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਦਹੋ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇ
 ਸਾਹਿਬਜਿਉਭਾਵੈਤਿਦੈਚਲਾਵਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁਸੋਹਲਾਸਬਦੁਸੁ
 ਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਲਾਸਾਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏ
 ਹੁਤਿਨਕੋਮੀਨਿਵਾਸਿਆਜਿਨਿਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ ॥
 ਇਕਿਫਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ ॥ ਕ
 ਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਿਲਾਸਾਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਪਾਇਤੁਹੋ

ਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆਹਰਿਧਿਆਇਆਪਦਿਤੁਹੋ
 ਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਪਦਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸ
 ਹਤਸਿਉਪਦਿਤੁਸੰਗਤਿਸਥਾਈਆਕਹਦੇਪਦਿਤੁਸੁਣਦੇਪ
 ਦਿਤੁਸੇਪਦਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਕਸਾਦਿਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਦਿ
 ਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧॥ਕਰਮੀਸਹ
 ਜੁਨਉਪਜੈਦਿਵੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇਨਹਜਾਇਸਹਸਾ
 ਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੈਕਰਮਕਮਾਏਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਪੈਕਿ
 ਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਏਅੰਨੁਪੋਦਹੁਸਥਾਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰ
 ਹਹਚਿਤੁਲਾਇਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇ
 ਹਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੇਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ
 ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੇਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੁਮੇਗਾਰਿ ५

॥ ਆਏ ਹਾਤਿ ਸਨਾਵਡੋ ਰੇ ਗੁਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ॥ ੪੧ ॥
 ਵੇਦਾ ਮਹਨਾ ਮੁਓਤ ਮੁਸੋਸਟ ਹਿਨਾ ਹੀ ਫਿਰਹੀ ਜਿਓ ਬੇਤਾਲਿ ॥ ਅੰ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮਚੁਤ ਜਿਅ ਕੂੜੇ ਲਾਗੋ ਤੀ ਜਨ ਮੁਜੁਐ
 ਹਾਰਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਅ ਹੁਨਿ ਰਮ ਲਬਾ ਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾ
 ਹਰਹੁ ਤਨਿ ਰਮ ਲਜੀਅ ਹੁਨਿ ਰਮ ਲਸਤਿ ਗੁਰਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾ
 ਈ ॥ ਕੂੜੀ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾ ਹੀ ਮਨ ਸਾਸ ਚਿਸਮਾ ਈ ॥ ਜਨ ਮੁ
 ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਾਟਿਅ ਭਲੇ ਸੇਵਣ ਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ
 ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇ
 ਤੀ ਸਨਮੁ ਖੁਹੈ ਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤਸਨ ਮੁਖਾ ਸਿਖ ਕੋਈ ਜੀਅ ਹੁਰਹੈ ਗੁ
 ਰਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ ਅਤਮੇ ਸਮਾ
 ਲੇ ॥ ਆਪੁ ਫਾਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਜਾਣੈ ਕੋ

ਏਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸਿਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਭੁਭੇਏ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਕੋ
ਗੁਰਤੇਏ ਮੁਖਹੋਏ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਨ ਪਾਏ ਪਾਏ ਮੁਕ
ਤਿਨ ਹੋਰ ਥੇਕੇਈ ਪਛਹੁ ਬਿਥੇਕੀ ਆਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੁਨੀਭ
ਗਿਆ ਏਕੈ ਦਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ
ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਵੀ
ਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਦਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਆਵਹੁ
ਸਿਖ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰ ਹੋਗਾ ਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤ
ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਰੀਬਾਣੀ ॥ ਆਸਿ ਰਿਬਾਣੀ ॥ ਸਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਕ
ਰਮੁ ਹੋਏ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਫਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹ
ਹੁ ॥ ਰਿਗਿ ਜਪਿ ਅਹੁ ਸਾਰਿ ਗਪਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾ
ਵਹੁ ॥ ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਪੈਬਾਣੀ ॥

42
 ਬਾਣੀ ਤਕ ਚੀਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ਕਹਦੇ ਕਚੇ
 ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਆਂ ਪਿਛਾ ਬਾਣੀ ਗਰਿਹ ਗਿਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸ
 ਨਾਕਹਿ ਆਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਾਇ ਆਮਾਇ
 ਆਬੈ ਲਾਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਹੋਰ
 ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ਆਸ
 ਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾਏ ਹੋਰ ਆਸ ਮਾਉ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਅਨੁ
 ਮਿਲਿ ਆਸ ਚੈ ਲਾਇ ਆਭਾਉ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ
 ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥
 ੨੫ ॥ ਸਿਫ ਸਕਤਿ ਆਪਉ ਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਫਰਤਾ
 ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਫਰਤਾ ਏਹਾ ਪਿਛੇ ਪੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ਤੇਰੇ
 ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਫਸਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ

ਕਰੇਸੁਹੈਵੈਏਕਸਾਸਿਉਲਿਵਲਾਏਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕਰਤਾਅ॥
ਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪੁਬੀਚਾਰਦੇਤ
ਤੈਸਾਰਿਨਜਾਈ॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਿਨ
ਜਾਈ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭੂਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਇਵਿਹਾਣੀ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੋਜਿਨਹਾਰਿਮਨਿਵਾਸਿਅਥੇਲਹਿਅੰ
ਮਿਤਥਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੇਅਨਾਦਿਨੁਹਾਰਿਲਿ
ਵਲਾਰੈਜਾਗਤਰੈਇਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥ਮਨਹੁਕਿਉਦਿਸਾਰੀ
ਐਏਵਰੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਅਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓ
ਸਨੇਕਿਹੁਪੈਹਿਨਸਕੀਜਿਜਨਭਿਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ਅ॥
ਪਣੀਲਿਵਲਾਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਣੀਐ॥ਕਹੈਨਾ॥

ਨਕੁਏਦਭੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਹੀਐ॥੨੮ਜੈਸੀਅ 43
 ਗਨਿਉਦਰਮਾਹਿਤੈਜੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆਅਗਨਿ
 ਸਭਾਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਟਾਤ
 ਜੀਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆਲਿਖਛੁੜਕੀਲਗੀਤਿ
 ਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰੁਦਰਤਾਇਆਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਪ
 ਰਿਦਿਸਰੈਮੋਹੁਪਜੈਭਾਉਦੂਜਾਲਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਖਲਾਗੀਤਿਨੀਦਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇ
 ਆ॥੨੯ਗਰਿਆਪਆਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ
 ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਦਿਟਹੁਹੋਲੋਕਾਦਿਲਲਾਇ
 ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤਿਸੋਨਾਸਿਰਸਉਪੀਐਦਿਚਹੁਆਪੁ
 ਜਾਇਗਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਗਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥

ਹਰਿਅਪੀਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੇਖਾ
ਇਉ੩੦ਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਟਜਾਰਾਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁ
ਵਟਜਾਰਾਮਾਤਿਗੁਰਤੇਗਾਸਿਜਾਣੀਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹੁ
ਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਾਟਿਹੁਦਿਹਾਵੀਏਹੁਪਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿ
ਆਪੇਭਾਣਾਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਟਜ
ਰਾ੩੧ਏਰਸਨਾਤੁਅਨਗਸਿਰਾਚਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨ
ਜਾਇਗਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਹੁਹਰਿਰਸੁਪਲੇ
ਨਪਾਇਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੇਪੀਮੇਹਰਿਰਸੁਬਹਾਵੀਨਾਭਿ
ਸਨਾਲਗੀਆਇਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈਮੇਸਾਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇ
ਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ੩੨ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁ

ਮਾਮਾਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਅਾਇਆਹਰਿਜੋਤਿਰ ५੪
 ਖੀਤੁਪੁਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਅਾਇਆਹਰਿਅਪੇਅ
 ਤਾਅਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇਅ ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਅਚਲਤੁਨਦਰੀ
 ਅਾਇਆਕਪੋਨਾਨਕਸਿਸਾਟਿਕਾਮੁਲੁਗਚਿਅਾਜੋਤਿਰ ॥
 ਖੀਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਅਾਇਆਕੜਾਮਨਿਚਉਭਾਇਆਪੁ
 ਭਾਗਮੁਸੁਣਿਆਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਗਿਹਮੰਦਰ
 ਬਣਿਆਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੁਖੁਨਾਦਿ
 ਅਪਏਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਅਪਣਾਪਿਰਜ
 ਪਏਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਾਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰ
 ਸੁਭੇਗੋਕਪੋਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰਾਪਿਮਾਣਿਅਕਰਣਕਾਰਣ

ਜੋਗੋ ३੪ ਏਸਰੀਗਮੇਰਿਆਇਜੁਜਗਮਹਿਆਇਕੋਕੇ
 ਆਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਆਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪੁਸ
 ਰੀਰਾਜਾਤੁਜਗਮਹਿਆਇਆਜਿਨਿਹਾਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰ
 ਚਿਆਸੋਹਰਿਮਨਿਨਵਸਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿ
 ਵਸਿਆਪੁਗਬਾਲਿਖਿਆਪਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸ
 ਰੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਾਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥
 ੩੫ ਏਨੇ੩ਹੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਾਹਿਜੋਤਿਪਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅ
 ਵਰਨਦੇਖਹੁਕੋਈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀ
 ਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆਏਹੁਦਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿ
 ਕਾਰੁਪੁੰਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾਵੇ
 ਖਾਹਿਇਕੁਹੋਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁ
 ਹੋਹਰਿਰੂਪ

ਨੇੜ ਅੰਧ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਦਿ ਬਾਦਿ ਸਟ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸ ॥ ੫੫ ॥
ਵਟੁ ਹੁਮੇਰਿ ਹੋਸਾ ਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥
ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣੁ ਸਾਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਾਰਿ ॥
ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਗਸਿਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਦਿਭਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥
ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣੁ ਪਾਵਿ ॥ ੩੭ ॥ ਏਹੁ ਸੁਣੁ ॥
ਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖ ਕੈਵਾ ॥
ਜਾਪ ਵਟੁ ਵਜਾਏ ॥ ਆਵ ਜਾਏ ॥ ਆਵ ਜਾਪ ਉਣਨ ਉਦੁਅ ॥
ਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਏ ॥ ਆਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਲਾ ॥
ਉਭਾਵਨੀ ॥ ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਗੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਤਮ ਅਨੇਕ ॥
ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਪਾਏ ॥ ਆਕਹੈ ਨਾ ॥
ਨਕੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖ ਕੈਵਾ ॥ ਜਾਪ ਵਟੁ ਵ

ਜਾਇਆ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਗਾ
 ਵਹੁ ਤਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੋ ਸਚੈ
 ਧਿਆਵਹਿ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੋ ਗਇਹੁ
 ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾਖ ਸਮੁਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੋ ਕਰੈ ਨਾ
 ਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੋ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨਦੁਸੁਣੁ ਪੁਦ
 ਰਭਾਗੀ ਹੋ ਸਗਲ ਸੋਨੇ ਰਬ ਪੂਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ
 ਸਗਲਾ ਦਿਸੁ ਰੋਗ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਿਤਾ ਪਉਤਰੇ ਸੁਣਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੀ
 ਤਸਾ ਜਨਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਜਾਣੀ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹ
 ਤੇ ਪਾਵਿਤੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰੇ ਗਬਿਨ ਵੰਤਨਾ ਨਕੁ ਗੁ
 ਰਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੪੦ ॥ = ॥ = ॥ =

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲ ੫੬
 ੫ ਲੋਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁ
 ਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਬੰਧਿ ਪਸੋਹੇ ਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ
 ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੁਗਤਿ
 ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋ
 ਵੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸ
 ਭਿਪਾ ਪਹਰਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰ ॥
 ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਲਿ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁੜ ਪਾਪੀ
 ਜਿਤੁ ਲਾਗਿਤ ਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇ

ਸਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਗਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਸਲੋਕੁਆਪਹਿ
ਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੇਗੁਨਾਨਕਏਕੋਗਫਿਰ
ਹਿਆਦੁਸਰੁਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਥਅੰਸਾਪਸਾਤਿਗੁ
ਰਨਮਸਕਾਰੀਆਦਿਮਾਧੀਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀਆਪਹਿਉਨਆ
ਪਹਿਸੁਖਮਾਸਨਾਆਪਹਿਸੁਨਤੁਆਪਹੀਜਾਸਨਾਆਪ
ਨਮਾਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓਆਪਹਿਬਾਪਮਾਪਹੀਮਾਇਓ
ਆਪਹਿਸੁਖਮਾਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾਠਖੀਨਜਾਈਨਾਨ
ਕਲੀਲਾ॥੧॥ਕਿਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭਦੀਨਦਇਆਲਾਤੇਰੇ
ਸੰਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਲੋਕੁਨਿਰੰਕ
ਰਅਕਾਰਅਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕਾਏਕਾਹਿਏਕਬ
ਖਾਨੇਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕਾ॥ਪਉੜੀ॥ਥਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓ

ਅਕਾਰਾਏ ਕਾਹਿਜੂਤਿ ਪਰਿਵਨਹਾਰਾ ਭਿਨ ਭਿਨ ਰੰਗ ਟਾਬਿ ॥ ੫੧ ॥
 ਸਥਾਨੀ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ
 ਕਰਹਿ ਉਪਾਇ ਚਾਜਨ ਮਾਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇ ਚਾਦੁ ॥
 ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਗਾਨ ਨ ਕਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ੫੨ ॥
 ਸੇਈ ਸਾਹਿਬ ਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੇ ਪੈ ਹਰਿ ਰਾਜਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਿ
 ਪਾਈ ਐਤਿਹਾਸਿ ਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ੫੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
 ਤਿ ਸੇਠੀ ਸਾਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿਨ ਨ ਕਉ ਸੇਠੀ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ
 ਪਾਯੀ ਸਿਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੀ ਸਿਸੈ ਭਰਮੁ ਨ
 ਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤਾ ਪਗਟ ਪਤਾ ਪੁਤਾ ਹੁਕੇ ਜਾਪਤਾ ਸੇਸਾ ॥
 ਇਹ ਪੁਚਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥
 ਸਲੋਕਾ ਧਨੁ ਪਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੁਰ

ਨਾਮਾ ਬਿਹੁ ਨੇਨਾਨ ਕਾਹੇ ਤਜਾਤ ਸਭੁ ਪੁਰਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਵੀਰਾਧ ॥
ਪੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਆਪਾਨਿ ਤੇਉ ਜਿਹ ਰਚਾਇ ਆਮਨੁ ਅ ॥
ਧਨੁ ਨ ਹੀ ਬਾਛਾਹਿ ਸੁਰਗਨ ਆਛਾਹਿ ਆਤਿ ਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾ
ਧਰਜ ਰਾਚਹਿ ਧੀਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਾਹਿ ਤਾਹੁ ਜੇਏ ਕਛਾਡਿ
ਅਨਕਤਾਹਿ ਨ ਜਾਹੁ ਜਾਕੈ ਹੀਮੇ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾਨਾਨ ਕਸ ॥
ਧਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਆਨਿ ਕਭੇਖਾ ਮਰਾਢਿ ਆ
ਨਾਧਿ ਆਨ ਮਨ ਹਠਿ ਮਿਲਿ ਉਨ ਕੋਇ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਕਿਰਪਾਭ
ਈਭਗਤੁ ਕਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ੧੫੭ ॥ ਵੀਰਾਧ ਕਾਕਾ ਕਿਆਨੁਨ
ਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤੁ ਉਆਨਿ ਕਜੁਗਾਤਿ ਸਾਸਤਕਾਰਿ ਭਾਤੁ ਉਆਕਿ
ਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੇਗਨ ਹੋਊ ॥
ਕਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆਵਿ ਜੁਜਾਕੈ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸ

ਰਿਸ਼ਭ ਤਾਕੇ ਗਾਢ ਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚ ਗੀਨਾ ਨਕਜ ॥ ੫੮ ॥
 ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਆ ਆਵਨ ਆਏ ਸਿਸਟ ਮਾਹਿ
 ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਪਸੁ ਦੇ ਗਾਨ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੇ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮੋਥੇ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਏਕ ਹਿ ਕਉ ਆਇ ਆਜਨ
 ਮਤ ਮੋਹਿ ਰਿਸਾਹਿ ਨੀ ਮਾਇ ਆਗਰ ਭਕੰਟ ਮਾਹਿ ਉਰਧਤ ॥ ੧ ॥ ਕ
 ਰਤੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥ ਉਰਧਿ ਪਰੇ ਜੋਛੇ
 ਭਿਛਰਾ ਨਾ ਦੇਵਨ ਹਾਰੁ ਮਨਾਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ॥
 ਜਿਸ ਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਏਤ ਉਤਨ ਨਕਾਤਿ ਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾ ਹੀ ॥
 ੬ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਆ ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾ ਸੁਹਕਮਿ ਆਗਿ ਆਉ
 ਨਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਨ ਕਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋ
 ੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗਭਵਾਸੇ ॥ ਸੋਹ ਮਗਨ

ਮੀਠਜੋਨਿਫਾਸ਼ੋਇਨਮਾਇਆਤੈਗੁਣਬਸਿਕੀਨੋਆਪਨੋ
ਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੋਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹੁਓਪਾਇਆਜ
ਤੇਤਰਓਬਿਖਮਾਇਹਮਾਇਆਕਾਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੀਗਿਮ
ਲਾਏਨਾਨਕਤਾਕੋਨਿਕਾਟਿਨਮਾਏ॥ ਸਲੋਕਾਕਿਰਤਕ
ਮਾਦਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੋਤਿਨਪ੍ਰਭਿਅਪਾਪਸੁਆਪਨਹ
ਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕਾਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥ ੧੫੭੩॥ ਏਕਹਿ
ਆਪਕਰਾਵਨਹਾਰਾਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਾਬਿਸਥਾਰਾਇਆ
ਜੁਗਾਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿ
ਦਿਵਾਇਓਓਆਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਓਜੋਜੋਕਰੈਸੋਓਫੁ
ਨਿਹੋਓਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਰਾਨਾਨਕਆਪਿਸਦਾਰ
ਨਹਾਰਾ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਾਗਾਚਿਰਹੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗ

ਬਿਖਸੋਗਾਨਾਨਕਾਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਉਮੋਸਰਾ॥੧੫੯॥ ੫੮

੫੯

ਰੇਮਨਾਬਿਨੁਗਾਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਰਿਅਜਿਹਾਬਿਧਿਕ

ਤਹੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤ

ਤਾਕੇਭਾਰੁਅਫਾਰੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਾਸਿਉਤਉਏਉਕਰ

ਮਾਥਿਕਾਰਾਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਫਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗਾਭੁਮ

ਕੈਮੋਹੇਨਹਬੁਝਾਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੁਸੰਗਾਲੇਖੇਗਣਤਨਛੂਟੀ

ਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖ

ਖਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥ਸੋਲੇਕਾਟੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆ

ਸਾਪੁਸੰਗਾਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੁਰਾਰੰਗਾ॥੧੫੯॥੧॥

ਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮੁਨਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਾਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰ

ਸਨਾ॥ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਉ॥ਅਉਥੈਨੁਮਾਦਹੁਸੁਭਦੇਉ॥

ਉਸਾ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥
 ਮਸਤਾਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ ਓਧੁ ਰਿਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ
 ਤਾ ਕੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਲਾਲ ਚੜ੍ਹ ਠਾਥਿ ਕਾਰੋ ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਤੁ ਮੁ
 ਤ੍ਰੇ ਅੰਧਾ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੀਧਾ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧੁ ਲਲ
 ਲਪਾਟਿ ਬਿਖੇਰ ਸਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਇਅ
 ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਥੈ ਤਿਉ
 ਕਰਨਾ ॥ ਕੋਊ ਨ ਕੋਊ ਪੁਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਖੁ ਕੋਊ ਮੁਗਾ ॥ ਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁ ਲਾਫੁ ਹੁਤਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿ
 ਪਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੁਰਗਾਹਿ ਰਗੀਭੀਰ
 ਅਥਾਹਾ ਦੂਸਰਨਾਹੀ ॥ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ੧੫੬੩੧ ॥
 ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕਾਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰਨਹੋਊ ਹੋਵ

ਨਹਾਰੋਤਸਦਆਇਆਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੁਪਾਇਆ ॥ ੬੦ ॥
ਕੀਟਹਸਤਿਅਹਿਪੁਰਸਮਾਨੇਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭਠਉਜਾਨੇ
ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹ
ਜਪਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿਆਹਰਿਰੰਗ
ਸਹਜੇਆਵੁਨਾਨਕਧਨਿਧਨਿਧੀਨਿਜਨਾਏਤੇਪਰਵ
ਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਉੜੀਆਇਆਸਫਲਤਾਹੁਕੋਗਨੀਐਆਜਾਸੁਰ
ਸਨਹਾਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀਐਆਇਬਸਹਿਸਾਪੁਕੈਸੰਗੈਆ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਖਿਆਵਾਹਿਰੰਗੋਆਵਤਸੋਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ
ਜਾਕਉਦਾਇਆਮਾਇਆਬਿਧਾਤਾਏਕਹਿਆਵਨੁਫਿਰਿਜੋ
ਨਿਨਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋ
ਕੁਆਜਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੁਜਾਭਾਉਦੁਖ

ਦਰਦਰਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧੫ਉੜੀ॥ਯਯਾ
ਜਾਹਉਦਰਮਾਤਿਦੋਉਗਤਿਸਾਹਿਤਿਅਗਸੁਖਸਹਜੇਸੋਉਯ
ਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰਤਸਰਨਾਗਜਿਹਆਸਗਇਆਭਵਜ
ਲੁਤਰਨਾਯਯਾਜਨਮਿਨੁਆਵੈਸੋਉਏਕਨਾਮਲੇਮਨਹਿ
ਪਰੋਉਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਾਨਾਨਕਾਤਿ
ਹਸੁਖਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕਾ॥੧੪ਸਲੋਕਾਅੰਤਰਿਮ
ਨਤਨਬਾਸਿਰਹੇਈਤਉਤਕੇਮੀਤਾਗੁਰਪੁਰੈਉਪਦੋਸਿਆ
ਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧੫ਉੜੀ॥ਅਨਾਦਿਨਾਸਿਮਰਹੁਤਾ
ਸੁਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇਗਾਇਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਗਵਿ
ਅਛਾਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋਇਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ
ਗੋਹਬਾਨਿਤਕਛੁਸੀਗਿਨਲੀਆਗੇਐਸੀਸਿਚਿਜੁਬਿਨਸਤ

ਨਾਹੀ ਪਾਤਿਸੇ ਤੀ ਅਪੁਨੈ ਪਾਰਿਜਾਹੀ ਸਾਧਸੀ ਗਿਕਾ ਲਿਕੀ ਰਤ ੬੧
 ਨੁਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹਾਰਿਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥ ਸੋਲੇ ਕੁ
 ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਆ ਨੀਧਨ ਵੰਤਾ ਸੀ
 ਰਤ ਕਕਹੀ ਅਹਿਨਾਨ ਕਾਜਿ ਹਪੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧੬॥ ਪਉ
 ਵੀ ਕਾਕਾ ਪਟੁ ਸਾਸ ਤੋਹੋਇ ਕਿਆ ਤਾ ਪੂਰ ਕੁਕੁਭ ਕਰੇਚ
 ਕਕਰਮਾ ਤਾ ਕਿਆ ਨਾਧਿ ਆਨਤੀ ਰਥਾਇ ਸਨਾਨੀ ਸੋ ਮਪਾ
 ਕਾਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ਰਾਮਨਾਮ ਸੀਗਿ ਮਨ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ਜੋ
 ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ਉਆ ਤੇਊ ਤਮਗਨ ਉਚੰਡ ਲਾਨ
 ਨਕਾਜਿ ਹਮ ਨਿਬਸਾਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੭॥ ਸੋਲੇ ਕੁ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦ
 ਹਾਦਿ ਸਿਭੁ ਸੇਕਰਮਾ ਕਿਰਤਿ ਕੀਰੇਖਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋ
 ਨਿਨਾਨ ਕਾਲਿ ਖਿਓ ਲੇਖਾ ॥੧੮॥ ਪਉ ਵੀ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ

ਜੋਭੀਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤਕੋਭੀਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਭੀਬਾਰਾ
ਕਰਨੈਹਾਰਨਭੂਲਨਹਾਰਾਕਾਹੂਪੰਭੁਦਿਖਾਰੈਆਪੋਕਾਹੂਭੀ
ਦਿਆਨਭੁਮਤਪਛੁਤਾਪੋਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋਜੋਜੋ
ਦੀਨੋਸੋਨਨਕਲੀਨੋ॥੧॥ਸਲੋਕੁਆਖਾਤਖਰਚਤਾਬਿਲਛ
ਤਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰਾਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀਆਖਖਾਭੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸਸੀਅ
ਥਕੈਪਾਹੀਜੋਦੇਨਾਜੋਦੇਗਹਿਓਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹੀਆਖਰਚੁ
ਖਜਾਨਾਨਾਮਪਨੁਇਆਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿਆਖਿਆਗਰੀਬੀ
ਅਨਦਸਹਜਜਪਤਰਹਾਹਿਗੁਣਤਾਸਾਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿ
ਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸਦੀਦਗਨੀਦਸੁਹਾਵ
ਨਿਰਾਮਨਾਮਾਗੀਹੀਆਲਾਖੇਦੁਨਦੁਖਨਰਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉ

ਨਦਾਰਿਕਰੀ॥ ਨਾਨਕਜੋ ਪ੍ਰਭਭਾਣਿ ਆਪੁ ਗੀਤਿ ਨਾਪਰੀ॥੧॥ ੬੨
ਦਾਸ ਲੋਕੁ ਗਾਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲੋ ਨੋਲੋ
ਗਾਅਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਗਾਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਜਿ ਪਿਨੀਤਾ ਕ
ਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲ ਮਨ ਕਾਰਿ ਹੋ ਸੀਤਾ ਨਹ ਬਾਰਕ ਨਹ
ਜੋ ਬਨੈ ਨਹਾ ਬਿਰਪੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹਿ ਬੁਝੀ ਐ ਜਉ ਆਇ
ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ਗਾਗਿ ਅਨੀਧਿ ਅਨੀਚ ਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀਇ
ਹਠਾਇ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਹਾਲ ਪਟਾਹੀ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤਾ ਕਿਭਾ ਗਾਨਾ ਨਕਅ
ਏ ਸਫਲ ਤੇਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਿ ਅਹਿ ਸੁਹਾਗਾ॥੧॥ ਦਾਸ ਲੋਕੁ ਘੋਖੋ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨਨ ਕਥਤ ਉਕੋਇ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁ

ਇਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥੧੫ਉੜੀ॥ਘਘਾਘਾਲਹੁਮਨ
ਹੀਏਹਾਬਿਨੁਹਾਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹੋਵਨਾਜਤਕਤ
ਥਹੀਸਮਾਹਿ॥ਘੁਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾਨਾਮ
ਤਤੁਕਾਲਿਆਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾਲਿਘਾਲਿਅਨਕਪਛੁਤ॥
ਵਹਿਗਬਿਨੁਹਾਰਿਭਗਤਿਕਹਾਬਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਾਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ਕਣਿਘਾਲੇਸਭਾਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਚਨਘਟਨ
ਤਿਲੁਸਾਰਾਜੀਵਨਲੋਗਹਿਭਰਮਸੋਹਨਾਨਕਤੇਉਗਵਾਰਾ॥
੧੫ਉੜੀ॥ਕੈਕਾਕੁਸੈਕਾਉਤਿਹਜੈਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਅਨਿ
ਕਜੋਨਿਜਨਮਾਹਿਮਗਹਿਆਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨਾ॥ਕਿਆਨ
ਧੀਆਨਤਾਪੁਕਉਆਏਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਾਅਪਿਦਿਵਾਏ॥

ਕਣਤੀ ਕਣੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰਛੂ ॥
 ਏ॥ ਸੋ ਜੀਵਤਾ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ
 ਨਹ ਛੂਪਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾਗਚਿ ਤਾਚਿ ਤਵ ਉਚਰਣਾ ਰਬਿ
 ਦਉ ਪਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾਚਰ ਨਕਮਲੁ
 ਰਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆਦਿ ਨ ਸੋ ਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰ
 ਕੁੰਟ ਦਹਾਦਿ ਸਿਭੁ ਮਿਆਇ ਆਭਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ
 ਪਾਇ ਆਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨ ਸਿਭ ਸਭ ਦੂਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮ
 ਨ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿਤ ਬਿਸਾਰੀਏ ਕਾਦਿ ਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਲੋਕਾ ਛਾਤੀ ਸੀਤ
 ਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੁਨਗਾਇ ਲੇਖੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ

ਹੁਪੁਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੇ ਹਰੇਦਾਸ ਤੁ
 ਮਾਰੇ॥ ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ ਛਛਾਛਾ ਰੁਹੇਤਤੇਰੇਸੇਤਾ
 ਅਪਨੀਕੁਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਥਹੁਚਤੁਰ
 ਈ॥ ਸੇਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗ
 ਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੇਤਸਹਾਈ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਜੇ
 ਰਜੁਲਮੁਢੁਲਹਿਘੋਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਾ॥ ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨ
 ਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਪੁ
 ਆ॥ ਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਨੀਕੁਮਿਸੁਆ॥ ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁ
 ਰੀਆਨੀ॥ ਆਗੈਠਾਕੁਰਤਿਲੁਨਹੀਆਨੀ॥ ਜਉਜਾਨੈਮੇਕਥਨੀ
 ਕਰਤਾ॥ ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਪਾਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ ਸਾਧਸੀਗੀਜਿਹ
 ਹਉਮੈਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕਾ॥

ੴ ਸਾਧੁ ਭਗਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਬਾਸੁ ਰਾਮਾ ਰਾਇ ਕਾ ਰਾਤੁ ਭੈ ੬੪
 ਨਾ ਬਿਅਪਈ ਨਾ ਨਕਸਿ ਟੈਓ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝੁਝਾ ਝੁਝਰਨੁ
 ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਾਰਿ ਬਿਉਹਾਰੇ ॥ ਝੁਝਰਤ ਝੁਝਰਤ
 ਸਾਕਤ ਮੁਆਜਾ ਕੋ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ਝਰਾਹਿਕ ਸੀਮਾ
 ਲਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਿਤਿ ਸੀਰੀ ਸੁਨੁਆ ਝਰ
 ਹਿਕਾ ਮੁਕੋ ਪਦੁਸਟਾਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਸਲੋਕ ॥ ਫਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮਾਨਿ ਕਾ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ
 ਅੰਤੁ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ
 ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਢਾਵਾ ਟਹੁ ਦਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਾ ਸਿਜਾ ਤਏ ਹਰੇ
 ਤਾਗਣ ਤੀਗਣ ਉਨਗਾਣਿ ਸਕਉ ਉਠਿ ਸਿਧਾ ਰੇ ਕੇਤਾ ਏ ਪੇਖ
 ਉਠੈ ਬਿਨਸਤ ਉਕਾਸਿ ਉਕਰੀ ਅੰਗੁ ਫਾਟਹੁ ਏਆ ਬਿਧਿ

ਸਹੀਚਿਤਤੁਠਉਆਇਆਰੀਗੁਆਣਤਸੇਈਸਿਤੁਸੁਇਕੁ
ਅਤੇਕੀਚਿਤਤੁਠਉਆਇਆਰੀਗੁਆਣਤਸੇਈਸਿਤੁਸੁਇਕੁ
ਸਿਨਾਣਕੋਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈਜੋਗੁਆਨਕਾਤਿਹ
ਉਸਤਾਤਿਕਰਉਦਾਹੂਕੀਓਸਿਜੋਗੁਆਰ੬੧=ਸਲੋਕੁਆਟੁਟੇ
ਬੰਪਨਜਨਮਮਰਨਸਾਪਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇਨਾਨਕਮਨਪੁਨ
ਬੀਅਰੋਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਗਾਇ॥੧੫ਉੜੀਟਹਲਕਰਪੁ
ਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬੀਥਾਨਕੋਇਆਨਿਤਨਿਮੁਖਹੀਅੇਬਸੈਜੋ
ਚਾਹੁਸੋਹੋਇਆਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੇਜਾਕਉਸਾਪਸਿ
ਪਾਲਾਸਾਪੁਸੀਗਾਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਹਿਦਾਇਆਲ
ਟੋਹੋਟਹੋਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਫੈਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਟਲਾਹਿਜਾਮ
ਕੇਦੂਤਾਤਿਹਜੁਸਾਪੁਸੀਗਿਸਮਾਹਿਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੀਤ

ਸਦਕੋ ਨਾਨਕ ਪਾਇਨਾ ਸੇ ਕਾਦਿ ਕੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ਠਾਕਨ
 ਹੋਤੀ ਤਿਨ ਹੁਦਾਰਿ ਜਿਹੋ ਵਹੁ ਸੁਪਸੰਨਾ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕ
 ਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪਾਨਿ ਪੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਾ ਠਾ ਮਨੁ ਆਠਾ ਹਾਹਿ ਨਾ ਹੀ
 ਜੋ ਸਗਲਾ ਤਿਆਰਿ ਏ ਕਾਹਿਲ ਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਾ ਕਿ ਠਹਾ ਕਿ ਆਇ
 ਆਸੀ ਗਿ ਮੁਏ ॥ ਉਮ ਕੋ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤ ਹੂਹੁ ਏ ॥ ਠਾਂਦਿ ਪਰੀਸੀਤ
 ਹਸੀ ਗਿ ਬਾਸਿ ਆਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਾਜਿ ਆਆ ਠਾ ਕੁਰ
 ਅਪਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇ ਆਆ ਨਾਨਕ ਉਮ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲਾਇ ਆ
 ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਰੰਗ ਉਤਿ ਬੰਦ ਨਾਨਕ ਬਾਰਸ ਰਬ ਕਲਾਸ
 ਮਰਥਾ ਰੋਲਨ ਤੇਰਾ ਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਾਰਿ ਹਥਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਰੰਗ ਰੰਗਾਇ ਹੁਨ ਹੀ ਜਹ ਰੰਗ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਮ ਰੰਗ ਕਾ ਸੰਜ
 ਮੇਰਾ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏ ਏ ਰਾ ਕਉ ਸੁਮ ਕਾਰਿ ਪਾਣੇ ॥

ਜਾਕਾ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਿਚਾ ਲੈ ਓਹ ਆ ਰੇਗਾ ਕੀ ਜੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ਜਾ
ਕਓ ਓਹ ਦਿਸਾਇ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਰੇਗਾ ਨਿਪਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਪਾਇ ਆਨਾ ਨਕ ਤੇਜ ਨਨ ਹੋਰੇ ਲਾਇ ਆਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਛਾਹਨ ਲਾਗੇ ਪਰਮ ਗਾਇਕਿ ਨਹਿਨ ਘਾਲਿ ਓਬੰਧਾਨਾ ਨਕ
ਉਬਰੇ ਜਪਿਹਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਦੂ
ਛਤਕ ਹਾਛਿ ਰਹੁ ਛੁਛਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾ ਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬ
ਸੈਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾਛਿ ਗਾਹਿ ਛੇਰੀ ਛਾਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਹੰ ਬਾਧਿ ਬਿ
ਕਰਾਲਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਛੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਾਮੈ ਰੈਗ ਰਭਜੋ ਨਿਦੁਖ ਪਾਇ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਖ
ਟਤਰਹੈ ਪਉਹਿ ਓਹ ਆਵੈ ਜਾਇ ਛਹਤ ਛਹਤ ਅਬ ਛਹਿ ਪਰੇ
ਸਾਧ ਜਨ ਸਰਨਾਇ ਦੁਖ ਕੇ ਛਾਹੇ ਕਾਟਿ ਆਨਾ ਨਕ ਲੀਏ ਸ

ਮਾਇ ੩੦ ॥ ਸਲੋਕਾ ਜਪਸਾ ਪੂਰੇ ਬਿਦਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾ
 ਨਕਨੀਤਾ ਟਾਹਉ ਟਾਤੂ ਟਪਛੁਟ ਹਿਨਿਕਟਿ ਨਜਾਈਅ
 ਹੁਦੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਾ ਟਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਤੀਐ ਆਤਮਜੀ ਤੇ
 ਕੋਇ ਹਉ ਮੇਅਨਾ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂਹੇਇ ਮਣਿ ਮਿ
 ਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਪਦੇਸਾ ਮਨੁ ਆਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲੈਤਿ ਹਮਰ ਤਣ ਵੇਸਾ ਟਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਏਕਾਹਿ ਦੇ ਕਾਅਧਾ
 ਰਾ ਰੈਣਿ ਦਿਣਾ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖੁ ਅਪਾਰਾ ਰੇਣ
 ਸਗਲਾਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਹੁਕਮੇ ਭੂਝੈ ਸਦ
 ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ
 ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋ ਹਿ ਨਾਨਕ ਕੁ ਮਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂ
 ਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿ

ਧੀਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਫਲਪਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾ
ਇਹਾਤਾਸਮਿਟੈਜਮਪੀਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈਮਾਨਿਨਾਉਗਾਤਿਪਾਵਹਿ
ਮਾਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿਓਉਤਾਹੁਸੰਗਿਨਪਨੁਚਲੇ
ਗਿਹਜੋਬਨਨਹਰਾਜਾਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਰਹਹੁਇਹੋਤੁਹਾਰੇਕ
ਜਾਤਾਤਾਕਛੂਨਹੋਈਹੋਜਉਤਾਪਾਨਿਵਾਰੈਆਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ
ਨਾਨਕਹਮਾਹਿਆਪਾਹਿਮਾਈਬਾਪੁ॥੩੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਬਾਕੇਬਹੁਬਿ
ਧਿਘਾਲਿਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਥਾ॥ਸੀਚਿਸੀਚਿਸਾਕਤਮੁਏ
ਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਥਥਾਥਿਰੁਕੋਊਨਹੀਕਾਇਪ
ਸਾਰਹੁਪਾਵਾਅਨਿਕਬੀਚਬਲਛਲਕਰਹੁਆਇਆਏਕਉਪਾ
ਵਾਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰਾਅਨਕੈਕਾਮਿ
ਨਾਅਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਰਾਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁ

ਸੰਤਹਿ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਏਕਾ ਸਿਉ ਏਕਾ ਸਾਚਾ ॥ ੬੧ ॥
 ਅਸਨੇਹੁ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੇ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥਾ ਜਿ
 ਤੁਜਿ ਤੁਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਅਨਾਥਾ ॥
 ੩੩ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸ ਹਏ ਕੁਨਿਹਾਰਿ ਆਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨ
 ਹਰਾਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਰਤ ਰਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਧਾਰਾ ॥
 ੧ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਦਾ ਤਾਏ ਕਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨ ਹਰਾਦੇ ਦੇ
 ਤੋਟਿ ਨਾਵਈ ਅਗਨ ਤਭ ਰੇਭੰਗਾ ਹਾਦੈ ਨਹਾਰੁ ਸਦਾ ਜੀਵ
 ਨਹਾਰਾ ਅਨਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ਦੋਸੁ ਨਹੀਕਾ ਪੂਕ
 ਓਅੰ ਤਾਮਾਇ ਆਐ ਹਬੰ ਪੁਪਭ ਕੀਤਾ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ
 ਜਾਕੇ ਅਪੋ ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਾਪੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧ
 ਰਜੀ ਅਰੇ ਇਕਟੇ ਕਤੂਲਾ ਹਿਬਿਡਾ ਨੀ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਹਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਜਿ॥ ੧੫੯੩੩॥ ਧਧਾਧਾਵਤ
ਤਉਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ॥ ਪੁਰਤੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ
ਤਉਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤਉ ਸਚ ਸਾਹਾ॥
ਹਰਿਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੇਭਾ ਤਿਹ ਬਨ
ਆਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ
ਪਟਿਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਜਨਮਿ ਲੀਵਰਾਈ॥
੩੫॥ ਲੋਕਾਨਾ ਨਕਨਾਮੁ ਨਾਮ ਜਪੁ ਜਪਿਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿਹਰਿ॥ ਗੁਰਪੁਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ॥ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਿ ਸੰਗਿ॥
੧੫੯੩੩॥ ਨਨਾਨਕਾ ਕਿਪਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਤਾਨਿ
ਨਾਮ ਬਸਾਹੀ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੋ॥ ਬਿਖੁਆ
ਹੋਇ॥ ਮਾਹਿਨਾ ਓਇ ਖਪਤੋ॥ ਨਨਾਕਾ ਰੁਨਹੋਤਾ॥ ਤਾਕਹਾਨਾ॥

ਮਸੰਤੁਰਦੀਨੋਜਾਕਹਾਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੂਰੇ॥
 ਤੁਹਬਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ਸਲੋਕਾਪਤਿਰਾਖੀ
 ਗੁਰਿਪਾਰਿਬਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਾਬਿਕਾਰਾਨਾਨਕਸੇਉ॥
 ਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਪਪਾਰਮਿਤਿ
 ਪਾਰੁਨਪਾਇਆਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਾਰਿਗਾਇਆ॥
 ਹੇਤਪੁਨੀਤਕੋਟਿਅਪਗਾਧਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿ
 ਲਿਸਾਧਾਪਰਪੰਚਧੋਹਮੋਹਿਮਿਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖੀ
 ਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁਛੜਸਿਰਸੇਉ॥ਨਾਨਕਦੂ
 ਸਰਅਵਰੁਨਕੇਉ॥੩॥ਸਲੋਕਾ॥ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਫ
 ਨਫਤਿਹਭਈਅਨਿਜੀਤਾਨਾਨਕਗੁਰਤੇਬਿਤਪਾਈਫਿ
 ਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤ

ਤੁਆਇਆ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਾਹਿ ਪਾਇਆ ਫਿ
 ਰਿਆ ਅਭਿਸ਼ਰੁਚ ਰੇਨ ਹਾਥਾ ਨਾਮੁ ਜਪੁਤ ਉਕਟੀਅ
 ਹਿਫਾਸਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ਏਕਹਿ
 ਏਕ ਜਪੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈ ਹਾਰੇ ਅੰ
 ਲਿਲੇ ਹੁਨ ਨ ਕਬੈ ਚਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਜਲੋਕੁ ਗਬਿਨ ਉਸੁਨ ਹੁਤੁ
 ਮਪਾਰਥ ਹਮਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਗੁ ਪਾਲਾ ਸੁਖ ਸਿਪੈ ਬ
 ਹੁਭਿ ਗਰਸਨ ਨ ਕਸਾ ਪਰਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ਬਬਾ ਬਹ
 ਮਜਾਨ ਤਤੇ ਬਹਮਾ ਬੈਸੋ ਨੇਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਪਰਮਾ ਬਿ
 ਰਾਮਾਪਨ ਬੁਰਾਮਿ ਟਾਵੈ ਤਾਪੁ ਬੁਰਾਨਿ ਕਾਟਿ ਨਹੀਆ ਵੈ ॥
 ਬਾਧਿ ਓਅਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ਦੇਸੁ ਦੇਤਾ ਅਗਹ ਕਉ ਅੰਧ ॥੧॥
 ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨ ਪਾਜਿ ਸਹਿਜ ਨਾਵਹੁ ਸੋਜ ॥

ਨੈਨਾਨਕਾੜ੯ ਸਲੋਕੁ ਭੈਰੋਜਨ ਅਪਦੁਖਨਾ ਸਮਨਹਿ ੬੯
 ਅਰਾਧਿਹਰੇ ॥ ਸਿਤਸਿਗਾਜਿਹਾਰਿਦਬਾਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨਕੁਮੋ ॥
 ੧੫ਉੜੀ ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅਪਨਾਇਆਸਿਸਾਰੁਸ
 ਗਲਪੈਸੁਪਨਾਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾਭਰਮੇਸਿਧ
 ਸਾਧਿਕਬਹਮੇਵਾਭਰਮਿਭਰਮਿਮਾਨੁਖਰੁਹਕਾਏਾਦੁਤ
 ਰਮਹਾਬਿਖਮਾਇਹਮਾਏਾਗੁਰਮੁਖਿਕੁਮਭੈਮੋਹਿਮਿਟਾਇਅ ॥ ੧ ॥
 ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ੪੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਾਇ
 ਆਤੈਲੇਬਹੁਬਿਧੀਮਨਲਪਾਟਿਓਤਿਹਸੀਗੀਮਾਗਨਤੇ
 ਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਠੀਗੀ ॥ ੧੫ਉੜੀ ਮਾਮਾ
 ਮਾਗਨਹਾਰੁਇਆਨਾਦੇਨਹਾਰਦੇਗਹਿਓਸੁਜਾਨਾਜੇਦੀ
 ਨੋਸੇਏਕਾਹਿਬਾਰਾਮਨਮੁਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾਜਓਮਾ

ਗਾਹਿਤਉ ਮਾਗਾਹਿਬੀਆਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਪੂਬੀਆਮਾਗਨ
ਮਾਗਤਏਕਾਹਿਮਾਗਾਨਾਨਕਜਾਤੇਪਗਾਹਿਪਗਾਗਾ॥੪੧॥ਸਲੋਕੁ
ਮਤਿਪੁਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੁਰੇਮਨਮੰਤਾਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭਾਅ
ਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਮਾਮਾਜਾਹੁਮਰੁਪਛਾ
ਨਾਭਿਟਤਸਾਧਸਿਰੀਪਤੀਆਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖਉਮਾਕੈਸਮਤਬੀ
ਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾਹੂਸਿਰੀਤਾਹੂਨਿ
ਰਲੇਪਾ॥ਪੂਰਨਘਟਘਟਿਪੁਰਖਾਬਿਜੇਖਾ॥ਉਮਾਰਸਮ
ਹਿਉਆਹੂਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਲਿਪਤਿਨਹੀਤਿਹਮਾਇ
ਆ॥੪੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਜਾਜਨਪੁਬਿਨੁਪ
ਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੀਪਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾ
ਹਿ॥੧॥ਪਦਵੀ॥ਯਯਾਜਤਨਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆਏਕ

ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਕਪਲ ਉਸਿ ਧਿਆਯਾ ਪੂਜਤ ਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾ ਰਾਉ ॥ ੭੦ ॥
ਅਪੂਜਤ ਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਰਾਯਾਉ ਬਰਨ ਪਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਉ ਭਿਆਉ
ਜਪੋ ਬਿਨੁ ਉਬਰਨ ਹੋਉ ਯਾ ਪੂਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ਰਾਖਿ ਲੇ
ਹੁਨਿ ਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ਮਨ ਬਚ ਕੁਮਾਜਿ ਹਆਪਿ ਜਨਾਈਨ ॥
ਨਕਤਿ ਹਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਈ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਲੇ ਕੁਯਾਰਿ ਸੁਨ ਕਾਪੂ
ਸੀਰੀ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨ ਜਾਗਿ ਰਹੁ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਾਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇ ਨ ਹੋਤ ਸਭੁ ਜਾਕੀ
ਤਾਜੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਹਿਦੁ ਰਗਾਹਿ ਤਉ ਮੀ
ਝਹਿ ਭਾਈ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈ ਰਹਤ
ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਅਪਾਰਾਹ
ਤੇਰੀ ਗਨਾ ਮਗਸਿ ਮਾਤੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਗੁਰਕੀ ਨੀਦਾਤੈ ॥ ੪੪ ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਤੁਠਾਬਿਖੇਬਿਆਧਿਐਆਦੇਹੀਮਾਹਿਬਾਸਾ
 ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖਨਿਵਾਸਾ॥ ੧
 ਪਉੜੀ॥ ਲਾਲਾਵਉਅਉਖਧਜਾਹੂਦੁਖਦਰਦਾਤਿਹਮਿਟ
 ਹਿਖਨਾਹੂਨਾਮੁਅਉਖਧੁਜਿਹਰਿਦੇਹਿਤਵੈ॥ ਤਾਹਿਰੇਗੁਸੁਪ
 ਨੈਨਹੀਆਵੈ॥ ਹਰਿਅਉਖਧੁਸਭਘਟਹੈਭਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਬਿ
 ਨਾਬਿਧਿਨਬਨਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਸੰਜਮੁਕਾਰਿਦੀਆਨਾਨਕਤ
 ਉਫਿਰਿਦੁਖਨਬੀਆ॥ ੪੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤੋਮੈ
 ਉਨਨਕਤਪੁਠਾਇਆਅੰਤਾਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਹੈਨਾਨਕਕਾਇਦੁ
 ਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਵਾਵੈਰੁਨਕਗੀਐਕਾਹੂਘਟਘਟਅੰ
 ਤਰਿਬ੍ਰਹਮਸਾਹੂਵਾਸੁਦੇਵਜਲਿਬਲਿਅਹਿਰਦਿਆਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਰਲੈਹੀਗਾਵਿਆਵੈਗਾਵਿਰੋਪਮਿਟੈਤਿਹਅਨ

?

ਤੇ॥ ਹਾਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇਸੁ ਨ ਤੇ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਪਨੁ ਸਰ
 ਲਪਤੈ ਰਪਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਕਪਤਾ॥ ੪੬॥
 ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਪਉ ਪਉ ਕਰਤਾ ਬਿਹਾਨੀ ਆਸਾ ਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾ
 ਨਾੜੜ ਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨਾ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਝਾੜਾ ਝਾੜਾ ਝੀਮਿਟੈ ਨੀਰਿ ਸਾਧੂ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁਨ
 ਮਅਰਾਧੂ॥ ਰੂੜੇ ਜੇ ਪਥਾ ਸਿਓ ਰਿਦਮਾ ਹੀ॥ ਉਆ ਕੀ ਝਾੜੀ ਮਿ
 ਟਤਾ ਬਿਨਸਾ ਹੀ॥ ਝਾੜੀ ਕਰਤਾ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ਜੇਹੀ ਮੇ
 ਅਹੀਭਾਧਿ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਝਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਾੜੀ ਮਿਟਾਈ॥ ਨਿਮ
 ਖਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ॥ ੪੭॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨਿਓ
 ਟਗ ਪਉ ਕਾਤਿ॥ ਸਿਆਨ ਪਾਤਿ॥ ਆਗੂ॥ ਗੁਰਦੀਖਿ॥ ਮਾਜਿ॥ ਹਮ
 ਨੀਬੋ॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਰ ਨਿ

ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ਸਾਸ ਤੁਸਿ ਮਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ਜੋ ਪਤ ਜੋ ਪਤ
 ਜੋ ਪਿਥੀ ਚਾਰਾ ਗਬਿ ਨਹਿ ਰਿਭ ਜਨ ਨਹਿ ਛੁਟ ਕਾਰਾ ਸਾਸਿ ਸ
 ਸਿਹ ਮਭੂਲ ਨਹਾਰੇ ਤੁਮ ਸਾਸ ਰਬ ਅਗਨ ਤੁਮ ਪਾਰੇ ਸਾ
 ਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾ ਖੁਦਾਇਆ ਲਾਨਾ ਨਕਤੁ ਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾ
 ਲਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ
 ਭਏ ਅਰੇ ਗੁਨਾਨਾ ਨਕਾ ਦਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਾਤਿ ਕਰਨੈ
 ਜੋ ਗੁਨਾ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੁ ਜੋ ਪਿਨ ਮ
 ਹਿਉ ਨੇ ਸੁਭ ਰਭੁ ਰਾਹੁ ਖਰਾਨਿ ਮਾਨੋ ਹੇਤ ਪਰਾਨੀ ਆਨ
 ਦਿਨੁ ਸਾਧੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਗਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤਉ ਆਸੁ ਖ
 ਦੇਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਸੋ ਆਗਨ ਤਾ ਆਸੀ ਖਖਤੋ ਪਿਨ
 ਬਖਸ਼ਨ ਪਾਰਾਨਾ ਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਾਇਆ ॥ ੪

੮॥ ਸਲੋਕਾ ਸਤਿ ਕਹ ਉਸਾਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਨਿ ਪਰਹੁ ੧੨
 ਰਿਗਾਇ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਸਰਾਣਾ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕਲ
 ਏਸ ਮਾਇ ॥ ੧੫ ਉੜੀ ਸਸਾਨਿ ਆਨ ਪਛਾਤੁ ਇਆਨਾ ॥
 ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਤੁਪਤੀ ਆਨਾ ਸਹਸਰਾਤਿ ਕਰਹਿ
 ਚਤੁਰਾਈ ਸੀਰੀਤੁ ਹਾਰੈ ਏਕ ਨਸਾਈ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ
 ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਰੇਜੀ ਅਚਲੇ ਤੁਹਾਰੇ ਸਾਥੀ ਸਾਪਸੇ ਵਾਲ
 ਵੈਜਿਹ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਾਥਿ ਆਪੇ ॥ ੫੦ ॥
 ਸਲੋਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਤੇ ਬੋਲ ਨਾਮ ਨਿਵੁਠੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਾਹਿ ਗਵਿਗਹਿ ਆਥਾਨ ਥਨੰਤ ਰਿਸੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ਹੋਰ ਉਪਾਇ ਪਾਇ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰ ਹੋਭ ਗਵਾਨ
 ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦਾ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਗੀ ਆਨਾ ਹ

ਓਛੁਟ ਕੋਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਪਉਨਾ ਹੀਤਹ ਆਪਿ ਪਾਹਤੋ ਦੁਖ
ਜਨਮ ਪਾਸਰਨ ਸਿਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰਤਾਪਾਹਿਤ ਕਾਰਿਨਾ ਮਾਦਿ ਕੈ ਦ
ਇਆਲਾ ਸਿਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨਾ ਕਿ
ਨਹੂ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭਤੇ ਹੁਆ ॥ ੫੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਲੇਖੈ ਕਤਾਹਿ ਨਛੂਟੀ ਐਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨ ਹਾਰਾ ਬਖਸ਼
ਹਾਰ ਬਖਸ਼ਿ ਲੈਨਾ ਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛੁਟਹ
ਗਮਿ ਗੁਨ ਪਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਾਤਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿ
ਨਿਸੁਖ ਦੀਏਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤਾ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ
ਦਹਾਇਸਚੁ ਫਨ ਜਾਇ ਦੇਫਨ ਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ
ਨਮਨ ਪਿਬਸਾਇ ਲਾਲ ਚੜ੍ਹਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਾਇਆ ਸਿਪੇ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਲਿਪਟ ਚੋਰ ਨਿਦਕ ਮਹਾਤਿ ਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਾਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੀ ਗਿਖਰੇ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਰਬੁ ਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥ ਪੜਾ ਸੋਲੈ ਕਾ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇ
 ਲ ਤੁਹ ਜਤ ਭਰ ਮੇਜਨ ਮਾਮਨੇ ਕਾ ਭਵ ਜਲ ਤੇ ਕਾ ਚਪੁ ਪੁ
 ਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਅਇ
 ਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੈ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਾਧਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਜਚੁ ਸੀ ਚਿਓ ਖਾਇ ਓ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਨਾਮਾ ਖਰੀਕੁ ਪਾਠ ਕਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮਾ ਖੇ
 ਪਨਿ ਬਾਹੀ ਬਹੁ ਤੁਲਾ ਭਯਾਰਿਆ ਏ ਪਤਿ ਵੰਤਾ ਖਰਾਦਿ ਲੁ
 ਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰ
 ਹਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਸੋਭਿ ਸਰਾਹੀ ਮੇਜਿ ਘ
 ਟਿ ਘਾਟਿ ਰਹਿ ਆਇ ਆਪਿ ॥ ਪੜਾ ਸੋਲੈ ਕਾ ਆਏ ਪਭਸ

ਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਾਇਅਲਾਏਕਅਖਰੁਹਾਰਿਮ
 ਨਿਬਸਤਨਾਨਕੋਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥੧੫ਉਤ੍ਰੀਅਖਰਮਾਹਿ
 ਭਿਭਵਣਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਅ
 ਖਰਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖਿ०
 ਨਾਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭਰਮਾਅਖਰਕਰਮਾਕਿ
 ਰਤਿਸੁਚਿਧਰਮਾਗਦਿਸਾਟਿਮਾਨਅਖਰਪੈਜੇਤਾਨਾਨ
 ਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੪॥ਜਲੇਕ੍ਰਾਹਥਕਲੀਮਅ
 ਗੰਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀਉਗਤ੍ਰਿਹਾਰਿਥਸਭਸੰਗਿਅ
 ਨੁਪਰੁਪਾਵਤੀਉਸਤਤਿਕਪਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥੭
 ਸੇਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀਆ॥੧੫ਉਤ੍ਰੀਹੇਅ
 ਚਤਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਨਾਜੀਅਪਨਾਸਾਹੋਪੁਰਨਹੋਸਰ

ਬੇਮੇਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾਹੇਸੰਗੀਹੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰਭੁਣ
 ਸਭਟੇਕਾਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੁਣਨਿਪਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੇ
 ਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਰਿਭੀਹੋਵਨਹਾਰਾਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾ
 ਸਿਗਿਨਿਪਾਰਾਅਪਾਰਾਹੇਠਾਕੁਰਹਉਦਾਜੋਰੈਮੇਨਿਰਭੁ
 ਨਿਭਨੁਨਹੀਕੋਇਨਾਨਕਦੀਜੇਨਾਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਐਪ
 ਰੇਇ॥੫੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁ
 ਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੀ
 ਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਪਸੋਦਗਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁ
 ਚਿਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵਜਾਂਤਿਸਤਿ
 ਭਾਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਗਾਗੁਰਦੇਵਤੀ
 ਰਭੁਅੰਮੰਤ੍ਰਸਰੋਵਰਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਿ
 ਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਗੁਰਦੇਵ ਸੀ
 ਤੁਹਾਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੀ ਗਾਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਾਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿ ਤੁਲਾਰਿ ਤਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਨਮਸਕਰ ॥੧॥
 १॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ਗੁਰੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾਂ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾਂ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਏ
 ਨ ਮਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਏਨ ਮਹਾਂ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਗਾਇ ਮਰਥਿ

੧੪
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿ
 ਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਜਾ ਸੁਖਿ ਸੁਭ ਰਏ ਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗ
 ਨ ਤ ਅਨੇ ਕੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਖ ਪਾਖਰਾ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ
 ਨਾਮ ॥ ਇਕ ਆਖਰਾ ॥ ਕਿਨ ਕਾਏ ਕਾਜਿ ਸੁਜੀ ਅਬ ਜਾਵੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸਤੁ ਹਾਰੈ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਨ ਜੀਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਾਨਿ ਬਿਸਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਗਗਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖ ਜਹਨ ਸੈ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮ
 ਨੁਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿ

ਮਗਨਿਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗੋਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿਭਉਨਾਥਿਅਪੋ
ਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿਦੁਖੁਨਸਿਤਾਪੋਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਗਨੁਜਾਧਕੋ
ਸੀਗਿਅਸਰਬਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਗੀਗਾ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗ
ਨਿਗਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿਜਪਤਪੁਜਾਪ੍ਰ
ਭਕੋਸਿਮਗਨਿਥਿਨਸੈਦੁਜਾਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿਤੀਰਥਾਇ
ਸਨਾਨੀਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿਦਰਗਾਮਾਨੀਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮ
ਗਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿਸੁਫਲਫਲਾਸੇ
ਸਿਮਗਾਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਗਾਏਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉ
ਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਗਨੁਸਭਤੇਉਚਾਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਗਨਿ

ਉਪਰੋਕਤਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਮਹਾਨਿ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਨਹੀ ਜਮਤਾ
 ਸਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਪੁਰਨਾ ਸਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਮ
 ਨਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ਪ੍ਰ
 ਜੀਬ ਸਾਹਿ ਸਾਧਕੀ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨਕਾ ਦਾ ਜਨਿਦ
 ਸਨਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਸੇਧਨ ਵੰਤੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮ
 ਹਾਨਿ ਸੇਧਾ ਤਿਵੰਤੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਸੇਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਸਿਧੇ
 ਮੁਹਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਸਿਰਬ ਕੇਰਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ
 ਉਸਿ ਮਹਾਨਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਹਾਨਿ ਸਦਾ ਅੰਬ

ਨਾਜੀਆਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੋਜਿਨਆਪਦਾਇਆਲਾਨਾਨ
ਕਜਨਕੀਮੰਗੋਰਵਾਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਜੇਪਰਉ
ਪਕਾਰੀ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੫॥
ਭਕਉਸਿਮਰਹਿਜੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿ
ਨਸੁਖਿਬਿਹਾਰੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ॥੫॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨੰਦਘਨੇਰੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਬ
ਸਾਹਿਬਾਰੇਰੇ॥੫॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਾਦਿਨੁਜਾਗਿਆਨਾਨਕ
ਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਰੀ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥੫॥
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨੁਤੂਰੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਭੁਨ

ਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
 ਨਿਹਚਲ ਅਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲਾ ਬਿਗਾਸਨੁ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਪਦ ਝੁਨਕਾਰਾ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਅੰ
 ਤੁਨ ਪਾਰਾ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ
 ਤਿਨ ਜਨ ਜਰਨੀ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟਾਇ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਾਗੀ ਬੇਦਉ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭ
 ਏ ਸਿਪਜ ਤੀਦਾ ਤੇ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁਟ ਜਾਤੇ॥ ਹ
 ਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਪਾਗੀ ਸਭ ਪਰਨਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕ
 ਰਨਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮ
 ਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥

ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਪਾਟਿਪਾਟਿਨਾਥਅਨਾਥਾਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈਅਨਭੂਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੀ
ਗਿਸਹਾਈਜਹਮਹਭਾਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੋਤਹਕੇ
ਵਲਨਾਮੁਸੀਗਿਤੇਰੈਚਲੋਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੇ॥
ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਓਧਾਰੀਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕ
ਰਤਨਪੀਤਰੈਹਰਿਕੋਨਾਮਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮੇਰੈਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਘਨੇਰੈ॥੧॥
ਗਲਸਿਸਾਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤੋਹੇ
ਇਸੁਖੀਆਲਾਖਕਰੋਗੀਬੀਪੁਨਪਰੈਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜ
ਪਤਾਨਿਸਤਰੈਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਾਤਿਖਨਬੁਝਾਵੈ॥

ਕਾ

ਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੁਤ੍ਰਿਆਘਾਵੈਗਜਿਹਮਾਰਗਇਹੁਜਾਤੁਇ ॥੮॥
ਕੇਲਾਤਹਹਾਰਿਨਾਮੁਸੀਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾਐਸਾਨਾਮ
ਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਈਐਰਾਛੂਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਥਾਹੀਨਾਮੁਜ
ਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆਇਸੇ
ਘਾਟੈਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈਅਨਿਕਜੋਨਿ
ਜਨਮੈਮਾਰਿਜਾਮਾਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸਾਮਾਹਉ
ਮੇਲਾਮਭੁਕਬਹੁਨਧੋਵੈਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ
ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਰੀਗੀਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਪਕੈਸੇ
ਗੀਤਗਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਉਹਾਸੀਗਿਤੋਸਾਗਜਿਹਪੈਰੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾਹਾਰਿਕਾ ॥

ਨਾਮੁ ਸੀਗਿਓ ਜੀਆ ਰਾਜਾ ਜਾਪੀ ਥਿਤੇ ਰਾਕੋ ਨਾ ਸਿਵਾ ਨੁਹ
ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਤਹ ਨਾ ਲਿਪਛਾਨੁ ਜਾਪ ਮਹਾਭਾਇ ਆਨਤੁ ਪਤ
ਬਹੁ ਘਾਮਾਤਹ ਹਰਿਕੋ ਨਾ ਮੁਕੀਤੁ ਮਊਪਰਿ ਛਾਮਾ ਜਾਪ
ਭੇਖਾ ਮਨਤੁ ਝੁਆ ਕਰਖੇ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਬਰਖੇ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਿਤ ਜਨਾ ਕੋ ਮ
ਨਿ ਬਿਸਾਮਾ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਦਾ ਸਕੀਓ ਟਾਹਰਿ ਕੋ ਨਾ ਮਿਓ ਧਰੇ
ਨ ਕੋਟਿ ਟਾਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸਿਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਟਾਹਰਿ ਹਰਿ ਅਓਖ
ਪੁਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ਟਾਹਰਿ ਜਨ ਕੋ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਰਬਹਮ
ਜਨ ਕੀ ਨੋਦਾਨੁ ਮਨਤੁ ਨਰੀ ਗਿਰਤੋ ਰੀਗਿਏ ਕੋ ਨਾਨਕ ਜ
ਨ ਕੋ ਬਿਗਤਿ ਬੇਬੇ ਕੋ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗ
ਤਿ ਟਾਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਭੇਖਾਤਿ ਭੁਗਤਿ ਟਾਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁ

ਜਨਕਾਰੁਪੁਰੰਗੁਹਾਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਬਪਰੈਨਭੰਗੁਹਾਰਿ ੧੯
 ਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਾਡਿਆਈਹਾਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੇਭਾਪਾ
 ਈਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗਾਹਾਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕ
 ਭੁਨਾਹਿਬੰਗੁਜਨੁਗਤਾਹਾਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾਨਾਨਕਪੁ
 ਜੈਹਾਰਿਹਾਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਾਰਿਹਾਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ॥
 ਹਾਰਿਪਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਦੀਨਾਹਾਰਿਹਾਰਿਜਨਕੈਭ
 ਏਸੁਤਾਣੀਹਾਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨਅਵਰਨਜਾਣੀਭਤਿਏ
 ਤਿਜਨਹਾਰਿਗਸਿਰਾਤੇ॥ਸੁਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥ਅਠ
 ਪਹਰਜਨੁਹਾਰਿਹਾਰਿਜਪੈ॥ਹਾਰਿਕਾਭਗਤੁਪ੍ਰਗਟਨਹੀਛਪੈ॥
 ਹਾਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਬਹੁਕਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਸਿਰਿਕੇਤੇਤ
 ਰੇ॥ਪਾਰਜਾਤੁਇਹੁਹਾਰਿਕੈਨਾਮੁਕਾਮਧੇਨਹਾਰਿਹਾਰਿਗੁ

ਣਗਾਮਾਸਭਤੇਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾਨਾਮੁਨਤਦਰਦਦੁਖ
ਲਥਾਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੰਤਰਿਦਵਸੈਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦਰਤੁ
ਸਭਨਸੈਸੰਤਕਾਸੰਗੁਵਰਭਾਰੀਪਾਈਐਸੰਤਕੀਸੇਵਾਨਾ
ਮੁਖਿਆਈਐਨਾਮਤੁਲਿਕਭੁਅਵਰੁਨਹੋਇਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਵੈਜਨੁਕੋਇ॥੮॥੨॥ਸਲੋਕੁ ਬਹੁਸਾਸਤੁਬਹੁ
ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਪੈਖੈਸਰਬਢਢੇਲਾਪੁਜਾਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕ
ਨਾਮਅਮੋਲਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਾਗਿਆਨਸਭ
ਧਿਆਨਾਖਟਸਾਸਤੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨਾਜੇਗਾਅਭਿਆ
ਸਕਰਮਧਰਮਾਕਿਰਿਆਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨਮਧੋਫਿਰਿ
ਆਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨਾਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰ
ਤਨਾਸਰੀਭੁਕਟਾਇਹੋਮੇਕਾਰਿਰਾਤੀਯਦਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁ

ਭਾਤੀਨਾਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ ੮੦
ਜਪੀਐਇਕਬਾਰ॥ ੧॥ ਨਉਖੰਡਪਿਥਮੀਫਿਰੋਚਿਰੁਜੀਵੈ॥ ਮ
ਹਾਉਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ॥ ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨਾਕਨਿ
ਕਾਅਸੁਪੈਫਰਭੂਮਦਾਨਾ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾਜੈ
ਨਮਾਹਗਾਸੰਜਮਾਅਤਿਸਾਧਨਾ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਾਰਿਸਰੀ
ਰੁਕਟਾਵੈ॥ ਤਉਭੀਹਉਮੈਲੁਨਜਾਵੈ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਾਦਿ
ਕਭੁਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਾਤਿਪਾਹਿ॥ ੨॥ ਮ
ਨਕਾਮਨਾਤੀਰਖਦੇਹਭੂਟੈ॥ ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ॥ ਸੋਚ
ਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥ ਇਸੁਦੇਹੀ
ਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ॥ ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਾਬਿਖਿਆਟਰੈ॥ ਜਲਪੈਵੈ
ਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਚਿਭੀਤਿ॥ ਮਨਹਰਿਕੇਨਾ

ਮਕੀਮਹਮਾਉਚਾਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਤਿਬਹੁਮੁਚਾਭਾਬਹੁ
 ਤੁਸਿਅਾਣਪਜਮਕਾਭਉਥਿਅਪੋਅਨਿਕਜਤਨਕਾਰਿਤਿਸਨਨਾ
 ਧਾਪੋਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਭੁਝੈਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨ
 ਹੀਸਿਝੈਛੂਟਸਿਨਾਹੀਉਭੁਪਾਇਆਲਿਮੋਹਿਬਿਅਪਹਿਮਾ
 ਏਅਜਾਲਿਅਵਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮੁਰਾਨੈਗੋਵਿਦ
 ਭਜਨਾਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ
 ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੋਕੋਮਾਰੈ॥
 ਸਾਧਜਨਕੀਸੇਵਾਲਾਰੈਜੋਕੋਅਪਨਦੁਖਮਿਟਾਵੈਹਾਰਿਹਾਰਿ
 ਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਕਾਵੈਜੋਕੋਅਪਨੀਸੋਭਾਲੇਰੈਸਾਧਸੀਰਿਗਇ
 ਹਹਉਮੈਛੋਰੈਜੋਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਰੈਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀ
 ਪਰੈਸਾਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਗਸਿਪਿਆਸਾਨਾਨਕਤਾਕੈਬ

ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ ਜਾਸਾ ॥ ਪਾਸ ਗਲ ਪੁਰਖ ਮਾਹਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਸਾਧ
 ਸੀ ਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸਿ
 ਉਗਨੀ ਐਸੁ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਭਰਾ
 ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੈਖੇ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮਾਇ
 ਸਟੇ ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪੁ ਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨ ਤੇਰ
 ਨ ਉਗਨਿ ਥਾਵੇ ਕਉ ਨ ਉਤੇਰਾ ॥ ਥਾਉਗਿ ਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾ
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵ ਪੁਦਾਨਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵ ਨਹਾਰਾ ॥
 ਮੀਸ ਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ॥ ਮੀਸ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨ
 ਹਾਮਾ ਪੈਸਾ ॥ ਅਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ
 ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਾਹਿ

ਸੇਸਟਪਰਮਾਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮਾਸਗਲ
ਕੁਆਮਾਹਿਉਤਮਾਕਿਰਿਆਸਾਪਸੰਗਿਦੁਰਮਾਤਿਮਲੁਹਿਰਿ
ਆਸਗਲਉਦਮਮਾਹਿਉਦਮੁਭਲਾਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁ
ਜੀਅਸਦਾਸਗਲਬਾਨੀਮਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਹਾਰਿਕੋਨਾ
ਮੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀਸਗਲਬਾਨਤੇਓਹਉਤਮਬਾਨਾਨਾਨ
ਕਾਜਿਹਘਟਿਵਸੇਹਾਰਿਨਾਮੁ॥੮॥ ੩॥ਸੋਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁ
ਨੀਆਗਾਇਆਨਿਅਸੋਪੁਤੁਸਦਾਸਮਾਲਿਅਜਿਨਿਕੀਆਤਿ
ਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਰ
ਮਈਅਕੇਗੁਨਚੋਤਿਪ੍ਰਾਨੀਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦੁਸਟਾਨੀ॥
ਅਜਿਨਿਤੁਸਾਜਿਸਦਾਰਿਸੀਰਾਗਿਅਗਾਰਭਅਗਾਨਿਮਾਹਿਜਿ
ਨਹਿਉਬਾਰਿਆਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਅਏਦੂਧਾਭਰਜੇ

ਬਨੋਭੋਜਨਸੁਖਸੁਧਾਗਬਿਰਧਿਭਾਇਆਉਪਰਿਸਾਕਸੈਨਾਮੁਖਿ ੮੨
ਅਪਿਅਉਥੈਠਕਉਦੈਨਾਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈਬ
ਖਸਿਲੇਪੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਰਿਸੁਖਿ
ਬਸਾਹਿਸੁਤਭੁਤਮੀਤਬਾਨਿਤਾਸ਼ੀਰੀਹਸਾਹਿਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀ
ਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾਸੁਖਦਾਈਪਦਨੁਪਾਦਕੁਅਮੁਲਾਗਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਾਭਿਰਸਾਸਗਲਸਮਰੀਸੀਰੀਸਾਬਬ
ਸਾਦੀਨੇਹਸਤਪਾਦਕਰਨਨੇਤਰਸਨਾਗਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅ
ਵਰਸੀਰਿਚਨਾਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਾਬਿਆਪੋਨਾਨਕ
ਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੋ॥੨॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਗਖਨਹਾਰਾਗਤਿਸ
ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰਾਸਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈਗਤਾ
ਸਿਉਮੂੜਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈਜੋਠਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੁਰੈਗਤਾਕਉ

ਅੰਪਾਜਾਨਤਦੂਰੈ॥ ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ ਤਿਸ
 ਹਿਬਿਸਾਏਮੁਗਾਪੁਅਜਾਨੁ॥ ਸਦਾਸਦਾਇਪੁਭੂਲਨਹਾਰਾਨ
 ਨਕਰਾਖਨਹਾਰਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੀਗੀ
 ਰਚੈ॥ ਸਾਚੁਛੋਰਿਝੂਠਸੀਗੀਮਚੈ॥ ਜੋਛਰਨਾਸੋਅਸਾਥਿਰੁਕਾਰਿ
 ਮਾਨੈ॥ ਜੋਪੋਵਨਸੋਦੁਰਿਪਰਾਨੈ॥ ਛੋਰਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸੁਮੁਕਰੈ॥
 ਸੀਗਿਸਹਾਈ॥ ਤਿਸੁਪਰਹਰੈ॥ ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈ॥ ਧੋਇ॥ ਗਾਰ
 ਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੀਗਿਹੋਇ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਾਹਿਪਤਿਤਾਬਿਕਾਰਾ
 ਲਾਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਾ॥ ੪॥ ਕਰਤੂਤਪਸੂਕੀ
 ਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ ਲੋਕਪਚਾਰਾਕਰੈ॥ ਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰ
 ਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ॥ ਛੁਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈ॥ ਛੁਪਾਇਆ॥ ਬਾਹ
 ਰਿਗਿਆਨਾਧਿਆਨਾਇਸਨਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਅਪੋਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ਗਾਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈ ਸੇਤਕੈ ੮੩
 ਅਥਾਹਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਪਾਨ ਨ ਕਤੇ ਜਨ ਸਹ
 ਜਿਸ ਮਾਤਿ ਪਾਸੁ ਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈ ਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ਕਰੁ ਗਾਹਿ
 ਲੇਹੁ ਓਨਿ ਬਾਹਰਿ ਕਹਾ ਬੁਝਾ ਰਾਤਿ ਭੂਝੈ ਰੋਗਾ ਨਿਸਿਕ
 ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਮਸੈ ਰੋਗਾ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਪਦਗਾਵੈ ਗੁਰਗਾਜ
 ਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰਭੰਗਾ ਕਹਾ ਪੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਭਵ
 ਨਾਨ ਹੀ ਤਉ ਹੀ ਸੁਰਾਵਨਾ ਕਰਤਾ ਰਕਰੁਣਾ ਮੇਦੀਨੁ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ਨਾਨ ਕਤੁ ਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥ ਓ ਸੀਰੀਸਹਾਇ
 ਸੁਆਵੈ ਨ ਚੀਤਾ ਜੋ ਬੈਰਾਣੀ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਲੁ ਆਕੈ
 ਰਿਹਾ ਭੀ ਤਾਰਿ ਬਸੈ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸੈ ਆਵਿਤੁ
 ਕਾਰਿ ਮਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਲ ਨ ਆਵੈ ਮੁੜੈ ਚੀਤਿ ਬੈਰਿ

ਬਿਰੋਧਕਾਮਕੋਧਮੋਹਾਧੂਠਾਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧੋਹਾਇਆਪੂ
 ਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮਾਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਪੁਆਪਨਕਰਿਕ
 ਰਮਾ॥੧॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿਅਰਦਾਜਿਸਿਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇ
 ਰੀਰਾਜਿਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇਹਤੁਮਰੀਕੁਪਾਮ
 ਹਿਸੁਖਪਨੇਰੇਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁਉਚੇਤੇਉਚਾਭਰਾ
 ਵੰਤੁਸਗਲਜਮਰੀਤੁਮਰੈਸੁਤਿਧਾਰੀਤੁਮਤੇਹਾਇਸੁਅ
 ਗਿਆਕਾਰੀਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਨਨਕਦਾ
 ਜਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਦੇਨਹਾਰਪੁਭਛੇ
 ਰੀਕੈਲਾਰਹਿਆਨਸੁਆਇਨਾਨਕਕਹੁਨਸੀਝਈਬਿ
 ਨੁਨਫੈਪਤਿਜਾਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੁ
 ਲੇਪਛੈਪਾਫੈ॥ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਟਿਗਵਾਫੈ॥ਏਕਭ

ਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਫਿਲੇਇਤਉਮੁੜਾਕਪੁਕਪਾਕਰੇਇਸਿਸੁ
 ਠਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਰਾਜ
 ਕੈਮਨਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾਸਰਬਸੁਖਤਾਹੂਮਨਿਫੂਠਾਸਿਸੁਜ
 ਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆਰਾਗਨਤਜਾਹੁਅਪਨੀਦੇਰਾਸਿ
 ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਜਿਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿ
 ਸਾਹੁਲੇਇਆਗਿਆਨੀਮਨਿਰੇਸੁਕਰੇਇਆਪੁਨੀਪ੍ਰਤੀਤਿ
 ਆਪਹੀਏਵੈਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸਨਹਾਇਸਿਸਕੀਖਸਤੁ
 ਤਿਸਆਰੋਗਾਖੇਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਨੈਮਾਏਉਸਤੇਚਉ
 ਗੁਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁਰਾਅ
 ਨਿਕਭਾਂਤਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤਾਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤਾਬਿ
 ਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈਓਹਾਬਿਨਸੈਓਹੁਮਨਿਪਛੁ

੨੪
 ਸਿਰਥਕਰਨਾਨਕਤਿਨਪਾਇਆ

ਤਾਵੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜੋ ਚਾਲ ਨਹਾਰੁ ਲਪਟਿ ਰਹਿਤ ਹੁ ਅੰਧ ਅੰਧਾ
ਗੁਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹਾ ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹਾ ਅ
ਨਹ ਰਿਕੇਨਾ ਮਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਅੰ
ਪਿਲਏ ਲਾਣੀ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਟੈ ਬੁਝ ਬਾਇਆ ॥
ਮਿਥਿਆ ਹਉ ਮੇ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋ ਬਨਧਨ
ਮਾਲਾ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ਮਿਥਿਆ ਫਥਹ ਸਤੀ
ਅਸੁ ਬਸਤਾ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਪੇਖ ਹਸਤਾ ॥
ਮਿਥਿਆ ਧੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਆਪ ਸਉ ਪਰਿਕਰ
ਤਗੁ ਮਾਨੁ ਮਾਇਆ ਸਿਫਿ ਭਗਤਿ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨਾ ਨਾਨਕ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸੁਫਨ ਪਰ ਨਿਦਾਸੁ
ਨਹਿ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਾਨਿ ਮਿਥਿਆ ਨੇ

ਤਪੇਖਤਪਰਤਿਅਰੂਪਾਦਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੇਜਨਅਨ
 ਸ੍ਵਾਦਮਿਥਿਆਚਰਨਪਗਥਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿਮਿਥਿ
 ਆਮਨਪਰਲੇਭਲੁਭਾਵਹਿਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪ
 ਕਾਰਾਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਾਥਿਕਾਰਾਗਬਿਨੁਬੁਝੇਮਿਥਿਆਜ
 ਭੁਭੁਏਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏਪਾਥਿਰਥੀ
 ਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਚਾਥਿਨਾਕਹੋਵਤਸੁਚਾਥਿਰਥਾਨ
 ਮਾਥਿਨਾਤਨੁਅੰਧਾਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧਾਥਿਨੁਸਿਮ
 ਰਨਦਿਨੁਰੋਨਿਥਿਰਥਾਥਿਹਾਇਅੇਘਾਥਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾ
 ਇਹੋਗੋਬਿੰਦੁਜਨਾਥਿਨੁਬਿਥੇਸਭਕਾਮਾਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇ
 ਨਿਰਾਰਥਦਾਮਾਧੀਨਿਧੀਨਿਤੇਜਨਾਜਿਹਘਾਟਿਬਸਿਰਹਰਿ
 ਨਾਨਾਨਕਤਾਕੈਬਾਲਿਬਾਲਿਜਾਉ੬੫੫ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵ
 ਉ

ਰਕਮਾਵਤਾਮਾਨਿਨੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਪੁਰੀਦੁਲਾਵਤਾਜਾਨਨ
ਹਾਰਪੁਭੂਪ੍ਰਬੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਪੁਭੀਨਾਅਵਰਉਪ
ਦੇਸੈਆਪਨਿਕਰੈਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੇਮਰੈਅਜਿਸਕੇ
ਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾਤਿਜਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰਾਜੇਤੁਮ
ਭਾਨੇਤਿਨਪੁਭੂਜਾਤਾਨਾਨਕਉਨਜਨਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੧॥
ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਜਾਨੈਆਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿ
ਮਾਨੈਆਪਾਹਿਆਪਿਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾਗਕਿਸੈਦੂਰਿਜ
ਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾਉਪਾਵਾਸਿਆਨਪਸਰਾਲਤੇਰ
ਹਤਾਸਰੁਕਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲ
ਏਲਕੁਲਾਇਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇਸੇਸੇਵਕੁ
ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀਗਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥

॥५॥ ਜਲੇਕੁ ॥ ਕਾਮਕੋਪ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨੁ ਸਿਜਾਇ ॥ ੬੬ ॥
ਅਹਿ ਮੇਵਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਦੇ
ਵਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਧਿ ॥
ਗਤਿ ਸੁਠਾ ਕੁਰਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੀਧਤ ਤਨਿ
ਲਾਵਾਹਿ ਗਤਿ ਸੁਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਾਹਿ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਬਸਾਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਾਰਿ ਗਤਿ ਸਾਹਿਧਿ ਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦ
ਰਿ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਿਹ ਸੀਰੀ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ਆਠ ਪਹਰਾ ਸਿਮਰਹੁ
ਤਿ ਸੁਰਸਨਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗਾਰਭੇਗ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆ
ਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਵਨ ਜੋਗ ॥ ੧ ॥ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੈ ਬਰਹਿ ਢਾਵਾਹਿ ॥
ਗਤਿ ਸਾਹਿਤਿ ਆਰਿਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਾਹਿ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ
ਸੇਜੇ ਸੇਈ ਜੋ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰਤ ਕਾਜ ਸੁਗਾਵੀ ਜੋ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਤੁਤੁਸੁਕੁਉਮਨੈਸੁਪਿਤਾਕੇਜਸੁਰਸੰਬਖਾਨੈਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਰੋਹਤਾਧਰਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਪ੍ਰ
ਭਜੀਜਪਤਦਰਬਾਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿਨਾਨਕਪਾਤਿਸੇਤੀਪਾਰਿਜਾਵ
ਹਿਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰੋਗਕੰਚਨਦੇਹੀਗਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁ
ਫਾਮਸਨੇਹੀਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰਹਤਾਮਨਸੁਪੁਪਾਵਹਿ
ਹਾਰਿਗਰਿਜਸੁਕਹਤਾਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਫਾਲਾਛਿਦੁਢਾਕੇ
ਮਨਸਰਨੀਪਰਠਾਕਰਪ੍ਰਭਤਾਕੇਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਤੁਕੇਨ
ਪਦੁਚੈਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਉਚੈਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਾਣੀਦੁਲਭਦੇਹਾਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹਾਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਅਭੂਖਨਪਾਹਿਰੀਜੈਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਾਕਿਉਆਲਸੁਕੀ
ਜੈਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸੁਪਸਾਤਿਅਸਵਾਗੀਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉ

ਕਬਹੂ ਨਾ ਬਿਸਾਰੀ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗਿ ਮਿਲ ਪਾਧਨਾ ਗਾਖੁ ਪਰੇ ੮੧
 ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ਗਜਿ ਨਿਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨ ਤਬ ਨਾਈ ਉਠਤ ਬੈਠ
 ਤਸ ਦਾਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਈ ਗਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਈ ਜੇ ਏਕੁ ਅਲਖੇ ਏ
 ਹਾਉ ਪਾਨਾ ਨ ਕਤੇਰੀ ਰਖੇ ੪॥ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਗਹਿ ਪ੍ਰੰਨ ਬਹੁ ਦਨ
 ਅਨ ਅਠ ਪਹਰ ਕਗਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਆ
 ਚਾਗ ਬਿਉਹਾਰੀ ਗਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾ ਰੀ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਲੁੰਦ ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪ੍ਰਾਸਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
 ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਖੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥
 ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਾਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਾਹਿ ਬਿਸਮ
 ਦਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਾਹਿ ਅੰਮਿਤ ਰਸਨਾ ਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸ

ਹਜੇਬਸਨਾਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ⁺ਚਲਾਹਿਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਪੁਰ
 ਨਫਲਾਹਿਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਗਐਸਾ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰਕਤਲਾ
 ਗਹਾਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿਜਾਗਹੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰ
 ਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿਗਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭਕਉ ਮੂਲਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਤੇਰਾ ਪਰਤਾ ਪੁਰੇ ਮਨਹੁ ਝੁਤੁਤਾ ਕਉ ਜਾਪਾਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ
 ਕਾਰਜ ਪੂਰੇਗਤਿ ਸਾਹਿਜਾਨੁ ਮਨਸਦਾ ਹਜੁਰੇਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ
 ਪਾਵਹਿਸਚਾਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉਰਾ ਚੁਗਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭਕ
 ਗਤਿਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ
 ਜਨਾਉਗਾ ਆਪਿ ਰਾਵਾਏ ਸੁਹਾਰਿ ਚੁਨ ਚਾਉ ਪ੍ਰਭਾਕਿਰ ਪਾਤੇਹੋਇ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁਦਾਇ ਅਤੇਕ ਮਲਾ ਬਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ

ਮਨਿਸੋਇਪ੍ਰਭਦਾਇਆਤੇਮਤਿਉਤਮਹੋਇਸਰਬਨਿਪਾਨਪ੍ਰ ੮੮
 ਭੁਤੇਰੀਆਇਆਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਪੂਲਾਇਆਜਿਤਾਜਿਤੁ
 ਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗਾਹਿਹਰਿਨਾਥਾਨਾਨਕਾਇਨਕੈਕਛੂਨਪਾਥਾ)
 ॥੮॥੬॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋ
 ਇਜੋਜੋਕਪੈਸੁਪ੍ਰਕਤਹੋਇਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਾਬਿਨਦੰਤਾ॥
 ਸਾਪਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥ ੧ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਾਪ
 ਕੈਸੀਗਿਮੁਖਉਜਲਹੋਤਾਸਾਪਸੀਗਿਮਲੁਸਰਾਣੀਧੋਤਾਸਾ
 ਧਕੈਸੀਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁਸਾਪਕੈਸੀਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ
 ਸਾਪਕੈਸੀਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭਨੇਰਾਸਾਪਸੀਗਿਸਭੁਪੋਤਨਿਬੇਰਾਸਾਪ
 ਕੈਸੀਗਿਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁਸਾਪਕੈਸੀਗਿਏਕਉਪਰਿਜਤਨੁਸਾ
 ਪਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਤਪ੍ਰਨੀਨਾਨਕਸਾਪਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮ॥

ਹਿਸਮਾਨੀ ੧॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਅਰੋਚਰਮਿ ਲੈ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਸ
ਦਾਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਆਵਹਿ ਬਾਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਪਸੀਰੀ ਅੰ
ਮਿਤਰ ਸੁਭੰਚਾ ॥ ਸਾਪਸੀਰੀ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨਾ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਅ
ਨੇਹ ਰਿਬੈਨਾ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਨਕਤ ਹੂਪਾਵੈ ॥ ਸਾਪਸੀਰੀ ਅਸਾਥਿਤਿ
ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਆਇ ਆਤੇ ਭਿਨਾ ॥ ਸਾਪਸੀਰੀ ਨਾਨਕ
ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖੀਨਾ ॥ ੨॥ ਸਾਪਸੀਰੀ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸਾਪੁਕੈ ਸੀ
ਰੀ ਮਹਾਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਾਪਸੀਰੀ ਕਿਸਾਸਿ ਉਨਹੀ ਬੈਰਾ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀ
ਰੀ ਨਬੀਗਾਪੈਰਾ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਨਹੀ ਕੋਮੰਦਾ ॥ ਸਾਪਸੀਰੀ ਸ
ਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਨਾਹੀ ਪਉਤਾ ॥ ਪੁਸਾਪਕੈ ਸੀ
ਰੀ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਪਬਡਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਾਪਪੁ
ਭੁਖਨਿ ਆਈ ॥ ੩॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ ਨਕਬਹੂਪਾਵੈ ॥ ਸਾਪਕੈ ਸੀਰੀ

ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਾਪਸੀ ਗਿਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਪੈ ਸਾਪੁ ਕੈ ਸੀ
 ਗਿਅਸਤੁ ਜਪੈ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿਬਸੇ ਬਾਨੁ ਉਚੈ ਸਾਪੁ ਕੈ ਸੀ ਗਿਮ
 ਹਾਲਿ ਪਹੁਚੈ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਦੁਵੈ ਸਾਭਿ ਪਰਮਾ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ
 ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਪਾਇ ਨਾਮਾਨਿ ਪਾਨਾਨਾ ਨਕਸਾ
 ਪੁਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਪਾਰੈ ਸਾਪਸੀ ਗਿ
 ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟਿਬਾਨਿ ਸਤਾਰੈ ਸਾਪੁ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਸੋਪਨੁ ਪਾਵੈ
 ਜਿਸੁ ਪਨਤਿ ਸਭੁ ਕੇਵਲ ਸਾਵੈ ਸਾਪਸੀ ਗਿ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇ
 ਵਾ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ਸਾਪੁ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇ
 ਨਾ ਸਾਪਸੀ ਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨਾ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ ਸੁਬਥਾ
 ਨਰੀਮਾਨਾ ਨਕਸਾ ਪਕੈ ਸੀ ਗਿ ਸਫਲ ਜਨਨਾ ॥੫॥ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ
 ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪਾਲਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟ ਤਹੇਤ ਨਿਹਾਲਾ ਸਾਪ ਕੈ ਸੀ ਗਿ

ਕਲੁਪਤਪਰੋਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਰਕਿਪਰਹਰੋਸਾਪਕੈਸੀਗਿਈ
ਪਉਪਾਸੁਪੇਲਾਸਾਪਸੀਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਸੇਲਾਜੋਇਛੈਸੇਈ
ਫਲੁਪਵੈਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਪ
ਰਿਦਬਸੈਨਾਨਕਉਪਰੈਸਾਪਗੁਨਿਰਸੈਦੁਸਾਪਕੈਸੀਗਿਸੁ
ਨਉਹਰਿਨਉਸਾਪਸੀਗਿਪਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਸ
ਨਤੋਬਿਸਰੈਸਾਪਕੈਸੀਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈਸਾਪਕੈਸੀਗਿਲ
ਗੋਪੁਮੀਠਾਸਾਪੁਕੈਸੀਗਿਪਾਟਿਪਾਟਿਡੀਠਾਸਾਪਸੀਗਿਭ
ਏਆਗਿਆਕਾਰੀਸਾਪਸੀਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀਸਾਪਕੈ
ਸੀਗਿਮਿਟੈਸਭਿਰੇਗਾਨਾਨਕਸਾਪਭੇਟੈਸਿਜੋਗਾਸਾਪਕੀ
ਆਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿਸੇਤਾਸੁਨਾਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿ
ਸਾਪਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿਸਾਪਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਿ

ਪੁਰਿਸਾਪਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਹੀਅੰਤਾਸਾਪਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇ ੯੦
 ਅੰਤਾਸਾਪਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀਸਾਪਕੀਸੋਭਾਮੁਚਤੇਮੁਚੀ॥
 ਸਾਪਕੀਸੋਭਾਸਾਪਬਾਨਿਆਈਨਾਨਕਸਾਪਪਭਭੇਦਨਭਾਈ॥
 ॥੮॥੧॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ਅਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਜੋਇਅ
 ਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਗੁਬਿਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਾਇਹਲਛਣਬਹਮਾਗਿ
 ਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ ॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਪਾਜੈਸੇਸੂਰਸਰਬਕਉਸੇਖਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
 ਆਨੀਕੈਦੁਸਾਟਿਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਗੈਤੁਲਿਪ
 ਵਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਪੀਰਜੁਏਕਾਜਿਉਬਸੁਪਾਕਉਖੋਵੈ
 ਕਉਚਿਦਨਲੇਪਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਇਪੈਗੁਨਾਉਨਾਨਕਜਿਉ

ਪਾਟਕਕਾਸਪਾਜਿਸੁਭਾਉ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿ
ਰਮਲਾਜੈਸੇਮੇਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿ
ਹੋਇਪਰਗਾਭਾਜੈਸੇਪਰਉਪਾਰਿਆਕਾਭਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
ਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਆਭਿਮਾਨਾਬ੍ਰ
ਹਮਾਗਿਆਨੀਉਚਤੇਉਚਾਮਾਨਿਆਪਨੈਹੋਸੁਭਤੇਨੀਚਾਗਾਬ੍ਰ
ਹਮਾਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭਾਪਾਪਕਰੇਇ॥ ੨॥
ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਰਾਲਕੀਰੀਨਾਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
ਨੀਚੀਨਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਸਭਉਪਾਰਿਆਇਆਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
ਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰ
ਸੀਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਦੁਸਾਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
ਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੋਭੋਜਨੁਗਿਆਨਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਕਾਬ੍ਰਹਮਾਪਿਆਨਾ੩ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਏਕਉਪਾਰਿਆਸਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੋਗਰੀ
 ਬੀਜਮਾਹਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿ
 ਆਨੀਕੋਨਾਹੀਪੀਧਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਲੇਪਾਫਤੁਬੀਧਾਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕੋਹੋਇਸੁਭਲਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀਸੀਰਿਸਰਾਲਉਪਾਰਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਜਪੇਸਰਲਸੀਸਾਰਾ੪ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੋਏਕੋਰੀਗਿਆਬ੍ਰ
 ਹਮਾਗਿਆਨੀਕੋਬਸੈਪ੍ਰਭੁਸੀਗਿਆਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੋਨਾਮੁ
 ਆਪਾਰਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੋਨਾਮੁਪਰਵਾਰਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆ
 ਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆ

ਗਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕੈ
ਪਰਿਸਦਾਮਨੰਦਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਸੁਨਾਨ
ਕਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਨਪੀਬਿਨਾਸੁਪਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਬ੍ਹਮ
ਕਾਬੇਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਏਕਸਿਰਿਪੇਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀ
ਕੈਪੋਏਆਦਿਤਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰਾਬ੍ਹਮਾਰਿ
ਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਬਰਪਰਤਾਪ
ਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਦਭੁਰੀਪਾਈਐਬ੍ਹਮਾਰਿਆ
ਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਉਖੇਜਾਹਿਮਹਿ
ਸੁਰਾਨਾਨਕਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰਾਏਬ੍ਹਮ
ਰਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕੈਸਰਾਲਮਨਮ
ਹਿਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾਨੈਭੇਦਾਬ੍ਹਮਾਰਿਆਨੀਕ

ਉਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਾ ਬਿਆਨ ਜਾਇ ਅਧਾਰ ੮੨
 ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁ ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਨ ਬਖਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਭ
 ਸਿ ਜਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਨ ਪਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ
 ਕਾ ਨਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕਾ ਸਰਾਲਾ ਅਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
 ਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੇਭਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰ

ਹਮਾਰੀਆਨੀਸਰਬਕਾਪਨੀ॥੮॥੮॥ ॥ਜਲੋਕੁ॥
ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮੇਪੇਖੇਭਗਵਾਨਾਨਿਮਖ
ਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕ॥੧॥ਅਪਰਸੁਸਗਲਾਨਿ
ਸਤਾਰੈ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਸਿਥਿਅਨਾਹੀਰਸ
ਨਾਪਰਸਾਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸਾਪਰਭਿਅਰੂਪ
ਨਪੇਖੇਨੇਤਾਸਾਪਕੀਟਹਲਸਿਤਸੰਗਿਪੋਤਾਕਰਨਨਸੁਨੈ
ਕਾਹੁਕੀਨਿਦਾਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਸੰਦਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਬਿਖਿਅਪਹਰੈ॥ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥੧॥ਇਦ੍ਰਿ
ਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇਰਹਤਾਨਾਨਕਕੋਟਿਮਪੇਕੇਐਸਾਅਪਰਸਾ
॥੧॥ਬੈਸਨੋਜੋਜਿਸੁਊਪਾਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਗਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇ
ਹਾਇਭ੍ਰਿਨਾਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮਾਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿ

ਰਮਲਪਰਮਾਕਾਪੂਫਲਕੀਇਛਾਨਾਹੀਬਾਛੈਕੇਵਲਭ
 ਗਤਿਕੀਰਤਨਿਨੀਗਿਰਾਦੈਅਨਤਨਅੰਤਾਰਿਸਿਮਰਨਕੇ
 ਪਾਲਾਸਭਉਪਾਰਿਹੋਵਤਾਕਿਰਪਾਲਾਆਪਿਦੁਵੈਅਵਰ
 ਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈਨਾਨਕਓਹੁਥੈਸੋਨੈਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥
 ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗਤਕਾਰੰਗੁਸਗਲਾਤਿਆਰੈਦੁਸ
 ਟਕਾਸੰਗੁਅਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਭਰਮੁਕਾਰਿਪੂਜੈਸਗ
 ਲਪਾਰਬੁਧਮੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈਤਿਸੁਭਗਉ
 ਤੀਕੀਮਤਿਉਤਮਹੋਵੈਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਭਿ॥
 ਅਨੁਤਨੁਅਰੋਪੇਬਿਸਨਪਰੀਤਿਹਾਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬ
 ਸਾਵੈਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ਜੋਪ
 ਰਿਤੁਜੋਮਨੁਪ੍ਰਬੋਧੈਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਾਹਿਜੋਧੈਰਾਮ

ਨਾਮ ਜਾਤੁ ਰਸੁ ਪੀਏ ॥ ਉਸੁ ਪੀਠਿ ਤਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਏ ॥
ਧਾਰੀ ਕੀ ਕਥਾ ਚਿਰ ਦੇਖ ਜਾਏ ॥ ਜੇ ਪੀਠਿ ਤਾਫਿ ਰਿਜੋ ਨਿਨ ਆਏ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ॥ ਮੁਲਾਸੁ ਖਮਾ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸ ਬੂਝੈ ॥
ਲਾਚਰੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇਉ ਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੀਠਿ ਤਕਉ ਜਾ ॥
ਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ੪ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤਰ ਸਰਬ ਕੋਰਿ ॥ ਆਨੁ ਚਪੁ ਵਰਨ ॥
ਮਹਿ ਜਪੈ ਕਉ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਗਾਕਿ ਰਿਪਾ ਅੰਤਿ ਰਿਉ ਰਿਪਾ ਰੋ ॥ ਪਸੁ
ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਗਧੁ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗਾ ਕਾ ਅਉਖੁ ਨਾਮੁ
ਕਾਲਿ ਆਣੁ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥ ਕਾਪੁ ਜੁਗਾਤਿ ਕਿਤੇ ਨ
ਪਾਈ ॥ ਐਧਰ ਮਿਸਾਨ ਨ ਕਾਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ॥ ਜਿ ਜੁਲਿਖਿ ਆਧਾਰਿ ਕ
ਰਮਿ ॥ ਪਸਿ ਸਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਨਾ

ਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸਾਆਤਮਰਾਮਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆਦਾ
 ਸਦਸੀਤਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆਸਦਾਨਿਕਾਟਿਨਿਕਾਟਿਹ
 ਰਿਜਾਨੁਸੇਦਾਸੁਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਅ
 ਪਿਕਿਰਪਾਕਰੇਗਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੇਈਪਰੈਸਰਾਲਸੇ
 ਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੬॥
 ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਉਕ
 ਹਾਵੈਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੇਗਾਸਦਾਅਨੰਦਤਹਨਹੀ
 ਬਿਓਗਾਤੈਸਾਸੁਦਰਨੁਤੈਸੀਉਜਮਾਟੀਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀ
 ਬਿਖੁਖਾਟੀਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁਤੈਸਾਰੀਕੁਤੈਸਾਰਾਜ
 ਨੁਜੇਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿਨਾਨਕਓਪੁਰਖੁਕਹੀਐ
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਰਾਲੇਠਾਉਜਿਤੁਜਿ

ਤੁਪਾਹਿਗਾਖੇਤੈਸਾਤਿਨਨਾਉਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੋਗਾਪ੍ਰਭ
 ਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਹੋਗਾਪਸਾਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗਾ॥
 ਲਖੇਨਜਾਹਿਪਾਰਬਹਮਕੇਰੰਗਾਜੈਸੀਮਤਿਦੋਇਤੈਸਾਪਰਗਾ॥
 ਸੁਪਾਰਬਹਮਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸਸਦਾਸਦਾਸਦਾਇਆ
 ਲਾਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੮॥੯॥ ਸੋਲੋਕੁ
 ਉਸਤਾਤਿਕਰਾਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾਨਾਨਕਰਚਨਾ॥
 ਪ੍ਰਭਿਰਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਕਪਰਕਾਰਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੁਜਾਰੀਕਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀਕਈ
 ਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵਾਸੀਕਈਕੋਟਿਬਨਭੁਮਾਹਿਉਦਾਸੀਕਈ
 ਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸੇਤੇਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇਕਈਕੋਟਿਅਤਮ
 ਧਿਆਨੁਪਾਰਹੀਕਈਕੋਟਿਕਾਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹੀਕਈਕੋਟਿ

८५

ਗਲਜਮਰੀਅਪਨੈਰੁਤਿਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਜੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
ਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਅਸਸਤਕਾਕਈਕੋ
ਟਿਬੇਦਪੁਰਾਂਨਸਿਮਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤਾਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤ
ਨਸਮੁੰਦਾਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪਰਕਾਰਜੀਤਾਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿ
ਰਜੀਵੈ॥ ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੈ॥ ਕਈਕੋਟਿਜ
ਖਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚਾ॥ ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੁਕਰੀਮਗਾਚਾ॥ ਸ
ਭਤੇਨੇਰੈਸਭਪੂਤੇਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ ਕਈਕੋਟਿਪਤਾਲਕੇਵਾਜੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਰ
ਕਸੁਰਗਾਨਿਵਾਜੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਾਹਿਮਰਾਹਿ
ਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਫਿਰਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਾਹਿ॥੫॥
ਕਈਕੋਟਿਪਾਲਾਹਿਥਾਕਿਪਾਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਪਨਵੈ

ਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਜਿ ਤਾ ਜਪ ਜਪ ਭਾਣਾ ਤਪਤ ਹ ੮੬
 ਰਾਖੋ ਨਾਨਕ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥ ਪਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰ ॥
 ਗਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨ ਲਿਵਲਾ ਗਿਆ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕ
 ਉਥੇ ਜੀਤੋ ਅਤਮ ਮਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਹਿਤੋ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦ
 ਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸਾ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤ ਸੰਗੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਗਾਵੀ
 ਗੁਨ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ
 ਧਨਿ ਪੀਨਿ ॥ ੬ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅ
 ਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰਾ ਕਈ ਜੁਗ
 ਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਾਰਿਓ ਪਸਾਰਾ ਸਦਾ ਸਦ ॥
 ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰ

ਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨ
 ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ਤਿਨ ਹੋਵਤ
 ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ
 ਏਕੇ ਨੇਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ
 ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ
 ਰਸੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਜਿ ਸਾਜਿ
 ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਜਲੇ ਕੁ
 ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਪੈਦੁ ਸਰਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
 ਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ॥ =
 ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
 ਜੇਈ ਹੋਗੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੁ ਥਾਪਨ ਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿ

ਛੁਪਾਵਾਰਾ ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਹਾਵੈ ਹੁਕਮੇਉਪਜੈ
 ਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇਉਚਨੀਚਾਬਿਉਹਾਰਾ ਹੁਕਮੇਅਨਿਕ
 ਰੰਗਪਰਕਾਰਾ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਅਪਨੀਵਾਰਿਆਈਨਾਨਕ
 ਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪੁਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ
 ਪੁਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ ਪੁਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਗਾਖੈ
 ਪੁਭਭਾਵੈਤਾਹਾਰਿਗੁਣਭਾਖੈ ਪੁਭਭਾਵੈਤਪਤਤਉਧਾਰੈ
 ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆ
 ਮੀਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜੇਭਾਵੈਸੇਕਾਰਕਰਾਵੈ
 ਨਾਨਕਾਦਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ ॥੨॥ ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆ
 ਹੋਇਆਵੈਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਈਕਰਾਵੈ ॥੩॥ ਇਸਕੈਹਾਬਿਹੋ
 ਇਤਾਸਭਕਿਛੁਲੈਇਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਈਕਰਾਇਆਨ

ਜਾਨਤਾ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿਰ ਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤਾ ਆਪਨ ਆਪ ਬ
ਚੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹਾਦਿ ਸਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿਚਾਰਿ ਕੁੰ
ਟਾਰਿ ਰਿਆਵੈ ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾ
ਨਕਤੇ ਜਨਨਾ ਮਿਮਿਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿਨੀ ਚਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜਾ ਪਾ
ਰਬੁ ॥ ਮਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜਾ ॥ ਜਾਕਾ ਦੁਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤ
ਕਾਲ ਦਹਾਦਿ ਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ॥ ਤਾ
ਕਾਲੇ ਖਾਨਗੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭਾ ਤਿਸ ਕੀਰਾਸਾ ॥
ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤਾ ਆ
ਪਿਬਨਾਈ ॥ ਨਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ
ਨਹੀ ॥ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਆਰਿ
ਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਸੋ ਈਧੁ ਨਿਥੀਉ ॥ ਕ

ਬਹੁਉਚਨੀਚਮਾਹਿਬਸੈ॥ ਕਬਹੂਸੇਗਾਹਰਖਰੀਰੀਹਸੈ॥ ੨੨
ਕਬਹੂਨਿਦਾਚੰਦਾਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਕਬਹੂਉਭਾਅਕਾਸਪਾਇਅ॥
ਲਾ॥ ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥
੫॥ ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈਬਹੂਭਾਂਤਿ॥ ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥
ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਾਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਕਬਹੂਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲਾ॥
ਕਬਹੂਹੋਇਬਪੈਬਡਰਾਜਾ॥ ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥
ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਾਹਿਆਵੈ॥ ਕਬਹੂਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ॥
ਜਿਉਪ੍ਰਭਗਾਖੇਤਿਫਹਿਰਹੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁ॥
ਕਹੈ॥ ਕਬਹੂਹੋਇਪੀਡਿਤੁਕਰੈਬਖਾਨੁ॥ ਕਬਹੂਮੋਨਿਧਾਰੀ॥
ਲਾਵੈ॥ ਧਿਆਨੁ॥ ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਖਾਇਸਨਾਨਾ॥ ਕਬਹੂਸਿ
ਪਸਾਧਿਕਮੁਖਿਅਗਿਆਨਾ॥ ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋ॥

ਇਜੀਆਆਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੇਭਰਮੀਆਨਾਨਾਭੂਪਾਜਿਉਸ੍ਰ
 ਗੀਦਿਖਾਵੈਗਜਿਉਪੁਭਭਾਵੈਤਿਫੈਨਚਾਵੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈ
 ਹੋਇਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਕਬਹੂਸਾਪਸੀਗਾਤਿ
 ਇਹੁਪਾਵੈਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਅਵੈਅੰਤਾਰਿਹੋ
 ਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥
 ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੀਗੀਸਦਾਬਸਾਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈ
 ਸੀਰੀਗਜਿਉਜਲਮਾਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾਤਿਉਜੋਤੀ
 ਸੀਰੀਜੋਤਿਸਮਾਨਾਮਿਟਿਗਾਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸਾਮ॥
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਸੁਖੀ
 ਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕ
 ਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਜਿਸਕੇ ਅੰਤ ਰਿਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ
 ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੇਜੇ ਬਨਿਵੰਤੁ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ਆਪਸ ਕਉ ਕ
 ਰਮਵੰਤ ਕਹਾਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭੁ ਮਾਵੈ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ
 ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਆਗਿਆਨੁ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਕੇ
 ਹਿਰਦੈ ਗਾਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ ਣੀਹਾ ਮੁਕਤੁ ਮਾਰੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
 ॥ ਧਨਵੰਤ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ਗਤਿ ਸਮਾਨ ਕਛੁ ਸੀਰੀ ਨ ਜ
 ਵੈ ਬਹੁਲ ਸਕਰ ਮਾਨੁ ਖਉ ਪਾਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ ਪਲਭੀ ਤਾਰਿ ਤਾਕਾ
 ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤਾ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਹੋਇ ਜਾ
 ਇਭੁ ਸਮੰਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੇ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ
 ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਚੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਜਨਨੁ ਨ
 ਨਕਦਰ ਗਾਹ ਪ੍ਰਵਾਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਪਾਰੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ

੨੨

ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾ ਰੋਆ ਅਨਿਕਤ ਪਾਸਿਆ ਕਰੇ ਅਪੰਕਾਰਿ ਨਰਕ ਸੁ
ਗਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਆਤਮ ਨਪੀਦੁ
ਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੋ ਸੇ ਗਵੈਆ ਪਸਕ ਉਜੇ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ
ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿਨ ਆਵੈ ਸਰਬ ਕੀਰੇ ਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨ ਪੋ
ਇਕ ਹੁਨ ਨ ਕਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬਲ ਗੁਜਾਨੈ ਮੁਝ
ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ਤਬਾਇ ਸਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਬਾਇ ਹਜਾਨੈ ਮੇ
ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ਤਬਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋ ਨਿਮਾਹਿ ਫਿਰਤਾ ਜਬ ਪਾਵੈ ਕੋ
ਉਥੈ ਫੀ ਮੀਤੁ ਤਬਲਗੁ ਨਿਪਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ਜਬਲਗੁ ਮੋਹ
ਅਗਨ ਸੀਰਿਆਇ ਤਬਲਗੁ ਪਰਮ ਗਾਇਦੋਇ ਸਜਾਇ ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਭੂਟੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹ
ਸਖਟੇਲ ਖਕਉ ਓਠਿ ਪਾਵੈ ਤਿਪਤਿਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਆਨਿਕਭੋਗਾਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈਨਹਰਿਪਤਵੇਖਪਿਖਪਿਮਰੈਗਬਿ ੧੦੦
ਨਾਸਿਤੇਖਨਹੀਕੇਉਰਾਜੈਸੁਪਨਮਨੋਰਥਾਬਿਥੇਸਭਿਕਾਜੈਨਾ
ਮਰੀਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇਬਡਭਾਰੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਕਰ
ਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿਪਾਕ
ਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰਾਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਥਿਚਾਰਾਜੈਸੀਦੁ
ਸਟਿਕਰੈਤੈਸਾਹੋਇਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭਜਾਇਜੈਕਿਛੁਕੀ
ਨੇਜੁਆਪਨੈਰੀਗਿਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਪੂਕੈਸੀਗਿਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈ
ਬਿਥੇਕਾਆਪਾਹਿਏਕਾਆਪਾਹਿਅਨੇਕਾਮਰੈਨਾਬਿਨਸੈਆਵੈਨ
ਜਾਇਨਾਨਕਸਦਹੀਗਹਿਆਸਮਾਇਯਾਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮ
ਝੈਆਪਿਆਪੇਗਚਿਆਸਭਕੈਸਾਥਿਅੰਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨਾਬਿਸ
ਥਾਰਾਸਭਕਿਛੁਓਸਕਾਓਪੁਕਰਨੈਹਾਰਾਉਸਤੇਭਿਨਕਹਹਾਕਿਛੁ

ਹੋਇਆ ਬਾਨ ਥਨੰਤਾ ਰਿਏ ਕੋ ਜੋਇਆ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰੈ ਏਹਾ
 ਰਾ ਕਉਤ ਕਕਰੈ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਗੀਪ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਮੀ ॥
 ਹੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿ ਆਨਹਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਕੋ
 ਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੇ ਚੀਨਾ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਆਤਿ
 ਉਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪਾ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬੰ
 ਣੀ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਬਖਾਣੀ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਿ
 ਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸਿਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਜੋ ਜਨੁ ਉਪਰਨਹਾਰਾ ਸਿਤ ਕੀ ਨਿਦਾ
 ਨ ਨਕਾ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੮ ॥
 ਸਿਤ ਕੋ ਦੂਖ ਨਿਅਰਜਾ ਘਟੈ ਸਿਤ ਕੋ ਦੂਖ ਨਿਜਮ

ਤੇ ਨੀਛੁਟੈ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿਸੁ ਖੁਸ ਭੁਜਾਇ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿਨ
 ਰਕਮਾਹਿ ਪਾਇ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨਾ ਸੀਤ ਕੈ
 ਦੂਖ ਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨਾ ਸੀਤ ਕੈ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੇ ਨ ਕੋਇ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ
 ਨਿ ਥਾਨ ਭੁਜਟ ਹੋਇ ਸੀਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸੀਤ
 ਸੀ ਗਾਨਿ ਦਕੁ ਭੀਤ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ਸੀਤ ਨ
 ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਕਾਰਾ ਜਿਉ ਲੈਏ ਸੀਤ ਨ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਸਰਪ ਜੋ ਨਿਪਾ
 ਾਇ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਤਿਰਾਦ ਜੋ ਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ਸੀਤ ਨ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ
 ਤਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਸਭ ਕੇ ਛਲੈ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਤੇ
 ਜੁਸ ਭੁਜਾਇ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ਸੀਤ ਦੇਖੀ ਕਾਥਾ
 ਉਕੇਨਾ ਹੀ ਨਾਨਕ ਸੀਤ ਭਾਵੈ ਤਾਓਇ ਭੀਗਾ ਤਿਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸੀਤ ਕ
 ਨਿ ਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਿਤਾਇ ਸੀਤ ਕਾ ਨਿ ਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥

ਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ
ਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨੁਸਿਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰਦੀਨੁ
ਸਿਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੇਗਾਸਿਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੇ
ਗੁਸਿਤਕੀਨਿੰਦਾਦੇਖਮਹਿਦੇਖਾਨਾਨਕਸਿਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾ
ਭੀਹੋਇਮੇਖਾਤਾਸਿਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾਅਪਾਵਿਤਾਸਿਤਕਾਦੇਖੀ
ਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤਾਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈਸਿਤਕੇਦੇਖੀ
ਕਉਸਭਤਿਆਰਾਸਿਤਕਾਦੇਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀਸਿਤਕਾਦੇ
ਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀਸਿਤਕਾਦੇਖੀਜਨਮੇਮਰੈਸਿਤਕੀਦੁਖ
ਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉਨਾਨਕਸਿਤਭਾਵੈ
ਤਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਅਪਬੀਚਤੇਟੁਟੈਸਿਤ
ਕਾਦੇਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੁਚੈਸਿਤਕੇਦੇਖੀਕਉਓਦਿਆਨਿ

ਭੁਮਾਈਐਸੀਤਕਾਦੇਖੀਉਝੜਿਪਾਈਐਸੀਤਕਾਦੇਖੀਅੰਤ
 ਰਤੇਥੋਥਾਯਜਿਉਸਾਸਾਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾਸੀਤਕੇਦੇਖੀਕੀ
 ਜਾੜਿਕਿਛੁਨਾਹਿਯਾਪਨਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿਯਸੀਤਕੇਦੇਖੀਕਉ
 ਅਵਰੁਨਰਾਖਨਹਾਰੁਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਉਬਾਰਿਯਪਾਸਿ
 ਤਕਾਦੇਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇਯਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜ
 ਫੜਾਇਯਸੀਤਕਾਦੇਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈਯਜਿਉਪਾਵਕੁਣੀਧਨਿ
 ਨਹੀਧਾਪੈਯਸੀਤਕਾਦੇਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾਯਜਿਉਥੁਆਡੁਤਿਲੁਖੇ
 ਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾਯਸੀਤਕਾਦੇਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤਾਯਸੀਤਕਾਦੇਖੀ
 ਸਦਮਿਥਿਅਕਹਤਾਯਕਿਰਤਾਨਿਦਕਕਾਪੁਰਹੀਪਾਇਆ
 ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥਿਆਯਸੀਤਕਾਦੇਖੀਬਿਗੜ
 ਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇਯਸੀਤਕੇਦੇਖੀਕਉਦਰਗਾਹਮਿਲੈਸਜਾਇਯ

ਸਿਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐਸਿਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀ
 ਵਾਈਐਸਿਤਕੇਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈਨਾਸਾਸਿਤਕਾਦੋਖੀਓਠਿਚ
 ਲੈਨਿਰਾਸਾਸਿਤਕੇਦੋਖੀਨਤਿਸਟੈਕੋਇਜੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋਈ
 ਹੋਇਪਾਇਆਕਿਰਤੁਨਮੈਟੈਕੋਇਨਨਕਜਾਨੈਸਚਾਜੋਇ॥੧॥
 ਸਾਭਿਪਟਾਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰਾਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮ
 ਸਕਾਰਾਪੁਭਕੀਉਸਤਿਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿਤਿਸਹਿਧਿਆ
 ਵਹੁਸਾਸਿਰਿਰਾਸਿਸਾਭਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਕੀਆਜੈਸਾਕ
 ਰੈਤੈਸਾਕੋਖੀਆਅਪੁਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾਦੂਸਰਕਉ
 ਨੁਕਪੈਬੀਚਾਰਾਜਿਸਨੋਕਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੋਇਬ
 ਰਭਾਬੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥੮॥੧੩॥ਸਲੋਕਾ॥੨॥੧੦੦੦
 ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਏ

ਕਾਅਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਇ॥

੧੦੩

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਨੁਖਕੀਟੇਕਾਬਿਥੀਸਭਜਾਨੁ॥

ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨਾਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਪਾਇ॥ ਬ

ਹਾਰਿਨਤਿਸਨਾਲਾਰੈਆਇਆਰੈਚਾਖੇਏਕੋਆਪਿਆਨੁਖ

ਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿਗਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਤਿਸ

ਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੀਠਿਪਰੋਇ॥ ਜਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥

ਨਾਨਕਾਬਿਖਪਨੁਨਲਾਰੈਕੋਇ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿਮਨਮਾਹਿਕਾਰਿਨਿ

ਰੰਕਾਰਾਕਾਰਿਮਨਿਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰਾਨਿਰਮਲਰਸਨਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉਸਦਾਸੁਪੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਉਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠ॥

ਕੁਰਕਾਰੰਚਾਸਾਪਸੀਰਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਚਾਰਾਚਰਨਿਚਲ

ਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦਾਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦਾਕਰ

ਹਰਿਕਰਮਸਦਨਹਾਰਿਕਥਾਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨਕਉਜਲਮਥਾ
२ ਬਡਭਾਰੀਤਿਜਨਜਗਆਪਿਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਰੁਨਗਾਪਿ ॥
ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾਸੇਪਨਵੰਤਗਨੀਸਿਸਾਰਿਗਮਨਿ
ਤਨਿਮੁਖੁਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀਸਦਾਸਦਾਜਾਨਪੁਤੇਸੁਖੀਏਕੋ
ਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈਗਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੇਝੀਜਾਨੈਨਾਮਸੀਰੀ
ਜਿਸਕਾਮਨੁਆਨਿਆਨਕਾਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿਆ ३
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈਗਤਿਸਕੀਜਾਨਪੁਤਿਸਨਾ
ਬੁਝੈਸਾਪਸੀਰੀਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁ
ਹਰਿਜਨੁਰਹਤਾਅਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖਾਨੁਗਾਰਿਹ
ਸਤਿਮਹਿਸੇਈਨਿਰਬਾਨੁਏਕਉਪਾਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ
ਗਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂ

ਖਾਨਾਨਕਾਤਿਸਾਹਿਨਲਾਰਹਿਦੂਖਾ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਮਨਿਚਿਤਿਅਵੈ॥ਜੇਸੀਤੁਹੁਹੇਲਾਨਹੀਰੂਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭਅਪੁ
 ਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਜੇਸੇਵਕੁਕਪੁਕਿਸਤੇਰੈ॥ਜੇਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿ
 ਸਟਾਇਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਾਹਿਆਪਿਸਮਾਇਆ॥ਜੇਧਤਜੇਧ
 ਤੇਧਤਜੀ॥ਝਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਭੁਝਿਆ॥ਜਬਦੇਖ
 ਉਤਬਸਭੁਕਿਛੁਮੂਲੁ॥ਨਾਨਕਸੇਸੁਖਮੁਸੇਈਅਸਭੁਲੁ॥ਪਾਨਹ
 ਕਿਛੁਜਨਮੇਨਹਕਿਛੁਮਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਿਰੈ॥ਅ
 ਵਨੁਜਾਵਨੁਦਿਸਾਟਿਅਨੁਦਿਸਾਟਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਪਾਰੀ
 ਸਭਸਿਸਾਟਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਾਹਿਆਪਿ॥ਆਨਿਕਜੁ
 ਗਤਿਗਚਿਥਾਪਿਓਥਾਪਿ॥ਆਬਿਨਾਸੀਨਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾਧਾਰਣ
 ਧਾਰਿਰਹਿਓਥੁਹਮੰਡਾਅਲਖਅਭੇਦਪੁਰਖਪਰਤਾਪਾਅਪਿ

ਜਪਾਇਤਾਨਾਨਕਜਾਪਾ॥੬॥ਜਿਨਪੁਰੁਜਾਤਾਸੁਜੇਭਾਵੰਤੁਸਰਾਲਸੰ
 ਸਾਰਓਪਰੋਤਿਨਸੰਤਾਪੁਭਕੇਸੇਵਕਸਰਾਲਓਪਾਰਨਾਪੁਭਕੇ
 ਸੇਵਕਦੁਖਾਬਿਸਾਰਨਾਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਰਕਾਸ
 ਬਦੁਜਪਿਭੁਏਨਿਹਾਲਾਉਨਕੀਸੇਵਾਸੇਈਲਾਗੈ॥ਜਿਸਨਕੀ
 ਪਾਕਰਹਿਬਡੁਭਾਗੈਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸਾਮੁ॥ਨਾਨਕਾਤਿਨ
 ਪੁਰਖਕਉਉਤਮਕਾਰਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪੁਭਕੈਗੀਗਾਸਦੰ
 ਸਦਾਬਸੈਹਾਰਿਸੰਗਿਗਾਸਹਜਸੁਭਾ॥ਉਹਵੈਸੋਹੋਇਕਰਣੈਹਾਰੁ
 ਪਛਾਣੈਸੋਇਪੁਭਕਾਰੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾ
 ਦਿਸਣਾ॥ਜਿਸਤਉਪਜੇਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਓਇਜੁਖਾਨਿਧੰ
 ਨਉਨਪੂਬਨਿਆਏ॥ਆਪਸਕਉਆਪਿਦੀਨੈਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪੁਭ
 ਜਨਏਕੈਜਾਨੁ॥੮॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਪੁ

ਭਾਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਰਾਜਾਕੋਸਿਮਰਨਿਉਪਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁ
 ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰਗੋਪਾਲ
 ਸਰਬਜੀਆਆਪੋਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸਰਬਲਕੀਦਿਤਾਜਿਸੁਮਨਿ
 ਮਾਹਿਗਤਿਸਤਿਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿਾਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਾਰਿਜ
 ਪਿਆਅਥਿਨਾਜੀਪ੍ਰਭੁਆਪੋਆਪਿਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋ
 ਇਹਾਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨਿਲੋਚੈਕੋਇਹਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੇਕਿਛੂ
 ਮਾਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਾਰਿਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰੂਪਵੰਤਹੋਇਨਾਹੀ
 ਸੋਹੈਪ੍ਰਭਕੀਜੇਤਿਸਰਬਲਅਟਸੋਹੈਪਨਵੰਤਹੋਇਕਿਆ
 ਕੇਗਾਰਬੈਜਾਸਭੁਕਿਛੂਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈਅਤਿਸੁਰਾ
 ਜੇਕੋਉਕਹਾਵੈਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਾਵੈਜੇਕੋਹੋਇਬ
 ਹੈਦਾਤਾਰਾਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰਜਾਨੈਗਾਵਾਰਾਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂਟੈਹਉਰੇਗੁਨਾਨਕਸੇਜਨੁਸਦਾਅਰੇਗੁਨਾਨਾਜਿਉਮੰਦਰਕ
ਉਥਮੇਥੀਮਨੁਗਤਿਉਰੁਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੀਮਨੁਗਤਿਉ
ਪਾਖਟੁਨਾਫਚੜਿਤਰੈਪਾਟੀਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ
ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮ
ਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗਪਾਏਗਤਿ
ਉਜਾਪੂਸੀਗੀਮਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈਗਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਪੁ
ਗਿਨਾਨਕਕੀਧਰਿਲੋਚਾਪੁਰਿਗਤਮਨਮੂਰਖਕਾਹੋਬਿਲਲ
ਈਐਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿਆਪਾਣੀਐਦੁਖਜੁਖਪ੍ਰਭਦੇ
ਵਨਹਾਰਾਅਵਰਤਿਆਗਿਤੂਤਿਜਾਹਿਚਿਤਗੁਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੇਈ
ਸੁਖਮਾਨੁਭੂਲਾਕਾਹੋਫਿਰਹਿਅਜਾਨਾਕਉਨਬਸਤੁਆਈ
ਤੇਰੈਸੀਗਿਲਪਾਟਿਗਹਿਓਰਸਿਲੇਭੀਪਤਿਗਾਗਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿ

੧੦੬
 ਰਦੇਮਾਹਿਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਪਾਰਿਜਾਹਿ॥੪॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉ
 ਲੈਨਿਤੂਆਇਆਰਾਮਨਾਮੁਸੰਤਨਪਾਰਿਪਾਇਆਤਜਿਅ
 ਭਿਆਨੁਲੇਤੁਮਨਮੇਲਿਾਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿਾਲਾਦਿ
 ਖੇਪਸੰਤਹਸੀਰਿਚਾਲੁਅਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੀਜਾ
 ਲਾਪੀਨਿਪੀਨਿਕਹੈਸਭੁਕੋਇਆਮੁਖਉਜਲਹਾਰਿਦਰਗਹੋ
 ਇਹਾਇਹੁਵਾਪਾਰੁਦਿਰਲਾਵਾਪਾਰੈਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਹਾਰੈ॥
 ਪਾਚਰਨਜਾਪਕੋਧੋਇਧੋਇਪੀਉਆਰਪਿਸਾਪਕਉਅਪਨਜੀ
 ਉਸਾਪਕੀਪੁਰਿਕਰਹੁਇਸਨਨੁਸਾਪਉਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬ
 ਨੁਸਾਪਸੇਵਾਵਡਭਾਰੀਪਾਈਐਸਾਪਸੀਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
 ਗਾਈਐਅਨਿਕਾਬਿਘਨਤੇਸਾਪੁਰਾਖੈਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰ
 ਮਿਤੁਰਸੁਚਾਖੈਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਆਇਆਸਰਬਸੁਖਨ॥

ਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰਾਭੂਖੇਕਉਦੇ
ਵਤਆਧਾਰਾਸਰਬਨਿਪਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਆਹਿਪੁਰਬਾਲਿਖੇ
ਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਜੇਗੁਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁ
ਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀਸਭਤੇਉ
ਚਨਿਰਮਲਾਇਹਕਰਣੀਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ
ਨਾਨਕੋਜਨੁਨਿਰਮਲਥੀਆ॥ ੭॥ ਜਾਕੈਮਨਿਰੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ
ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਚੀਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੇ
ਇਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤਾਸ
ਦੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤਾਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟੀਸਾਚਾਅਕਾਰਾਸ
ਚੁਵਰਤੇਸਾਚਾਪਾਸਾਰਾਪਾਰਬਹਮਾਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾਨਾ
ਨਕੋਜਨੁਸਾਚਿਸਮਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕਾਰੁਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁ

ਕਿਛੁ ਰਿਹੁ ਭੁਣਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿਨਾਗਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ੧੦੭
 ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥ ਅਥਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰ
 ਖਾ ਆਨੁ ਖਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ਭਾਤਿ ਸਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜੋਇਆ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਗਹਰਰੀ
 ਭੀ ਰੁਗਹੀ ਰੁਜਾਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਰੋ ਬਿਦਾਗ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਪਾਨ ਦਾਇਆ ਲਬ ਖਸੰਦਾ ਸਾਧਤੇ ਰੇ ਕੀਚਰਨੀ ਪਾਉ ਨਾਨ
 ਕ ਕੇ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨ ਜੋਗੁ ਜੋਕ
 ਰਿਪਾਇ ਆਸੇ ਈਹੋ ਗੁਹਰ ਨਭ ਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜੇ ਫੇਰੁ ਭਾਤਿ ਸਕਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ਅਨਦਰੁਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀ ਅਹਿ
 ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀ ਸਰ
 ਰਿਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤ ਹਸੁ ਖਪਾਇਆ ॥ ਹ

ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿ
ਤਿਨਾਹਿਸਰਾਲਦੇਫਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿਪਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈ
ਪੁਤਾਸਰਾਲਪਰੇਈਅਪੁਨੈਜੁਤਿਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿ
ਨਦੋਇਜਨਦਾਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੋਇ॥ਤਿਪੁਰੁਣਮਹਿਜਾਕ
ਉਭਰਮਾਇ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਅਵੈਜਾਇ॥ਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅ
ਸਥਾਨਾਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨਾ॥੩॥ਨਾਨਾਭੂਪਨਾਨਾਜਾਕੇ
ਰੰਗਾਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿ॥ਇਕਰੰਗਾਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰਾ॥
ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਜੀਏਕੰਕਾਰਾਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪੁਰੁ
ਹਿਓਪੁਰਨਸਭਠਾਇ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਾਰਿਬਨਤਬਨਾਇ॥ਅਪਨੀ
ਕੀਮਤਿਅਪੋਪਾਈ॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ਨਾਮਕੇਪਾਰੇਸਰਲੇਜੀਤਾਨਾ

ਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਥਹਮੰਡਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾਨਾਮਕੇ ੧੦੮
ਧਾਰੇਸੁਨਨਾਰੀਆਨਾਧਿਆਨਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਤਾਲਾ
ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਅਕਾਰਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵਨਾ
ਨਾਮਕੇਸੀਰੀਉਪਰੇਸੁਨਿਸ਼ਵਨਾਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾ
ਮਿਲਾਇਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਾਹਿਜੇਜਨੁਗਤਿਪਾਇਪਾਰੁਪੁਸ
ਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁਪੁਰਪੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁਕਰ
ਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਥਾਣੀਸਤਿਪੁਰਖਸਭਿਮਾਹਿਸਮਾਣੀਸ
ਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿਮੂਲਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿਸਤਿਕਰ
ਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭੁਲੀ
ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈਬਿਸੁਸਤਿਨਾਨਕਭਾਰਤੇਪਾਈ
ਸਤਿਬਚਨਸਾਪੁਉਪਦੇਸਾਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਦੇਸਾ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸ
 ਤਿ ਕੀ ਆਸੁ ਭਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਿ
 ਸਟਿ ਸੁਕਰਣੈ ਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੁਝੈ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ
 ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆਨਾਨ ਕਜੇ ॥ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਜੇ ਵਰਤੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸ
 ਮਨ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਜਿਨ ਬੁਝੈ ਆਤਿਸੁ ਆਇ ਆਸੁ
 ਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲ
 ਹੇ ॥ ਭਇਦਾ ਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨ ਹਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨ
 ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਰਭਾਰੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕਾ ਲਿਵਲਾਰੀ ॥ ਗੁਨ
 ਬੁਝੈ ਕੀ ਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥
 ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਪੈਠਿ ਸ
 ਚੁਨ ਨ ਕਹੈ ਸੀਠਿ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਸ

ਤਿਪਰਸਨਹਾਰਾਪੁਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰਾਦਰਸਨੁਸਤਿਸਤਿ
 ਪੇਖਨਹਾਰਾਨਾਮਸਤਿਸਤਿਪਿਆਵਨਹਾਰਾਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸ
 ਰੁਪਾਰੀਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭ
 ਬਕਤਾਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਜੁਨਤਾਬੁਝਨਹਾਰਕਉਸਤਿ
 ਸਭਹੋਇਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪਾਰਿਦੈਜਿ
 ਨਿਆਨਿਆਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੁਲੁਪਛਾਨਿਆਜਾਕੈ
 ਰਿਦੈਬਿਸੁਪ੍ਰਭਆਇਆਤਤਾਰਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾ
 ਏਆਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਆ
 ਹਿਸਆਨਾਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਰਾਡਾਈਤਾਕਉਭਿਨਨਕਹ
 ਨਜਾਈਬੁਝੈਬੁਝਨਹਾਰਾਬਿਬੇਕਾਨਾਰਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕ
 ਏਕਾ॥੨॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕਆਗੀਆਕਾਰੀਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕ

ਸਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵ ਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵ
 ਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕ ਉਸੇ ਵਕੁ ਜਾਨੇ ਸੀਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇ
 ਵ ਕੁ ਨਾ ਮ ਕੈ ਰੀਰੀ ਸੇਵ ਕ ਕ ਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨ ਹਾਰਾ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਰਾ
 ਖੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸੇਵ ਕੁ ਜਿ ਸੁਦਾਇ ਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇ
 ਵ ਕੁ ਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸ ਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ਆ
 ਪੁਨੇ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਸਰ ਪਰ ਰਾਖੈ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕ ਉਦੇਇ ਵਡਾ ॥੪॥
 ਅਪੁਨੇ ਸੇਵ ਕ ਕ ਉਨਾ ਮੁਜ ਪਾਣੀ ਆਪਨੇ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ
 ਰਾਖੈ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵ ਕ ਕ ਉ ਕੇ ਨ
 ਪਹੁੰਚੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵ ਕ ਉਚ ਤੇ ਉਚੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੀ ਸੇਵ ਲਾਇ ਆ ॥੫॥
 ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਕੁ ਦਹਾਦਿ ਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਆ ॥੬॥ ਨੀਕੀ ਕੀ ਰੀ
 ਮਹਿ ਕੁਲ ਰਾਖੈ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਤੁ

ਨਕਾਢਤਆਪਿਪਾਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਥਾਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤ
 ਬਹੁਭਾਤਿਸਤਿਸਕੇਕਰਤਬਥਿਰਥੇਜਾਤਿਅਰੈਨਰਾਖੇਅਵਰਨ
 ਕੋਇਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖਾਜੋਇਕਾਹੇਜੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ
 ਜਪਿਨਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਣੀਪਾਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭਜ
 ਪੀਐਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਰੁ
 ਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰਨਾਹੀਦਿਸਟਾਇਆਨਾ
 ਮੁਪਨੁਨਾਮੇਰੂਪਰੰਗਾਨਾਮੇਸੁਖੁਹਾਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗਾਨਾਮਰ
 ਸੋਜਨਾਤਿਪਤਾਨੇਮਨਤਨਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇਊਠਤਬੈਠ
 ਤੇਸੇਵਤਨਾਮਾਕਪੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮਾਏਬੇਲਹੁਜਸੁ
 ਜਿਹਬਾਦਿਨੁਗਾਤਿਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿਕਰਹਿਭਗ
 ਤਿਆਤਮਕੈਚਾਇਪ੍ਰਭਅਪਨੈਸਿਉਰਹਾਹਿਸਮਾਇਜੋਹੇਆ

ਪੋਵਤਸੋਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਕ
 ਉਨ ਬਖਾਨਉ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਾਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ
 ਬਸਾਹਿ ਪਜੁ ਰੇ ਕਪੁਨਾਨ ਕਸੇ ਏਯ ਜਨ ਪੂਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਸੇ ਰੇ ਤਿਨ ਕੀ
 ਚਿਟਿ ਲੇਹਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰ ਨਿਸਰ
 ਬਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਵਹਿ ਅਵਰ
 ਸਿਆਨ ਪਸ ਗਲੀ ਛਾਹੁ ਤਿਸ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਜੇਵਾਲਾ ਗੁਆਵਨੁ
 ਜਾਨੁ ਨੋ ਵੀ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਹੁ ਸਦੇ ਪੈਰਾ ॥ ੮ ॥
 ੧੧ ॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਸ
 ਕਾਨਾਉ ਤਿਸ ਕੇ ਸੀਰੀ ਸਿਖੁ ਉਪਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੇਵ ਕਕਉਰੁ

ਰਸਦਾਦਾਇਆਲਾਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਮਾਤਿਮਲੁਹਿਰੈਗੁ
 ਰਬਚਨੀਹਾਰਿਨਾਮਉਚਰੈਗਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ
 ਗੁਰਕਾਸਿਖਾਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈਗਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾਮਧ
 ਨੁਦੇਇਗੁਰਕਾਸਿਖਵਡਭਾਰੀਹੋਗਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਾਹ
 ਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਜੀਅਨ
 ਲਿਜਮਾਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੈਗਿਹਿਜੇਵਕੁਜੇਰਹੈਗੁਰਕੀਆ
 ਰੀਆਮਨਮਹਿਸਹੈਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ
 ਹਾਰਿਹਾਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਾਧਿਆਵੈਮਨੁਬੈਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈ
 ਪਾਸਿਗਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿ
 ਹਕਾਮੀਗਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀਆਪਨੀਕਿ
 ਪਾਜਿਸੁਆਪਕਰੇਇਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇ

ਇਹ ॥ ੨ ॥ ਬੀਜ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰਕਾਮਨੁ ਮਨੈ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁ
ਰਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿ ਸਰਿ ਦੇਹ ਰਿਨਾਉ ॥ ਅਨਿ
ਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤ ॥ ੧ ॥
ਆਰਪ ਹਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੀਰੀ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਜਨੁ ਜਨ
ਮਾਹਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕ ਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਜ
ਸਿਆਨੁ ਪਲਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਐਸਾ ਨ ਕੇਸੇ ਜਾਗੁ ਰਬ ਭਾਰੀ
ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰ
ਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੀਰੀ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੈ ॥ ਪਾ
ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਗਵੈ ॥ ਸੁਨਿ ਕਾਰਿ ਬਚਨਿ ਕਰਨ ਅ
ਪਾਨੈ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਅਤਮ ਪਤੀ ॥ ਅਨੇ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖ ਭਜ
ਕਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ਅੰਗੀ ਮਤਾ ਦਿਸਾਇ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀ ਮ

ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਨਾਨਕਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪੮॥ਜਿ ੧੧੨
ਹਬਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾਸਤਿਪੁਰਖਪੁਰਨਾਬਿਬੇਕਾਕਾ
ਹੂਬੇਲਨਪਹੁਚਤਪ੍ਰਾਨੀਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ॥
ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾ
ਈਅਨਿਕਭਗਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿਚਰਨਕਮਲਾਹਿ
ਰਦੈਸਿਮਰਹਿਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਨਾਨਾਨ
ਕਾਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਹੁਹਾਰਿਰਸੁਪਾਵੈ
ਜਨੁਕੋਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅਮਰੁਜੋਹੋਇਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾ
ਹੀਕਦੋਬਿਨਾਸਾਜਾਕੈਮਾਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸਾਅਠਪਹ
ਰਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਇਸਚਉਪਦੇਸੁਜੇਵਕਕਉਦੇਇਆਮੋਹਿ
ਮਾਇਆਕੈਸੀਰਿਨਲੇਪੁਆਮਾਨਿਮਾਹਿਰਾਖੇਹਾਰਿਹਾਰਿਏਕੁਸੀ

ਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਿਦੁਖਤਹਤੇ
ਨਾਸੇ॥ ੬॥ ਤਪਤਿਆਹਿਠਾਢਿਫਰਤਾਈ॥ ਅਨਦੁਭਾਇਆਦੁ
ਖਨਾਠੇਭਾਈ॥ ਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇ॥ ਸਾਧੂਕੋਪੂ
ਰਨਉਪਦੇਸੇ॥ ਭਉਚੁਕਾਨਿਰਭਉਹੋ॥ ਇਥਸੇ॥ ਸਰਾਲਾਬਿ
ਆਧੀਮਨਤੇਖੇਨਸੇ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਪਾਰੀ॥ ਸ
ਪਸਾਰੀਜਪਿਨਾਮੁ॥ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਗਥਿਤਪਾਈਚੂਕੇਭੁਮਗਵ
ਨਾ॥ ਸੁਨਿਨਾਨਕਹਾਰਿ॥ ਹਰਿਜਸੁਸਵਨਾ॥ ੧॥ ਨਿਰਗੁਨੁਆ
ਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀ॥ ਕਲਾਪਾਰਿਜਿਨਿਸਰਾਲੀ॥ ਮੋਹੀ॥
ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬਨਾਏ॥ ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਆ
ਪੇਪਾਏ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾ॥ ਹੀਕੋਇ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਾਰਿ
ਏਕੋਸੋਇ॥ ਓਤਪੋਤਿਗਵਿਆਰੂਪਰੰਗਾ॥ ਭਏਪਰਗਾ

ਸਜਾਧਕੇਸੀਗਿ॥ ਗਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀਅ॥
 ਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ ੮॥੧੮॥ਸੋਲੇਕੁ॥
 ਸਾਥਿਨਚਾਣੇ॥ ਬਿਨੁਭਜਨਾਬੀਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰਾ॥
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਾਇਹੁਪਨੁਸਾਰੁ॥ ੧॥੧॥
 ੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਿਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥
 ਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮਾਧਾਰੁ॥ਅਵਾਰਿਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਾਬਿ
 ਸਾਰਹੁ॥ਚਰਨਕਮਲਿਰਿਦਮਾਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ॥ਇਹੁ
 ਪਨੁਸਿਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤਾ॥ਸਿਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲ
 ਮੀਤਾ॥ਏਕਾਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿ
 ਟਿਜਾਹਿ॥੧॥ਜਿਸੁਪਨਕਉਚਾਰਿਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ॥ਸੋਪ
 ਨੁਹਾਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥ਜਿਸੁਪੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀ
 ਕਰਨਕਾਰਨਸੇਪ੍ਰਭਸਮਰਭੁ॥ਦ੍ਰਿੜਕਾਰਿਗਹੁਨਾਮੁਹਰਿਵਭੁ॥

ਤਾਸੇਸੁਤੁਸਾਪੁਸੀਗਿਪਰੀਤਿਗਜਿਸੁਸੇਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀ
ਕਰਨੀਸਾਸੇਭਾਭੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀਆਨਿਕਉਪਾਵੀਰੇ
ਬੁਨਜਾਇਰੇਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਪੁਲਾਇਸਰਬਨਿਧਾ
ਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ
੨੫੨ਪਰਬੋਧਹਰਿਕੈਨਾਇਦਹਾਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈ
ਠਾਇਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਰੈਕੋਇਜਾਕੋਰਿਦੈਬਸੈਹਰਿ
ਸੋਇਕਾਲਿਤਾਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉਗਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸ
ਦਾਸੁਖਪਾਉਭਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸਭਗਤਿਭਾਇ
ਆਤਮਪਰਗਾਸਾਤਿਤੁਪਾਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀਆ
ਕਪੁਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀਆਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਪੈਜਨੁਸ
ਚਾਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਰੋਕਾਚਾਆਵਾਰਾਵਨੁਮਿਟੈ

ਪ੍ਰਭਸੇਵਾਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵਾਇਉਰਤਨ ੧੧੪
ਜਨਮਕੋਹਾਇਉਧਾਰਾਹਾਰਿਹਾਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ
ਆਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚ
ਰੋਹਾਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇਮਨਿਬੰਛਤਨਨਕ
ਫਲਪਾਇਅਸੀਰਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾਤੂਕਿਆਲ
ਪਟਾਵਹਿਮੁਰਖਮਨਾਸੁਤਮਿਤਕਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾ
ਇਨਤੇਕਹਹੁਤਮਕਵਨਸਨਾਥਾਰਾਜਰੰਗਮਾਇ
ਆਬਿਸਥਾਰਾਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੂਟਕਾਰਾਅ
ਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀਝੂਠਾਰੰਝੂਝੂਪਾਸਾਰੀ
ਜਿਨਿਦੀਇਤਿਸੁਬੁਝੈਨਾਬਿਗਾਨਾਨਾਮੁਬਿਜਾਰਿਨ
ਨਕਪਛੁਤਾਨਾਪਾਗੁਰਕੀਮਤਿਤੂਲੇਹਿਇਆਨੇਭ

ਗਾਤਿਬਿਨਾਬਹੁਬੁਥੈਸਿਆਨੇਹਾਰਿਕੀਭਗਾਤਿਕਰਹੁ
ਮਨਮੀਤਾਨਿਰਮਲਹੋਇਤਮਾਰੇਚੀਤਾਚਰਨਕਮਲ
ਰਾਖਹੁਮਾਨਿਮਾਹਿਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਾਬਿਖਜਾਹਿ
ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁਸੁਨਤਕਹਤ
ਰਹਤਗਾਤਿਪਾਵਹੁਸਾਰਭੂਤਸਤਿਹਾਰਿਕੋਨਾਉਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ੬ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀ
ਉਤਰਾਸਿਮੇਲੁਗਾਬਿਨਾਸਿਜਾਇਹਉਮੇਬਿਖੁਫੇਲੁਗਾਹੋਹਿ
ਆਚੋਤਬਸੈਸੁਖਨਾਲਿਸਾਸਰਗਾਸਿਹਾਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਿਛਾਛਾਡੀਸਿਆਨਪਸਰਾਲੀਮਨਾਸਾਧਸੀਰੀਪਾ
ਵਹਿਸਚੁਪਨਾਹਾਰਿਪੁੰਜੀਸੰਚਿਕਰਹੁਬਿਉਹਾਰੁਗਾਉ
ਹਾਸੁਖੁਦਰਗਾਹਜੈਕਾਰਾਸਰਬਾਨਿਰੰਤਾਰਿਏਕੋਦੇਖੁ

ਕਪੁਨਾਨਕਜਾਕੈ ਮਸ੍ਤੂਕਿਲੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋਜਪਿਏਕੋਸਾਲ ॥ ੧੧੫ ॥
ਹਿਏਕਸਿਮਾਰਿਏਕੋਮਨਆਹਿਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉ
ਅਨੰਤਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਏਕਭਗਵੰਤਾਏਕੋਏਕੁਏ
ਕੁਹਾਰਿਆਪਿਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭਾਬਿਆਪਾਅਨਿਕ
ਬਿਸਥਾਰਏਕਤੇਭਏਏਕੁਅਗਾਧਿਪਰਾਛਤਗਾਏ॥
ਅਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਪ੍ਰਭਗਤਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਇਕੁਜਾਤਾ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਜਲੇਕੁ ॥ ਫਿਰਤਾਫਿਰਤ
ਪ੍ਰਭਆਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਇਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰ
ਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁਕਾਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁ
ਰਿਨਾਮੁਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਗਉਧੁਰਿਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀ

ਸਰਧਾ ਪੁਰਿਸਦਾਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਂਢਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ਚਰਨ ਕਮਲਾਸਿ ਉਲਾਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥
ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ
ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਅ
ਸੇ ਜਨ ਤਿਪਤਾਨੇ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ॥ ਸੁਭ ਰਭ
ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੀਰੀ॥ ਉਪਜੈ ਚਉਸਾਧ ਕੇ ਸੀਰੀ॥ ਪਰੇਸ ਰਨਿ
ਆਨ ਜਭਾਤਿ ਆਗਿ॥ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਾਸ ਅਨਾਦਿ ਨੁਲਿਵਲਾ
ਗਿ॥ ਬਡ ਭਾਰੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾਪੁ ਰੀਭਈ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰ
ਮਲ ਮਾਤਿਲਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਓਦਾਇ॥ ਆਲੁ ਸੇਵ

ਕੁਕੀਨੋਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ ਬੰਪਨਕਾਟਿ ਮੁਕਾਤਿ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ੧੧੬
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਭੁ ਮੁਗਾਇਆ ॥ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੰ
ਗਵਿਰਹਿ ਆਸ ਦਸੰ ਗਿਹ ਜੂਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਅੰ
ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ॥ ਤੋਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸ
ਰੈ ਜਿ ਪਾਲਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ
ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਨਿਸਭਾ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ
ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਗਾਖੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ
ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾਟੁਟਾ ਗਾਢੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤਤੁ
ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨਾਇਆ ॥
॥ ੪ ॥ ਜਨਮ ਸਿਤ ਕਰਹਾਇ ਹੁਕਾਮੁ ॥ ਅਨਾਤਿ ਆਗਿ ਜਪ

ਹੁਹਾਰਿਨਾਮੁ ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸੁਖਪਾਵਹੁਆ
ਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁਆਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀ
ਐਸਿਸਾਰੁਭਾਭਿਨੁਭਗਤਿਤਨੁਹੋਸੀਛਾਨੁਸਰਬਕਾਲਿ
ਆਣਸੁਖਾਨਿਧਿਨਾਮੁਬੂਰਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸਾਮੁਸਰ
ਲਦੁਖਕਾਹੋਵਤਨਾਮੁਨਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਮੁ
ਪਾਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਚਾਉਮਨਤਨਅੰਤਾਰਿਇਹੀ
ਸੁਆਉਨੇੜਹੁਪੇਖਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਪ
ਚਰਨਧੋਇਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗਾਬਿਰਲਾਕੈ
ਉਪਾਵੈਸੰਗਾਏਕਬਸਤੁਦੀਜੇਕਾਰਿਮਾਇਆਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਾਇਆਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ
ਨਨਕਗਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇਆਪ੍ਰਭਬਖਸਿਦਦੀ

ਨਦਾਇਆਲਾਭਗਤਿ ਵਛਲ ਜਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਨਾ ੧੧੧
 ਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਾ ਸਰਬਪਟਾਕਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਲਾਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਗਾਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰੰ
 ਨਾਧਾਰਾ ਜੋ ਜੋ ਜਪੇ ਸੁਹੋਇ ਪੁਨੀਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇਲਾ
 ਵੈਸਨਹੀਤਾ ਹਮਾਨਿ ਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚ ਅਜਾਨਾਨਾ
 ਨਕਤ ਮਰੀਸਗਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਬੈਕ੍ਰੰ
 ਠਾਕਤਿ ਮੇਖਪਾਏ ਏਕਨਿ ਮਖਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥
 ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਾਰਿ ਆਇ ਹਾਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ
 ਮਨਿ ਭਾਈ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪਰਸੀ ਗੀਤਾ ਰਸਨਾ ਜਪ
 ਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿਨੀਤਾ ਭਲੀ ਸੁਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਪਨਵੰਤਾ ॥
 ਹਰਿਦੈ ਬਸੈ ਪੁਰਨ ਗੁਰਮੰਤਾ ਸਾਧਸੀ ਗਿ ਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿ

ਵਾਸਾਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸਾ॥੮॥੨੦॥ਸਲੋਕ॥

ਸਰਗੁਨਾਨਿਰਗੁਨਾਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਪਿਆਪਿ॥

ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਫਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਬਅਕਾਰੁਇਹੁਕਛੁਨਾਦਿਸਟੇ

ਤਾਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨ

ਸਮਾਪਿ॥ਤਬਥੈਰਾਥਿਰੇਪਾਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ਜਬ

ਇਸਕਾਬਰਨਾਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤਾਤਬਹਰਖਸੇਰਾਕਹੁ

ਕਿਸਹਿ॥ਬੀਆਪਤਾਜਬਆਪਨਆਪਅਪਿਪਾਰਬ੍ਰ

ਹਮਾ॥ਤਬਮੇਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮਾਆਪਨਖੇਲੁ

ਆਪਿਵਰਤੀਜਾਨਾਨਕਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂਜਾ॥੧॥ਜ

ਬੋਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਪਨੀ॥ਤਬਬੰਧਮੁਕਾਤਿਕਹੁਕਿਸ

ਕਉਗਨੀਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰਾਤਬਨਰ
 ਕਸੁਰਗਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰਾਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭ
 ਸਹਜਸੁਭਾਇਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇਜ
 ਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈਤਬਕਵਨਨਿਰ
 ਰੁਕਵਨਕਤਰੁਰੈਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰਾ
 ਨਾਨਕਠਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰਾਅਥਨਾਜੀਸੁਖ
 ਆਪਨਆਸਨਾਤਹਜਨਅਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨਾਜ
 ਬਪੁਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਜੋਇਤਬਜਮਕੀਤਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹ
 ਇਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਏਕਾਤਬਚਿਤ੍ਰਪ
 ਤਾਕਿਸੁਪੁਛਤਲੇਖਾਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅ
 ਗਾਧੇਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇਆਪਨਆ

ਪਾਪਾਪਹੀਅਚਰਜਾਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਾਪਹੀਉਪ
 ਰਜਾਨਾਜਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਾਤਿਹੋਤਾਤਹਾਬਿ
 ਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾਜਹਨਿਰੰਜਨਾਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰ
 ਬਾਨਾਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨਾਜਹਸਰੂਪਕੇ
 ਵਲਜਗਦੀਸਾਤਹਛਲਾਛਿਦੁਲਗਤਕਹੁਕੀਸਾਜ
 ਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੀਰਿਸਮਾਵੈਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵ
 ਨੁਤਿਪਤਾਵੈਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰਾਨਾਨਕਕਰਤੇ
 ਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੂ॥੪॥ਜਬਅਪਨੀਸੇਭਾਆਪਨਸੀਰਿਬਨ
 ਈਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤਸੁਤਭਾਈਜਹਸਰ
 ਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨਾਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਉਚ
 ਨਾਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈਤਉਸਗਨਅਪ

ਸਰਨਕਹਾਬੀਚਾਰੇ ਜਹਾਪਨਉਚਅਪਨਆਪਿਨੇਰ ॥ ੧੧੮ ॥
 ਤਹਕਉਨਠਕੁਰਕਉਨੁਕਹੀਐਚੇਰਾਥਿਸਮਨਾਬਿਸਮਰ
 ਹੇਬਿਸਮਾਦਾਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ਜਹ
 ਅਛਲਅਛਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆਉਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪ
 ਤਮਾਇਆਆਪਸਕਉਆਪਹਿਅਦੇਸੁਤਿਹੁਗੁਣਕਾਨਾ
 ਹੀਪਰਵੇਸੁਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾਤਹਕਉਨੁ
 ਆਚਿਤਾਕਿਸੁਲਾਰੇਚਿਤਾਜਹਆਪਨਆਪੁਅਪਿਪਤੀਅ॥
 ਰਾਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨੈਹਾਰਾਬਹੁਬੇਅੰਤਉਚ
 ਤੇਉਚਾਨਾਨਕਅਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੁਚਾ॥੬॥ਜਹਆਪਿ
 ਗਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰਾਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੈਬਿਸਥਾਰਾ
 ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤਾਕਉਨਰਕਕਉਨੁਸੁਰਗਬੰਛ॥

ਵਤਾਅਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲਾਹਉਮੇਸੋਹਭਰਮਭੇ
 ਭਾਰਾਦੁਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨਾਅਨਿਕਪਰਕਾਰਕੀਭਿ
 ਖਾਨਾਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੇਖੇਲੁਸੰਕੋਚੇਤਉਨਾਨ
 ਕਏਕੈ॥੧॥ਜਹਆਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿਜਹਪਸਰੇ
 ਪਾਸਾਰੁਸਿਤਪਰਤਾਪਿਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀਉਨਕ
 ਕਸਿਭਉਨਹੂਬਨੀਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੇਜਾ
 ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੇਗਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾ
 ਇਲਾਵੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲਖਿਲਾਵੈਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾ
 ਹਅਗਨਤਅਤੇਲੈ॥ਜਿਉਬਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸਬੋਲੈ॥
 ੮॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੀਅਜੀਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇ
 ਵਰਤਣਹਾਰਾਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕਹਾਦਿਸ

ਟਾਰਾ १॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਨੇਹਾਰਾ १੨੦

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰਾ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿਸਾਟਿ

ਉਪਾਇਆ ਅਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭੀ ਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ

ਹੋਇਆ ਆਪਨੁ ਜਾਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀ

ਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰ

ਸੀਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿਸਾਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥ ੧੨੧

ਅਜੀਤ ਸਭਤਾ ਕੋ ਹਾਥਾ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾਅ ਨਾ ਥਕੇ ਨਾ

ਭਾਜਿ ਸੁਰਾਖੇ ॥ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੁਆਜਿ ਸੁਮਨਹੁ

॥ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਾਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭਾ ਸਿਰਿਏ

ਕੁਨਿਰੰ ॥ ਜਨਗਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਾਤਿ ਜਾ ਕੋ ਸਭਹਾਥਿ

॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਮਦਾ ਬਲਿ

ਅੰਤਾਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

ਹਾਰਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਦਾਇਆ ਲਾਸੁ ਭਉ ਪਾਰਿ ਹੋਵਤ
ਕਿਰਪਾ ਲਾਸੁ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਨੈ ਆਪਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਜੋ ਜੋ
ਰਾਚਿ ਚਿਉਤਿ ਸਾਹਿਧੀ ਆਤਿ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲ
ਇਭਗਾਤਿ ਕਰਹਿ ਹਾਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਅਨ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਸੁ ਸਕਾਰਿ ਮਾਨਿ ਆਕਰਨ ਹਾਰੁ ਨਾਨਕਾਇ ਕੁ ਜਾਨਿ
ਆਤਮਾ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿਏ ਕੈ ਨਾਇਤਿ ਸਕੀ ਆਸ ਨਾ ਬ
ਰਬੀ ਜਾਇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਾਨਿ ਆਈ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਇ
ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਏਸ ਤੇ ਭਉ ਪਰਿ ਨਹੀ ਬਿਚਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮ
ਨਿ ਬਾਜਿ ਆਨਿ ਰੰਗਾਰੁ ਬੰਧਨ ਤੇ ਰਿਭਏ ਨਿਰਵੈਰਾ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਪੁਜਹਿ ਭਰਕੇ ਪੈਰਾ ਏਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ੧੨

ਸੁਹੇਲੇ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਿਮਿ

ਲਿਕਰਹੁ ਅਨੰਦਾ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਰਾਮਨਾ

ਮਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਦੂਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰਾ ਅੰ

ਮਿਤ ਬਚਨ ਹਾਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨਤਰਨ ਕਾ ਇਹੋ ਸੁਆਉ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੋਖਹੁ ਨੇਗਾ ॥ ਮਿਟੈ ਮਾਗਿਆ ਨੁ ਬਿਨ ਸੋਅੰ

ਧੇਰਾ ॥ ਸੁਨਿਉ ਪਦੇ ਸੁਹਿਰ ਦੇ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਮਨਾਇ ਛੇ ਨਾਨਕ

ਫਲ ਪਵਹੁ ॥ ਪਾਹਲ ਤੁਪਲ ਤੁਦਾਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ ਰਾ

ਮਨਾ ਮੁਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦਿਖਿਆ ॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜ

ਪਹੁ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਵਾ

ਪਾਭੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ ਦਰਗਾਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਏਕ ॥

ਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਾਹਿਜਾਹਿ॥੬॥
ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰਾਹਿਆਇ॥
ਨਿਰਭਉਜਪੇਸਗਲਭਉਮਿਟੈ॥ਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀ
ਛੁਟੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁਖਾਨਾਮੁਜਪਤਮਾਨਿਹੋ
ਵਤਸੁਖਾ॥ਚੈਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸਜਨਕਉ
ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ਸਿਰਉਪਾਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੁਰਾਗਲ
ਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੁਰਾ॥੧॥ਮਾਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀ॥ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਪਰਤਾਸਿਸਾਟਿ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਜਾਕੇਅਨੁਪਾਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਾਰਿਰੂਪਾਧੀਨੁ
ਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਜਿਸੁ
ਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਾਨਿਹਾਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ॥

ਅਮਰਭਏਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਸਾਪਸੰਗਿਨਾਨਕਹਾਰਿ १੨੨
 ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ਜਲੋਕਾ ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁ
 ਰਿਦੀਆਆਗਿਆਨਅੰਧੇਗਬਿਨਾਸੁਹਾਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੇ
 ਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿ
 ਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਕਾਲਾਰਾਮੀਠਾ
 ਸਰਾਲਸਮਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦੁ
 ਸਟਾਹਿਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ ॥ਦੇਹੀਮਾਹਿਇਸਕ
 ਬਿਸਰਾਮੁ ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦਾਕਪਨੁਨਜਾ
 ਈਅਚਰਜਾਬਿਸਮਾਦਾਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆਪਿਦਿਖਾ
 ਏ ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀਪਾਏ ॥੧॥ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਾਰਿਅ
 ਨੰਤਾਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਗਹਿਆਭਗਵੰਤਾਧਰਨਿਮਾ

ਹਿਆਕਾਸਪਾਇਆਲਾਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ
ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਪੈਪਾਰਬਹੁਮਾਜੇਸੀਆਰੀਆਤੇਸਾ
ਕਰਮੁਪਉਣਪਾਣਿਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿਚਾਰਕੁੰਟਦਹਾਦਿ
ਜੇਸਮਾਹਿਗਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਪੀਕੋਠਾਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਿਤਿਮਹਿਦੇਖੁ॥
ਸਸੀਅਰਸੁਰਨਖੜਮਾਹਿਏਕਾਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋ
ਲੈਆਪਿਅਡੇਲੁਨਕਬਹੂਡੇਲੈਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇ
ਲੈਖੇਲੁਮੋਲਿਨਪਾਣੀਐਗੁਣਹਅਮੋਲੁਸਰਬਜੇ
ਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿਪਾਰਿਗਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁਨਾਨਾਨਕਤਿਨਮਾਹਿਏਹਾਬਿਸਾਸੁ
॥੩॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮਾਸੰਤਜਨਾਕੋਹਿਰਦੈ

ਸਭਿਧਰਮਾਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨਾਸਰਬਾਬਿਆਪਿ ੧੨੩
ਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨਾਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤਾਸਤਿਬ
ਚਨਸਾਪੁਸਭਿਕਹਤਾਜੋਜੋਹੋਇਸੇਈਸੁਖਮਾਨੈਕਰਨਕ
ਰਵਨਹਾਰਪੁਭਜਾਨੈਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀਨਾਨ
ਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਭੁਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ
ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਰਾਲੀਉਤਪਾਤਿਤਿਸੁਭਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥
ਤਿਸੁਭਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁਆਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇਅੰ
ਸੁਭਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀ
ਐਦੂਰਿਆਪੇਆਪਿਆਪਭਰਪੂਰਿਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁ
ਆਪਿਜਨਾਏਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰ
ਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾਸਰਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨਹਾਰਾਸ

ਗਲਸਮਰੀਜਾਕਾਤਨਾਅਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾਅ
ਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆਆਰੀਆਕਾਰੀਕੀਨੀਆ
ਇਆਸਭਕੈਮਾਧੀਅਲਿਪਤੇਰਹੈਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆ
ਪੇਕਹੈਆਰੀਆਆਵੈਆਰੀਆਜਾਇਨਾਨਕਜਾਭਾ
ਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾਓਰੈਕਹ
ਹਾਕਿਨੈਕਿਛੁਕਰਾਅਪਿਭੁਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿਨੀਕੀ
ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀਆਪਿਸਾਚੁਪਾਰੀਸਭਸਾਚੁ
ਓਤਪੋਤਿਅਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾ
ਇ॥ਦੁਸਰੁਹੋਇਤਸੇਝੀਪਾਇਗਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭਪਰ
ਵਾਨੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਾਇਹੁਜਾਨੁ॥੧॥ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭਸੇਇਓਹੁਪਨ

ਵੰਤੁਕਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁਜੀਵਨਮੁਕਤੀਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰ ੧੨੪
 ਤਾਪੰਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਜਨੁਆਇਆਯਾਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗ
 ਤਤਗਾਇਆਜਨਾਵਨਕਾਇਪੈਸੁਆਉਜਨਕੋਸੀਰਿ
 ਚਿਤਿਅਵੈਨਉਆਪਿਮੁਕਤਮੁਕਤੁਕਰੋਸੰਸਾਰਾਨਾਨ
 ਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ ੮ ੨੩ ਸਲੋਕਾ
 ਪੁਰਾਪੁਰਾਆਗਾਧਿਆਪੁਰਾਜਾਕਾਨਾਉਨਾਨਕਪੁਰਾ
 ਪਾਇਆਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ ੧ ੨ ਅਸਟਪਦੀ ੧
 ਪੁਰੇਗੁਰੰਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਪਾਰਬਹਮੁਨਿਕਟਿਕਾਰਿਪੇਖੁ ਕਾ
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦਾਮਨਅੰਤਰਿਕੀਉਤਰੋਚਿ
 ਦਾਅਸਅਨਿਤਤਿਅਗਾਹੁਤਰੰਗਾਸੰਤਜਨਕੀਪੁ
 ਰਿਮਨਮੰਗਾਆਪੁਛੋਰਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿਅ

ਗਾਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁਗਾਰਿਧਨਕੇਭਰਲੇਪੁਭੰਡਾਗਾਨਾਨਕ
ਗੁਰਪੁਰੇਨਮਸਕਾਰਾ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਜਹਜਾਅਨੰਦਾਸ
ਧਸਾਰਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦਾਨਰਕਨਿਵਾਰਿਓਪਾਹੁਜੀਉਗੁ
ਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉਗਚਿਤਚਿਤਵਹੁਨਾਗਾਇਣਿਏ
ਕਾਏਕਰੁਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕਾਗੋਪਾਲਦਾਸੋਦਰਦੀਨ
ਦਾਇਆਲਾਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾਸਿਮਾਰਿਸਿਮ
ਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਗਾਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰਾ॥੨॥ਉਤ
ਅਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨਾਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹੋਰਤਨਾਸੁ
ਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰਾਅਪਿਤਰੈਲੋਕਹਾਨਿਸਤਾਰਾਸ
ਫਲਜੀਵਨਸਫਲੁਤਕਾਸਿਰਾਜਾਕੈਮਾਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰ
ਗਾਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇ

ਪ੍ਰਭਗਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਗਟੈਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈ॥ ਮਾਥੇ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਤਿਨਕੈਸਾਥੇ॥ ੩॥ ਸਗਨਿਜੇਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਇ॥ ਕਾਗਿਕਿ
 ਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ ਮਿਟਿਗਾਇਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੀਰਿਲੇਨਾ॥ ਸੁਪਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ॥
 ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ॥ ਆਲਜੰਜਾਲਾਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥
 ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇ॥ ਕਾਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਾਇਆਪ੍ਰਭਿ
 ਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਾਨਿਬਹੀਖੋਪਹਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕ
 ਰਹੁਸਿਤਮੀਤਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗੁਰਚੀਤਾ॥ ਸੁਖਮਨੀਸਹਜ
 ਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮਾ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਨੁ॥ ਸਰਬ
 ਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ॥
 ਸਭਤੇਉਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨਾ॥ ਹਰਿ

ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੇ ਜਨ ਜੋਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਪਾਖੇ ਮਸਾਂਤਿ ਰਿਪਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭੁਧਿ ਰੀਆਨੁ ਜਰਬਤ ਹਸਿ
ਧਿ ਗਬਿਦਿ ਆਤ ਪੁਜੇ ਗੁਪ੍ਰਭਾਧਿ ਆਨੁ ਗਰੀਆਨੁ ਜਰੇ ਸਟ ਉ
ਤਮਾਇ ਜਨਾਨੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਭ ਕੈ ਮ
ਧਿ ਸਗਲ ਤੇਉ ਦਾਸਾ ਸੰਦਰਚਤੁ ਰੁਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ਸਮਦਰ
ਸੀਏ ਕਾਦ੍ਰਿਸਟੇ ਤਾਗਾਇ ਹਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਜੁਨੇ ॥ ੬ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੇ ਮਨਿ ਕੋ
ਇਸ ਭਜੁ ਗਾਮਹਿ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ
ਨਿਬਾਣੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤ
ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾਮਾ ਕੋਟਿ
ਅਪਰਾਧ ਜਾਪ ਜੀਗਮਿਟੈ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਜਾ

ਕੋਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆ ੧੨੬
 ਏ॥੧॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਲੋਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਗਤਿਸੁਜਨਆਵੈ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈਦੁਲਭ
 ਦੇਹਤਤਕਾਲਉਪਾਰੈਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ॥
 ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀਦੂਖਰੋਗਾਬਿਨੁਸੈਭੈਭਰਮਾ
 ਸਾਧਨਮਾਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮਾਸਭਤੇਉਚਤਾਕੀਸੋਭਾ
 ਬਨੀਨਾਨਕਾਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨੪॥੮॥=

॥੨॥੨॥੦੦੦॥੨॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗਉੜੀਮਹਲਾ ੮
 ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਰਉਕਾਮਕੋਧਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨ

ਕੀਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿ ਸਿਭਾ ਗਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੋਨੋ ਸਮ
 ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ॥ ਹਰਖ ਸੇ ਰਾਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ
 ਤਿਨਿ ਜਗਿਤ ਤੁਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੇਉ ਤਿਅਰੈ ਪੇਸੈ
 ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਜਨਨ ਨਕਾਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਪੈਕਿ ਨਹੂਰੁ
 ਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਰਾਉੜੀ ਮਹਲਾ ੮॥ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾ
 ਮ ਬਨਾਈ॥ ਏਕਿ ਬਿਨਸੈ ਏਕ ਅਸਾਥਿ ਰੁਮਾਨੈ ਅਚਰ ਜੁਲ
 ਖਿ ਚਿਨ੍ਹ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਹਰਿ ਮੂ
 ਰਤਿ ਬਿਰਾਈ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਸਰਾਲਾ ਬਿਨਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀਛਾਈ॥
 ਜਨਨ ਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ॥
 ੨॥ ੨॥ ਰਾਉੜੀ ਮਹਲਾ ੮॥ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਾਨਿ ਨਹੀਅ

ਵੈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੇ ਕਹੁ ਕੈ ਜੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ੧੨੭
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ
 ਬੰਧਾਵੈ॥ ਮਿਰਗ ਤਿਸ ਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੈ ਇਹ ਜਗ ਦੇ ਖਿਤਾ ਜਿਉ
 ਠਿਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੁਕਤਾ ਪਿ
 ਬਿਸਰਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੇ ਕਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾ
 ਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੮॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਾਹਿ
 ਨ ਜਾਣੀ॥ ਚੰਚਲ ਤਿਸ ਨਾ ਸੀ ਗਿਬ ਜਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਬਿਰੁਨਰ
 ਹਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਠਨ ਕਰੋ ਧਘਟੀ ਕੇ ਭੀਤ ਗਿਜਿ ਪਸੁ
 ਧੀਸਭਾ ਬਿਸਰਾਈ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਪਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ
 ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ॥ ੧॥ ਜੋਰੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭ ਹਾਰੇ ਗੁ
 ਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਈ ਦਾਇਆ ਲਾਤ

ਉਸਭਾਬਿਧਿਬਨਿਆਣੀ॥੨॥੪॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੮ ਸਾਧੋਕੋ
ਬਿਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾ
ਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪਤਤਿਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਾਰਿ
ਸਗਨਿਤਾਹਿਤੁਮਾਵਉ॥ਗਜਕੋਤਾਸਾਮਿਟਿਓਜਿਹਾਸਿਮਰ
ਤਿਤੁਮਕਾਹੋਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ਤਾਜਿਅਭਿਮਨੁਮੋਹਮਾਇ
ਆਢੁਨਿਭਜਨਗਾਮਚਿਤੁਲਾਵਉ॥ਨਾਨਕਕਹਤਮੁਕਤਪੰ
ਥਾਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੮॥ਕੋਊਮਾਣੀਭੂਲਿਓਮਨੁਸਮਝਾਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧ
ਮਗਾਜੁਨਿਕਾਰਿਨਿਅਖਨਹਾਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦੁ
ਰਲਭਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾ
ਇਅਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਤਾਸਿਉਰਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰ

ਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੀਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਲੇਨੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕ ੧੨੮
 ਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਘਟਿਗਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥
 ਗਉੜੀਮਹਲਾ੮ਸੋਧੋਗਮਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦ
 ਪੁਰਾਨਪੜੋਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਲੋਕੁਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅਉਬਿਖਅਨਕੀਸੇਵ ॥
 ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੋਜਿਹਨਾਹਨਿਸੋਮੁਰਤਿਹੈਦੇਵਾ॥੧॥ਸੁ
 ਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਾਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੇਸਾ॥
 ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਏਸਮਜਾਕੈਲੋਕੁਮੋਹੁਫੁਨਿਤੈਸਾ॥੨॥ਦੁ
 ਖਸੁਖੁਏਬਾਧੋਜਿਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥
 ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਹਾਬਾਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥
 ੩॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੮ਮਨਰੇਕਹਾਭਾਇਓਤਿਬਉਗਾ

ਆਹਿਨੀਸਿਅਉਧਧਟੈਨਹੀਜਨੈਭਾਇਓਲੋਭਸੀਰੀਹ
ਉਰਾਮੀਰਹਉਜੋਤਨੁਤੈਅਪਜੋਕਾਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦ
ਰਾਰਿਹਨਾਰੀਗਾਇਨਮੇਕਛੁਤੇਰੋਰੇਨਾਹਨਿਦੇਖੋਜੋਚਾਬਿ
ਚਾਰੀ॥੧॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿ
ਨਹੀਜਾਨੀਯਾਨਿਮਖਨਲੀਨਭਾਇਓਚਰਨਨਾਜਿਉਬਿਰ
ਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਖੀਆ
ਰਾਮਨਾਮਰੁਨਗਾਵੇ॥ਅਉਰਜਗਲਜਗਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਆਨਿਰਭੇਪਦੁਨਹੀਪਾਵੇ॥੩॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲ
੮॥ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਰੁਰੇ॥ਦੀਨਦਾਇਆਲਜਗ
ਲਭੈਭੰਜਨਜਗਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ॥੧॥ਰਹਉਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਾਸਭਨਗਾਵਤਤਾਕੋਨਾਮੁਹੀਐਮੋਪਰੁਰੇ॥੫॥

ਨਨਾਮੁਜਗਾਤਿਮੇਹਰਿਕੋਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਕਸਮਲਸਭੁਹ ੧੨੮
 ਰੁਰੇ॥੧॥ਮਾਨਸਦੇਹਬਹਾਰਿਨਹਪਾਵੈਕਛੁਓਪਾਉਮੁਕਾਤਿ
 ਕਾਕਰੁਰੇ॥ਨਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੇਭਵਸਾਰਾ
 ਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ॥੨॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੮ ਗਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨ
 ਕੀ॥ਲੋਭਿਗਾਸਿਓਦਸਹੂਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓ
 ਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਪੋਤਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰ
 ਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਾਜਿਉਰੇਲ
 ਤਨਹਸੁਪਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰ

ਥੋਥੇਵਤਲਾਜਨਲੋਕਪਸਨਕਾਨਾਨਕਪਾਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀ
ਗਾਵਤਕੁਮਾਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧

੧੦

੧ਥਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ
੮ਯਹਮਨੁਨੇਕਨਕਾਹਿਥਕਰੈ॥ਸੀਖਸਿਖਾਇਰਹਿਥਅ
ਪਨੀਸਿਦੁਰਮਾਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧ਰਹਾਉ॥ਮਾਦਿਮਾਇਅਕੈ
ਭਾਇਥਬਾਵਰੈਹਾਰਿਜਸੁਨਹਿਉਚਰੈ॥ਕਾਰਿਪਰਪੰਚਜਗ
ਤਕਉਰਹਕੈਅਪਨੇਉਦਰੁਭਰੈ॥੧ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਉਹੋਇ
ਨਸੁਧੈਕਾਹਿਥਨਕਾਨਪਰੈ॥ਕਪੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜ
ਤੇਕਾਜੁਸਰੈ॥੨॥੧॥ਦੇਵਰੀਧਾਰੀਮਹਲਾ੮ਸਾਭਿਕਿਛੁਜ
ਵਤਕੋਬਿਵਹਾਰਾਮਾਤਪਿਤਾਭਾਣੀਸੁਤਬੰਧਪਅਰੁਢਾਨਿਕਿ

੧੩੦
 ਪਕੀਨਾ ਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆ ਰੋਟੇ ਰਤ
 ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਆਪ ਘਰੀ ਕੋਉ ਨਹਿ ਰਾਖੇ॥ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾ
 ਰਿ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਾ ਤਿਸ ਨਾਜਿ ਉਜਰਾ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ
 ਬਿਚਾਰਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾਤੇ ਹੋਤ ਉਪਾ
 ਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਜਗਤ ਮੇਝੂ ਠੀਦੇ
 ਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ॥ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕੀ
 ਆਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰ ਉਮੇਰ ਉਸ ਭੈ ਕਹਤ ਹੋਹਿ ਤਾ ਸਿ
 ਉਥਾ ਧਿਓ ਚੀਤਾ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਉ॥ ਏਹ ਅਚਰ
 ਜ ਪੈਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੁ ਨਹ ਜਾਮਤਾ ਸਿਖ ਦੇ
 ਹਾਰਿ॥ ਨੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ॥ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰ
 ਭ ਕੇਰੀਤਾ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੁ ਸਮੁਹਲਾ ੮
 ਹਰਿ ਕੀ ਗਾਤਿ ਨਹ ਕੋਊ ਜਾਨੈ॥ ਜੋਰੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਾਚਿ ਹਾਰੈ॥
 ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗਾ ਸਿਆਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕ
 ਉਕਰਣੀ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਾਰਿ ਰਾਰੈ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਸਹ
 ਤਾ ਕੋ ਬਿਛੁੜਿ ਹਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀਆ
 ਪਾਇ ਦੇਖਨ ਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੁਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿ
 ਆਰਾ॥ ੨॥ ਅਗਨ ਤਾਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਹ ਸਭ
 ਜਗੁ ਭਰਮਾਇ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਣੀਚ
 ਰਾਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੩॥ ੧॥ ੧੪॥

ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੩

ਰੇਮਨਰਾਮਾਸਿਉਕਾਰਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਵਨਰੋਬਿੰਦਗੁਨੁਸੁਨਉ १੩੧
ਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਰੀਤਿ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਿਸਾਪਸੰਗਾਤਿ
ਸਿਮਰੁਆਧੋਹੋਰਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਲੁਬਿਆਲੁਜਿਉਪ
ਰਿਓਡੈਲੈਮੁਖੁਪਸਾਰੇਮੀਤਾ॥ ੧ ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੋਹਿਰ
ਸਿਹੋਸਮਾਝੈਰਾਖਉਚੀਤਿ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਾਮੁਭਾਜਿਲੈਜ
ਤੁਅਉਸਰੁਬੀਤਾ॥ ੨॥ ੧ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾਦਿਅਨਕੀਮ
ਨਹੀਆਹਿਰਹੀ॥ ਨਹਾਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਜੇਵੇਚੋਟੀਕਾਲਿ
ਗਹੀ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਰਥਸੰਪਤਿਧਨਪੂਰ
ਨਸਭਮਹੀ॥ ਅਵਰਸਰਾਲਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਭਜਨੁ
ਰਾਮਕੋਸਹੀ॥ ੧ ਫਿਰਤਾਫਿਰਤਬਹੁਤਿਜੁਗਾਹਾਰਿਓਮਾ

ਨਸਦੇਹਲਹੀ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆਸਿਮਰ
ਤਕਹਾਨਹੀ॥੧॥੨॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੮॥ ਮਨਰੇਕਉਨੁਕੁਮ
ਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ ਪਰਦਾਗਾਨਿਦਿਆਰਸਗਚਿਓਰਾਮਭਗ
ਤਿਨਹਿਕੀਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਪੰਥੁਜਾਨਿਓਤੈਨਹਨਿ
ਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਇਆ॥ ਅੰਤਿਸੰਗਕਾਹੂਨਹੀਦੀਨਾ
ਬਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ॥੧॥ ਨਾਹਰਿਭਾਜਿਓਨਾਗੁਰਜ
ਨੁਜੇਵਿਓਨਹਉਪਾਜਿਓਕਛੁਰੀਆਨਾ॥ ਘਟਹੀਆਹਿਨਿ
ਰੰਜਨੁਤੇਰੈਤੈਖੋਜਤਉਦਿਆਨਾ॥੨॥ ਬਹੁਤਜਨਮਭਰਮ
ਤਤੈਹਾਰਿਓਅਸਾਥਿਰਮਾਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ ਮਾਨਸਦੇਹਪਾ
ਇਪਦਹਾਰਿਭੁਜਨਾਨਕਬਾਤਬਤਾਈ॥੩॥੩॥ ਸੋਗਠਿਮਹ

ਲਾ ਦ ਅਨਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੈ ਗਜਿਹਾ ਸਿਮਰਤ
 ਗਨਕਾ ਸੀਉ ਪਰੀਤ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟ
 ਲਭਾਇ ਭ੍ਰਮੁ ਅਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
 ਦੁਖ ਹਰਤਾਇ ਹਾਥਿ ਕੋਰੁ ਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ
 ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜਾਗਿ ਰਾਹ ਤੇ
 ਟਾਮਹ ਮਾਨਾ ਮਕਹਾਲ ਉਬਰਨ ਉਰਾ ਮਕਹਤ ਬੰਧਨ
 ਤਿਹਤੂ ਟਾਮਹ ਅਜੁ ਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ
 ਨਿਸਤਾਰਾ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਾ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਤੇਭੀ ਉਤਰਹਿ
 ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ਦਿਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕ
 ਰੈ ॥ ਜਾਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋਤਾ ਸੁਪਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਉ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬੀਦਿ ਆਕਪੁ ਕੋ ਸੀਧਰ ਮੁਕਉਨੁ ਫੁਨਿ

ਕਰਣੀ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਰਾਜਾ ਕੈ॥ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਰਾ ਕਉ
ਤਰਣੀ॥ ੧॥ ਕਲਮੇ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੇ
ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਉਰ ਪਰਮਤਾ ਕੈ ਸਾਮਿਨਾ॥ ਹਨਿ ਇਹਾ ਬਿ
ਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ
ਜਾ ਕੋ ਕਹਤੁ ਰਾਜਾ॥ ਸੋ ਤੁਮਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਾ
ਕਦਰ ਪੁਨਿ ਨਿਆਈ॥ ੩॥ ੪॥ ਜੋ ਰਠਿ ਮਹਲਾ ਦਿਸਾਈ
ਮੇਕਾ ਹੀ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਰਾਜਾ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਆਰੀਆ ਨਿਤਿ
ਮਾਰੇ ਮੇਮਨੁ ਰਹਿਓ ਰਝਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਾਲ ਜਨ
ਮਭਰ ਮਹੀ॥ ਭਰਮੁ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਾਥਿ ਰੁਮਤਿ ਪਾਈ॥
ਬਿਖਿਆ ਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਬਾ॥ ਸੁਰਨ ਹਛੂਟੀ ਅਧਮਾ
ਈ॥ ੧॥ ਜਾਪ ਸਿਭੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ

ਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮੇਨਾ ਹਿਕੋ ਉਗੁਨੁ ਗਾਖਿਲੇ ਹੁਸਰਨਾ ॥੧੩੩॥
 ਈ॥੩॥੬॥ ਜੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੋਰੋ ਬਾਸਿਨਾ
 ਹਿ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਾਬਿ ਖਿਅਨ ਕਉ ਪਾਵਤਾ ਕਿਹਾ ਬਿਧਿ
 ਕਉਤਾਹਿ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮਾਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ
 ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਏ ਬਸਾਵੈ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰਾ ਸਿਉ ਗਚਿ
 ਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ॥ ੧ ॥ ਮਾਦਿ ਮਾਇਆ ਕੋ ਭਇਓ
 ਬਾਵਰੋ ਸੁਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਘਟ ਹੀਭੀ ਤੁਰਿਬ
 ਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਜ
 ਧਕੀਆ ਏ ਦੁਰਮਾਤਿ ਸਗਲਾ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇ
 ਤਿਓ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ॥੩॥੧॥ ਜੋਗਠਿ ਮਹਲਾ
 ਰੇਨ ਰਾਇ ਹਜਾ ਚੀਜੀ ਅਧਾਰੀ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਪੈ ਜੋਸੇ

ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂਭੀਤਿ
ਬਨਾਈ ਗਚਿ ਪਚਿ ਹਰਤ ਨ ਹੀ ॥ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੇਜੇ ਹੀ ॥ ਇਹ
ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਗਾਝਿ ਥਕਹਾਰਾ ਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਜਹੂਸਮ
ਝਿਕਛੁ ਬਿਗਾਝਿ ਥਨਾਹ ਨਿਭ ਜਿਲੇ ਨਾ ਮੁਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕਾ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿ ਚਿਤਾਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੨ ॥
੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿ ਥਕੇ ਝਿਕ
ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿ ਚਿਦੁ ਖਮੇ ਸੀਰੀਨ
ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨ ਬੀਧੀ ਸਗਰੇ
ਧਨਾ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿ ਥਨ ਰਕਉ ਸੀ
ਗੁਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾਯਿ ਆਮਨ ਬਉਰੇ ਕ
ਉਇ ਨਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥਿ ਸਗਲ ਭੇਭੁ

ਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆਨਪੁਛਾਜਿਓਭਾਇ ॥੧੩੪॥
 ਚਨਸੁਪਉਬਹੁਤਜਤਨੁਮੇਕੀਨਉਨਾਨਕਲਾਜਾਬਿਰਦ
 ਕੀਰਾਖਹੁਨਾਮੁਤੁਹਾਰਉਲੀਨਉ॥੩॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੮
 ਅਨਰੇਗਾਹਿਓਨਗਰਉਪਦੇਸੁਕਹਾਭਾਇਓਜਉਮੁਰਤੁ
 ਰਾਇਓਭਗਵਉਕੀਨੋਭੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਛਾਡਿਕੋ
 ਤੂਠਹਲਾਰਿਓਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਓਉਓਕਾਰਿਪਰ
 ਪੰਚਉਦਗਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸਕੀਨਿਆਣੀਸੋਉਓ॥੧॥
 ਰਾਮਭਜਨਕੀਰਾਤਿਨਹੀਜਾਨੀਆਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾ
 ਨਾਉਗਏਗਹਿਓਬਿਖਿਅਨਸੀਰਿਬਉਰਾਨਾਮੁਰਤ
 ਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤੁਨਚੇਤਿਓਗੋਬਿਦਾਬਿਰ
 ਥਾਅਉਧਾਸਿਰਾਨੀ॥ਕਪੁਨਾਨਕਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਭੂ

ਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੮ ਜੋਨਰਦੁਖ
ਮੇਸੁਖਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨ
ਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨੀਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈ
ਲੋਭਮੇਹੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨੀਆਰਉਨ
ਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਾਤਿਆ
ਰੋਜਗਤੇਰਹੈਨੀਰਾਜਾ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਜਿਹਪਰਸੈਨਾਹ
ਨੀਤਿਹਪਾਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਾਕਿਰਪਾਜਿਹ
ਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਾਂਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕ
ਲੀਨਭਾਇਓਗਾਬੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਪਾਨੀ॥੩॥
੧੧॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੮ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨ
ਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁਫਾਧਿਓਕੈਕਾਹੂਕੈਨਾ

ਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਮੇਆ ਨਿਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤੁ
 ਚਹੂਦਿ ਸਿਧੇ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਪਰਿ ਸਭ ਹੀ ਸਿਭ ਛਾਡਿ ਤੋਕੇ
 ਉਨ ਆਵਤ ਨੇ ਰੋ॥ ੧॥ ਪਰ ਕੀਨਾ ਰਿਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾਸਿ
 ਉਸਦਾ ਰਹਤ ਸਿਰਾ ਲਾਗੀ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੰਸਤ ਜੀ॥ ਇਹ ਕਾਂ
 ਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਾਰਿ ਭਾਰੀ॥ ੨॥ ਇਹਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ
 ਬਾਨਿ ਓਹੋ ਜਾਸਿ ਉਨੇ ਹੁਲ ਗਾ॥ ਇਥਾ ਅੰਤ ਬਾਰਨਾਨ ਕਾ ਬਿ
 ਨੁਹਾਰਿ ਜੀ ਕੋ ਉਕਾ ਮਿਨ ਆਇਓ॥ ੩॥ ੧੨॥ ੨੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇ

ਪਾਤੋਹੀਸਿਰਿਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਪਮਸਿਉਬਸੁ
ਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਪਿਜੋਸੇਛਾਈ॥ ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨਿਰੰਤ
ਰਿਘਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ ੧॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਾਰਿਏਕੋਜਾਨਹੁ
ਇਹੁਗੁਰਗਿਅਨੁਬਤਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਾਬਿਨੁਆਪਾਚੀ
ਨੈਮਿਟੈਨਭੁਮਕੀਕਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੮॥ ਸਾ
ਧੋਇਹੁਜਗੁਭਰਮਭੁਲਾਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁਛੋਡਿ
ਆਮਾਇਆਹਾਥੀਬਿਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈ
ਸੁਤਬਨਤਾਤਾਕੈਰਸਲਪਟਾਨਾ॥ ਜੇਬਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਤਾਕੈ
ਮਦਮੇਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਵੀਨਦਾਇਆਲਸਦ
ਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਨਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੇਕੀ
ਨਹੂਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੮॥

ਭਾਤਿ ਹੋ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਾਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ
 ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਧਿ ਪਛਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸ
 ਤਤਿ ਨ ਹਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਜਮਾਲਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅ
 ਤੀਤ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹਾਦਿ ਸਿਕਉ ਪਾ
 ਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ਹਾਬਿ ਕਿਐ ਜੋਨ
 ਰੁਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ਦਸ
 ਬੰਸੇ ਕਉ ਨੁਓ ਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹਾ ਬਾਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭਉ
 ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੈ ਨ
 ਕੀਨੈ ਤਤੇ ਅਧਕ ਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚਕ ਰਮਹਾਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ
 ਗਾਏ ਯਹ ਜੀ ਅਜੋਚ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿਕਛਾਗੀ
 ਅਨੁਨਉ ਪਾਜਿਉ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ

ਅੰਤਰਿਸਰਨਗਾਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ ॥ ੧੩੭ ॥
ਹਾਪੁਤਿ ਤਮੁ ਗਧੋਲੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬਹਾਰਾ ਭੈਮ
ਰਬੈ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹ ਨਿਤਿ ਹਚਿਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਕੀ
ਏਉ ਪਾਵੁ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰ ਨਿਦਹਾ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇ
ਆਪਾ ਟਹੀ ਭੀਤ ਰਿਬ ਜੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰ ਮੁਨ ਪਾਇ
ਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਿਨ ਬੁਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁਤ ਪੁਕਉ ਨੁਕਰ ਮੁ
ਅਬਕੀ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਾਰਿ ਓਸਰਨ ਗਾਤਿ ਅਭੈ
ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਮਨ
ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ
ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ
ਹਾਰੇ ਪਾਇ ਓਨਾ ਹਿਤਿ ਹਪਾਰਾ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ

ਪਛੋਨੇ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੇਹ
ਰਿਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸਿਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਾਰਿ ਜਿਗ
ਬੰਦ ਨਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥

ਏਡੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਹ
ਉਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ਉਗਤਿ ਕਿਨ ਕਕਾਮਨੀ ਕੇ
ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤੁ ਠੈਕ
ਉਸਾਚੁ ਜਾਨ ਕੈ ਤਾਸਿ ਉਰਚਉ ਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮ
ਰਿਓਨ ਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸਾਰਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਗਨ ਰਹਿ
ਓਮਾਈ ਆਮੋ ਨਿਸਾਦਿ ਨਿਛੁਟੀ ਨਮਨ ਕੀਕਾਈ ॥ ਕਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਅਬਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਾਤਿ ਬਿਨੁ ਪਾਰਿ ਕੀਜਰਨਾਈ ॥

॥२॥१॥३४॥ गतिं गमयन्तः ॥ ०० ०० ॥ १३८

१६ गतिं गमयन्तः ॥ चेतनं चेतनं चेतनं चेतनं
दिनि मे पानी गतिं गमयन्तः ॥ अथि पाषाणं चेतनं चेतनं
गतिं गमयन्तः ॥ १॥ गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः
गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः
गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः
गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः
गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः
गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः
गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः ॥ गतिं गमयन्तः

ੴ ਪਸਨਾਹਿਤੁ ਜਾਸਿਉ ਕੀਨਾ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬਦੇਹ ਤੇਰਾ
 ਰਿਅਗਾਨਿ ਮੇਦੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੋ ਜਗ
 ਕਉਤੁ ਮਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈ ਸਭ ਸੁਫ
 ਨਸਮਾਨਉ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਤਿਲਿਗਮਪਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿਜਸੁਰੇਮ
 ਨਾਗਾਇਲੈ ਜੇ ਸੰਗਿ ਹੋਤੈ ਰਾਮ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ
 ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿਲੈ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੀਪਾਤਿ ਰਥਧ
 ਨਰਾਜਾਸਿਉ ਅਤਿਨੇਹੁ ਲਗਾਓ ॥ ਕਾਲਫਾਸ ਜਬਰਾ
 ਲਿਪਰੀਸਭ ਭਾਇਓ ਪਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਜਾਨਿ ਬੁਝਕੈ ਬਾ
 ਵਰੈ ਤੈਕਾ ॥ ਬਿਗਾਰਿਓ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਾਚਿਓ ਨਹੀ
 ਨ ਪਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹਾ ਬਿਧਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇਸਿ
 ਆਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤੁ ਪੁਕਾਰਕੈ ਗਾਹੁ ਪ੍ਰਭ

ਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥੩੧॥

ਗਗਾਗਾਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੯੧੩੮

ਚਉਪਦੇ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਪਛਾਨੇ॥ਅਜਮਲੁਗਾਨਕਾਜਿਹਾਸਿਮਰਤਮੁਕਤਿ
ਭੁਏਜੀਅਜਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਜਕੀਤਾਸਮਿਟੀਛਿਨ
ਹੂਮਾਹਿਜਬਹੀਰਾਮਬਖੋਨੇ॥ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਪੂਅ
ਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟੋਨੇ॥੧॥ਅਚਲਾਮਰਾਨਿਰ
ਭੇਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਹਿਪੈਰੋਨੇ॥ਨਾਨਕਕਹਤਭਰਾ
ਤਰਛਕਹਾਰਿਨਿਕਾਟਿਤਾਹਿਤਮਮੋਨੇ॥੨॥੧॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੯॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਬਿਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਭਗਤਿ
ਬਿਨਾਸਹਸਾਨਪਚੂਕੈਗੁਰਾਇਹਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਕਹਾਭਾਇਓਤੀਰਥਬਤਕੀਏਗਾਮਜਗਨਿਨਹੀਆਵੇ
ਜੇਗਾਜਗਨਿਪਫਲਾਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸਰਾ
ਵੇ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੇਨੈਕਉਪਰਹਾਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗ
ਵੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹੀਬੀਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕ
ਹਵੇ॥੨॥੨॥ਬੀਲਾਵਲੁਮਹਲਾਟਿਜਾਮੇਭਜਨੁਗਾਮ
ਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਇਆਯਹਰਾਖ
ਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਕਰੈਬਤਫੁਨਿਰਾਖੇ
ਨਹਮਨੁਆਬਾਸਿਜੋਕੋਗਨਿਪਫਲਪਰਮਤਾਹਿਤੁਮਮ
ਨਿਜਾਚੁਕਪਤਮੇਯਾਕਉ॥੧॥ਜੈਸੇਪਾਹਨਿਜਲਮਾਹਿਰਾ
ਖਿਓਭੇਦੈਨਾਹੀਤਿਹੀਪਾਨੀ॥ਤੈਜੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛੋਨੈਭੁ
ਗਤਿਹੀਨਿਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੇਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤ

ਗੁਰਮਤਿ ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਨਰਗੁਰੁ ਅਜੇ ॥ ੧੪੦ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪੦ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਤਿਪਦੇ ਗੇਮਨ ਓਟ ਲੇਹੁ ॥
ਰਿਨਾ ਮਾਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਰਮਾਤਿ ਨਾ ਸੋ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁਨਿ ॥
ਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਤਿਹਿ ਜਨਕ ਉਜਾਨ ਉਜੇਹ ॥
ਰਿਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ਫੁਨਿ ਬੈ ॥
ਕੀਨਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਕਉ ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਮੇਨ ਗਾਇ ॥
ਨਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਜਾਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀ ਸੁਰਬਾਛ ਤੇ ਸੋਗਤਿ ॥ ਛਿ ॥
ਨਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਨਿ ਕਛੁ ॥ ਬੀਦਿ ਆਪਰ ॥

ਮੁਕਉਨੁਗਾਜਿਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖੋਅੰਭੈਦ॥
 ਨੁਤਿਹਿਦੀਨਾ॥੩=॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੮॥ ਜਾਪੋਕਉ
 ਨੁਜੁਗਾਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਰਾ
 ਮਭਗਾਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਉਰਾਇ
 ਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ ਕਉਨੁਨਾਮਜਗਜਾ
 ਕੈਸਿਮਰੈਪਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ ਭਏਦਾਇਆਲਾਕੁ
 ਪਾਲਜਿਤਜਨਤਬਾਇਹਬਾਤਬਤਾਈ॥ ਸਰਬਧਰਮਮਾ
 ਨੇਤਿਪਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ ਰਾਮਨਾਮਨਗਨਿ
 ਸਿਬਾਸੁਰਮੇਨਿਮਖਏਕਉਰਧਾਰੈ॥ ਜਮਕੋੜਾਸੁਮਿਟੈਨਾਨ
 ਕਾਤਿਹਿਅਪਨੇਜਨਮੁਸਰਾਵੈ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੮॥ ੧੪

ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾ ਰਾਇ ਨਿਸੁਪਿਲੇਹਾ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧਯਟੈ ਨਿਸਬਾਸੁਰ ॥੧੪੧॥
 ਬਿਥਾਜਾ ਤੁਹੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਨਾ ਪੋਥਿ ਖਿਅਨਾ ਸਿਉ ਖੋਇਓ
 ਬਾਲਪਨੁ ਆਗਿਆਨਾ ਬਿਰਧ ਭਾਇਓ ਅਜ ਪੂਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕ
 ਉਨੁ ਕੁਮਾਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁ ਰਸੋ ਤੇ
 ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ਮੁਕਤਿ ਪੋਤਨ ਰਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖਨ ਤਾ ਕੇ
 ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਇਓ ਐਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਪੈਸੀ ਰਿਨ ਕਾ ਪੂਜਾ
 ਈਨਾ ਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਾ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪੈਸੀ ਤਿਸਹਾਈ ॥੩॥
 ॥੪੩॥

॥੪੩॥
 ॥੪੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਭੂ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਹਰਿ ਕੋ
 ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿਅ ਜਾਮਲੁ ਉਪਾਰਿਓ
 ਨਕਾ ਪੂਗਾ ਤਿਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੇ

ਰਾਮਨਾਮਸੁਪਿਆਈਗਤਾਕੋਦੁਖੁਹਾਰਿਕਰਨਾਮੇਅਪਨੀਪੈ
ਜਬਦਾਈ॥੧॥ਜਿਹਨਰਜਸੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਾਇਤਾਕਉਭ
ਇਥਜਹਾਈਗਕਹੁਨਾਨਕਮੇਇਹੀਭਰੇਸੈਰਾਹੀਅਨਜਰਨ
ਈ॥੨॥੧॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੮॥ਅਥਮੇਕਹਾਕਰਉਰੀਮਾਈਗਸ
ਰਾਲਜਨਮੁਬੰਖਿਅਨਿਸਿਉਕੋਇਆਸਿਮਾਰਿਥਨਾਹਿਕਨਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਰਾਰਮੇਮੇਲੀਤਿਹਸੁਪਿਸ
ਭਾਬਿਸਰਾਈਗਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਯਾਸੰਕਟਮੇਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾ
ਈ॥੧॥ਜੋਸੰਪਤਿਅਪਨੀਕਾਰਿਮਾਨੀਛਿਨਮੇਭਈਪਰਾਈ
ਕਹੁਨਾਨਕਯਹੋਚਰਹੀਮਨਿਹਾਰਿਜਸੁਕਬਹੁਨਗਾਈ॥
੨॥੨॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੮॥ਮਾਈਮੇਮਨਕੋਮਾਨਨਾਤਿਆ
ਰਿਥਾਮਾਇਆਕੋਮਦਿਜਨਮੁਸਿਰਾਇਥਰਾਮਭਜੁਨੰਨ

ਹੀਲਾਗੀਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਮਕੋਡੰਡੁ ਪਾਰਿਓ ਸਿਰਉ ਪਾਰਿਤ ॥੧੪੨॥
ਬਸੇਵਤ ਤੇਜਾਗੀਓ॥ ਕਹਾਹੇਤ ਅਬਕੋ ਪਛੁਤਾਏ ਛੁਟਤਨਾ
ਹਨਿਭਾਗੀਓ॥੧॥ ਇਹਾਚੈਤਾਉ ਪਜੀਘਟੇ ਮੇਜਬਗੁਰਚਰ
ਨਨ ਅਨੁਗਾਗੀਓ॥ ਸੁਫਲਜਨ ਮੁਨਾਨਕਤ ਬਹੂਆਜੇ ਪ੍ਰ
ਭਜਸੇ ਮੇਪਾਗੀਓ॥੨॥੩॥੪੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੮॥ ਸਾਧੋ ਇਹਤਨੁ ਮਿਥਿਅੰ ॥੦॥
ਜਾਨਉ॥ ਯਾਭੀਤਾਰਿਜੋ ਰਾਮ ਬਸਤੁ ਹੋਸਾਚੇਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੋਸਿ ਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀਦੇ ਖਿਕਹਾਮੇ
ਡੋਨੋ॥ ਸੀਗੀਤਿ ਹਾਰੈ ਕਛੂਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾਲ ਪਟੋਨੋ॥

॥ १॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੋ ਉਪਰਹਰਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਉਰਅੰਨੋ
 ਜਨਨਾਨਕ ਸਭਹੀ ਮੇਧੁਰਨਏ ਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ ॥ ੨
 ॥ १॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੮ ਪਾਪੀਹੀ ਮੇਮੇਕਾ ਮੁਬਸਾਇਆ ਮਨੁ
 ਚੰਚਲੁ ਯਾਤੇਗਾ ਧਿਓਨਜਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੀਗਮ
 ਅਰੁ ਜੀਨਿਆਸਾ ਸਭਹੀ ਪਾਰਿਵਾਰੀ ਇਹਫਾਸਾ ॥ ੧॥ ਜਿ
 ਹੀ ਜੀਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਾਰੀ ਤੇਭਵਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥
 ੨॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਬੁ
 ਨਗਾਇ ॥ ੩॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੮ ਮਾਣੀ ਮੇਧਨੁ ਪਾਇ
 ਓਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਓਕਾਰਿ ਬੈਠੈ ਬਿਸ
 ਰਾਮੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨਤੇਭਾਰੀ ਉਪਾਜਿ
 ਓਨਿਰਮਲਾਰੀਆ ਨੁ ਲੇਭ ਮੇਹਏਹ ਪਰਸਿਨਸਾ ਕੇ ਗਹੀ

ਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥ ੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੀਸਾਚੁਕਾਰਤਨੁ॥ ੧੪੩॥
ਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ ਤਿਸਨਾਸਕਣਾਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁ
ਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਹੋਤਦਾਇਆਲੁਕਿਰਪਾ॥
ਨਿਧਿਜੋਗੋਬਿਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਾਬਾਧਿਕੀ
ਸੰਪੋਕੋਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥ ੩॥ ੩॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ ੮॥
ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮਾ॥ ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਾਸਿਉ
ਪਰੈਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਜਗੁਪੂਏਕਾਪਹਾਰਾਤੈਸਾ॥
ਚਾਮਾਨਿਆਕਿਹਾਬਿਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਕੇਹਾ॥
ਕਛੁਸੀਰਿਨਚਾਣੈਸਮਝਲੇਹਾ॥ ੨॥ ਇਕਭਗਤਿਨਾਰਾਇ
ਨਹੋਇਸੀਰਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਜਾਤਿਹਏਕਰੀਰਿ॥ ੩॥ ੪॥ ਬ
ਸੰਤਮਹਲਾ ੮॥ ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇਭੂਠੇਲੋਭਲਾਰਾਕਛੁ

ਬਿਗਾਰਿਓ ਨਹਾਨਿ ਅਜਹੁ ਜਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁ ਪਨੈ
ਕੈ ਇਹ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨ ਜੋਛਿ ਨ ਮੇਸਾ ਚੀ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਿ
ਤੈਰੇ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਭਜਤਾ ਹੀ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬ
ਰਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਨਤਾ ਕੇਗਾਇ ॥

॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੫੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਇ ॥ ਗਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਹਾਇ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਬਾਨਿਤ ॥
ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਪਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸ
ਗਰੀਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਇ ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੀਕਿ ਨ ਚਾਏ
ਕਹਾਤਾ ਹਿਲ ਪਟਾਇ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਸਦਾ ਦੁ
ਖ ਭੰਜਨਤਾ ॥ ਸਿਉ ਰੁਚਨ ਬਢਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ

ਸਭਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁਪਨਾਵੇਨਾਈ॥੨॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੧੪੪
੮॥ਕਿਹਾਮਨਾਬੀਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮੇਕੋ
ਉਰਹਨੁਪਾਵੈਇਕਾਵਾਹੀਇਕਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਂਕੋਤਨੁਪਨੁਸੰਪਾਤਿਕਾਂਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੇ
ਦੀਸੈਸੋਸਗਲਾਬੀਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਸਰਾਣਿਸੰਤਨਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹੀਛਿਨਮਾਹੀ
ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਬਿਨੁਸੁਖੁਸੁਪਨੇਭੀਨਾਹੀ॥
੨॥੨॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੮॥ਕਿਹਾਨਰਅਪੋਨੇਜਨਮੁਗਵਾ
ਵੈ॥ਮਾਇਆਮਾਦੀਬੀਖਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਸਰਨਿ
ਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰਸਗਲਹੋਸੁਪਨੇ
ਦੇਖਿਕਹਾਏਭਾਵੈ॥ਜੇਉਪਜੈਸੋਸਗਲਾਬੀਨਾਸੈਰਹ

ਨੂਨਕੋਊਪਾਵੈ॥੧॥ਮਾਥਿਆਤਨੂਜਚੋਕਾਰਿਆਨਿਓਇਹ
ਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜੋਊਜਗਮੁਕਤਾਰਾਮਭ
ਜਨਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੮॥ਮਨਕਰਕ
ਬਹੂਨਹਾਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਜਕਤਿਗਹਿਓਨਿ
ਜਬਾਜੁਰਕੀਨੋਅਪੋਨੇਭਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇ
ਸੁਜੁਨਿਓਨਹਿਕਾਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਾਨਿ
ਦਿਆਕਾਰਨਿਬਹੁਪਾਵਤਜਮਾਇਓਨਹਜਮਝਾਇਓ
੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੇਅਪਨੀਕਰਨੀਜਿਹਾਬਿਧਿਜਨਮਗ
ਵਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਅਉਗਨਮੇਮੇਰਾਖਿਲੇਹੁਸੁ
ਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥੫੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕ
ਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰ ਜੈ ਜਾਵੰ
ਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਗਾਮਾਸਿ ਮਰਗਾਮਾਸਿ ਮਗਇਹੈ ਤੇਰੇ ਕਾ
ਜਿਹੈ ॥ ਗਾਇਆ ਕੋ ਸਿਰੁ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਕੀਸਰ ਨਿਲ ॥
ਗਾਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਾਥਿ ਆਝੂ ਠੇ ਸਭੁ ਜਾਜੁਹੈ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਕਾਹੇ ਪਰ ਕਰਤ ਮ
ਨੁ ॥ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤ ਜੈ ਸੇਬ ਸੁਧਾ ਕੋਰਾ ਜੁਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜ
ਨਕਹਤ ਬਾਤਾ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੇ ਗਾਤਾ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕ
ਰਿਗਾਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈ ਸੇਜਾਤੁ ਆਜੁਹੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਜੈ ਜਾਵੰਤੀ
ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਗਾਮੁ ਭਜੁ ਗਾਮੁ ਭਜੁ ਜਨਮਾਸਿ ਗਾਤੁਹੈ ॥ ਕ
ਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹਾ ਕਉ ਗਵਾਰਾ ਬਿਨ

੬
ਸਤਨਹਲਰੀਬਾਰਿਓਰੇਸਮਗਾਤੁਹੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰ
ਲਭਰਮਗਾਰਿਦੇਹਰੋਬਿੰਦਕੇਨਾਮੁਲੇਹਾਅੰਤਿਬਾਰ
ਸਿਰਿਤਿਏਹੈਏਕਜਾਤੁਹੈ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਆਬਿਖਾਜਿਉਬਿਸ
ਰਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਜਸੁਹੀਏਪਾਰਾਨਾਨਕਜਨਕਾਹਿਪੁਕਾਰਅ
ਉਸਰਾਬਿਹਾਤੁਹੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾਦਰਿਮ
ਨਕਉਨਕਾਤਿਹੈਏਤੇਰੀ॥ ਏਹਜਗਮੇਰਾਮਨਾਮੁਜੋ
ਤਉਨਹੀਜੁਨਿਓਕਾਨਾਗਬਿਖਅਨਾਜਿਉਆਤਿਲੁਭਾਨਿ
ਅਤਿਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸਕੇਜਨਮੁਲੀ
ਨਾਸਿਮਰਨੁਨਹਾਨਿਮਖਕੀਨਾਦਾਰਾਸੁਖਭਾਇਓਦੀ
ਨਪਗਾਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਜਨਕਾਹਿਪੁਕਾਰਿਸੁ
ਪਨੈਜਿਉਜਗੁਪਸਾਰੀ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਕਿਉਮੁਗਾਰੀ॥

ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ਬੀ ੧੪੬
 ਤਜੇ ਪੈਬੀ ਤਜੇ ਪੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜ ਰੇ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨੁ ਜੁ ਨਿਕੋ ਪੁਰ ॥
 ਨਸ ਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨਾ ਕਾਲ ਤਉ ਪਹੂ ਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ
 ਜੈ ਪੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਥਿ ਰੁਜੇ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਜੋ
 ਤਉ ਤੇ ਰਉਹੋਇ ਪੈ ਖੇਹਾ ॥ ਕਉ ਨਹਾ ਰਿਕੋ ਨਾ ਮੁਲੇਹ ਮੁਰਖ
 ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ
 ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਾਇ ਹਬ ਖਾਨ ਜਗ ਮੇ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥ ॥
 ੧੧ ॥ ॥ ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ
 ਕੋ ਗਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੫ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਰਾਮ ਨੁ ਲੋਚੈ
 ਗੁਰਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਗਬਿਲ ਪਕਰੇ ਚਾਡਿ ਕਕੀ ਨਿ ਆਈ ॥
 ॥ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਜੀਤ ਪਿਆਰੇ

ਜੀਉ॥੧॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੀਤਪਿ
 ਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾਵਾਜੀਉਸਹਜਪੁਨਿਬਾ
 ਣੀ॥ ਚਿਰਹੋਆਦੇਖੇਸਾਂਰੰਗਪਾਣੀ॥ ਪੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਤੁੰਦ
 ਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਘੜੀ
 ਨਮਿਲਤੇਤਾਕਾਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ ਹੁਣਿਕਾਦਿਮਿਲੀਐਪਿਅ
 ਤੁਪੁਭਗਵੰਤਾ॥ ਮੋਹਿਰੋਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦਨਅਵੈਬਿਨੁਦੇ
 ਖੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾ
 ਣੀ॥ ਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਗੁਹੋਅੰ
 ਗੁਰਸਿਤਮਿਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਬਿਨਾਜੀਘਰਮਹਿਪਾਇ
 ਆ॥ ਸੇਵਕਰੀਪਲੁਚਸਾਨਵਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸ
 ਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥ ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨ
 ॥੨॥ ਹਉਘੋਲੀਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥

ਨਕਦਾਸਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਉ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਪੁਰਾ ੧॥ ੧੪੧
ਚਉਪਦੋ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੀਉ ਭਰਤੁ ਹੋਆ ਪਣਾ ਕੋ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਦੂਖ
ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਅਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅ
ਨਾਦਿ ਨੁਸਾਹਿ ਬੁਝੈ ਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛੜਾਏ ਸੋਇ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿਉਤਾ ਗਹੋਇ॥ ੨॥ ਦਾਇਆ
ਲਤੈ ਰੈਨਾ ਮਿਤਰਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਰਬੀ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ

ਸੋਕਰੇਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਵਰ
ਹਾ ॥ ਸਾਢਾ ਭਿਆਣੀ ਦੋਹਿ ਜਿ ਤੁਨਾ ਮਿਤੇ ਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ॥ ਦੂ
ਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ਜਿ ਸੁਆਰੇ ॥ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਚਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾ
ਨਕਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋ ਬਿਦਾ ਬਿਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾ
ਹਿ ਬੁਤੇ ਰੇ ਨਾਮਾਵਿਟੁ ਹੁ ਬਿਦਾ ਬਿਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥ ॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਾ ੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਾਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਆਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਾ ਬਿਰੰਗਾ ॥
ਏ ॥ ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ॥ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਪਨ ਜੋ ਜੋ ਜਾ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾ ॥

ਉਹੰਉਕਰਬਨੈਜਾਉਤਿਨਕੋਲੈਨਜੋਤੇਰਾਨਾਉਲੈਨਿਜੋ १੪੮
ਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਕੋਹੰਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉਕਾਂਇ
ਅਰੰਭਾਇਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠਾਰੰਭ
ਣਵਾਲਾਜੇਰੰਭੈਸਾਹਿਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠਾ॥੨॥ਜਿਨਕੋਚੋ
ਲੇਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਕੋਪਾਸਿਯਾਪੂੜਿਤਿਨਕੀਜੇਮਿ
ਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰ
ਗੇਆਪੇਨਦਾਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਾਇਕੰਤੈਭਾਵੈਆ
ਪੇਹੀਗਵੇਇ॥੪॥੧੩॥ਤਿਲੰਗਮਃ॥੧॥ਇਆਨੜੀਏਮਾਨ
ੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿਆਪਨੜੈਪਾਰਿਹਾਰਿਰੰਗੇਕੀਨਮਾਇਹਿ
ਸਹੁਨੇੜੈਪਨਕੀਮਲੀਏਬਾਹਗੁਕੀਆਚੂਢੈਹਿਭੈਕੀਆ
ਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਵਕਾਰਿਸੀਗਾਰੇ॥ਤਾਸੇਹਾ

ਗਾਇਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਹੁਪਰੇਪਾਅਰੇ॥੧॥ਇਆਣੀ
ਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਪਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਬ
ਹੁਤੇਰੇਜਾਪਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਗਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਣੀ
ਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਪਾਵੈ॥ਲਬਲੇਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀ
ਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਗਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਣੀਐਨਾਹੀ
ਭਈਕਾਮਾਣੀਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪਛਹੁਸੇਹਾਗਾਣੀਵਾਹੈ
ਕੀਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਣੀਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਭਲਾਕਾਰੀਮਾਨੀ
ਐਹੀਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾਣੀਐ॥ਜਾਕੇਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪ
ਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੋਕਜਿਤਨੁਮ
ਸੋਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਇਵਕਹਹਿਸੇਹਾਗਾਣੀ
ਭੋਟੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਣੀਐ॥੩॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸ

ਹੁਪਾਈਅੰਅਉਰਕੋਸੀਚਤੁਰਾਣੀਸਹੁਨਦਾਰਿਕਾਰਿਦੇ
 ਖੋਜੋਦਿਨੁਲੇਖੇਕਾਮਾਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਣੀਆਪਣੇਕੰਤ
 ਪਿਆਰੀਸਾਜੋਹਾਰਾਣਿਨਾਨਕਸਾਜਭਰਾਣੀਐਜੇਰੀ
 ਗਿਰਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀਗੁੰ
 ਦਰਿਜਾਇਸਰੂਪਾਬਿਚਖਾਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ
 ੪)ਸਾਨਾ)੨)੧)੨) ਸੁਹੀਮਘਲਾ੧)

ਕਉਣਤਰਾਜੀਕਵਣਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣਸਰਾਫੁਬ
 ਲਾਵਾਕਉਣਗੁਰੂਕੋਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਕੋਪਹਿਮੁ
 ਲੁਕਰਾਵਾ)੧)ਮੇਰੇਲਲਜੀਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਤੂੰਜ
 ਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਾਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇਸਰਬ
 ਸਮਾਣਾ)੧)ਰਹਾਉਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇ

ਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੇਲੀਇਨਾਇ
ਧਿਚਿਤੁਰਹਾਵਾ॥੨॥ਆਪੇਕੀਡਾਤੇਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇਤੇਲੁ
ਣਹਾਰਾਆਪੇਦੇਖੇਆਪੇਬੂਝੇਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥੩॥
ਅੰਧੁਲਾਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥
ਤਾਕੀਸਿਰਾਤਿਨਾਨਕਰਹਦਾਕਿਉਕਾਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ॥੪॥
੨॥੮

੧੬ ਜਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੇਭੰਗੰਰਪੁਜਾਦਿ॥ਰਾਗੁਬਿਲਵ
ਲੁਮਹਲਾ॥ਚਉਪਦੇ॥ਘਰਾ॥੧॥ਤੂਸੁਲਤਾਨਕਹਾਪ
ਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਰਾਣੀ॥ਜੇਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮ
ਮੇਮੂਰਖਕਹਣੁਨਜਾਣੀ॥੧॥ਤੇਰੈਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਬੁਝਾ

੧੫੦
 ੧॥ ਜੈਸੇਸਾਚਿ ਮਾਹਿਰਹਉ ਰਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਕ
 ਛੁਹੋਆਸਭੁਕਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਣੀ॥ ਤੇਰਾਅੰ
 ਤਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੇਅੰਧੁਲੈਕਿਅਚਤੁਰਾਣੀ॥ ੨॥
 ੨॥ ਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਦੇਖਾਮੇਅਕਭੁਨਕਥਨਾਜਾ
 ਣੀ॥ ਜੋਤਪੁਭਾਵੈਜੋਣੀਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਾਰਿਆਣੀ॥
 ੩॥ ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸਤਨਿਤਾਣੀ॥ ਭਗ
 ਤਿਹੀਟੁਨਾਨਕਜੋਹੋਇਗਾਤਾਖਾਜਿਮੇਨਾਉਨਜਾਣੀ॥ ੪॥
 ੪॥ ਬੀਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਮੰਦੁਰਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦ
 ਰੁਪਟਹੀਤੀਰਥਨਾਵਾ॥ ਏਕਸਬਦੁਮੇਰੈਪਾਨਬਸ
 ਤਹੈਬਾਹੁੜਿਜਨਮਨੁਆਵਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਾਇਅ
 ਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਣੀ॥ ਕਉਟੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਣੀ॥ ਹਮ

ਨਾਹੀਚਿਤਪਰਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮ ਅਰੋਚਰ ਅਲ
 ਖਾਪਾਰਾਚਿਤਾ ਕਰਹੁ ਮਾਰੀ॥ ਜਾਲਿਥਾਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
 ਭਾਰਿਪੁਟਿਲੀਣਾਪਟਿਪਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖਮਾਤਿ
 ਸਭਬਾਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਰਛਾਵਾਤੇਰੇ॥ ਤੁਝਾਬਿਨੁ ਅਵਰਨ
 ਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀਅਜੀ
 ਤਸਾਭਿਸਰਾਇਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿਤਤੁਪੁਪਾਸੇ॥ ਜੋਤੁਪੁਭ
 ਵੈਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ॥ ੪॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਭੁ
 ਨਗੋਬੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅਕਾਰਥਕੀਨਾਕਹੁਨਾ
 ਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿਹਾਬਿਧਿਜਲਕੇਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਅ ੧੫

ਨਾਸਿਉਕਾਹੇਗਚਿਓਨਿਮਖਨੋਹੋਹਿਉਦਾਸਾਕਹੁਨਾਨਕ
 ਹਰਿਭੁਜਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸਾ॥੨॥ਤਰਨਾਪੋਇਉਹੀ
 ਗਾਇਓਲੀਓਜਗਤਨੁਜੀਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮ
 ਨਾਅਉਪਜਾਤੁਹੈਬੀਤਿ॥੩॥ਬਿਰਧਭਾਇਓਸੁਝੈਨਹੀਕ
 ਲਪਹੂਚਿਓਆਨਾਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਉਨਭਜੈ
 ਭਗਵਾਨਾ॥੪॥ਧਨਦਾਰਾਸੀਪਾਤਿਸਗਲਾਜਿਨਿਅਪੁ
 ਨੀਕਾਰਿਮਾਨਿ॥ਇਨਮੇਕਛਸੀਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀ
 ਜਾਨਿ॥੫॥ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਪਰਨਹਾਰਿਅਨਾਖਕੇਨ
 ਥਾਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤਮਸਾਥਾ॥
 ੬॥ਤਨੁਪਨੁਜਿਹਤਕਉਦੀਓਤਾਸਿਉਨੇਪੁਨਕੀਨਾਕਹੁ
 ਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਅਬਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨਾ॥੭॥ਤਨੁਪਨੁ

ਸਿੰਘੇ ਸੁਖਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇਧਾ ਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ
ਰੇ ਮਨਾ ਜਿ ਮਰਤ ਕਾ ਹਿਨ ਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਖਦਾ ਤਾਰਾ
ਹੈ ਦੂਜ ਰਨਾ ਹਿਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿ
ਹਾ ਜਿ ਮਰਤਿ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਜਿਹਾ ਜਿ ਮਰਤ ਗਾਤਿ ਪਾ
ਈ ਐਤਿ ਹਿਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ
ਅਭਿਧਾ ਘਟਤ ਹੋਨੀਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਂਚਤਤ ਕੋਤਨੁ ਗਾਚਿਓ
ਜਾਨੁ ਪੁਚਤ ਰਸੁ ਜਾਨੁ ॥ ਜਿਹ ਤੇਉ ਪਾਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ਲੀਨ
ਤਾਹਿ ਮੇਮਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੇਹਾਰਿ ਜੁ ਬਸੈ ਸੀਤ ਨਕ
ਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ਭਉ ਨਿਧਿਉ ਤ
ਗਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖਦਾ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੇਭੈ
ਹਾਓ ਮਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ॥ ਜੇ ਮੁਰਤ ਭਗਵੰ

ਨਾ) ੧੩ ਉਸਤਾਤਿ ਨਿਦਿਆ ਨਾਹਿ ਜਿਹ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੇਜਾਨਾ) ੧੪ ਹਰ
ਖੋਸੇ ਗਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੇਜਾਨਾ) ੧੫ ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਾਹਿ
ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆ
ਨੀਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ^{੧੬} ਜਿਹਾ ਬਿਖਿਆ ਜਗਲੀ ਤਜੀਲੀ ਭਿਭੇਖ
ਬੈਰਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਨਰਮਾ ਬੇਭਾਗਾ
੧੭ ਜਿਹਾ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭ ਤੇਭਾਇ ਭਿਭੇਦਾਸਾ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਾਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਵਾਸੁ)
੧੮ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨਿ ਹਉ ਮੇਤ ਜੀ ਕਰਤਾ ਗਾਮ ਪਛਾਨਾ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਗੁਇਹ ਮਨ ਜਾਚੀ ਮਾਨਾ) ੧

੮ ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਤਿਹਰਨਕਲਿਮੇਹਰਿਕੋਨਾਮੁਗਨਿਸ
 ੧ ਦਿਨਿਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਹਿਤਿਹਕਾਮੁ॥੨੦॥ਜਿਹਬਾ
 ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਭਜਪੁਕਰਨਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕ
 ਸੁਨਰੇਖਨਾਪਗਹਿਨਜਮਕੈਧਾਮੁ॥੨੧॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤ
 ਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰਾਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨਤਰੈਅਉਰ
 ਨਲੇਤਉਧਾਰਾ॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰਪੇਖਨਾਮੇਜੋਜਗ
 ਕਉਜਾਨਿਗਈਨਮੇਕਛੁਜਾਚੇਨਹੀਨਾਨਕਾਬਿਨੁਭਗਵਾਨ
 ੨੩ ਗਨਿਸਿਦਿਨਿਮਾਇਆਕਾਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤਾਕੋ
 ਟਨਮੇਨਾਨਕਕੋਉਨਾਰਾਇਨਾਜਿਹਚੀਤਾ॥੨੪॥ਜੋਜੋਜਲ
 ਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤਾਜਗਰਚਨਾਤੈਜੋਰਚੀ
 ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਮੀਤਾ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਣੀਮਾਦਿ

ਮਾਇਆ ਕੋ ਅੰਧਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਾਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤ ॥੧੫੩॥
 ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧਾ ॥੨੬॥ ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਗਨਿ ਰੰ
 ਮ ਕੀ ਲੇਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ
 ਦੇਹਾ ॥੨੭॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰਨਿ ਪਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜ
 ਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਾਰਿ ਭਜਨਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮਾ ਸਿਰ
 ਨਾ ॥੨੮॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿਦਿ ਨਿਭ ਜੇ ਰੂਪ ਰਾਮਾ ਤਿਹ ਜਾਨੁ
 ਹਾਰਿ ਜਨ ਹਾਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨ ਹੀਨਾ ਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥ ਮ
 ਨੁ ਮਾਇਆ ਮੇਫਾ ਧਿਰ ਹਿਓ ਬਿਸਾਰਿ ਬਿਬੇਦਨਾ ਮਾ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਹਾਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਨੇਕਾ ਮਾ ॥੩੦॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਾ
 ਮਨ ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੋ ਅੰਧਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਭ
 ਜਨਾ ਬਿਨੁ ਪਰਤਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧਾ ॥੩੧॥ ਸੁਖ ਮੇਬਹੁ ਸੰਗੀਭ

ਏਦੁਖਮੇਸੀਗਿਨਕੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਾਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਸਹ॥
ਈਹੋਇ॥ ੩੨॥ ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਾਫਿਰਿਥੀਮਾਟਿਥਨਜ
ਮਕੋਤਾਸੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਾਰਿਭਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਵਹਿਬਾਸੁ॥
੩੩॥ ਜਤਨਬਹੁਤੁਮੇਕਾਰਿਗਹਿਥੀਮਾਟਿਥਨਮਨਕੋਮਾਨੁ॥
ਦੁਗਮਾਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫਾਇਥਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨਿ॥ ੩੪॥
ਬਾਲਜੁਆਨੀਅਗੁਬਿਗਧਿਫੁਨਿਤੀਨੇਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਾਰਿਭਜੁਨਾਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨਾ॥ ੩੫॥
ਕਰੋਹੁਤੇਸੁਨਕੀਥਪਾਰਿਥਿਲੋਕੁਕੈਫੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਸਮਿਥਰ
ਮਿਗਾਇਥਅਬਾਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧਾ॥ ੩੬॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੇ
ਰਮਿਗਾਹਿਥਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਿਮਿਤਾ॥ ਨਾਨਕਮੂਰਾਤਿਚਿ
੩॥ ਜਿਉਛਾਡਿਤਨਾਹਾਨਿਭੀਤਾ॥ ੩੭॥ ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅ

ਉਰਮਉਰੋਕੀਅਉਰੋਭਈਆਚਿਤਵਤਗਹਿਓਠਗਉਰਨਾ
 ਨਕਫਾਸੀਗਾਲਿਪਰੀ॥੩੮॥ਜਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕੇਕੀਏ
 ਦੁਖਕੋਕੀਓਨਕੋਇਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈ
 ਜੋਹੋਇ॥੩੯॥ਜਗਤੁਭਿਖਾਗੀਫਿਰਤੁਹੈਸਭਕੇਦਾਤਾਰਾ
 ਮਾਕਹੁਨਾਨਕਮਨਾਸਿਮਰਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮਾ
 ੪੦॥ਝੂਠੇਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨਾਜਿਉਜਾਨਾਇਨ
 ਮੇਕਛੂਤੇਰੇਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਾ॥੪੧॥ਗਾਰਬੁ
 ਕਰਤੁਹੈਦੇਹਕੋਬਿਨਸੈਛਨਮੇਮੀਤਾਜਿਹਪ੍ਰਾਨਹਿਰਿ
 ਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਾਤਿਹਿਜਗੁਜੀਤਿ॥੪੨॥ਜਿਹਪਾਟਿ
 ਸਿਮਰਨੁਰਾਮਕੋਸੇਨਰੁਮੁਕਤਾਜਾਨੁ॥੪੩॥ਇਕਭਗਤਿਭੁ

ਗਵਾਨਾਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਾਜੈਸੇਸੁਕਰਸੁਆਨਨਾ
ਨਕਮਨੇਤਾਹਿਤਨਾ॥੪੪॥ਸੁਆਮੀਕੋਕਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆ
ਨਤਜਤਨਪੀਨਿਤਾਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧਿਹਾਰਿਭੁਜਉਇਕ
ਮਨਹੁਇਇਕਿਚਿਤਿ॥੪੫॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕ
ਰਿਮਨਮੇਧਰੈਗੁਮਾਨਾਨਾਨਕਨਿਪਫਲਜਾਤਤਿਹਾਜਿ
ਉਕਚਗਇਸਨਾਨਾ॥੪੬॥ਸਿਰੁਕੰਪਿਓਪਗਡਗਮ
ਗੈਨੈਨਜੋਤਿਤੇਪੀਨਾਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧਿਭਈਤਉਨ
ਹਾਰਿਰਸਣੀਨਾ॥੪੭॥ਨਿਜਕਾਰਿਦੇਖਿਓਜਗਤੁਮੈਕੋਕਾ
ਹੂਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਾਬਿਰੁਹਾਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹਰਾਖੋਮਨਮਾ
ਹਿ॥੪੮॥ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂਠੁਪੈਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤਾਕ
ਹਿਨਾਨਕਾਬਿਰੁਨਾਰਪੈਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤਾ॥੪੯॥ਰਾਮਗ

੧੫੫
 ਇਥੇ ਗਾਵਨਗਾ ਇਥੇ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸਿਸਾਗਿ ॥ ੫੦ ॥ ਚਿਤਾਤਾ ਕੀਕੀ
 ਜੀਅੇ ਜੀਅਨ ਹੋ ਨੀਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਰਗੁ ਸਿਸਾ ਰੋਕੇ ਨਾਨ
 ਕਾ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਜੇਉ ਪਾਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਾ ਸਿਹੈ ਪਰੇ
 ਅਜੁ ਕੇਕਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨਗਾ ਇਲੇਛਾ ਰਸਗਲ
 ਜੀਜਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ਬਲੁ ਛੁਟ ਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇਕ
 ਛੁਨੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟਹਾਰਿਗਾ ਜੀਜੀ
 ਉਹੋ ਹੁਸਹਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਬਲੁ ਹੋ ਆਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭਾ ਕਿਛੁ
 ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਤੁ ਮਰੈ ਹਾਥ ਮੇਤੁ ਮਹੀਹੋ
 ਤਸਹਾਇ ॥ ੫੪ ॥ ਸਿਰਾਸ ਖਾਸ ਭੁਤ ਜਿਗਾਇ ਕੋਉ ਨਾਨਿਬ
 ਹਿਓ ਸਾਥਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ॥ ਬਿਪਤ ਮੇਟੇ ਕਏ ਕਰਘ

ਨਾਥਾ ॥ ੫੫ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਹਿਥਿ ਜਾਪੁ ਰਾਹਿਥਿ ਰਾਹਿਥਿ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ਪਜਗਤ ਮੇਕਿ ਨਜਾਪਿਥਿ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਰਾ
ਮਨਾਮੁ ਓਰਿ ਮੇਰਾ ਹਿਥਿ ਜਾਕੈ ਸਮਨਪੀਕੋਇ ॥ ਜਿਹਾ ਸਿਮ
ਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ੫੭ ॥

॥ ਮੁੰਦਾ ਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਲਾਵਿਚ
ਤਿਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਠਾਕੁ ਰਕਾ ਪਾਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ ਸੁਆਧਾਰੇ ॥ ਜੇਕੋ ਪਾਵੈ ਜੇ
ਕੇ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਓਧਾਰੇ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨ ਪਜਾਇ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਓਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਮ ਸਿਸ੍ਰੰਚ ਰਨ ਲਗਤ ਰੀਐ
ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ
ਕੀਤਾ ਜਾਤੈ ਨਹੀ ਮੇਨੋ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਤੇਈ ॥ ਮੇਨਿ ਰਗੁ ਟਿਅ

ਫੇਕੇਗੁਣਨਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਾਇਓਈਗਤਰਸੁਪਾਇਆ १੫੬
ਮਿਹਰਾਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰਸਜਣੁਮਿਲਿਆਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ १)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ) ਗਾਗਮਾਲਾ) ਗਾਗਾਏ
ਕਸਿਗਪੰਚਬਰੰਗਨਾਸਿਗਮਲਾਪਹਿਆਠਉਨੰਦ
ਨਾਪ੍ਰਥਮਗਾਗਭੈਰਉਵੈਕਰਹੀ) ਪੰਚਗਾਗਨੀਸਿਗ
ਉਚਰਹੀ) ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ) ਪੁੰਨਿਆਕੀ
ਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ) ਪੁੰਨਅਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਗੀਏਭੈ
ਰਉਕੀਪੰਚਉਨਾਰੀ) ਪੰਚਮਹਰਖਾਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵ
ਹਿ) ਬੰਗਲਮਮਧਮਾਧਵਗਾਵਹਿ) १ ਲਲਤਾਬਿਲ।

ਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤਿਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੇਰਵ
 ਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਭਾ॥੧॥ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਅ
 ਲਾਪਹਿਸ਼ਰੀਰਾਗਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿਰੋਡਕਰੀਅ
 ਰੁਦੇਵਰੀਧਾਰੀਚੀਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀਧਨਾਸਰੀ
 ਏਪਾਂਚਉਗਾਈਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕਸ਼ਰੀਲਾਈਮਾ
 ਰੂਮਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ
 ਖਉਖਟਅਉਭਉਗਨਦਗਾਏਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕ
 ਸ਼ਰੀਲਾਏ॥੧॥ਪ੍ਰੀਨਿਆਇਥੀਹੋਡੇਲੁਪੰਚਨਾਰਿਸ਼
 ਰੀਅਸਟਸੁਤਾਉਠਹਿਤਾਨਕੇਲੇਲਗਾਇਨਤਾਰੀਮ
 ਲਾਵਹੀ॥੧॥ਤੇਲੀਰੀਦੇਵਕਰੀਆਈਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰ
 ਸੁਹਾਈਸਰਸਅਹੀਰੀਲੇਭਾਰਜਾਸ਼ਰੀਲਾਈ

ਪਾਚਉਆਰਜਾਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਾਰਿਆਏਚੰਦ੍ਰਾਬ
 ਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏਸਰਸਬੰਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ
 ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸਿਤਕਮੋਦਾਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੇਕਹੋਸਵ
 ਰੀਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇਲੀਪਟਮੰ
 ਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪੀਕਾਮੋਦੀਅਉਗੁਜਰੀਸਿ
 ਰੀਦੀਪਕਕੇਥਾਪੀ॥੧॥ਕਾਣੀਕਾਕੁੰਤਲਅਉਗਾਮਾ
 ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਮਾਗਉਗਾਅਉਕਾਨਰਾਕ
 ਲਾਨਾਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿ
 ਰੀਗਾਗਵੇਗਾਵਹਿਪਾਚਉਸਿਰੀਬਰੀਗਨਲਾਵਹਿਏ
 ਰਾਰੀਕਰਨਟੀਧਰੀਗਾਵਰੀਗਾਵਹਿਅਸਾਵਰੀ
 ਅਤਿਹਪਾਛੇਸਿਧਵੀਅਲਾਪੀਸਿਰੀਗਾਗਾਸਿਉਪਾਚਉ

ਥਾਪੀ॥੧॥ ਸਾਨੁ ਸਾਗਾ ਸਾਗਾ ਅਉਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੀਰੀਰਾ
ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰਾ ਸਿਰੀਰਾ ਗਕੇਰੀ ਰਕੁੰਭ ਹਮੀਰਾ॥੧॥ ਖਸਟ ਮ
ਮੇਘ ਰਾਗ ਵੇਗਾ ਵਹਿ ਪਾਂਚਉ ਸੀਰੀ ਬਰੀਰੀ ਨਲਾਵ
ਹੀ ਸੋਰਾ ਠੀਰੇ ਰੁਮਲਾਰੀ ਪੁਨੀ ਪੁਨਿਗਾ ਵਹਿ ਆਸਾ॥
ਉਨਗੁਨੀ ਉਚੈ ਸੁਰਿ ਸੁਹਉ ਪੁਨਿਕੀਨੀ ਮੇਘ ਰਾਗ
ਸਿਉ ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ॥੧॥ ਬੈਰਾਧਰ ਜਗਾਧਰ ਕੇਦਾਰਾ
ਜਬਲੀ ਪਰਨਟ ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ਪੁਨਿਗਾ ਵਹਿ ਸਿਕ
ਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇਨਾਮਾ॥੧॥ ਖਸਟ
ਰਾਗ ਉਨਿਗਾ ਇਸੀਰੀਰਾ ਕਨੀਤੀ ਸਾਸਭੇ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਰੀ
ਨਕੇ ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸਾ॥੧॥ ੬॥

ਭਿਤੀਭਉੜੀਮਹਲਾ ੫) ਸਲੋਕਾ ੧

੧੫੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁ
ਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪ
ਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕ
ਰਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ ਗੁਣਗੋਬੰਦਗੁਪਾ
ਲਪ੍ਰਭਸਰਨਿਪਰਉਹਾਰਿਗਾਇ॥ ਤਾਕੀਆਸਕਾਲਿ
ਆਣੁਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਛੁਹੋਇ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਾਦਿਸਿ
ਭੂਮਿਓਤਿਸੁਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਾਸਿ
ਮਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬੀਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਨ
ਭੋਹਰਨਸੁਖਸਾਰਗਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹ॥

ਗਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹੀ ਜੋਈ ਮਿਲੈ ਨ
 ਨ ਕਹਾਰਿ ਬੁਨਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਇ ॥ ਐ ਹਾਰਿ
 ਨੀਤਾ ॥ ਮਿਲਿਓ ਜੀ ॥ ਐ ਸਾਧ ਸਾਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਜਲੇ ਕਾ ਕਰ ਉਬੰਦ ਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਗਨਿ ਪ
 ਰ ਉਹਾਰਿ ਗਾਇ ॥ ਭੂਮੁ ਕਟੀ ॥ ਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਾਗਿ ਦੁਤੀ
 ਅਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀ ॥ ਆਦੁਰ ਮਾਤਿ ਦੂ
 ਰਿ ਕਾਰਿ ਬੁਰਜੇ ਵਾਕਾਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਨਿ
 ਬਸੈ ਤਾਜਿ ਕਾ ॥ ਮੁਕੋ ਪੁਲੇਭੁ ਮੀਤਾ ॥ ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵ
 ਨੁ ਮਿਲੈ ॥ ਬਿਨ ਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ॥ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੇਟਾਰਿ
 ਰੈ ॥ ਹਾਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਤਿ ਵੰਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨੁ ਸਚ ਵੇਸਾ ॥

੧੫੮
 ਚਸਾਹਭਗਵੰਤਾਊਠਤਬੈਠਤਹਾਰਿਭਜਹੁਸਾਧੂਸੀਗਿ
 ਪਰੀਤਿਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਜੇ
 ਚੀਤਿ॥ ਰਾਸਲੋਕੁਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤਰੀ
 ਆਪਵੈਕੋਇਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵ
 ਸਿਆਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਤੀਆਤੈਗੁਣਾਬੋਖੇਫ
 ਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਭੁਮਤਉਪਣ
 ਸਦਾਸੰਪਾਰੈਮੀਚੁ॥ ਹਰਿਖਸੇਗਸਹਸਾਸਿਸਾਰੁਹਉ
 ਹਉਕਰਤਾਬਿਹਾਇ॥ ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀ
 ਚਿਤਵਾਹਿ॥ ਆਨ੍ਹਕਉਪਾਇ॥ ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿ
 ਰਸਕਬਹੁਨਤੂਟੈਤਾਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹ
 ਬੂਝੈਪਰਤਾਪਾਮੋਹਭਰਮਬੂਝਤਘੋਣਿਮਹਾਨਰਕਮ

ਹਿਵਾਸਾ ਕਾਰਿ ਕਰ ਪਾਪੁ ਭਰਾ ਖਿਲੇ ਹੁਨਾਨ ਕਤੇਰੀਅ
ਸਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਤੁਰਾਸਿਆਣਾ ਸੁਖ ਭੁਜੋਇ ਜਿ
ਨਿਤ ਜਿਆ ਆਭਿ ਮਾਨੁ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟਾਜਿਧਿ
ਭਜੁਨਾਨ ਕਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰਾਸਿ ਚਾਰੇ
ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਜੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਸਰਬ ਥੇ ਮਕਾਇਆ
ਣਾ ਨਿਧਿਗਾ ਮਨਾ ਮੁਜ ਪਿਸਾਰੁ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ
ਤੁਟਾਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸਾ ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਨ ਪਰਵੇਸਾ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੈ ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦਾ ਅਪਾਵਿਤ ਤਾਨਾ ਸਾਹਿਨਾ ਮਾਧਾ
ਰਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਥੇ ਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲਾ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਹੈ ਇਨਾਨਕ ਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥੪॥

१६०
 ਸਲੋਕਾ ਪੰਚਾਬੇ ਕਾਰਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗਚੇ ਮਾਇਆ
 ਸਿਰੀਸਾਧ ਸਿਰੀਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
 ਗੰਗਾ ਪਾਪ ਉੜੀ ॥ ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ
 ਜਾਨਿਓ ਪਰ ਪੰਚੁ ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਪੈਣੇ ਸ
 ਭੁਮਿ ਥਿਆ ਬਲ ਬੰਚੁ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੁਝੀਐ ਨ
 ਹਕ ਛੁਕਰ ਤਬੀਚਾਰੁ ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੋਧਿਓ
 ਅਗਿਆਨਿ ਗਚਿਓ ਸਿਸਾਰੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ
 ਜੋਨਿ ਭੁਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ਰਚਨ ਹਾਰੁਨ
 ਹਾਸਿ ਮਾਰਿਓ ਮਾਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬੇਬੇਕਾ ਭਾਉ ਭਗ
 ਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸਿਰੀ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚਾ ਨਾਨਕ
 ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਆ ਹਿਜੋਨ ਰਚਾਹਿ ਪਰ ਪੰਚਾ ਪਾਸਲੋਕਾ

ਖਟਸਾਸਤੁ ਉਚੈ ਕਹਾਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਵਾਰੁ ਭਗਤੁ
 ਜੋਹਾਹਿ ਭੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰੁ ॥ ੬੫ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਖਸਟਾ ਮਿ ਖਟਸਾਸਤੁ ਕਹਾਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਾਹਿ
 ਅਨੇਕਾ ਉਤ ਮੁਉਚੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ
 ਹਿਜੇਖਾ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕਾ ਬਿਆਸ ਜਨ ਸੁਗਾ
 ਵਤ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਰਜਗੀਧੇਹ ਗਿਰਿ ਉਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ
 ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਮਾਨਭੁ ਮੁਬਿਨ ਸਿਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਗਨਿ ਦਾਇ
 ਆਲਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿ
 ਹਾਲਾ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੇਟਾਹਿ ਰੇ ਸਾਧਸੀ ॥ ਗਲਿ ਵਲਾਇ
 ਪਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਭੁਣਾਨਿ ॥ ਧਿਹ ਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
 ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੀਤ ਮੰਡਲ ਹਾਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲ

ਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਿਤੋਖੀਐ ਏਕੁ ਸੁਸਿਉਲਿ ॥ ੧੬੧
 ਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿ ਸਿਚਹੁ ਨਾਮ ਪਨੁਟੁਟਿ
 ਨਜਾਹਿ ਭੰਡਾਗਾ ਸਿਤਸਿਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤਨ ਪਾਰ॥
 ਵਾਰਾ ਆਪੁਤ ਜਹੁਗੋ ਬਿੰਦੁ ਭਜਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰਹਾਹਰਿ
 ਗਾਇ॥ ਦੂਖਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿਦਿਆ ਫਲੁ
 ਪਾਇ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਾਨਿਹਾਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨ ਮੁਪਰ
 ਵਾਣਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਨੈਹਾਰੁ ਪਛ
 ਣਾ॥ ਸੋਸਾਜਨੁ ਸੋਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋਹਾਰਿ ਕੀਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਨਾ
 ਨਕਤਿ ਸੁਬਾਲਿਹਾਰੈ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੋਇ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ
 ਕੁ॥ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨਗਾਈ ਅਹਿਤ ਜੀਆਹਿ ਅ
 ਵਰਜੀ ਜਾਣਾ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ

ਭੁਦਾਇਆਲਾ॥੮॥ਪਉੜੀ॥ਅਸਟਮੀ॥ਅਸਟਸਿਧਿਨ
ਵਨਿਧਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿ॥ਕਵਲਪ੍ਰ
ਗਸਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ਨਿਰਮਲਰੀਤਿਰੋਧਿਰਮੰਤਾ॥ਸ
ਗਲਪਰਮਪਾਵਿਤ੍ਰਾਇਸਨਨੁ॥ਸਭਮਾਹਿਉਚਰਿਬਿਸੇਖ
ਰਿਅਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਭਜਨੁ॥ਪੂਰੇਬੁਰਸੀਰਿ॥ਜੁਪਿਤ
ਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਰੀਰਿ॥੯॥ਸੋਲੋਕੁ॥ਨਾਰਾਇ
ਣਨਹਸਿਮਾਰਿ॥ਮੋਹਿਓਸੁਆਦਾਬਿਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨ
ਮਾਬਿਸਾਰਿ॥ਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥੧੦॥ਪਉੜੀ
ਨਉਮੀਨਵੇਛਿਦੁਅਪਵੀਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮਨਜਪਾਹਿਕਰ
ਤਾਬਿਪਰੀਤਿ॥ਪਰਤਿਅਰਮਾਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨੰਦਾ॥ਕ
ਰਨਨਸੁਨਹੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦਾ॥ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਝਿ

ਦਰਕੋਤਾਈਅਗਨਿਨਾਨਿਵਰੋਤਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈਅਹਰਿ ੧੬੨
ਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਫਲਲਾਰੋਗਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਮਾਰਿ
ਜਮਾਹਿਅਭਾਰੋ॥੯॥ਸਲੋਕੁ॥ਦਹਾਦਿਸੇਖੇਜਤਮੇ
ਫਿਰਿਜਤਦੇਖਉਤਤਜੋਇਅਮਨੁਬਾਸਿਅਫੈਨਾਨਕਾ
ਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ॥੧੦॥ਪਉੜੀ॥ਦਸਮੀਦਸਦੁ
ਆਰਬਾਸਿਕੀਨੋਅਮਨਿਸਿਤੋਪੂਨਾਮਜਪਿਲੀਨੋਕਰ
ਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਾਇਆ
ਲਾਹਸਨਾਗੁਨਰਵੇਬੇਅੰਤਾਮਨਮਾਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰ
ਨਭਗਵੰਤਾਹਸਤਚਰਨਸਿਤਟਹਲਕਮਾਈਐਨਾਨ
ਕਾਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਪਾਣੀਐ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥
ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਣੈਸੁਦਾਗੁਣਗੋਬਿ

ਦਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭਾਬਿਸਮਾਦਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏ
ਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਰਾਮਾ ॥ ਏਵੀਬਾਸਿਕਰਿ
ਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਮਨਸਿਤੋਖਸਰਬਜੀਅਦਾਇਆ ॥ ਏ
ਨਾਬੀਧਿਬਰਤੁਸਿਪੂਰਨਭਾਇਆ ॥ ਧਾਵਤੁਮਨੁਰਾਖੇਇ
ਕਠਾਇਆ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੁਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇਆ ॥ ਸਭਮਾਹਿ
ਪੂਰਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਾਰਿਅਟ
ਲਏਹੁਧਰਮਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਹਰੀਸੇ
ਵਾਕਰੀਭਿਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਸਿਓਮਿਲਿ
ਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਆਦ
ਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਾਜਿਮ
ਨੁ ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸਾਰੀਆ ॥ ਮਨਭਿਪਤਾਜੈ

ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭਰੰਗੀ ਕੋ ਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੇ ਪੀ ॥ ੧੬੩ ॥
 ਚਭੁ ਅਤ ਮਾਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੇਖੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹ
 ਚਉ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਾਫਿ ਰਿਜੋ ਨਿਨ ਆਈ ਐ ॥
 ੧੨ ॥ ਜਲੋ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਿਗੁਣਾ ਮਾਹਿ ਬਿਆਪਿ ਆਪੁ ਰਨ ਹੋਤ ਨ
 ਕਾਮਾ ਪ੍ਰਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਭਉ ਦਸੀਤੀ ਨਿਤਾ ਪਸਿ ਜਾਗਾ ਆਵਤ ਜਾ
 ਤਨ ਰਕ ਅਵਤਾਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਆਇ
 ਓ ਸੁਖ ਜਾਗ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇ ਓ ਹਰਖ ਜੋਗ
 ਕਾ ਦੇਹ ਕਾਰਿ ਬਾਧਿ ਓ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਮਾਜਾ
 ਧਿ ਓ ਦਿਨਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਜਮੁ ਪਾਇ ਓ ਨੈਨੀ ਨੀਦ
 ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇ ਓ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲਾ

ਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਾਇਆਲਾ॥੧੩॥ਸਲੋਕੁ
ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਾਬਿਆਪਤਗਾਮਾ
ਨਾਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੁਰਨਤਾਕੇਕਾਮਾ॥੧੪॥ਪਉੜੀ ॥
ਚਉਦਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਆਪਾਸਗਲਭਵਨਪੁਰਨ
ਪਰਤਾਪਾਦਜੇਦਿਸਾਗਵਿਆਪ੍ਰਭਏਕੁਆਧਰਨਿਅ
ਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖੁ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਾ
ਤਾਲਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਹਬਸਾਹਿਦਾਇਆਲਾਸੁਖਮ
ਅਸਭੂਲਸਗਲਭਗਵਾਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹ
ਮੁਪਛਾਨਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਤਮੁਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣ
ਗਾਏਗੋਬਿੰਦਾਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੈਮਿਟੈਨਾਨਕਾਬਿਨਸੀ
ਚਿਦਾ॥੧੫॥ਪਉੜੀ॥ਅਮਾਵਸਾਅਤਮਸੁਖੀਭਏਸੀ

१०
 ਤੇ ਖੁਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਸਾਂਤਿ ਸਹਜ १੬੪
 ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੇਵਾ ਟੂਟੈ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ
 ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉ ਮੇਛੁ ਟੀਸਿ
 ਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਸਰਨਿ ਗਾਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿ
 ਠਿਆ ਆਵਾਗਵਨਾ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬਾ ਸਿਉ
 ਗੁਣ ਗੁਣਿ ਦ੍ਰਿਸਤ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨਾ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਾ ਵਣੀ
 ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਖਾ ਬਿਸਾਮਾ १੫॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਡੋਲਤਾ
 ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇ
 ਆਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਪਾਇ ॥ ੧੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਨ ਮਾ
 ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਜੀਅ ਜੀ

ਤਦਾਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਉਪਾਰਿਸਾਕਾਹਬੁਧਾਗੁ
ਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾਹੋਇਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਜੋਇਆਪਾ
ਰਬਹਮੁਪਰਮੇਸ਼ੋਰਸਭਾਬਿਧਿਜਾਨਣਹਾਰਾਸੀ
ਤਸਹਾਈਸਰਨਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ
ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇਚਰਨ
ਪਤਿਤਉਪਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰ
ਨਾ॥੧੬॥ਜਲੇਕੁਸੁਦਖਾਬਿਨਸੇਸਹਸਾਰਾਇਓਸਰ
ਨਿਗਾਹੀਹਰਿਗਾਇਆਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਆ॥੧੭॥ਪਉੜੀ॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋ
ਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦਿੜੈਤਿਸਕ॥

ਗਇਓਧਾਗੁਗਿਲਾਬਿਖਕਾਟੇਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮ ੧੬੫

ਜਨਮਮਲੁਜਾਇਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖੁਭੁਜਲਾਨਹਧੇ
ਹੇਤਿਸੁਮਾਇਸੇਸੁਰਤਾਸੇਬੈਸੋਨੋਜੋਗਿਆਨੀਪਨ
ਵੰਤਾਸੇਸੁਰਾਕੁਲਵੰਤਸਾਇਜਿਨਿਭਾਜਿਆਭਗਵੰ
ਤੁਪਤੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਦਬੈਸੁਭਿਪਰੋਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲਾ
ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪੁਭਾਪਨਾਨਕਾਤਿਸਹਿਰਵਾਲਾ

੧੧)

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥

ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਸੈਸੇ
ਇਸਿਸਾਟੀਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਾਇਅ ॥

ਸੇਵਤਰਹੋਚਿਤਾਜਿਨਕਾਲਾਗਾਇਆਤਿਨਕਾ
ਸਫਲੁਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਕਾਹੇਭੂਮੁਕੁਮਨਾਜਬ

ਛੇ

ਲੇਖਾ ਦੇਵਾਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਈਵ
ਵੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਜੇਈਹਾਏਨਾ
ਅਖਰਾਮਾਹਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਜਿਰਿਲੇਖੁ
ਨਹੈਈ॥ ੨॥ ਉੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੇਜਾਕਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਇਆਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿਜਿਨੀ
ਸਚੁਕਾਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਕੋਕੋਕਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈ
ਪੜਿਆਪੀਡਿਤੁਸੇਈਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋ
ਜਾਣੈਤਾਹਉਮੇਕਹੈਨਕੋਈ॥ ੪॥ ਕੋਕੋਕੇਸਪ੍ਰੰਡਰ
ਜਬਹੂਏਵਿਦੁਸਾਬੂਣੈਉਜਲਿਆਜਮਰਾਜੇਕੋ
ਹੋਰੁਆਏਮਾਇਆਕੋਸਿਗਲਿਬੀਧਿਲਾਇਆ॥
੫॥ ਖੋਖੋਖੁੰਦਕਾਰਸਾਹਆਲਮੁਕਾਰਿਖਰੀਦਾਜਿ

ਨਿਖਰਚੁਦੀ: ਆ॥ ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ॥੧੬੬
ਅਵਰੀਕਾਨਾ ਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਗਰੋਗੋਇਰਾ॥
ਇਜਿਨਿਛੰਡੀ ਗਲੀਗੋ ਬਿਦੁਗਾਗ ਬਿਭਾਇਆ ॥੫॥
ਕਿਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਅਵੀਸਾ ਜੀਚਾ ਤੁਣਵਾਹੇਤਈਕੀ
ਆ॥੧॥ ਘੋਘੇ ਘਾਲਸੇਵਕੁ ਜਿਘਾ ਲੈਸ ਬਾਦਿਗੁ
ਰੂਕੋਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾ ਜੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥੮॥
ਨਾ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥ ਚਚੈਚਾਰਿ ਵੇਦ
ਜਿਨਿ ਜਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਜੋਗੀ ਖਾਣੀਭੋਗੀ ਪਾੜਿਆ ਪੀਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥
੮॥ ਛਛੋਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭੁ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ॥
ਭਰਮੁ ਹੋਆ ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈ ਅਨੁਆਪੇ

ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਬੁਰੀ ਮਾਲਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜਜੇ ਜਾਨੁ
 ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਪਥੀ ਖਭ ਵਿਆ ॥ ਏਕੋ ਲੇ
 ਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਮੇਸੁ ਦਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਝੁਝੈ ਝੁਰਿ
 ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇ
 ਦੇਵੈ ਖੋਹੁ ਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾਰਿ ਜਕੁ ਪਾਇਅ ॥ ੧੨ ॥
 ਵੈ ਨ ਦਾਰਿ ਕਰੇ ਜਾਵੇ ਖਾਦੁ ਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਏਕੋ ਰ
 ਵਿਰਹਿ ਆਸ ਭਥਾਈ ਏਕੁ ਵਾਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥
 ਏਟੈ ਚੁਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪਾਣੀ ਪਕੀਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿਉ ਠਿਚਲ
 ਣਾ ॥ ਜੁਐ ਜਨ ਮੁਨਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤਮਹ
 ਰਿਸਰਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਾਰਿ ਚ
 ਰਣੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸ

ਤਰੇਤਉਪਰਸਾਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਡਰੈਡੰਢੁਕਰ ੧੬੭
ਹੁਕਿਆਪਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਸਭਚਲਣਾ॥ ਤਿਸੈਸ
ਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿਰੰਤਾਰਿਗਵਿਰਹਿਆ॥
੧੬॥ ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੋਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥
ਕਾਰਿਕਾਰਿਵੈਖੇਹੁਕਮੁਚਲਾਏਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉ
ਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੧੭॥ ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਪਾਟਿਅੰਤਾਰਿਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ ਆਪੋਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁ
ਨਗਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥ ੧੮॥ ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆ
ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਾਸਿ
ਤਾਕਿਛੋਹਿਤਾਰਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਥਥੈਥਾਨਿਥਨੰਤਾਰਿ
ਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ ਗਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮ॥

ਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ਦਵੈਦੋਸੁਨ
ਦੇਉਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੀਮਾਆਪਣਿਆਜੋਮੇਕੀਆਜੋਮੇਪਾ
ਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੋਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਪੈਧਾਰਿਕਲਾ
ਜਿਨਿਛੋਡੀਹਾਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆਗਤਿਸਦਾਦੀ
ਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੨
੨॥ਨੰਨੇਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੋਨਡੀਠਨਾਸਿਮ੍ਹਲਿਆ॥ਰਾ
ਲੀਹਉਸੋਹਾਗਾਣਿਭੋਟੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੇਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪ
ਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀਆ॥
ਦੇਖੇਬੁਝੈਸਭਾਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਾਰਿਗਵਿਗਾਹਿਅ
॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੀਧ
ਲਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਾਰਿਸਰਣਾ

ਗਤਿਭਾਜਿਪਾਇਆ॥੨੫॥ਬਥੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉ ੧੬੮
ਪਾੜੀਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾ
ਢਾਲਾਣਿਆਪਿਲਗਾ॥੨੬॥ਭੁਭੈਭਾਲਾਹਿਜੇਫਲੁਪਾਵ
ਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਾਫਿ
ਗਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਾਇਆ॥੨੭॥
ਮਮੇਮੇਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੁਦਨੁਮਰਣੁਭਾਇਆਤਬਚੇਤ
ਵਿਆਕਾਇਆਭੀਤਾਰਿਅਵਰੋਪਾੜਿਆਮੀਮਾਅਖ
ਰਵੀਸਾਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਾਰਿ
ਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰਾਵਿਗਹਿਆਸਭਅੰਤਾਰਿ
ਜੇਤੇਕੀਏਜੀਤਾ॥ਜੀਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭਲਾਏਕਰਮੁ

ਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਾਇਆ॥੩॥ਲਲੇਲਾਇਧੰਧੋਜਿਨ
ਛੇਰੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮ
ਕਾਰਿਸਹਣਾਭਾਣੇਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਾਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵ
ਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇ
ਖੇਚਾਖੇਸਭਾਕਿਛੁਜਾਣੇਅੰਤਾਰਿਬਾਹਰਿਗਵਿਰਹਿਆ॥
੩੨॥ਕੁਛੈਰਾਕੁਕਗਹਾਕੀਆਪ੍ਰਣੀਤਿਸਾਹਿਧੀਆਵ
ਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧੀਆਵਹੁਜਾਚਿਸਮਾਵ
ਹੁਭਿਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੩॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈ
ਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਧੀਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਾਦਿਨੁਲਾਹਾਹ
ਰਿਨਾਮਲੀਆ॥੩੪॥ਆਇਵੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੇ

ਰੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਾਰਿਗਹਿਆਕਰੇਕਰਾਇਸਭ
ਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਨਕਸਾਇਗਇਵਕਹਿਆ॥੩੫੧॥

੧੬੮

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩੫ਟੀ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਯੋਅੰਕੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੇਘੰਢੈਕਲੁਭ
ਇਆਗੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪਾੜਿਅਵਗਣਗੁ
ਣਵੀਸਰਿਆ॥ ੧ ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੁੰਕੀਪਾੜਿਆ
ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੈਸਿਰਿਗਹਿਆ॥ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧੀਕਾ
ਇਐਸਿਮਗਹਿਨਾਹੀਨੈਨੈਨਾਤੁਪੁਨਾਮੁਲਾਇਆਛਛੈ
ਛੀਜਾਹਿਆਹੀਨਿਸਿਮੂੜੈਕਿਉਛੁਟਾਹਿਜਮਿਪਾਕਾੜਿ
ਆ॥ ੨ ਬਬੈਬੂਝਾਹਿਨਾਹੀਮੂੜੈਭਰਮਿਭੁਲੇਤੇਰਾਜ

ਨਮੁਗਾਇਆਅਣਹੋਦਾਨਾਉਪਗਾਇੰਚਪਾਧਾਅਵਰ
ਕਾਭਾਰੁਪੁਲਾਇਆ॥੩॥ਜਜੇਜੇਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇ
ਗੀਮੁਕੇਅੰਤਿਗਾਇਆਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁ
ਤੰਚੀਨਾਹਿਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੁਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁ
ਪ੍ਰਾਸਿਰਿਲਿਖਿਅਸੋਪੜਪੀਡਿਤਅਵਰੋਨੇਨਸਿਖਾਲਿ
ਬਿਖਿਆਪਾਹਿਲਾਫਾਹਾਪਾਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋਦੇਗ
ਲਿਚਾਟਕੁਆ॥ਪਾਸਸੇਜਿਜਮੁਗਾਇੰਚਮੁਕੇਏਕੁ
ਦਾਨੁਤਪੁਕਥਾਇਲਾਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤੀਜਿਜਮਾਨ
ਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਧਾਨਿਖਾਧੇਤੇਗਜਨਮੁਗਾਇਆ॥
੬॥ਮੰਮੇਮਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੁਕੇਹਉਮੇਵਰਾਰੇਗੁਪ
ਇਆਅੰਤਰਅਤਮੇਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਾਆਮਾਇਆ

ਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਾਇਆ॥੧॥ਕਕੇਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰਮਿਓਹੁ ੧੧੦
 ਮੁਕੇਮਮਤਾਲਗੇਤੁਪੁਗਗਿਵਿਸਾਰਿਆਪੜਹਿਗੁਣ
 ਹਿਤੁਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਹਿਵਿਣੁਬੁਝੈਤੁਰੂਬਿਮੁਆ॥੮੨੨
 ਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਓਹੁਮੁਕੇਥਥੈਥਾਨਭਾਰਿਸਟਹੋਆ॥
 ਘਪੇਘਾਰਿਘਗਿਫਿਗਹਿਤੁਮੁਕੇਦਦੈਦਾਨੁਨਤੁਪੁਲ
 ਯੁਆ॥੮੩॥ਪਪੇਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੁਕੇਪਰਪੰਚਿਤੁਪਲ
 ਚਿਰਹਿਆਸਚੈਆਪਿਪੁਆਇਓਹੁਮੁਕੇਇਹੁਸਿ
 ਰਿਤੇਰੋਲੇਪੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਭਭੈਭਵਜਲਿਰੂਬੇਹੁਮੁ
 ਕੇਮਾਇਆਵਿਚਿਗਲਤਾਨੁਭਾਇਆਗੁਰਪਰਸ
 ਦਿਏਕੋਜਾਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੧੧
 ਵਵੇਵਾਰੀਆਈਆਮੁਕੇਵਾਸੁਦੇਓਤੁਪੁਵੀਸਾਰਿਆ

ਏਹੁਵੇਲਾਨਲਹਸਾਹਿਮੂੜੇਫਿਰਤੰਜਮਕੈਵਾਸਿਪਾਇ
ਆ॥ ੧੨॥ ਝਝੈਕਦੇਨਝਗਹਿਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪ
ਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂਵਿਖਾਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰਨਹੀਕੇ
ਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੋਨਉਬੁਰਾ॥ ੧੩॥ ਪਪੈਪਾਵਤਵਰਜਿਰ
ਖੁਮੂੜੇਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਪਾਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਾਹਿ
ਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਾਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤਾਰਿਖਾਹਿਪਾਇਆ
੧੪॥ ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਗਣੀਕਿਨੈਨਪਾ
ਇਆਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਜਾਇਮੂੜੇਪਿਛਲੇ
ਗੁਨਹਸਭਬਖਾਸਿਲਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਹਾਹੈਹਰਿਕਬਾ
ਬੁਝਤੰਮੂੜੇਤਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈਅਮਨਮੁਖਿਪੜਾਹਿ
ਤਤਾਦੁਖੁਲਾਰੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥

੧੬ ਗਰੇਰਾ ਮੁਚਿਤਿ ਕਾਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੋ ਗਵਿ ੧੭੧

ਗਹਿ ਆਗੁ ਰਪਰਸਾ ਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤ ਨਿਰ

ਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿ ਆ ੧੧ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ

ਨਜਾਈ ਲਖਿ ਆ ਅਕਥੁ ਨਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿ ਆ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿ ਆ ਤਿਨ ਕਾਲੇ

ਖਾਨਿ ਬਾੜਿ ਆ ੧੮ ੧੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਬਿਤੀਘਰੁ ੧੦ ਜਾਤਿ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਏਕ ਮਏ ਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ

ਨਜਾਲਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆ ॥ ੧ ॥

ਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿ ਆ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿ

ਖਾਵੈਤਿਸਕਉਬਾਲਿਜਾਣੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦ
ਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉਬਿਨੁਜਗਦੀਸੋਗੁਰਕੈ
ਸਬਾਦਿਮਹਲੁਪਰਦੀਸੋ॥੧॥ਰਹਉਦੂਜੈਭਾਇਲ
ਗੋਪਛੁਤਾਣੇਜਮਦਾਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇਗਿਆ
ਲੈਆਵਹਿਕਿਆਲੇਜਾਹਿਸਿਰਿਜਮਕਾਲੁਸਿਚੇਟਾ
ਖਾਹਿਗਬਿਨੁਗੁਰਸਬਾਦਿਨਛੂਟਸਿਕੋਇਪਾਖੀਡਿਕੀ
ਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿਅੰ
ਡਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵੇਛੋੜਿਧਰਾਤਿਅਕਸੁਕੀਏਬੈਸਣ
ਕਉਥਾਉਗਾਤਿਦਿਨੰਤਕੀਏਭਉਭਾਉਗਜਿਨਿਕੀਏਕ
ਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥
ਸਤਿਤੀਅਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇ

ਸਾਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈਗਾਜੀਨਿਜਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿ
 ਪਾਵੈਕੀਮਤਿਪਾਇਗਹਿਆਭਰਪੂਰਿਗਾਕਿਸੁਨੇਵੈਕਿਸੁ
 ਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾਖਾਣੀਚਾਰੇ
 ਬਾਣੀਭੇਦਾਅਸਟਦਸਾਖਟਤੀਨਿਉਪਾਏਸੋਬੁਝੈਜੀ
 ਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਤੀਨਿਸਮਾਵੈਚਉਥੇਵਾਸਾਪੁਣਵ
 ਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ਪੰਚਮੀਪੰਚਭੂਤਬੇਤਾਲਾ
 ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਇਕਿਭੂਮਿਭੂਖੇਸੇ
 ਹਪਿਅਸੇਇਕਿਰਸਚਾਖਿਸਬਾਦਿਤਿਪਤਾਸੇਇਕਿ
 ਰੀਰਾਰਾਤੇਇਕਿਮਾਰਿਧੂਰਿਗਾਇਕਿਦਾਰਿਪਾਰਿਸਾਚੈ
 ਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੬॥ਝੁਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉਕਬਹੁਨ
 ਸੁਚਾਕਾਲਾਕਾਉਗਾਪੰਜਰਿਪੰਖੀਬੀਧੀਆਕੋਇਯਾਛੇ

ਰੀਭਰਮੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ। ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮੁਛਰਾਏ॥
ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ੧॥ ਖਸਟੀਖਟਦ
ਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ
ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪ
ਤਿਪਾਵੈ॥ ਕਾਰਿਕਾਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥ ਸ
ਚੈਸਾਚੈਸਾਚੈਸਾਮਾਵਹਿ॥ ੮॥ ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸ
ਰੀਰਿ॥ ਸਾਤਸਮੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ ਮਜਨੁਸੀ
ਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਪਾਵੈਸਾਭਿਪਾ
ਰਿ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾ
ਕਨਪਾਇ॥ ੯॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਾਜਿ॥ ਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ ਸ
ਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਗਧੇ॥ ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀ

ਬਿਸਰਾਉ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੇ ਨਾਉ ਆਤਿ ਸੁਮਾਹਿ ਮਨੁ ਅੰ
 ਰਹਿ ਆਲਿਵਲਾਇ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾ
 ਈ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਉ ਨਉ ਮੀਨ ਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਨਾਥੁ ਮਹਾਬਲ ਵੰਡਾ ਆਈ ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ
 ਪ੍ਰਭ ਆਦੇ ਸੁਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੋ ਭੀ
 ਹੋਗਾ ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦਸ ਮੀਨ
 ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਬਿ
 ਆਨੁ ਸਾਚੇ ਮੇਲੁ ਨਲਾਏ ਭੁਮਭਉ ਭਾਰੀ ਬਿਲਮੁ
 ਨਤੂਟ ਸਿਕਾਚੈ ਤਾਰੀ ਜਿਉਤਾਗਾ ਜਿਉ ਏਵੇ ਜਾਣਹਾ
 ਅਸਾਥਿ ਰਚੀਤੁ ਸਾਚੇ ਰੰਗ ਮਾਣਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕਾਦਸੀ
 ਇਕਾਰੀ ਦੇਵ ਸਾਵੈ ਹੀ ਸਾਮ ਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ਫਲੁ

ਪਾਵੈਬਤਾਅਤਮਚੀਨੈਪਾਖੀਡਿਰਾਚਿਤਤਨਹੀਬੀਨੈ
ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਹਾਰਨਿਹਕੇਵਲਾਸੁਚੈਜਾਚੇਨਾਲਾਕੈ
ਮਲੁ॥ ੧੩॥ ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾਹੋਰਜੀਅਉ
ਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇਾਰਸ
ਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇਕੂਕੈਲਾਲਾਚਿਲਪਟੈਲ
ਪਟਾਇਫੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥ ੧੪॥ ਦੁ
ਆਦਾਸਿਮੁਦੁਅਨੁਅਉਪੁਤਾਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਾਹਿ
ਕਬਹਿਨਸੁਤਾਜਾਗਤਜਾਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਾ
ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇ
ਬੈਰਾਈਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਾਲਿਵਲਾਇਾ॥ ੧੫॥
ਦੁਆਦਸੀਦਾਇਆਦਾਨੁਕਾਰਿਜਾਣੈਬਾਹਰਿਜਾ

ਤੇ ਭੀ ਤਰਿਆਣੇ ਬਰਤੀ ਬਰਤ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾ ਮਾਅਜਪਾ ੧੧੪
 ਜਾਪੁਜਪੇ ਮੁਖਿ ਨਾਮਾਤੀ ਨਭਵਣ ਮਹਿਏ ਕੋ ਜਾਣੇ ਸ
 ਭਿਸੁ ਚਿੰਜ ਮਸਾਚੁ ਪਛਾਣੇ ੧੧੫ ਤੇਗਸਿਤਰਵਰਸ
 ਮੁਦਕਨਾਰੇ ਅੰਮਿਤੁ ਮੁਲਾਸਿ ਖਾਗਿ ਲਿਵਤਾਰੈ ਡਰ
 ਰਾਰਿ ਮਰੈ ਨ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ਨਿਰਭੁ ਬੂਝਿ ਮਰੈ ਪਾਤਿਥੋਇ ਡ
 ਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਰੁਜਾਣੇ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸ
 ਚੁ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ੧੧੬ ਚਉਦਾਸਿ ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਾਹਿਪ
 ਫੈ ਰਾਜਸਤਾ ਮਸਸਾਤ ਕਾਲਸ ਮਾਫੈ ਸਸ ਅਰਕੈ
 ਘਰਿ ਸੁਰੁਸ ਮਾਫੈ ਜੋਗਾਨੁ ਗਾਤਿ ਕੀਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਫੈ
 ਚਉਦਾਸਿ ਭਵਣੁ ਪਾਤਾਲਸ ਮਾਏ ਖੰਡ ਬਹਮੰਡਰ
 ਹਿਅ ਲਿਵਲਾਏ ੧੧੭ ਅਮਾਵਾਸਿ ਆਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ਕੈ

ਠਾਰੀ ਬੁਝਹੁ ਗਿਆ ਨੀਸ ਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ਸਸੀਅ
 ਰਗ ਗਾਨਿ ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੇਈ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਦੇਖੇ ਕਰਤਾ
 ਜੇਈ ਗੁਰਤੇ ਦੀ ਸੋ ਜੋਤਿ ਸਹੀ ਮਾਹਿ ਅਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ
 ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਥਾਪਿ ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਸੁਹ
 ਫੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ਜਹ ਆਸਾਤ
 ਹਾ ਬਿਨਾ ਸਿ ਬਿਨਾ ਸਾ ਫੂਟੈ ਖਪੁ ਰਦੁ ਬਿਧਾ ਮਨ ਸਾ ਮ
 ਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੇ
 ਕੇਦਾਸਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥ ਗਬਿਲਾ ਵਲੁ ਮਹਲ ੩

ਵਾਰਸਤਾ ਘਰੁ ੧੦ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆ
 ਦਿਤ ਵਾਰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੋ ਜੇਈ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ

ਨਕੋਈ ਆਤਿ ਪੋਤਿ ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ਆਪੇ ਕ ੧੧੫
ਰਤ ਕਰੈ ਸੁਹੋਈ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ਜਪਉ
ਗੁਣ ਤਾਸਾ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਰੋਚ ਰੁਖ ਪਰੰ ਪਰਸੁ ਅੰ
ਮਿ ਜਨ ਪਗਲਾ ਗਿਧਿ ਆਵਉ ਹੋਇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਮਵਾਰ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਆਤਿ ਸਕੀ
ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ਅਗਮ ਅਰੋ
ਚ ਰੁਲਾਖਿ ਅਨਜਾਇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਦਿ ਹਰਿ ਰਹਿ
ਆਸੁ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮੰਗਲ ਮਾਇ ਆਮੋ ਹਉ ਪਾਇ ਆ
ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ਆ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ

ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਾਦਿ ਦਰੁਪਰ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਮਭ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਉ ਮੇਮ ਅਤਾ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾ ॥
ਇ ॥ ੩ ॥ ਬਾਧਿ ਵਾਰਿ ਆਪੇ ਬਾਧਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਣਿ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਮੇਮ ਲੁਖੋਇ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਦ ਸੋਭਾ
ਪਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਾਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ੪ ॥ ਲਾਹਾ
ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥
ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਮੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਦੇ
ਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ਜੋ ਕਾਰਾ ॥ ਪਾਵੀਰ ਵਾਰਿ ਵੀਰਿ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰਤਤੁ ਜਾਭਿ ਦੂਜੇ ਲਾਏ ॥ ਅਸੀ ਪਉ ਪਾਏ

ਕਰਿਵੇਖੇਵੇਕਾਸਭਨਾਕਰਤੇਤੇਰੀਟੇਕਾਜੀ ੧੧੬
 ਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸੋਮਿਲੋਜਿਸੁਲੋਹਿਮਿ
 ਲਾਈ॥੬॥ਸੁਕੁਵਾਰਿਪੁਰਗਹਿਆਸਮਾਈਆ
 ਪਿਓਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੇ
 ਸੁਕਰੈਬੀਚਾਰੁਸਚੁਸੰਜਮਕਰਣੀਪੈਕਾਰਾਵ
 ਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਭਭਾਉਹੈ
 ਦੂਜਾ॥ਛਾਨਿਛਰਵਾਰਿਸਉਣਸਾਸਤਬੀਚਾਰੁ
 ਹਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸੰਸਾਰੁਮਨਮੁਖਅੰਧਾਦੂਜੈਭ
 ਈਜਮਦਰਿਬਾਧਚੇਟਾਖਾਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਸਦਾਸੁਖਪਾਈਸਚੁਕਰਣੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਈ
 ॥੮॥ਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਜੇਵਡਭਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਸ

ਚਿਲਿਵਲਾਗੀ ਤੇ ਰੈਰੰਗਿਰਾ ਤੇ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ॥
ਤੂਸੁਖਦਾਤ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕਿ
ਇਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ॥ ੮॥ ਪੰਦੁਹਥਿਤੀ
ਤੇਸਤਵਾਰਾ ਮਾਹਾਰਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰਵਾਰਾ॥ ਦਿਨਸੁ
ਗੋਣਿ ਤਿਵੈ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਆਵਾਰਾਉ ਟੁਕੀ ਆਕਰਤਾਰਿ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਗਹਿ ਆਕਲਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੇਸ ਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ ੧੦॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੩॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੋ ਸਿਸਾਟਿ ਸਾਜੇ॥ ਜੀ
ਅਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੀਚਿ
ਲਾਗੇ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਰੇ॥ ਸਾਤਿ
ਗੁਰਭਾਇ ਅੰਧੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥ ਪਰਪੀਚੁ ਚੂਕੈ ਸਾਚਿ ਸਮ॥

ਇ॥੧॥ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ਤਾ ਕੇ ਮਨਿ ਵ
 ਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਸਾ ਟਿਉ ਪਾਇਆ ਪੇ
 ਸੁਭ ਵੇਖੇ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੇ ਲੇਖੇ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ
 ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਅਵੇ ਜਾਏ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜਨੁ ਬੁਝੈ॥ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ॥ ੨॥ ਏ
 ਕ ਸੁਤੇ ਸੁਭ ਦੂਜਾ ਹੁਆ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ
 ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇਏ॥ ਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਾਰਿ ਨੀ
 ਜਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੇ ਤਾਏ ਕੋ ਪਾਏ॥ ਆਵਿ ਚੁਹੁ ਦੂਜ
 ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਡਾਢਾ ਹੋਇ॥ ਤਿ
 ਸੇ ਨ ਮਾਰਨ ਸਾ ਕੋ॥ ਕੋਇ ਨਾ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹੈ ਸਰ
 ਨਾਈ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਾਰੀ॥ ਆਈ॥ ਗਤਿ ਸਤਿ ਉਪਰਿ

ਨਾਹੀਕੋਇਕਉਦੁਡਰੈਰਗਕਿਸਕੋਹੋਇ॥੪॥ਗੁਰਮ
ਤੀਸਾਂਤਿਵਸੈਸਰੀਰਾਸਬਦੁਚੀਨਿਫਿਰਿਲਰੋਨਪੀ
ਰਾਅਵੈਨਾਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏਨਾਮੇਰਾਤੇਸਹਾਜੀਸ
ਮਾਏਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੇਹਦੂਰਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦ
ਗਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੫॥ਇਕਿਸੇਵਕਾਇਕਿਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਏਅਪੇਕਰੇਗਰਿਆਪਿਕਰਾਏਏਕੋਵਰਤੋ
ਅਵਰੁਨਕੋਇਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੈਦੂਜਾਹੋਇਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵੇਕਰਣਿਸਾਰੀਦਾਰਿਸਚੈਸਚੈਵੀਚਾਰੀ॥
੬॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਸਬਾਦਿਸੁਹਾਏਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
ਤਾਫਲੁਪਾਏਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਆਵਾਹਿਜਾਹਿਗੁ
ਰਸਬਦੁਨਿਹਚਲੁਸਦਾਸਾਚੈਸਮਾਹਿਥਿਤੀਵਾਰ

ਤਾਜਾਸਾਚਿਰਾਤੇਗਾਬਿਨੁਨਾਵੇਸਭਿਭਰਮਾਹਿਕਾਚੇ॥੧
 ਅਨਮੁਖਮਰਹਿਮਾਗਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿ॥ਏਕਨਚੇਤਾਹਿ
 ਦੁਜੈਲੋਭਾਹਿ॥ਅਚੇਤਪਿੰਡੀਆਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾ
 ਗਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਏਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾ
 ਵਣਹਾਰਾ॥ਅਪੇਕੀਤੋਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੮॥ਬਹੁ
 ਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਭਾਵਿਭਾਵਿਭਰਮਾਹਿਕ
 ਚੀਜਾਰੀ॥ਅੰਧੈਸੁਖਨਆਰੋਹੋਇ॥ਅਨਮੁਖ
 ਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਰਮੁ
 ਚੁਕਾਏ॥ਪਰਹੀਅੰਦਰਸਚੁਮਹਲੁਪਾਏ॥੯॥
 ਅਪੇਪੁਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਏਹਿਥਿਤੀਵਾਰਦੂਜਾਦੇ
 ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਅੰਧੁਗੁਬਾਰਾ॥ਥਿਤੀਵਾਰ

ਸੇਵਾਹਿ ਮੁਗਾਧਗਵਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੇਝੈ
ਪਾਇਆਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੦॥

੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗਕੀਵਾਰਸ
ਲੋਕਾਨਾਨਿਮਹਲਾ੪ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਰਾਗਾਵਿਚਿ
ਸੀਰਾਗੁਹੈਜੇਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁਸਦਾਹਰਿਸਚੁਮ
ਨਿਵਸੈਨਿਹਚਲੁਮਾਤਿਅਪਾਰੁਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁ
ਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਹਵਾਸਚੀਮ
ਨੁਸਚਾਸਚਾਸਰੀਰਅਕਾਰੁਨਾਨਕਸਚੈਸਾਤਿਭ
ਰਜੇਵਿਐਸਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ੩ ਹੋਰਾਬਿਰ

ਹਾਸਭਧਾਤੁਹੇਜਬਲਗੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇਆਇ ੧੧੮
ਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਵੇਖਣੁਸੁਨਣੁਨਹੋਇਆਸ
ਹਦੇਖੋਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਅੰਧਾਰਿਆਕਰੋਇਆਨਾ
ਕਾਜਿਨਿਅਖੀਲੀਤੀਆਸੋਈਸਚਾਦੇਇਆਪਉੜੀ ॥
ਹਾਰੀਇਕੋਕਰਤਾਇਕੁਇਦੀਬਾਣੁਹਾਰੀਆਹਾਰੀਇ
ਕਸੈਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਾਰੀਚਿਤਾਧਾਰੀਹਾਰੀਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਰੁਰੁਮੁਭਉਦੂਰਿਕਾਰੀਹਾਰੀਤਿਸੈ
ਨੇਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਪੁਰਖੇਬਾਹਰਿਪਾਰੀਹਾਰੀਜਿਸਨੇ
ਹੋਇਦਾਇਆਲੁਸੋਹਾਰੀਜਪਿਭਉਬਿਖਮਤਾਰੀ १
ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੇ
ਤਿਸਨਾਲੀਆਇਕਜਾਰੀਦੇਨਾਲਹਾਨੀਇਕਨਾਸੁਤਿ

ਆਦੋਇਓਠਾਲਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬੁ ਰੀਸਾ ਦਕਾਸ
ਬਰਤੋ ਸਾਮਲਾਇਕਾ॥ ਦੀਦਾਰ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਬਉਨਾਹੀ
ਖਾਇਕਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਾ ਆਪੇਤੁ ਪੁਓ ਪਾਇਕੋ ਆਪਿ
ਕਾਰੈ ਲਾਈ॥ ਤੂੰ ਆਪੇਵੇਖਿ ਵਿਗਾਸ ਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡ
ਆਈ॥ ਗਹਿਤੁ ਪੁਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਸਭ ਨੀਹੀ॥ ਥਾਈ॥ ਗਹਿਤਿ ਜੈ
ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਤ ਜਨਹੁ ਜੋਲਏ ਛਰਾਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕ ਮ
ਃ ੧॥ ਫਕਰੁ ਜਾਤੀ ਫਕਰੁ ਨਾਉ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਇਕਾ
ਛਾਉ॥ ਆਪਹੁ ਜੋ ਕੋਭਲਾ ਕਹਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਪਰੁ ਜਾ
ਪੇਜੁ ਪਾਤਿ ਲੇਖੇ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੨॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿ
ਉਨੇ ਹੁਤਿ ਸੁਆਰੇ॥ ਮਾਰਿ ਚਲੀਐ॥ ਧਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਸੰ

ਸਾਰਤਕੋਪਾਢੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇ ੧੮੦

ਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇਦੀਵੇ॥ਦਸਚਾ

ਰਿਹਟਤੁਧੁਸਾਜੀਆਵਾਪਾਰਕਰੀਵੇ॥ਇਕਨਾਨੇ

ਹਰਿਲਾਭਦੇਇਜੇਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ॥ਤਿਨਜਮਕਾ

ਲੁਨਾਵੇਆਪਣੀਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥ਓਇ

ਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁ

ਛੁਟੀਵੇ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਰਿਕੇਵ

ਸਿਆਸੇਇ॥ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁਬੰਦਾਹੋਇ॥ਕੁਦ

ਰਤਿਹੈਕੀਅਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਜਾਕੀਅਤਿਪਾਇਤਾ

ਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥

ਬਿਨੁਭੁਝੈਕੋਸੇਪਾਵਾਹਿਪਾਰੁ॥ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜ

ਦਾ ਮਨੁ ਕਾਰਿ ਮਖੂ ਦਾ ਜਾਜਿ ਹਧਿ ਰਿਦੇ ਖਾਤਿ ਹਧਿ ਰਿ
 ਮਉ ਜੂਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਸਭਾ ਏਵਨ ਪਾਣੀ ਐਨਾਨੇ
 ਕੈਨਾ ਦੂਰਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ
 ਹਦੁ ਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ਸਪਤਦੀਪ ਸਪਤਸਾਗਰਾਨ
 ਵਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ
 ਫਿਰਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ਸਾਭਿ ਤੁਝੈ ਪਿ
 ਆਵਾਹਿ ਜੀ ਅਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣਾ ਜੇ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧ ਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ਤੂ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਾਰਿ ਚੇਜਾ ਵਿਭਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ
 ੩ ਕਲਭਿ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿ ਆਸਦਾ ਏਨੇ ਐਹਿ ਰਦੇ ਹੀ
 ਲਿਖਿ ਲੇਹਾ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੀਰੀ ਰਹੈ ਕਬਹੂ ਨੂ

੮ ਸਿਨੇਹੁ ਕਲਉ ਮਸਾਜ ਨੀਜਾ ਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ੧੮੯
 ਭੀ ਨਾਲੇਜਾ ਇਨਾਨ ਕਸਹ ਪ੍ਰੀਤ ਨਜਾ ਇਸੀ ਜੋਪੁ
 ਰਿਛੋਰੀ ਸਚੇ ਪਾਇ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾਨ
 ਲਿਨਚਲਣੀ ਵੇਖਹੁ ਕੋਵਿਉ ਪਾਇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸ
 ਚੁਦਿਕਾ ਇਆਸ ਚਿਰਹੁ ਲਿਵਲਾਇ ਨਾਨਕ
 ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੇ ਪਾਇ ੨॥ ਪਉੜੀ ਹ
 ਰਿਅੰਦਾਰਿ ਬਾਹਗਿ ਇਕੁ ਤੂਤੂ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ਜੋਕੀ
 ਚੈ ਸੋਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨਹਾਰਿ ਚੇਤੁ ਸੋਡਰੈ ਜਿ
 ਪਾਪਕਮਾਵਦਾ ਪਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ਤੂਸਚਾ ਆ
 ਧਿਨਿ ਆਉਸਚੁ ਤਾਰੀ ਅੰਕੇਤੁ ਜਿਨਾਨਾਨਕ
 ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆਸੇ ਸਾਚਿ ਰਲੇਤੁ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥

ਕਲਮ ਜਲ ਉਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀ ਐਕਾ ਕਾ ਦੁਭੀ ਜਾਲਿ
 ਜਾਉ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਾਲਿ ਬਲ ਉਜਿ ਨਿਲਿਖਿਆ
 ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅ
 ਵਰਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਹੋਰ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂ
 ਰੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ
 ਨਾਵੈ ਕੋ ਬਿਰੁਨ ਹੀ ਪਾੜਿ ਪਾੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹ
 ਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ਜਾਨਿਆ ਓਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ਹ
 ਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ਜਾਨਿਆ ਓਹੈ ਅਕਾ ਹਰਿ ਕੀ
 ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ਜਾਨਿਆ ਓਹੈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ
 ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨ ਦੇਵ ਕਾ ॥

੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਹਉਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਯੀਸੀ ਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ੧੮੩
ਨਾਲਿ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸ ਭੁਜੇ ਹੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧
ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀ ਆ ਆ ਚਾਰੀ ਬੁਰੀ ਆ ਹਾ ਮਨ
ਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀ ਆ ਬਾਹਰੀ ਚਿਟਵੀ ਆ ਹਾਰੀ ਸਾ
ਕਰਹਾ ਤਿਨ ਵੀ ਆ ਜੋ ਸੇਵਾ ਹਿਦਰੁ ਖੜੀ ਆ ਹਾ ਨਾ
ਲਿਖ ਸੇ ਮੇਰਤੀ ਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀ ਆ ਹਾ ਹੋ
ਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀ ਆ ਰਹਾ ਹਿਨਿ ਮਾਣੀ ਆ ਹਾ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ ਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸੀਰੀ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ੨॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੋ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜ
ਲੁ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਲੁ ਵਤਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾ ਲੁ

ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਪਤੁਹੈਸੋਹਥਾਵਿਚਿਗੁਲਾਲੁ॥
ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਾਰਿ
ਅਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਪਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਹੁਕਮੁਨਜਾ
ਣੈਬਹੁਤਾਰੇਵੇਅੰਦਾਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈਜੇਧ
ਨਖਸੋਚਲੈਰਜਾਣੀ॥ਦਾਰਿਘਾਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿ
ਬੁਲਾਣੀ॥ਨਨਕਕਰਮੀ॥ਇਹਮਤਿਪਾਣੀ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਨਾ
ਮਾਫਿਹੁਣਿਅਰੰਗੁਕਸਿਭਾਦੇਖਿਨਭਲੁ॥ਇਸਕ
ਰੰਗੁ॥ਦਿਨਥੋੜੀਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੇਲ
ਗੋਪਾਰਿਮੁਏਮੁਰਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦ

ਰਿਕੀਟਸੇਪੋਪਚਹਿਵਾਰੇਵਾਰਾਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇ
 ਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੋਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤੀਰੰਗੁਨ
 ਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇਆਪਉਵੀਸਿਸਾਟਿਉ
 ਪਾਈਸਭਤੁਪੁਆਪੋਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆਇਕਿ
 ਵਲੁਛਲੁਕਾਰਿਕੋਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੁਕੁਸਤਤਿਨੀ
 ਛਾਹਿਆਤੁਪੁਆਪੋਭਾਵੈਸੋਕਗਹਿਤੁਪੁਓਤੋਕੰਮਿ
 ਓਇਲਾਇਆਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅ
 ਤਟਭੰਬਾਗਦਿਵਾਇਆਹਾਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸ
 ਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਭੁਤਭਾਇਆਦਸਲੇਕੁਮਃ੩
 ਪਾੜਿਪਾੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁ
 ਆਇਆਦੂਜੇਭਾਇਹਾਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁ

੧੮੩

ਕੁ

ਖਮਿਲੇਸਜਾਇਾਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡਾਦਿਤਾਤਿਸੁਕ
ਬਹੁਨਚੇਤੈਜੇਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਜਮਕਾਫਾ
ਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਅੇਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵੇਜਾਇਾ
ਮਨਮੁਖਕਿਛੁਨਸੁਝੈਅੰਧੁਲੇਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕ
ਮਾਇਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁ
ਵਸੈਮਨਿਆਇਾਸੁਖਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੇਨਣਾਸੁਖੇ
ਸੁਖਿਵਿਹਾਇਾਨਾਨਕਸੇਨਾਉਮਨਹੁਨਾਵਿਸਾਰੀ
ਅੇਜਿਬਦਾਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ।੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਸੋਵਿਸੁਖਪਾਇਆਸਚਨਾਮੁਗੁਣਤਾਨਾਮੁ
ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਅਾਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁ
ਸਚੇਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਅਈਵਡੇਪਾਸੁਜੀਉ

੧੮੪
 ਪਿੰਡੁ ਸਭਾਤਿ ਸਕਾ ਸਿਫਾਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾ ਸਿਆਸ ਚੈ ਸ
 ਬਾਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸਿ ਜਮੁ
 ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਿਰੁ ਜੀਵਾਸੁ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ
 ਪਾਈਐ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰ
 ਖੁਤੂ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ
 ਸਭੁ ਸਦਾ ਤੂ ਸਭੁ ਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗ
 ਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿ
 ਛੁ ਮਿਲੈ ॥ ਇਕ ਨਾਦੁ ਰਿਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਹੁਥਾਉ ਕੋ
 ॥ ਇਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ॥ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰ
 ਜਾਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ॥ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨੋ ਪ੍ਰ
 ਗਾਸਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਤ੍ਰਿ ਪਾਤ੍ਰਿ ਉਚਾਰੂ

ਕਦਾਮਾਇਆਮੋਰੀਪਿਆਰਾਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀ
ਨਈਮਨਮੁਖਗਾਢਾਰਾਦੂਜੇਭਾਇਜਗਤਪਰਬ
ਧਦਾਨਾਬੂਝੇਵੀਚਾਰਾਗਬੰਧਾਜਨਮੁਗਾਢਾਇਅੰ
ਮਰਿਜੀਮੋਢਾਰੇਵਾਰਾ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਾਰਿਵੀਚਾਰਾ॥
ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਵਸੈਦੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰਾਅਪੇ
ਨੇਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚ
ਰਾਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤਹੋਹਰਿਜੀਉਹੋਤਿਪਿ
ਆਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਣੀਐਹਰਿ

ਪਾਰਿਲੰਘਾਇਮਨਹਾਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਧੁਛਹੁਦੇ १੮੮
 ਦਾਜਾਇਨਾਨਕਹਾਰਿਕੀਜੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹ
 ਰਿਲਾਇ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਨਾਨਕਸੋਸੁਰਾਵਰੀ
 ਆਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਸਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਮਾ
 ਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥
 ਜੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆਮਨਮੁ
 ਖਮਗਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮੰਣੁਵਿਗਾੜਿਆਸੋਭੇਵਰ ੨
 ਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆਆਪਹੁਦੁ
 ਜੈਲਾਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈ
 ਸਭੁਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਿਪੁ

ਰੈਹਾਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਾ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਿਰਿਚਾਨ
ਨਮੁ ਗੁਰਦਿਖਾਇਆ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿਏ ਕਾਲਿ ਵਲਾਰੀ
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿਨ ਸਾ
ਕੈਸਾ ਚੈਨਾ ਮਿਸਮਾਇਆ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ
ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋਨਾਇਲਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ
ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਾਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਦੀਬਾਣੀ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭ
ਣੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਬੈਠਹੁ ਜਾਇ ਤਿ ਬੈਠ
ਹੁ ਸੁਰਖ ਭੂਓ ਸਕੈ ਮੁਹਿ ਰਿਠੈ ਸਾਭਿ ਪਾਪੀ ਤਾਰਿਆ ॥
ਓਸੁ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਾਰਿਆ ਨਾ

ਉਪੁਜੀਐ ਨਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਾਵਿ ਪਸਾਭਿ ਹਿਰੀਐ ॥ ੧੮੬ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕਮਨਿ ਇਕਾਚਿ ਤਿਸੇ ਅ
ਸਾਥਿ ਰੁਜਾਗਿ ਰਹਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਤ
ਮਾ ਦੇ ਉਪੁਜੀਐ ਗੁਰ ਕੇ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ਆਤਮੇ ਨੇਅ
ਤਮੇ ਦੀਪਤੀ ਤਿਹੋਇ ਤਾਪ ਰਹੀ ਪਰਚਾਪਾਇਆ ਆਤ
ਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ਗੁਰ ਦਿ
ਵੁਸਹ ਜੁਨ ਅਵਈ ਲੋਭੁ ਮੇਲੁ ਨਾਵਿਚ ਪੁਜਾਇਆ ਖਿ
ਨੁਪਲੁ ਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਭਿ ਅਠਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥
ਸਚੈ ਮੇਲੁ ਨ ਲਗਾਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਧੋਤੀ ਮੁ
ਲਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰ
ਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ਨਾਨਕ ਮੇਲਾ

ਉਜਲੁਤਾਬੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮੰ
ਤਾਮਨਮੁਖੁਲੇਕੁਸਮਤਾਈਐਕਦਹੁਸਮਤਾਇਅੰ
ਜਾਇਅਮਨਮੁਖੁਰਲਾਇਅਨਾਰਲੇਪਾਇਐਕਿਰ
ਤਿਫਿਰਾਇਗਲਿਵਧਾਤੁਦਾਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰ
ਕਮਾਇਗੁਰਮੁਖਿਅਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਾਦਿ
ਕਸਵਟੀਲਾਇਅਮਨਹੀਨਾਨਲਿਝਗੜਾਮਨਹੀਨਾ
ਨਿਸਥਮਨਹੀਮੰਤ੍ਰਿਸਮਾਇਅਮਨੁਜੋਇਛੈਥੋਲਹੈ
ਸਚੈਸਬਾਦਿਸੁਭਾਇਅਮੀਮਿਤੁਨਾਮੁਸਦਭੰਚੀਐਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇਅਵਿਣੁਮਨੈਜਿਹੋਰੀਨਾਨਿਲੁ
ਝਣਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇਅਮਨਮੁਖੀਮਨਹਾਠਿ
ਹਾਰਿਆਕੂੜਕੁਸਤੁਕਮਾਇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁ

ਜਿਏਂ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ॥ ੧੮੭ ॥
 ਕਮਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ
 ਸੁਣੁ ਹੁਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ॥ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿ
 ਸੁਪੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਤਿ ਨਿਜ ਨਿਲੇਹਿ ਰ
 ਦੇਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਉਤਮ ਗੁਰ ਬ
 ਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅ
 ਧਿਆ ਰਾਜਿ ਉਸੁ ਰਜ ਰੋਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਆਦਿ ਸਟੁ ਅਰ
 ਚਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੇਵੇ ਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥
 ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪਣੇ ਸੋ ਸਿਰੁ
 ਲੇਖੇ ਲਾਇ ॥ ਆਵਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੇ ਰਹਾ ਨਿਸਾਚੀ ਲਿ
 ਵਲਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਜਿਨੀ ਨਸੇਵਿ ਭਾਤਿ ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨ

ਮੁਖਾਵਾਇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਕਹਣਾ ਕਿ
ਛੁਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਫਿਕਾਰੀ ਫਿਕਿਆ ਫਿਕਾ
ਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਗਿਆ ਨੀਪੁ ਜਦੇਦ
ਰਗਾ ਹਮਿ ਲੇਜ ਜਾਇ ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀ ਮੋ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੇਪਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਵਣੀ ਜੋ
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਾ ਕਿਲਾਵਿ
ਖਪਾ ਪਲਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿ
ਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਾਹਿ ਜਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀਅੰਜਿ ॥੧੮੮॥
 ਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸਚੈਹਾਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨ
 ਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੮੯॥ਸਲੋਕ੪੦:੩॥ਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਨ
 ਜੋਵਿਓਸਬਾਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨ
 ਨਆਇਓਮਿਰਤਕੁਹੈਸੰਸਾਰਿਲਖਚਉਗਾਸੀ
 ਹਫੇਰਪਾਇਆਮਾਰਿਜੀਮੰਹੋਇਖੁਆਰੁਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜੀਸਨੇਆਪਿਕਰਾਏਜੋਇਸਤਿ
 ਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਾਤਿਹੋਇ
 ਸਾਚਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਾਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਲਿਫਹੋ
 ਈਨਾਨਕਾਜਿਸਨੇਮੇਲੇਨਾਵਿਛੁੜੈਸਹਾਜਿਸਮਾ
 ਵੈਸੋਇ॥੧੯੦॥੪੦:੩॥ਸੋਭਗਉਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ॥

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ ਧਾਵਤੁਰਾਖੈ॥ ਇਕਤਾ
ਪਾਰਿਆਣੈ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਵਖਾਵੈ॥ ਐਸਾ
ਭਗਉਤੀਉਤਮੁ॥ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਿ॥ ਸਮਾਵੈ॥ ਸੋਇ॥
੨॥ ਮਃ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁ॥ ਭਗਉਤੀਕਹਾਏ॥ ਪਾਖੀਡਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਕਦੇਨਪਾਏ॥ ਪਰਨਿਦਕਰੈ॥ ਅੰਤਰਿਮ
ਲੁਲਾਏ॥ ਬਾਹਰਿਮਲੁ॥ ਪੈਵੈ॥ ਮਨਕੀਜੁ॥ ਠਿਨਜਾਏ॥
ਸਤਸੰਗਾਤਿ॥ ਸਿਉਬਾਦੁ॥ ਰਚਾਏ॥ ਅਨਾਦਿਨਦੁ॥ ਖੀਆ
ਦੂਜੈ॥ ਭਾਇਰਚਾਏ॥ ਹਰਿਨਾਮਨਚੈ॥ ਤੈਬਹੁਕਰਮਕਮ
ਏ॥ ਪੁਰਾਬਾਣਿ॥ ਖਿਆਸੈ॥ ਮੇਟਣਾ॥ ਨਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈ॥ ਮੇਖੁਨਪਾਏ॥ ੩॥ ਪਰਿਵੀ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਜਿਨੀ॥ ਧਿਆਇ॥ ਆਸੈ॥ ਕੜਿਨਸਵਾਹੀ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤਿਪਾਤਿਅਪਾਹੀਸਤਿਬੁ
ਗਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਰੁਨਾਹੀਜਿਨਕਉ
ਹੋਆਕੁਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਬੁਰਪੇਰੀਪਾਹੀਤਿਨਐ
ਥੇਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੇਧੇਜਾਹੀ॥੧੪॥ਸ
ਲੋਕਮਃ੨ ਜੋਸਿਰਸਾਈਨਾਨਿਵੇਸੋਸਿਰਦੀਜੇਡਾ
ਰਿਨਾਨਕਾਜਿਸੁਪੀਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪੀਜ
ਰੁਲੈਜਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਮੁੰਦਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਾਰਿ
ਫਾਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁਕਸਤੂਰੀਕੋਭੋਲਵੈਰੀਦੇ
ਰੂਮਿਪਈਆਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਏ
ਜੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉ

੧੮੮

ਸਾ ਰਿਲਏਛੁਡਾਏ ਸੋਐਸਾਹਾਰਿਨਾਮੁਜਪਿਐਮਨਮੇ
ਰੇਜੁਮਨੁਕੀਤਿਸਨਾਸਭਭੁਖਗਵਾਏ ਸੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪਿਅਵਰਭਾਰੀਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੇ
ਰੀਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਤੇਵਰਾਸਭਿ
ਨਾਵੇਅਰੋਆਇਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੩ ਵੇਸਕ
ਰੇਕਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈਕੁੜਿਆਰੀਪਿਰਕੈ
ਭਾਣੇਨਾਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰੀਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋ
ਚਲੈਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਨਹਾਰੁਗਲਿਖਿਅਮੇਟਨਸ
ਕੀਐਜੋਪੁਰੁਲਿਖਿਅਕਰਤਾਰੁਮਨਤਨਸਭਿਪੇਕੰ
ਤਕਉਸਬਦੇਧਰੇਪਿਅਾਰੁਗਬਿਨੁਨਾਵੇਕਿਨੈਨਪਾਏ
ਆਦੇਖਹਾਰਿਦੋਬੀਚਾਰੀਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਉਸੁਲ

ਖਣੀਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਨਾਮ ੧੮੦

ਹੁਗੁਬਾ ਭੁਹੈ ਤਿਸਦਾ ਨਾਦਿ ਸੈਉ ਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਮਨੁ

ਖਾਅਰਿ ਆਨੀ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇਭੁ ਬੇਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਵਿਸਾਰਿ ਭਲਕੇਉ ਠਿਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੇ

ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜ

ਲਉਤਰੇ ਮਾਰਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵ

ਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਬ

ਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਭਰ ਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ॥ ਹਰਿ

ਆਪਿ ਬਾਹਿ ਕਚੇ ਨਿ ਆਉ ਕੂੜਿ ਆਰਸਾ ਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ

ਇਸਾਚਿ ਆਰਾਦੇ ਇਵਾਡੈ ਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮਾਨਿ ਆ

ਉਕੀਉ ਇਸਾਭਿ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਾਤਿ ਜੀਨਿ ਕਰ

ਬਾਅਨਾਥਗਾਖਿਲੀਓਇ) ਜੋਕਾ ਰੂਕੀਓਧਰਮੀਅੰ
 ਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰਡੁਦੀਓਇ) ੧੬ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩) ਮ
 ਨਮੁਖਿਮੇਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿਗਪਿਰ
 ਛੋਡਿਆਪਾਰਿਆਪਣਾਪਰਪੁਰਖੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ)
 ਅਤਿਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਣੀਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾਨਾ
 ਨਕਾਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਧਣੀਪਰਹਾਰਿਛੋਡੀਭੁਤਾਰਿ)
 ੧) ਮਃ ੩) ਸਦਾਰਾਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿ
 ਆਰਿਗਾਅਤਿਸੁਆਲਿਓਸੁੰਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ)
 ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਗਣੀਮੇਲੀਮੇਲਣਹਾਰਿ) ੨)
 ਪਉੜੀ) ਹਾਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਓਸਤਤਿਜਿਨਿਫਾ
 ਥੇਕਾਢਿਆ) ਹਾਰਿਤੁਧੋਲਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁ
 ਸਬਾਦਿਰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ)

ਜਿਨਿ ਪਾਪੇ ਤੇ ਗਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਤਮਾ ਟੁਹ
 ਰਿ ਭਫੀ ਪੂਤ੍ਰ ਭਾਫਿਆ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਆਮਾਰਿ
 ਨਿਵਾਇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਕਸਾਧਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੋਇ
 ਵਾਰਿ ਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੧॥ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੩
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੇ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਾਰਿ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ
 ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਠਿਤ ਮੁਮਨਿ ਵਸੈ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਾਸਿ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁ
 ਝੋਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਅਰਾ
 ਧਿਆ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਤਾ ਰਾਮਾਇ ਆਬੰਦੀ
 ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਰੋਕ ਮਾਫੇ ਕਾਰਾ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾਕ

ਰਿਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਜਿਨਬਾਝਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮੋਖੁਦੁਆਰਾ
ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨੀਤਾਰਿਆਭਉਜ
ਲੁਸਿਸਾਰਾਸਾਭਿਅਉਗਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁ
ਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਾਰਿਕੀਭੁ
ਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਾਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਹਾਰਿ
ਜੇਵਰੁਨਾਹੀਕੋਈਜਾਣਹਾਰਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰਦਾ
ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੇਜਾਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾ
ਰਦਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਿਆਉਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰ
ਦਾ॥ਸਾਲਾਹਿਉਭਗਤਹੁਕਰਜੇਵਿਹਾਰਿਭੁਗਤ

ਜਨਤਾਰਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੀਮ ॥ ੧੮ ॥
ਲਿਰਹਾ ਅੰਤ ਰਿਰਖਾਉ ਰਧਾਰਿਗਾ ਸਾਲਾਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
ਦਾ ਸਦਾ ਬੁਰਕੇ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿਗਾ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ
ਕਰੇਤਿ ਸੁ ਮੋਲਿ ਲਏ ਜਾਈ ਸੁਹਾਗਾ ਟਿਨਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
੩ ॥ ਬੁਰਸੇ ਵਾਤੇ ਹਾਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਾਰਿ ਕਰੇਇ
ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉ ਮੇਮ ॥
ਰਿਖਿਲਾਇ ਅਨੁ ਬੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ
ਜਿਸ ਮਾਇ ਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਣੀ
ਅਨੁ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵਾਯ ॥
ਲੀ ਅਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਐਸੀ ਤਾਜੀ ਗਾਨਿ ਪਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀ ਐਸੀ ॥੧੮॥
 ਭੈਭੰਜਨ ਮਿਹਰ ਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀ ਐਸੀ ਨਾਨਕ ਹ
 ਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀ ਐਸੀ ॥੨੦॥ ਸੋਲੋਕ
 ਮਃ੩ ਜੀਉ ਪੰਥੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭ ਸੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀ ਐਸ ਦਾਸ ਦਾ ਦਾਤਾ ਰਾਹੁ ਉ
 ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਾਰਿ ਧਿਆਇਆ ਨਿਰੰਕ
 ਰੁ ਚਿਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਚਿਨਾ ਨੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ
 ਨ ਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਲਿ ਐਉ ਲਟੀ
 ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਗ ਚਉਖਾਉ ਅਠਾਰਹਾ ਸਿਧੀ ਪ
 ਛੈਲ ਗੀਆ ਫਿਗਨ ਨਿਜਿ ਪਾਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜਿ ਥਾਇ ॥
 ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨ ਮਨਿ ਹਾਰਿ ਲਿਵਲ ॥

५

ਇਨਾਨਕਭਗਤਿਤਿਨਕੋਮਨਿਵਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖਿਆਪੁਰਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਹਉਢਾਢੀਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਹਰਿਕੋਦਾਰਿਆਇਆਹਰਿਅੰ
 ਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆਹਰਿਪੁਛਿ
 ਆਢਾਢੀਸਾਦਿਕੋਕਿਤੁਅਗਥਿਤੁਆਇਆਨਿਤ
 ਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਾਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥
 ਹਰਿਦਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕਪੈਨਾਇਆ॥

੨੧॥

ਸੁਧਾ

ਸੁਧਕੀਰਤਿ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭ

ਉਨਿਰਵੈਰਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਭਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਨਿਸਲੋਕ

94
 ਭੀਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੋਲਿ ਪੈਟੈ ਡੇਅਸ ਰਾਜੇ ਕੀ ਧੁਨੀ ਸ
 ਲੋਕ ਮ: ੧: ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾ ਵੀ ਸਦਵ
 ਰਾਜਿ ਨਿਮਾਣ ਸਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਇਕ ਰਤ ਨਲਾ ਗੀਵਾਰਾ
 ੧॥ ਮ: ੨ ਜੇ ਸਉਚੰਦਾ ਉਗਵਾਹਿ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਜਾਰਾ
 ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੨॥ ਮ: ੧॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਚੇਤ ਨੀਮਨਿ ਅਪਣੈ ਸੁਚੇਤਾ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂ
 ਆੜਾ ਜਿਉ ਸੁਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹਾ ਫੁਲੀਆਹਿ ਫੁਲੀਆਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ
 ਤਨਾਵੇ ਚਿਸੁ ਆਹਾ ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜੀ
 ਓ ਆਪੀਨੈ ਗਚਿਓ ਨਾਉ ਯੀਕੁ ਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਐਕਰਿ
 ਆਸਾਇ ਤੋਠੇ ਚਉਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂਤਿ ਸਿਦੇਵ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਜਾਣੈ ਏਹੀ ਸਭ ਸੋਚੈ ਲੈ ਸਾਹਿ ਜੀ
ਦੁਕਵਾਉ ॥ ਕਾਰਿਆ ਸੋਣੈ ਡਿਠੈ ਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅਸਚੇ ਆਕਾ
ਰਾ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸ
ਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾ
ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੈ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕ
ਰੋੜੀ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰੀ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ
ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾ
ਤਿਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਚੁ ਜੋ ਮਾਰਿ ਜੀ
ਮੇ ਸੁਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਵ
ਡਾਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਵਡੀ ਵ

੧੮੮
ਰਿਅੰਤ੍ਰਿਜਾਨਿਹਚਲਥਉਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਂਣੇ
ਆਲਾਉਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੇਸਭਿਭਾਉਵਡੀਵ
ਰਿਅੰਤ੍ਰਿਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਅਪੇ
ਆਪਿਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇਕੀਤਾਕਰਣਾਸ
ਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ ਮਃ੨॥ ਇਹੁਜਗੁਸਚੇਕੀਹੋਕੋਠੜੀ
ਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਮਨਾਇਲਏ
ਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੋਵਿਣਾਸੁ॥ ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਾਢਿ
ਲਏਇਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਏਵਭਿਆ
ਖਨਜਾਪਈਜੀਕਿਸੈਅਣੈਗਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਣੀਅੰਜਾਕਉਆਪਿਕਰੋਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਨਕਜੀਉਉਪਾਇਕੋਲਿਖਿਨਾਵੈਪਰਮੁਖਹਾਲਿ

ਅਭੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੇਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜ
ਮਾਲਿਆਭਾਉਨਪਾਇਨਿਕਾੜਿਆਰਮੁਹਿਕਾਢੇ
ਦੋਜਾਕਿਚਾਲਿਆਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੋਜਿਣਿਗਏਹਾ
ਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆਗਲਿਖਿਨਾਢੇਧਰਮੁਬ
ਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸਲੋਕਮਃ॥੧॥ਗਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਾਵਿਸਮ
ਦੁਵੇਦਾਗਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦਾਗਵਿਸ
ਮਾਦੁਰੂਪਾਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗਾਗਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੋਫਿਗਹਿ
ਜੰਤਾਗਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣਾਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀਗਵਿਸਮਾ
ਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਰਾਣੀਗਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿ
ਸਮਾਦੁਖਾਣੀਗਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਾਹਿਪਗਣੀ
ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗਾਗਵਿਸਮਾਦੁ

ਭੁਖਾਵਿਸਮਾਦੁਭੇਗਾਵਿਸਮਾਦਾਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁ ੧੮੬
ਸਾਲਾਹਾਵਿਸਮਾਦੁਭੇਗਾਵਿਸਮਾਦੁਗਾਹਾਵਿਸ
ਮਾਦੁਨੇਕੇਵਿਸਮਾਦਦੁਗਿਹਾਵਿਸਮਾਦਦੇਖੇਹਾਜ
ਰਾਹਜੁਗਿਹਾਵੇਖਿਵਿਗਾਨੁਗਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁਨਾ
ਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੇਭਾਗਿ॥੧॥ਮਃ॥ਕੁਦਗਤਿਦਿਸੇ
ਕੁਦਗਤਿਸੁਣੀਅੰਕੁਦਗਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰਾਕੁਦਗ
ਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਗਤਿਸਰਬਆਕਾਰਾਕੁ
ਦਗਤਿਵੇਦਪੁਗਾਨੁਕਤੇਬਾਕੁਦਗਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰਾ
ਕੁਦਗਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੇਨਣੁਕੁਦਗਤਿਸਰਬਪਿਆ
ਰਾਕੁਦਗਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਗਤਿਜੀਅਜਹ
ਨਾਕੁਦਗਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਗਤਿਬਦੀਆਕੁਦਗਤਿ

ਮਾਨੁਆਭਿਮਾਨੁਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਥੈਸੰਤਰੁਕੁ
ਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੁਕਾਦਰੁ
ਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁਨਾਨਕਹੁਕਮੇਅੰਦਾਬਿਵੇ
ਖੇਵਰਤੇਤਾਕੋਤਾਕਾਪਉੜੀਆਪੀਨੈਭੁਗਭੁਗਿਕੇ
ਹੋਇਤਸਮੁਕਿਭਉਗੁਸਿਧਾਇਆਵਰਾਹੇਆਦੁਨੀ
ਦਾਰੁਗਾਲਿਸੰਗਲੁਪਤਿਚਲਾਇਆਅਰੋਕਰ
ਣੀਕੀਗਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਾਰਿਸਮਝਾਇਆ
ਥਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੁਆ
ਇਆਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ੩ਸਲੋਕੁਮ:
੧ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉਭੈਵਿਚਿਚਲਾਹਿ
ਲਖਦਰੀਅਉਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਗਿ

ਭੋਵਿਚਿ ਪਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਗਿ ਭੋਵਿਚਿ ਇਦੁ ਫਿਰਿ ਸਿ ੧੮੭
ਰਿਭਾਗਿ ਭੋਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਪਰਮਦੁਆਰਾ ਭੋਵਿਚਿ
ਸੁਰਜੁ ਭੋਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ਕੋਹ ਕੋਰੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ
ਭੋਵਿਚਿ ਸਿਪਬੁ ਪਸੁਰਨਾਥਾ ਭੋਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆ
ਕਾਸਾ ਭੋਵਿਚਿ ਜੋਧਾ ਮਹਾਬਲ ਸੁਗਾ ਭੋਵਿਚਿ ਆ
ਵਾਹਿ ਜਾਵਾਹਿ ਪੂਰਾ ਸਗਲ ਆਭੁ ਉਲਿਖਿ ਆਸਿ
ਰਿਲੇਖਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥
॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੋਤੇ ਗਾਮਰ
ਵਾਲਾ ਕੇਤੀ ਆਕੰਨਕ ਹਾਣੀ ਆਕੋਤੇ ਬੇਦਬੀ ਚਾਰਾ
ਕੋਤੇ ਨਚਾਹਿ ਮੰਗਤੋ ਗਾੜ੍ਹਿ ਮੁੜ੍ਹਿ ਪੁਗਹਿ ਤਾਲਾ ਬਾਜ
ਰੀ ਬਾਜਾ ਰਮਾਹਿ ਆਇਕ ਫਾਹਿ ਬਾਜਾਰਾ ਗਾਵਹਿ

ਰ ਜੈ ਰਾਣੀ ਆਬੋਲਾਹਿ ਆਲਪਤਾਲਾ ਲਖਟਕਿ
 ਆਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖਟਕਿ ਆਕੇ ਪਾਰਾਗ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾ
 ਈ ਆਪਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇਤ ਨਹੋ ਵਾਹਿਛਾ ਰਾਗ ਗੀਆ ਨੂਨ
 ਗਲੀ ਈ ਢੁਢੀ ਐਕ ਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰਾ ਕਰਮਿ ਮਿ
 ਲੈਤਾ ਪਾਈ ਐਹੋ ਰਹਿ ਕਮਤਿ ਹੁਕਾ ਮੁਖੁ ਆਰਾਗ ਰਾਪ
 ਓੜੀ ਨਦਾਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਨਦਰੀ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਜੀਓ ਬਹੁਤੇ ਜਨ ਮਭਰੀ ਮਿਆਤੁ
 ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਜੇ ਵਰੁ
 ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਪੀਸਭ ਸੁਣਿ ਅਹੁਲੇ ਕਸਬਾ ਏਆ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਫਿਰਹੁ ਆ
 ਪੁਰਾਵਾ ਏਆ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

ਮਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜੀਆਸੁ ਭੋਗੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ
 ਗੋਪਾਲਾ ਗਾਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤ ਰੁਚੰਦੁ ਸੁਰ
 ਜੁ ਅਵਤਾਰਾ ਸਗਲੀ ਪਰਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ਵਰਤਾਇ
 ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆ ਨਾਵਿ ਹੂਣੀ ਪਾ
 ਏਗਾਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨ
 ਚਨਿਗੁਰਾ ਪੇਰਹਲਾਇ ਨਿਫੇਰ ਨਿਸਿਗਾਉ ਰਿਉਰਿਉ
 ਗਵਾਝਾਟੇ ਪਾਇ ਵੇਖੇ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਪਰਿਜਾਇ ਰੇ
 ਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੁਗਹਿਤਾਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾੜਾਹਿ ਪ
 ਰਤੀ ਨਾਲਾ ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨਾ ਗਾ
 ਵਨਿ ਸੀਤਾ ਗਜੇਗਾ ਮਾਨਿ ਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾ
 ਮੁ ਜਾਕਾ ਕੀਆਸ ਗਲ ਜਹਾਨੁ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ

੧੮੮

ਕਰਮਿਚੜਾਉਗਭਿੰਨੀਰੋਇਜਿਨਾਮਨਿਚੜਾਉਗਸਿਖੀ
ਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿਨਦਰੀਕਰਮਿਲਪਾਏ
ਪਾਰਿਕੋਲੁਚਰਖਾਚਕੀਚਕਾਥਲਵਾਰੇਲੇਬਹੁਤੁਅ
ਨੰਤੁਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹਾਪੀਖੀਭਉਦੀਆ
ਲੈਨਿਨਸਾਹਾਸੁਐਚਾਕੁਭਵਾਣੀਆਹਿਜੀਤਾਨਾਨ
ਕਭਉਦੀਆਗਣਤਨਅੰਤਾਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸ
ਇਆਪਾਇਐਕੀਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇਨਚਿਨਾਚਿਹਸ
ਹਿਚਲਾਹਿਸੇਗੋਇਉਭਿੰਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿਨਚ
ਣਕੁਦਣਮਨਕਾਚਾਉਨਾਨਕਾਜਿਨਿਮਨਿਭਉਤਿਨਾ
ਮਨਿਭਉਰਪਉੜੀਨਾਉਤੇਗਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇ
ਲਾਇਐਨਰਕਿਨਜਾਣੀਐਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸ

ਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐਯੋਜੇਲੋੜਾਹਿਚੰਗਾਆਪ ੧੮੮
ਣਾਕਾਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐਯੋਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹ
ਰੈਜਰਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐਯੋਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈ
ਐਪਾਸਲੋਕੁਮਃ ੧੧ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਾਤਿਸਰਈ
ਆਤਿਪੜਿਪੜਿਕਗਹਿਬੀਚਾਰੁਬੰਦੇਸੋਜਿਪਵਾਹਿ
ਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁਗਹਿਦੂਸਲਾਹੀਸਾ
ਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁਤੀਗਥਿਨਾਵਾਹਿਅ
ਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁਜੋਗੀਸੁਨਿਧਿਅ
ਵਾਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਖਮਮੁਗਤਿਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨਕਾਂਇਆਕਾਅਕਾਰੁਸਤੀਆਮਨਿਸੀਤੋ
ਖਉਪਜੇਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰੁਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਰੁ

ਏਸੇਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ ਚੇਰਾਜਾਗਤੈਕੂੜਿਆਗਾਖਾਰਾ
ਬਾਵੇਕਾਰਾਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਾਹਿਐਥਾਉਤਿਨਾਭਿ
ਕਾਈਕਾਰਾਜਲਿਥਲਿ ਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਲਾ
ਕਾਰਾਅਕਾਰਾਓਇਜੀਆਖਹਿਸੁਤੁਪੈਜਾਣਹਿਤਿ
ਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰਾਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਲਾਹਣੁਸਚੁ
ਨਾਮੁਆਧਾਰਾਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਾਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁ
ਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰਾ ॥੧॥੫: ੧ਸਿਮਟੀਮੁਸਲਮਾਨ
ਕੀਪੈਵੈਪਈਕੁਮਿਆਗਾਪਾੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆਜ
ਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝਾੜੀ
ਝਾੜੀਪਵਾਹਿਅੰਗਿਆਗਾਨਾਨਕਾਜੀਨਿਕਰਤੇਕਾ
ਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰਾ ॥੨॥ਪਉੜੀਗਾਬਿਨੁਸ

ਤਿਗੁਗਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਗਕਿਨੈਨਪਾਇਆ ੨੦੦
ਸਤਿਗੁਗਵਿਚਿਅਪੁਰਖਿਨੁਕਾਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾ
ਇਆਸਤਿਗੁਗਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਪੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਮੇ
ਹੁਚੁਕਾਇਆਉਤਿਮੁਏਹਵੀਚਾਰੁਪੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਭੀਚਿਤੁ
ਲਾਇਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧
ਹਉਵਿਚਿਅਇਆਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆਹਉਵਿਚਿਜੰ
ਮਿਅਹਉਵਿਚਿਮੁਆਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿਚਿਲਾਇ
ਆਹਉਵਿਚਿਖਾਟਿਅਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆਹਉਵਿਚਿਸ
ਚਿਅਗੁਕਾਇਆਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰਾਹਉ
ਵਿਚਿਨਗਕਿਸੁਗਗਿਅਵਤਾਰਾਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿ
ਚਿਰੋਵੈਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈਹਉਵਿਚਿ

ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੇ ਹਉਂਦਿ ਚਿਮੁਰਖੁ ਹਉਂਦਿ ਚਿਸਾ ਮਾ
 ਣਾ ਸੇਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਹਉਂਦਿ ਚਿਸਾ ਇਅੰ
 ਹਉਂਦਿ ਚਿਛਾਇਆ ਹਉਂਦਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜੰਤਉ ਪਾਇਆ
 ਹਉਂਦਿ ਬੁਝੈ ਤਾਦਰੁ ਸੁਝੈ ਗਾਗਿਆ ਨਾਵਿ ਹੁਣਾ ਕਾਥਿ ਕਾਥਿ
 ਲੁਝੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀ ਮੇਲੇ ਖੁਜੇ ਹਾਵੇ ਖਾਹਿ
 ਤੇ ਹਾਵੇ ਖੁਜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਹਉਂਦਿ ਏਹ ਜਾਤਿ ਪੈ ਹਉਂਦਿ ਕਰਮ
 ਕਮਾਹਿ ਹਉਂਦਿ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ਹਉਂ
 ਓਂਦਿ ਕਿਥੁ ਹਉਂਦਿ ਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਏਹ ਜਾਇ ਹਉਂਦਿ ਏਹੋ ਹੁ
 ਕਮੁ ਪੈ ਪਾਇ ਏਕ ਗਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ਹਉਂਦਿ ਦੀਰਖ ਰੋਗੁ ਹੋ
 ਦਾ ਭੁਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ਕਰਿ ਪਾਕ ਰੇਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਭੁ ਰਕੰ
 ਸ ਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਪਾਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ॥੨॥

ਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੇਵਕੀਤਾਸਿਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸ ੨੦੭
ਚੇਸਚਾਧੀਆਇਆਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰਨਗਖਉਕਰਿਸੁ
ਕਿਤੁਪਰਮੁਕਮਾਇਆਓਨੀਦੁਨੀਅਤੇਵੇਬੰਧਨਾਅੰ
ਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆਤੂਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇ
ਵਹਿਚੜਾਹਿਸਵਾਇਆਵਾਰਿਆਈਵਰਾਪਾਇਆ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥੧॥ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਹ
ਦੀਪਾਂਲੋਆਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹਾਅੰਡਜਜੇਰਜ
ਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀਸੇਤਜਾਂਹਾਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂ
ਮੇਰਾਜੀਤਾਹਾਨਾਨਕਜੀਤਉਪਾਇਕੋਸਮੁਲੇਸਭਨਾਹਾ॥
ਜਿਨਿਕਰਤੇਕਰਣਾਕੀਆਚਿਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹਾਸੋ
ਕਰਤਾਚਿਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗਾਤਿਸੁਜੁਹਾ

ਰੀਸੁ ਅਸਾਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇਨ
ਮਾਥਿ ਨੁਕਿ ਆਟਿ ਕਾਕਿ ਆਤਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਲਖ ਨੇਕੀ
ਆਚੰਗੀ ਆਈ ਆਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ਲਖਤ ਪਉ
ਪਾਰਿਤੀ ਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ਲਖ ਸੁਰਤ ਟਸੀਗ
ਰਾਮ ਰਣ ਮਾਹਿਛੁ ਟਹਿ ਪਰਾਣੁ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖਾਰਿ
ਆਨਧਿ ਆਨ ਪੜੀ ਆਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ
ਕਰਣਾ ਕੀ ਆਲਿਖਿ ਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਾਨਕ ਮਤੀ
ਮਿਥਿ ਆਕਰ ਮੁਸਚਾਨੀ ਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਸਚਾ ਸਾਹਿ
ਬੁਏ ਕੁਤੂ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇ ਆ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿ
ਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਤਿ ਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆ ਜਿਨ ਕੋਹਿ ਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇ ਆ ਮੁ

ਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਗਵਾਰਿਦੁ २੦੨
 ਨੀਆਕਾਹੇਆਇਆਸਲੋਕੁਮਃ१ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲ
 ਦੀਆਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਆਹਿਸਾਥਾਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾ
 ਟੀਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਆਹਿਖਾਤਾਪੜੀਆਹਿਜੇਤੇਬਰਸ
 ਬਰਸਪੜੀਆਹਿਜੇਤੇਮਾਸਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀ
 ਆਹਿਜੇਤੇਸਾਸਾਨਾਨਕਲੇਖੇਇਕਗਲਹੋਰਹਉਮੇਝਖ
 ਟੁਝਾਖਾ१॥ਮਃ१ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆਤੇਤਾਕਾਵਿਅ ੦
 ਬਹੁਤੀਰਥਭਾਵਿਆਤੇਤੇਲਾਵਿਆਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇ
 ਹੀਦੁਖੁਦੀਆਸਹੁਦੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆਅੰਨੁਨਖਾ
 ਏਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ ੦
 ਬਸਤਨਪਾਹਿਰੈਆਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈਮੋਨਿਵਿਗੁਤਾਕਿਉਜ ੦

ਗੈਰਗਬਿਨੁਸੁਤਾ ਪਗਉਪੇਤਾਣਾਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾ
ਣਾਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਮੂਰਖਿਅੰ
ਧੈਪਤਿਗਵਾਈਗਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਈਨਪਾਈਗਰਹੈ
ਬੇਬਾਣੀਮਕੀਮਸਾਣੀਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਾਰਿਪਛੁਤਾਣੀ
ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸੋਸੁਖਪਾਏਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏ
ਨਾਨਕਨਦਾਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵ
ਲੁਹਉਮੇਸਬਾਦਿਜਲਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿ
ਭਾਵਦੇਦਾਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾ
ਬਾਹਰੇਦਾਰਿਛੋਅਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਮੁਲੁਨਬੁ
ਝਨਿਆਪਣਾਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇ॥ਹਉਛਾਛੈ
ਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇ॥ਤਿਨਮੰ

ਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ॥੧॥ਕੁਰੁਗਾ ੨੦੩
ਜਾਕੁਰੁਪਕਜਾਕੁਰੁਸਭਸੰਸਾਰਾਕੁਰੁਮੰਰਪਕੁਰੁ
ਮਾਵੀਕੁਰੁਬੈਸਦਹਾਰਾਕੁਰੁਸੁਇਨਾਕੁਰੁਰੁਪਾਕੁ
ਰੁਪੇਨਦਹਾਰਾਕੁਰੁਕਾਂਇਆਕੁਰੁਕਪਕੁਰੁਕੁਰੁਪ
ਅਪਾਰਾਕੁਰੁਮੀਆਕੁਰੁਬੀਬੀਖਪਹੋਏਖਾਰਾਕੁ
ਰੁਕੁਰੁਕੈਨੇਹੁਲਗਾਦਿਸਰਿਅਕਰਤਾਰਾਕਿਸੁਨਾ
ਲਿਕੀਚੈਦੇਸਤੀਸਭੁਜਗਚਲਣਹਾਰਾਕੁਰੁਮਿ
ਠਾਕੁਰੁਮਾਪਿਓਕੁਰੁਰੁਬੈਪੁਰਾਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੈਨ
ਤੀਤੁਪੁਬਾਝੁਕੁਰੁਕੁਰੁ॥੧॥ਮਃ॥੧॥ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀ
ਐਜਾਗਿਦੈਸਚਾਹੋਇਆਕੁਰੁਕੀਮਲੁਓਤਰੈਤਨੁਕ
ਰੇਹਛਾਧੋਇਆਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿ

ਆਰਾਨਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਜੀਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ
ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਨੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉਧਰਤਿਕੰ०
ਇਆਸਾਪਕੋਵਿਚਿਦੋਇਕਰਤਾਬੀਉਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾ
ਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇਦਾਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀ
ਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਅਤ
ਮਤੀਗਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁਸਤਿਗੁਰੂਨੇਪੁਛਿਕੋਬਹਿਰਹੈ
ਕਰੇਨਿਵਾਸੁਸਚੁਸਭਨਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਦੋਧੋਇ
ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੨॥ਪਉ
੨॥ਦਾਨੁਮਾਹਿਰਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੇਤਮਸਤਾਕਿਲ
ਈਐਕੁੜਾਲਾਲਚੁਛੜੀਐਹੋਇਕਮਨਿਅਲਖੁ
ਧਿਆਈਐਫਲੁਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕ

ਮਾਈਐ ਜੇਹੋਵੈ ਪੁਗਬਾਲਿਖਿਆਤਾਂ ਪੂਰਿਤਿਨਾਂਦੀਪਾ ੨੦੪
ਈਐ ਮਤਿਥੋੜੀਜੇਵਗਵਾਈਐ ੧੦ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਸਚਿਕਾਲੁਕੁੜਵਗਤਿਅਕਾਲਿਕਾਲਿਖਬੇਤਾਲਾਬੀ
ਉਬੀਜਿਪਤਿਲੋਗਾਏਅਬਕਿਉਉਗਵੇਦਾਲਿਜਾਇਕੁ
ਹੋਇਤਉਗਵੇਰਤੀਪੂਰੁਤਿਹੋਇਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋ
ਰੈਰੰਗਨਜੋਇਐਭੋਵਿਚਿਖੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤ
ਨਿਹੋਇਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੁੜੈਜੋਇਨਕੋਇ ੧॥
ਮਃ ੧ ਲਬੁਪਾਪੁਦਾਇਗਜਾਮਹਤਾਕੁੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾ
ਰਾਕਾਮੁਨੇਬੁਜਾਦਿਪੁਛੀਐਬਾਹਿਬਾਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰਾਗਾਅੰ
ਪੀਰਖਾਤਿਗੀਅਨਾਵਿਹੂਣਿਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰਾਗੀਅੰ
ਨੀਨਚਾਹਿਵਾਜੇਵਾਵਾਹਿਰੂਪਕਰਾਹਿਸੀਗਾਰਾਉਚੇਕੁਕਹਿ

ਵਾਦਾਗਾਵਾਹਿਜੋਪਾਕਾਵੀਚਾਰੁਮੂਰਖਪੀਡਿਤਹਿਕਮਤਿ
ਹੁਜਤਿਸਿਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾ
ਵਾਹਿਮੰਗਾਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁਜਤੀਸਦਾਵਾਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿ
ਛਾਡਿਬਹਾਹਿਘਰਬਾਰੁਸਭੁਕੋਪੁਰਾਅਪੋਹੋਵੈਘਾਟਿਨਕੋ
ਈਆਖੋਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੇਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿ
ਆਜਾਪੋ॥੨॥੪੦੧॥ਵਦੀਸੁਵਜਾਰਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੇ
ਸੋਇ॥

ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇਅਰੋਜਾਤਿ
ਨਜੋਰਹੈਅਰੋਜੀਉਨਵੇਗਾਜਿਨਕੀਲੇਖੇਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇ
ਸੋਈਕੋਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਧਾਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾ
ਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆਯੋਨਾਜੰਤਾਕੋਵਾਸਿ

ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਏਕ ਨਾਨੇ ਤੂ ੨੦੫

ਸਲਿਲੇ ਹੀ ਇਕਿਆ ਪਹੁਤੁ ਪੁਖੁ ਆਇਆ ਗੁਰਕਿ ਰਪਾ

ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਪਜੇ ਹੀ ਸਾਚਿ

ਸਮਾਇਆ ੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦੁਖੁ ਦਾ ਰੂਪੁ ਰੇ ਗੁਰ

ਇਆ ਜਾ ਬੁਝਤਾ ਮਨ ਹੋਈ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਕਰਣੀ ਮੇਨਾ ਹੀ

ਜਾਹ ਉਕਰੀ ਨਹੋਈ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ਤੇ

ਰਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਿਆ ੧ ਰਹਾਉ ਜਾਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ

ਤਿ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਆ ਤੂ

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਜਿ ਨਿਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰੀ

ਪਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਆਬਾਤ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣ

ਸੁਕਰਿ ਰਹਿਆ ੨॥ ਮਃ ੨ ਜੇਗਾ ਸਬਦੀ ਗਿਆਨ ਸਬਦੀ

ਬੇਟਸਬਦੰਬ੍ਰਹਮਣਹਾਪ੍ਰਤੀਸਬਦੰਬ੍ਰਹਸਬਦੰਬ੍ਰਹੁਸ
ਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹਾਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈ
ਭੇਉਨਾਨਕਤਾਕਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਮ:੨
ਏਕਾਕਿਰਸਨੰਸਰਬਦੇਵਯਦੇਵਦੇਵਾਤਾਮਾਤਾਮਾਂਮਾਤ
ਮਾਬਾਸੁਦੇਵਾਸਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉਨਾਨਕਤਾਕਦਾਸੁਹੈ
ਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥ਮ:੧ਕੁਭੇਬਧਾਜਲੁਹੈਜਲ
ਬਿਨੁਕੁਭੁਨਹੋਇਗਾਰਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿ
ਨੁਰਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥ਪਉਵੀਪਾੜਿਆਹੋਵੈਗੁਨਹ
ਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧਨਮਾਰੀਐਜੇਹਾਪਾਣੈਪਾਲਣਾ
ਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁ
ਦਰਗਾਹਗਾਇਆਹਾਰੀਐਪੜਿਆਅੰਤੈਓਮੀਆਵੀ

ਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀ ਐ ॥ ੨੦੬

੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ

ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁ ਬੁਜੁ ਬੁਫੇਰਿ ਵਟਾਇ ॥ ਐਰੀਆ ਨੀ ਬੁ

ਝਾਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮੁ ਅਗੈ ਰ

ਥਵਾਹੁ ॥ ਤੈ ਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇ ਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਦੁ

ਆਪੁ ਰਿਰਥਤ ਪੇਕ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ

ਰਥੁ ਅਗੈ ਨਿਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ॥ ਸਿਅ

ਮਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਾਹਿ ॥ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥

ਸਭ ਕੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗਰਿਬੁ ਕਹੈ ਗਹਿ ॥ ਆਭੁ ਰਪੁ ਰ

ਗਮਨਾ ॥ ਮੁਦੇਵਾ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਰਾਨਾ ॥ ਇਲਾਇ ॥ ਐਪਰਾ ਛਤ

ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੇਖੰਤ ਰੁਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜਮਾਹਿ ਜੇ

ਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨਾਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਾਇਆਨਾ
ਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬੰਦੁਬਨਮਾਹਿਰੰਗਕੀ॥੦॥
ਕਾਲਿਮਾਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਪੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁ
ਭਾਇਆਨੀਲਬਸਤਲੇਕਪੜੇਪਾਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀ
ਅਮਲੁਕੀਆਚਾਰੇਬੇਦਹੋਏਸਾਚਿਆਗਪੜਹਿਭ
ਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰਾਭਾਉਭਗਤਿਕਾਰਿਨੀਚੁਸਦਾ
ਏਤਉਨਾਨਕਮੇਖੰਤਰਪਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਗਾਵਿ
ਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲੇਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆਜਿ
ਨਿਕਾਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਏਨੀਨੇਤੀਜ
ਗਤਾਨਿਹਾਲਿਆਪਸਮੁਛਾਰੇਦੂਜੈਲਗੇਬੁਥੇਸੇਵਣ
ਜਾਗਿਆਸਤਿਗੁਗੁਰੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰ

ਆਕਾਰਿਕਿ ਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿ ੨੦ ॥
ਮਲ ਰੁਖੁ ਸਗਾਇ ਰਾਅਤਿ ਦੀਰਘਾਅਤਿ ਮੁਰਾਓਇ ਜਿ
ਆਵਹਿ ਆਸਕਾਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ਫਲਾਟਿ ਕੇ ਫੁਲ
ਬਕ ਬੇਕੀ ਮਿਨ ਆਵਹਿ ਪਤਾ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀਨਾ ਨਕਾ ਗੁਣ
ਚੀਰੀਆਈ ਆਤਤੁ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰਕਉ ਨਿ
ਵੈ ਨਕੋਇ ਧਰਤਾਰਾ ਜੂਤਲੀ ਐ ਨਿਵੈ ਸੁਗਉਗਾਇ
ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਨਿ ਵੈ ਜੋਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇ ਐ
ਕਿਆ ਬੀਐ ਜਾਬਿ ਦੇ ਕੁਸੁਪੇ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਾੜਿ ਪੁ
ਸਤ ਕਸੀਧਿ ਆਬਾਦੀ ਸਿਲਪੁ ਜਾਸਿ ਬੁਲ ਸਮਾਪੀ
ਮੁਖਿ ਝੁਠਾ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੀ ਰੈ ਪਾਲਾਤਿ ਹਾਲ ਬਿਚਾਰੀ
ਲਿਮਲਾਤਿ ਲਕੁਲਿ ਲਾਟੀ ਦੁਇ ਪੋਤੀ ਬਸਤ ਕਪਾਟੀ

ਜੇਜਾਣਾ ਸਿਬਹਮੰਕਰਮੀ ਸਾਭੇਫੇਕਟਾਨਿਸਚਉਕਰਮ
ਕਹੁਨਾਨਕਾਨਿਪਚਉਧਿਆਵੈਗਾਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾ
ਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਪਕੁਰੁਪੁਸੁਹਾਵਣਾਛਾਡਿਦੁਨੀਆਅੰ
ਦਾਰਿਜਾਵਣਾਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾ
ਵਣਾ॥ ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਗਾਹਿਭੀਵੈਅਰੋਜਾਵ
ਣਾ॥ ਨੰਗਾਦੇਜਾਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥
ਕਾਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥ ੧॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਦਾਇ
ਆਕਪਾਹਸੀਤੋਖੁਸੁਖੁਜਤਰੀਢੀਸਤੁਵਟਾ॥ ਏਹਾਜਿਨੇ
ਉਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਂਡੇਖਤਾਨਾ॥ ਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਕੈਨ॥
ਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ ਪੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਾਲਿਚ
ਲੇਪਾਇ॥ ਚਉਕਾੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇ॥ ਆਬਾਹਿਚਉਕੈਪਾ

ਇਆਸਿਖਾਕੀਨਿਚੜੀਈਆਗੁਰਬਾਹਮਣੁਬਿ २੦੮
 ਆਓਹੁਮੁਆਓਹੁੜਾੜਿਪਾਇਆਵੇਤਗਾਗਾਇ॥੧੫॥
 ੧॥ਲਖਚੇਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖ
 ਗਾਲਿਆਲਖਠਗੀਆਪਾਹਿਨਾਮੀਆਗਾਤਿਦਿਨ
 ਸੁਜੀਅਨਾਲਿਆਤੁਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮਣੁਵੇਟੇ
 ਆਇਆਕੁਹਿਬਕਗਾਰੀਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੇਪਾ
 ਐਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਗਾਨਾ
 ਨਕਤਗਨਤੁਟਈਜੇਤਾਗਿਹੋਵੇਜੋਰਾ॥੨॥੫੦੧॥ਨਾਇ
 ਮੀਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤਾਦਰਗਾਹ
 ਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗਨਤੁਟਸਿਪੁਤਾ॥੩॥੫੦੧॥ਤਗੁ
 ਨਾਇਦੁਤਗਨਨਾਰੀਭਲਕੇਧੁਕਪਵੇਨਿਤਦਾੜੀ॥

ਤਗਨਪੇਰੀਤਗਨਪਥੀਤਗਨਾਜਿਹਵਾਤਗਨਅਖੀ
ਦੇਤਗਾਅਪੇਵਤੈਯਵਾਟਿਧਾਰੇਅਵਗਾਪਤੈਯਲੈਭੁ
ਕਿਕਰੇਵੀਆਹੁਕਾਢਿਕਾਕਾਲੁਦਸੇਰਾਹੁਸੁਣਿ
ਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣਾਮੀਨਿਅੰਧਾਨਉਸੁਜਾਣੁ
੪)ਪਉੜੀਅਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਿਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾ
ਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀਸੇਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੇ
ਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀਹੁਕਮਿਮੀਨਿਮੇਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ
ਤਾਖਸਮੇਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀਖਸਮੇਭਾਵੈਸੇਕਰੇ
ਮਨਹਾਚਿਦਿਆਸੇਫਲੁਪਾਇਸੀਤਾਦਰਗਹਪੇ
ਧਾਜਾਇਸੀ)੧੫)ਸਲੋਕੁਮਃ੧ਗਉਬਿਰਹਮਣੁ
ਕਉਕਰਲਾਵਹੁਗੋਬਾਬੇਤਰਣੁਨਜਾਣੀਯੋਤੀਟਿ

ਕਾਤੇਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਖਾਈਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜ ॥ ੨੦੮ ॥
ਹੈਕਤੇਬਾਸੀਜਮੁਤਰਕਾਭਾਈਛੋਰੀਲੇਪਾਖੰਡਾਨਾਮਿ
ਲਾਇਐਜਾਹਿਤਰੀਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵੰ
ਜਾਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਾਲਿਤਾਗਾਤਿਨਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਣਪੁਰਹਿਨਾਦਾਉਨਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦਾਕੁੜੀਰ
ਸਿਕੁੜਾਵਾਪਾਰਾਕੁੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰਾਸਰਮ
ਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੁਰਿਗਾਨਾਨਕਕੁੜੁਰਹਿਆਭਰਪੁਰਿ
ਅਥੇਟਿਕਤੇਕੋਪੋਤੀਕਖਾਈਹਾਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਜਾ
ਈਨੀਲਵਸਤਪਹਿਰਿਹੋਵਾਹਿਪਰਵਾਣਾਮਲੇਛਪ
ਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣਾਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖ
ਣਾਚਉਕੇਉਪਾਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾਦੇਕੋਚਉਕਾਕਢੀ

ਕਾਗਓਪਾਰਿਆਇਬੈਠੇਕੁੜਿਆਗਾਮਤਭਿਟੈਵੇਮਤੁ
ਭਿਟੈਗਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈਗਤਨਿਫਿਟੈਫੋਕਿਕਰੇ
ਨਿਮਾਨਿਜੁਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈ
ਐਸਾਚੁਹੋਵੇਤਾਸਚੁਪਾਈਐ॥੨॥ਪਉੜੀਗਚਿਤੈਅੰਦ
ਰਿਸਭੁਕੇਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾਗਾਪੇਦੇਵ
ਹੁਇਆਈਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾਵਰਹੁਵਰੁ
ਵਰਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਪੰਧੋਲਾਇਦਾਨਦਾਰਿਉਪਠੀ
ਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਪਾਹੁਕਰਾਇਦਾਦਰਿਮੰਗਾਨਿਭਿਖ
ਨਪਾਇਦਾ॥੧॥੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ਜੇਮੋਹਾਕਾਪਰੁਮੁਹੈਅ
ਰੁਮਾਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇਅਰੋਵਸਤੁਸਿਵਾਣੀਐਪਿਤ
ਰੀਚੇਰਕਰੇਇਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਢੀਏ

ਹਕਰੇਇਨਾਨਕਅਰੋਸੇਮਿਲੇਜਿਖਟੇਪਾਲੇਦੋਇ॥ ੨੧੦
 ੧॥ ੪੯੧॥ ਜਿਉਜੇਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੇਵਾਰੇਵਾਰਾਜੁਠੇ
 ਜੁਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰਾਜੁਚੇਏਹਿਨ
 ਆਂਖੀਆਹਿਬਹਾਨਿਜਿਪਿਡਾਧੋਇਸੁਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿ
 ਨਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ ੨੫੯੩੪॥ ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉ
 ਣਵੇਗਹਾਰਿਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀ
 ਆਲਾਇਬੈਠੇਕਾਰਿਪਾਸਾਰਿਆਚੀਜਕਰਾਨਿਮਾਨਿ
 ਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਾਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆਕਾਰਿਫੁਰਮਾ
 ਏਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਾਤਿਮਰਦੁਵਿਸਾਰਿਆ
 ਜਰੁਆਈਜੋਬਾਨਿਹਾਰਿਆ॥ ੧੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
 ਜੇਕਾਰਿਸੁਤਕਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੁਤਕੁਹੋਇਗੋਹੇਅ

ਤੈਲਕੜੀ ਅੰਦਾਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤੇ ਦਦੇ ਅੰਨ ਕੋ ਜੀਅ
 ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਾਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉਹੈ ਜਿਤੁ ਹਾਰਿਆ ਸ
 ਭੁਕੋਇ ॥ ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਰਖੀਐ ਸੁਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੁਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆ ਨ ਉਤਰੈ ਪੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ:
 ੧ ॥ ਮਨਕਾ ਸੁਤਕੁ ਲੇਭੁਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੁਤਕੁ ਕੁੜਾ ਅਖੀ ਸੁਤ
 ਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਗੜਿਆ ਪਰਧਨ ਰੂਪਾ ਕੰਨੀ ਸੁਤਕੁ ਕੰਨੀ
 ਪੇਲਾਇਤ ਬਾਰੀਖਾਹੀ ਨਾਨਕ ਹੀਸਾ ਆਦਮੀ ਬਪੋਜਾ ਮ
 ਪੁਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸੋਭੇ ਸੁਤਕੁ ਕੁਰਮੁਹੈ ਦੂਜੇ ਲੋਕੇ
 ਜਾਇ ॥ ਜੀ ਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕ ਮੁਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ
 ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿੜਹੈ ਦਿਤੇ ਨੁ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬਾਹੀ ਨਾਨ
 ਕ ਜਿਨੀ ਬੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਤਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਾਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਵਾਚਿ ॥ ੨੧ ॥
ਵਡੀ ਆਵਾਝਿ ਆਈ ਆਸਾਹਿ ਮਿਲੇ ਤਾਨ ਦਰੀ ਆਈ
ਆਸਾ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ਆਕਾਰਿ ਹੁਕਮੁ
ਮਸਤਾਕਿ ਹਭੁਧਾਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀ ਆਬੁਰਿ ਆਈ
ਆਸਾਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਆਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੧੫ ॥
ਹਿਲਾਸੁ ਚਾਅ ਪਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ਸੁਚੈ ਅਰੋਗੁ ਪਿ
ਠਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭੀਟਿ ਜਾਇ ਸੁਚਾਹੋਇ ਕੋਜੇ ਵਿਆਲਗਾ
ਪੜਾਇ ਸਲੋਕੁ ਕਹਥੀ ਜਾਈ ਸਾਟਿ ਆਕਿ ਸੁਏ ਹੁਲਗਾ
ਦੇਖੁ ਅੰਨ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸਿਤੁ ਭਦੇਵਤਾ ਲੁਣੁ ਪੀ
ਜਵਾਪਾਇ ਆਪਿ ਪਰਤਾਤਾਹੋ ਆਪਕੁ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਾਪੀ ਜਿ
ਉਤਨੁ ਗਾਝਿ ਆਭੁ ਕਾਪਈ ਆਤਿਤਾ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ

ਉਚਰਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ
ਮੁਖਿ ਭੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧॥ ੪੬੧॥ ਭੀ ਭਿਜ ਮੀਐ ਭੀ ਭਿਨਿ ਮੀ
ਐ ਭੀ ਭਿ ਮੰਗਣ ਵੀ ਆਹੁ ਭੀ ਭੁਹੁ ਹੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭੀ ਭੁਹੁ ਚ
ਲੈ ਰਾਹੁ ਭੀ ਭੁਮੁ ਆ ਭੀ ਭੁਭਾਣੀ ਐ ਭੀ ਭਿ ਹੋਵੈ ਬੀਧਾਨੁ ਸੋ
ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੀ ਮਹਿ ਰਾਜਾਨੁ ਭੀ ਭੁਹੁ ਹੀ
ਭੀ ਭੁਭੁ ਪਜੈ ਭੀ ਭੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕਾਇਨਾਨਕ ਭੀ ਭੈ ਬਾਹਰਾ ਏ ਕੋ
ਸਚਾ ਸੋਇ ਗਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀਚ
ਰਿਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੨॥ ਪਉ
ੜੀ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੇ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚਾਣਿਕ ਢੀ
ਐ ਆਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸਿਧੀਐ ਆਜਾ
ਰਪਣਾ ਨਹੀ ਐ ਤੁਜਾ ਗਿਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਗ ਬਿਹੰਦੀ ਐ

ਮੰਦਾ ਕੀਸੇ ਨਾ ਆਖੀਐ ਪਾਵਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ਮੂਰਖ
 ਰਖੇ ਨਾਲਿ ਨਲੁ ਝੀਐ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਨਾਨਕਾਓ
 ਕੋ ਬਾਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾਹੁ ਏਹਾ ਫਿਕਾਫਿਕਾ ਸਦੀਐ
 ਫਿਕਾਫਿਕੀ ਸੋਇਹਾ ਫਿਕਾਦਰਗਾਪਸਟੀਐ ਮੁਹਿਭੁਕਾ
 ਫਿਕੇ ਪਾਇਹਾ ਫਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਹਣਾਹੈ ਸਜ
 ਏਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੁਠੇ ਪੇਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ
 ਅੰਦਰਿ ਫੈਲਾ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇਨਾ ਵਹਿਉਤ ਫੈਨਾ
 ਹੀਐ ਲਾਗੀਨ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇਭਲੇ
 ਸੀਸਾ ਰੀਗਤਿ ਨਨੇਹੁਲਗਾ ਰਬਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥
 ਰੀਰੀਹਸਾਹਿਰੀਰੀਰੇਵਾਹਿਚੁਪਭੀਕਾਰਿ ਜਾਹਿਪ
 ਰਵਾਹਨਾਹੀਕੀਸੇਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹਿਦਾਰਿਵਾ

ਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੋਇਤਖਾਹਿ। ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏ
ਕਾਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁ। ਦਾਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ। ਦੇਖ
ਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਾਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ। ਜੋਆਇਆਸੋਚਲ
ਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ। ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸ
ਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ। ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸ
ਵਾਰੀਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੨॥ ਏਹਕਿਨੇਪੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈ॥
ਇਹਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ। ਚੰਗੋਚੰਗ
ਕਾਰਿਮੰਨੈਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ। ਆਸਕੁਏਹਨਾਖੀਐਜਿਲੇਖੇਵਰ
ਤੈਜੋਇ॥ ੧॥ ੨॥ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੇਵੈਕਰੇਮੰਢਹੁਪੁਥਾਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਦੇਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁਸੇ

ਵੇਐਸੁਪੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬਸਦਾਸਮਾਲੀਐਗਾਜਿਤਕੀਤ ॥ ੨੧੩ ॥
ਪਾਈਐਐਆਪਣਾਸਾਪਾਲਬੁਰੀਕਿਉਪਾਲੀਐਗਾਮੰਦਾ
ਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੀਮੀਨਦਾਰੀਨਿਹਾਲੀਐਗਾਜਿਉਸ ॥
ਹਿਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐਗਾਕਿਛੁਲ ॥
ਹੇਉਪਾਰਿਪਾਲੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁਲਰੈ ॥
ਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾਕਰੇਪਣੇਰੀਆ ॥
ਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਰੀ ॥
ਛੁਪਾਏਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਾਜਿਸਨੇਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾ ॥
ਸੋਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾ ॥
ਕਾਹਿਅਵਾਉ ॥ ਬੀਜੋਬਿਖੁਮੰਗੋਅੰਮਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁ ॥
ਨਿਅਉ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਅਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆ ॥

ਵੈਰਾਸਿ॥ ਜੇਹਾਜਾਣੈ ਤੇਹੋਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋਨਿ ਰਜਾਸਿ॥ ੬
ਸਤੁ ਅੰਦਾਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜਹਿ ਵੈ ਪਾਸਿ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੇ
ਤੀਹੁ ਕਮੁਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਕੁੜਕੁ ਮਾਣੈ ਕੁ
ੜਹੋ ਵੈ ਨਾਨਕਾਸਿ॥ ਫਿਰਿ ਤਿਥਿ ਗਾਸਿ॥ ੩॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਿਐ
ਆਣੈ ਦੋਸਤੀ ਵਰਾਗੁ ਸਿਉ ਨੇਹਾ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਾਰਿ ਲੀਕਾ ਜਿ
ਉਤਿ ਸਦਾ ਬਾਉਨ ਬੇਹੁ॥ ੪॥ ਮਃ ੨॥ ਹੋਇ ਇਐ ਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰ
ਮੁਆਣਿ ਨਸਕੈ ਰਾਸਿ॥ ਜੇਇ ਕਾ ਅਧਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀਓ
ਵੈਰਾਸਿ॥ ਪਾਪਉੜੀ॥ ਚਾਕੁ ਰੁਲਗੇ ਚਾਕੁ ਰੀਜੇ ਚਲੇਖ
ਸੇਧੇ ਭਾਇ॥ ਹੁਰ ਮਾਤਿ ਤਿਸਨੇ ਅਗਲੀਓ ਹੁਵਜ ਹੁਭੀ ਦੂ
ਣਾਖਾਇ॥ ਖਸਮੇ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ॥ ਫਿਰਿ ਰੀਰੇ ਰਤਿ ਅੰਦਾਰਿ
ਪਾਇ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਹੁਣਾਖਾਇ॥

ਜੈਸੇ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀ ਐਸਾ ਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕ ੨੧੪
ਮੁਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਲੇ
ਕੁਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇ ਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨ
ਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ
ਕਿਨੇ ਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੇਵ ਕੁਕਾਢੀ ਐ ਜਿਸੇ ਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਗਵਾਰਾ ਆਪਿ
ਕਰਾਏ ਸਾਖੀ ਫਿਰੀ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰਾਇ ਕਨ
ਗਲੀ ਜੀ ਜੀ ਰੀ ਆਇ ਕਤੁ ਰੀ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਬੀਸੀ ਆਰ
ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣ

ਸਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਅਪੇ ਪੁਰ
ਦੁਦੋਇ ਇਕ ਨੀਦੁ ਪੁਸਮਾਈ ਐਇ ਕਿਚੁ ਲੇ ਰਹਾ ਨਿਚ
ਕੋਇ ਕਿਨਿ ਹਾਲੀ ਪੈਸਵ ਨਿਇ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਰਹਾ ਨਿਖੜੇ ॥
ਅਤਿ ਨਾਸਵਾ ਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਨ ਕਉ ਨ ਦਾਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ
੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿਰਖੇ ਆਪਿ ਆਤਿ ਸੁ
ਵਿਚਿ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਕੋਦੇ ਪੈਥਾ ਪਿਥਿ ਥਾਪਾ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ
ਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀ
ਆਵਾਭਿ ਆਈ ਆਕਿ ਛੁਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ
ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀ ਮੁਦੇ ਜੀ ਆਰਿਜੁ ਕੁਸੰਬਾਹਿ
ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪੁਰਿ ਛੇਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਤਿ

ਸੈਰ ਜਾਇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੨੧੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰ ਰਾਇਬਲਵੀਰਤਥਾਸਤੈਭੂਮਿ
ਆਖੀਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੇਲੁਹਵੈਜੋ
ਖੀਵਦੈਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੋਣਾਭਿਰਾਵਹੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾ
ਨਪੜੀਵਦੈਨਾਨਕਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟਸ
ਤਾਣੀਨੀਵਦੈਲਹਣੇਪਾਰਿਓਛੁਤਾਜਿਰਿਕਾਰਿਸਿ
ਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਦੈਸਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖ
ਕਾਰਿਜੋਰਿਪਰਾਕਾਇਜੀਅਦੈਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾ
ਸਿਕੀਣੀਨਾਨਕਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈਸਾਹਿਟਕਾਦਿ
ਤੇਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਲਹਣੇਦੀਫੇਰੀਐਨਾਨਕਾਦੇਹੀ
ਈ

ਖਟੀਐ ਜੋਤਿ ਭਾਜੁ ਗਤਿ ਜਾਇ ਸਾਹਿਕਾਂ ਏਐ ਫੇ
ਰਿ ਪਲਟੀਐ ਝੁਲੇ ਸੁਫਤਾ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਾਲਿਤ ਖਤੁ ਬੈ
ਠਾ ਗੁਰਹਟੀਐ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰਫੁਰਮਾਇ ਐਸਿ
ਲਜੇ ਗੁਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ਲੰਗਰੁ ਚਲੇ ਗੁਰਸਬ
ਦਿਹਾਰਿ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ਖਰਚੈ ਦਿਤਿ ਖਸਿ
ਮਦੀਆ ਪਖਹਦੀ ਖੋਰਿ ਦਬਟੀਐ ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ
ਖਸਿ ਮਦੀ ਨੁਰਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ਤੁਧਾਡਿ
ਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲੁ ਜਨ ਮਜਨ ਮਦੀ ਕਟੀਐ
ਸਚਾ ਜਿ ਗੁਰਫੁਰਮਾਇ ਐਸਿ ਕਿਉ ਏਦੁ ਬੈਲਹੁ ਹਟੀ
ਐ ਪੁਕੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿ ਓਕਾਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀ
ਐ ਗਦਾਲਿ ਖੋਟੈ ਕੀ ਫਿਰ ਨਿਬੀ ਨਿਭਾ ਰਉਚਾਇ ਨਿਛ

ਆ

ਟੀਆ ਜਿਨਿਆ ਖੀਜੇ ਟੀਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਬਟ ੨੧੬
ਐਕਉਣਹਾਰੇ ਕਿਨਿਉ ਵਟੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ
ਮੰਨਣਾ ਕੇ ਸਲੂਜਿ ਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੋ ਦੇਵਤ
ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ ਸਚਾ ਕਰੇ
ਸਾਬਤ ਹੋਵੇ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦਦੀ ਦੇ ਹੀ ਫਿਰੀ
ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਥੀਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਂਇ ਆਪਲ ਟੁ
ਕਾਰਿ ਮਾਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੇਰਾ ਲੀ ॥ ਦਰੁਜੇ ਵੇਓ ਮਤਿ ਖ
ੜੀ ਮਸਕਲੇ ਹੋਇ ਜੀ ਗਾਲੀ ॥ ਦਰਿ ਦਰ ਵੇਸ ਖਸੀ ਮ
ਦੇ ਨਾਇ ਸਚੇ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇ ਕਜ
ਨਾਜਿ ਸੁਬਹੁ ਤੀਛਾਉ ਪੜਾ ਲੀ ॥ ਲੰਗਾਰਿ ਦਉਲਾ ਤਿਵੰਡੀ
ਐਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੀਰਾ ਪਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ

ਲ

ਓਜਲੇਮਨਮੁਖਈਏਪਗਲੀਘਪਏਕਬੂਲਖਸ਼ਮ
ਨਾਲਿਜਾਪਮਰਦੀਪਾਲੀਘਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਏ
ਇਜਿਨੀਗਾਇਉਠਾਲੀਘਤੋਹੋਰਿਓਰੀਗਵਹਾਈਐ
ਦੁਨਿਆਈਆਖੇਕਿਰਿਓਨੁਨਾਨਕਈਸਰਿਜਰੀ
ਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਣਾਵਿਗਕਿਰਿਓਨੁਮਾਧਾਣਾਪਰਬ
ਤੁਕਰਿਨੇਰਿਬਾਸਕੁਸਬਦੁਰਿਬਾਕਿਰਿਓਨੁਚਉਦਹ
ਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਆਵਾਰਉਣਾਚਿਲਕਿ
ਓਨੁਕੁਦਗਤਿਆਹਿਵੇਪਾਲੀਅਨੁਜੀਣਿਐਵ
ਬਪਿਰਠਿਣਕਿਰਿਓਨੁਲਹਣੇਧਾਰਿਓਨੁਛੜਸਿਰ
ਅਸਮਾਨੀਕਿਆਵਾਛਾਕਿਰਿਓਨੁਯੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋ
ਤਿਮਹਾਹਿਆਪੁਆਪੇਸੇਤੀਮਿਕਿਰਿਓਨੁਸਿਖਾਪੁਤਾਪੁ

ਪਿਥੈ ਸਭਉ ਮਤਿ ਦੇਖਹਾ ਜਿ ਕਉ ਨੁ ਜਾਸੁ ਪੋਸਤਾ ੨੧੧
ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓ ਨੁ ॥ ੪ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਇ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਰੂਰੁ ਜਪੁਤ ਪੁਸਿ ਜਮੁਨਾ ਲਿਤੁ ਪੁਹੇਰੁ
ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ਲਬਾਵਿਣਾ ਹੇਮਾਣ ਸਾਜਿਓ ਪਾਣੀ ਭੂ
ਰਾਵਾਰਿਐ ਦਰਗਾਹ ਭੂਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੁਰਾਜਿ
ਤਸੁ ਹਾਥੁ ਨ ਲਭਈ ਤੂਢਿ ਹੁਠ ਭੂਰਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾ ਮੁਨਿ
ਪਾਨੁ ਪੈਤੁ ਪੁਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰਾ ਨੰਦ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੇਵੰ
ਵੈਚੁਰੁ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤਲੈ ਕਤੁ ਪੁਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ਫੇਰਿ ਵ
ਸਾਇਆ ਫੇਰੁ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਰੂਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸੋਟਿਕਾ
ਸੋ ਬਹਣਾ ਸੇਈ ਦੀਬਾਨੁ ਪਿਯੁਦਾ ਦੇਜੇ ਵਿਹਾਪੋਤਾ
ਪਰਵਾਨੁ ਜਿਨਿ ਬਾਸ ਕੁਨੈ ਤੈ ਪਤਿ ਆਕਾਰਿ ਨੇਹੀਤ ॥

ਫੁਲਾਜੀਨਿਸਮੁੰਦਾਵੋਗਲਿਆਕਾਰਿਮੇਰੁਮਪਾਣੁ॥
ਚਉਦਪਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਨੁਪਾਯੇ
ਕਾਕੀਤੋਨੁਸਪਜਦਾਜਤੁਕੀਥਿਪਲਾਣਾਧਨਖੁਚ
ਕਾਇਥਿਸਤਿਦਾਜਸਹੀਦਾਬਾਣੁਕਾਲਿਵਿਚਿਧੂ
ਆਂਧਾਰੁਸਾਚਕਿਆਰੈਭਾਣੁਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇ
ਰਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁਨਿਤਰਸੇਈਤਿਰੀਐਪਿਓਮੇਦਾ
ਖਾਣੁਚਾਰੇਕੰਡਾਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵ
ਣੁਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਾਰਿਨਦਾਰਿਨੀਸਾਣੁ॥
ਅਉਤਾਰਿਆਅਉਤਾਰੁਲੈਸੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁਸੁਖ
ਕਿਵਾਉਨਡੋਲਣੀਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁਜਾਣੈਬਿਰਥਾ
ਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁਜਾਣੁਗਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇ

ਪਾਤਿਸਾਹਜਾਤੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰ ੨੧੮
 ਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁਨਾਨਕਹੀਦਾਛੜਸਿਰਿਉਮਤਿ
 ਹੋਰਾਣੁਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਣੀਦੀਬਾਣੁਪਿਯੁਦ
 ਦੇਜੋਵਿਹਾਪੋੜਾਪਰਵਾਣੁ)੬ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸ
 ਗੁਰੁਜੀਨੀਸਿਰਿਆਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆਪੂਰੀਹੋਈਕ
 ਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੇਧਾਰਿਆਸਿਖੀਅ
 ਤੈਸਿਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆਅਟ
 ਲੁਅਥਾਹੁਅਤੇਲੁਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ
 ਜੀਨੀਤੁਸੋਵਿਆਭਾਉਕਾਰਿਸੇਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ
 ਲਬਲੇਭੁਕਾਮੁਕੇਪੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਪੁਸਪਰਵਾਰਿ
 ਆਪਨੁਸੁਤੇਰਾਥਨੁਪੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆਨਾ

ਨਕਤੁਲਪਣਾਤੁਹੈਗੁਰਅਮਰਤੁਵੀਚਾਰਿਆਗੁਰ
 ਰਿਠਾਤਾਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੧॥ਚਾਰੇਜਾਰੇਚਹੁਜੁਗੀਪੀ
 ਚਾਇਨੁਆਪੇਹੋਆਆਪਨਿਆਪੁਸਾਜਿਅਨੁਅੰ
 ਪੇਹੀਬੀਮਿਖਲੇਆਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆ
 ਪਿਲਿਖਣਹਾਰਹੋਆਸਭਉਮਾਤਿਆਵਣਜਾਵਣ
 ਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨੁਗੁਰੁਸ
 ਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆਉਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣਹੁ
 ਚਹੁਚਕੀਕੀਅਨੁਲੇਆਜਿਨੀਗੁਰਨਜੇਵਿਓ
 ਮਨਮੁਖਾਪਾਇਆਮੇਆਵੁਣੀਚਉਣੀਕਰਾਮਾਤਿਸਚੇ
 ਕਾਸਚਾਢੋਆਚਾਰੇਜਾਰੇਚਹੁਜੁਗੀਪੀਚਾਇਨੁਅੰ
 ਪੇਹੋਆ॥੮॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲ ੫॥ ਵਾਰ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨੨੮
ਦਿ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਾਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰ
ਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਸਿ ਮਰੀ ਤਿਸਿ ਤਿਸਰ ਬੜਰ ਮ
ਣੰ ਨਾਨਕ ਅਪਨਾ ਸਨਜ ਗਾਦੀ ਸੁਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਨ
ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦਿੜੀ ਐਸਾ ਚਾਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿ
ਓਸਰ ਬੜੇ ਮੇਨਾਨ ਕਹਾਰਿ ਗੰਗਾ ਰਾਚਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਏਕਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈ ਐਸਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਈ ॥ ਕ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ ॥ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪਦਾਤਿ ਸੁਬੰਨੁ ਨਹੀ ਕੇਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰ
ਰੂਪ ਤਾਲਦੀ ਪਗਵਿਅਾ ਸਭ ਲੇਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁ
ਝਾਈ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਜੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥

ਰਚੀਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭੁ ਅਸਥਾ ਪਨੀ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨਾ ਬਿਨਾ ਸਨੀ ॥ ੧ ॥
ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੈ ਦੇ ਕੁਪਥ ਵੈਥਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਧਣੀ ਕਉ ਵਿਸਾਰੈ ਉਪਰਾਹਿ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
ੜੀ ਰਕਤਾ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿਮਿਅ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾ
ਰੀਉ ਰਧ ਮੁਖ ਕਚੀਲਾ ਬਿਕਲੁ ਨ ਗਕੈ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾ
ਰੀ ਹਾਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂਨਾ ਜਲਾਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰਧਾਰੀ
ਬਿਖ ਮਥਾ ਨਹਾ ਜਿਨਿ ਗਪੁਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨਾ ਵਿਸਾ
ਰੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਾਹਿ ਜਨ ਮੁਹਾ
ਰੀ ॥ ਸਲੋਕਾ ਮਨਾਇ ਛਾਦਾ ਨਕਰਣਿ ਸਰਬਤਾ ਅ
ਸਾ ਪੂਰਨ ਹਾਖੰਡਣਿ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਹ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਮਰਿਨਾ

ਨਕਨਪਦੁਰਣਹਾ॥ ੧॥ ਹਭਿਗੰਗਿਮਾਂਟਹਾਜਿਸੁਸੀਰੀਤੇ ੨੨੦
 ਸਿਉਲਾਈਅੰਨੇਪੁਸਸਹੁਬਿਦੁਨਾਵਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿ
 ਸੰਦਰੁਗਚਿਅਦੇਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਨਤਨਪਨੁਦੰ
 ਆਦੀਨੇਰਸਭੁਗਾਗਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਇਗਚਿ
 ਭਲੇਸੰਜੋਗਾਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਇਪ੍ਰਭਦੇਵ
 ਨਜੋਗਾਹਾਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਾਰਿਆਲਾਹਿਜਾਹਿ
 ਵਿਜੋਗਾਸਾਧਸੀਰੀਹਾਰਿਗੁਣਰਮਹਾਬਿਨਸੇਸਾਭਿਰੋਗਾ॥
 ੨॥ ਸੋਲਕਾ॥ ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੰਆਇਆਅੰਨੇਕਉਦਮ
 ਹਾਹਾਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤ
 ਤਹਾ॥ ੧॥ ਤੁਟਵੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੇਲਾਈਬੇਅੰਨਸਿਉਨਾ
 ਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਈਸੇਤੀਗਤਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁ

ਬਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮੁਹੋਇਕਹਤੇਸਾਭਿਪ੍ਰੇਤੁਆਪਿਨੁਰਿਹਮ
 ਹਿਬਸਨੁਨਦੇਵਹੀਜਿਨਾਸਿਉਸੋਈਹੇਤੁਕਾਰਿਅਨਰਭੁ
 ਦਰਬੁਸੀਚਿਅਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤੁਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕ
 ਰਮਾਇਹੁਖੇਤੁਆਕਿਰਤਘਣਾਹਾਰਿਵਿਸਾਰਿਅਜੋਨੀਭ
 ਰਮੇਤੁ॥੪॥ਸਲੋਕਾਕੋਟਿਦਾਨਾਇਸਨਾਨੀਅਨਿਕਸੋਧਨਪ
 ਵਿਤ੍ਰਤਹਾਉਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਾਰਿਹਾਰਿਰਸਨਾਸਰਬਪਾਪ
 ਬਿਮੁਚਤੇ॥੧॥ਈਧਣੁਕੀਤਿਮੁਘਣੁਭੋਗੀਦਿਤੀਮੁਭਾਹਿ॥
 ਮਨਵਸੀਦੜੇਸਚੁਸਪੁਨਾਨਕਹਭੇਰੁਖੜੇਉਲਾਹਿ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ਕੋਟਿਅਘਾਸਾਭਿਨਾਸੁਹੋਹਿਸਿਮਰਤਹਾਰਿਨਾ
 ਉਸਮਨਾਚੰਦੇਫਲਪਾਈਅਹਿਹਾਰਿਕੇਭਾਣਗਾਉ॥
 ਜਨਮਮਰਣਭੇਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲਸਚੁਥਾਉਪੁਗਬਿ ੨੨

ਹੋਵੈਲਿਖਿਅਧਾਰਿਚਰਣਸਮਾਉਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾ ੨੨੧
ਪਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬਾਲਿਜਾਉ॥੫॥ਸਲੋਕਾਗਰਿਹਰਚਨਾ
ਅਪਾਰੀਮਨਿਬਿਲਾਸਸੁਆਦੰਰਸਹਾਕਦਾਂਚਨਹਾਸਿਮ
ਰੰਤਿਨਾਨਕਤੇਜੰਤਾਬਿਸਟਾਕਿਮਹਾ॥੧॥ਮੁਚੁਅਰੰਬਰੁ
ਹਭੁਕਿਹੁਮੰਤ੍ਰਿਮੁਪਬਾਤਿਨੇਹਾਸੇਸਾਂਈਜੋਵਿਸਰੈਨਾਨਕ
ਸੋਤਨੁਖੇਹਾ॥੨॥ਪਉੜੀਸੁੰਦਰਸੇਜਾਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੇਗ
ਣਪੂਰੇ॥ਗਰਿਹਸੇਇਨਾਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੇਤੀਹੀਰੇਅ
ਨਾਇਛੇਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੁਰੇ॥ਸੋਪ੍ਰਭਚਿਤਿਨ
ਆਵਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇ॥ਬਿਨੁਹਾਰਿਨਾਮਨਜਾਂਤਿਏਇਕਿ
ਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੬॥ਸਲੋਕਾਚਰਨਕਮਲਾਬਿਰਹੰ
ਖਿਜੰਤਬੈਰਾਗੀਦਹਾਦਿਸਹਾਗਤਿਆਰੰਤਕਪਟਰੂਪਮ॥

ਇਆਨਾਨਕਆਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮਹਾ॥੧॥ਮਨਿਸਾਂਈ
ਮੁਖਿਉਚਰਾਫਤਾਹਭੇਲੇਆਨਾਨਕਹਭਿਅੰਬਰਕੁਕੜਿ
ਆਸੁਇਜੀਫਾਸਚੀਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਸਤਾਤੂਟੀ
ਝੰਪੜੀਚੀਰੁਸਭਿਛੋਨਾ॥ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਅਦਰਉ
ਦਿਅਨਭੁਮਿਨਾਗਮਿਤਨਾਇਠਧਨਰੂਪਹੀਣਕਭੁਸਾਕੁ
ਨਸਿਨਾ॥ਗਜਾਸਰਾਲੀਸਿਸਟਿਕਾਹਾਰਿਨਾਮਿਮਨੁ
ਭਿਨਾ॥ਤਿਸਕੀਪੂੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥
੧॥ਸਲੋਕਾ॥ਆਨੰਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪੀਛਤਚਮਰਤ
ਖਤਾਸਨਾ॥ਰਚੀਤਿਮੁੜਿਅਗਿਆਨਅੰਧਨਾਨਕ
ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗਮਾਣਿਅ
ਮਿਠਾਲਗਵਾਸੇਹਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਾਦਿਹੁਣੀਅਸੁੰਦਰਿ

ਮਾਇਆਧੋਹੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿਲੁ ॥ ੧ ॥
ਇਆਯਾਬਿਸਰੈਰਾਜਰਸਭੇਰਾਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ
ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਪੈਪੈਧਾਇਆਪੁਰਨਭਏਨ
ਕਾਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆਕਿਆਵੇਚਾਰਾਜੀਤੁਜਾਆ
ਪਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜਲੇਕਾਬਸੀਤਿਸਵਰਗਲੇਕ
ਹਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਵਖੰਟਣਹਾਬਿਸਰੀਤਿਹਾਰਿਕੋ
ਪਾਲਹਨਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭਰਮਣਹਾ ॥ ੧ ॥ ਕ
ਉਤਕਕੇਰਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨਆਵਸੁਨਾਉਨਾਨ
ਕਕੋੜੀਨਗਕਿਬਰਾਬਰੇਉਜੜੁਸੇਈਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਹਾਭਾਇਆਨਉਦਿਆਨਨਗਰਕਾਰਿਮਾਨਿਆ ॥
ਭੂਭੁਸਮਰੀਪੋਖਿਸਚੁਕਾਰਿਜਾਨਿਆਕਾਮਕੋਪਿ

ਅਹੰਕਾਰਗਫਿਰਹਿਦੇਵਾਨਿਆਸਿਰਿਲਕਾਜਮਰੰਤੁ
ਤਾਪਛੁਤਾਨਿਆਸਿਰਿਲਕਾਜਮਰੰਤੁ
ਦਸਲੋਕਾਰਾਜਕਪਟੰਰੂਪਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲ
ਗਰਬਤਹਾਸਿਚੀਤਿਬਿਖਿਆਛਲਿਛਿਵੰਨਾਨਕਾਬਿਨੁਹ
ਰਿਸਿਰਿਨਚਾਲਤੇ॥੧॥ਪੇਖੰਦੜੇਕੀਭੁਲੁਤੰਮਾਦਿਸ
ਮੁਸੋਹਣਾਅਛੁਨਲਹਦੜੇਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਸਿਨਜੁਲ
ਈਮਾਇਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਚਲਾਦਿਆਨਾਨਚਲੇ
ਜਾਕਿਉਸਿਜੀਐ॥ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰ
ਜੀਐ॥ਹਾਰਿਬਿਸਾਰਿਐਕਿਉਤਿਪਤਾਵੇਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥
ਪ੍ਰਭੂਛਾਡਿਆਨਲਾਰੇਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ਹੋਹੁਕਿਪਾਲ
ਦਾਇਅਲਨਾਨਕਭਉਭੀਜੀਐ॥੧੦॥ਸਲੋਕਾਨਚਰਾ

ਜਸੁਖਮਿਸ਼ਾਨ ਚਰਭੇਗਵਸਮਿਸ਼ਟੰ ਨਚਮਿਸ਼ਟੰ ਸੁਖਮਾ ॥੨੩॥
 ਐਆਮਿਸ਼ਟੰ ਸਾਪਸਿਗਿਹਾਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸ਼ਟੰ ਪ੍ਰ
 ਭੁਦਗਸਨੰ ॥੧॥ ਲਗਵਾਸੇਨੇਹੁਮਨਮਝਾਹੂਰਤਿਆਧਿ
 ਪੜੇਸਚਰਥਕਿਨਾਨਕਮਿਠਵਾਸੇਪਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ
 ਬਿਨੁਕਛੂਨਲਾਗਣੀਭੁਗਤਨਕਉਮੀਠਾਯਾਨਸੁਆ
 ਦਸਾਭਿਧੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾਯਾਗਿਆਨੁਭ
 ਰਮੁਦੁਪੁਕਾਟਿਆਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾਚਰਨਕਮਲ
 ਮਨੁਬੇਧਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਾਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਮਨੁ
 ਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਾਭਿਝੂਠਾ ॥੧੧॥ ਜਲੋਕਾਤਿਅਕਤਜਲੀ
 ਨਪਜੀਵਮੀਨੰਨਹਾਤਿਆਗਿਚਾੜੀਕਮੇਘਮੰਡਲਹਾ
 ਥਾਣਬੇਧੀਚਕੁਰੰਕਨਾਦੀਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹਾ ॥

ਚਰਨਕਮਲਰਚੀਤਿਸੰਤਹਨਾਨਕਅਮਰਚਰਤੇ॥
੧॥ ਮੁਖੁਡੇਖਾਉਪਲਕਛਾਡਿਆਨਨਡੇਉਚਿਤੁ॥ ਜੀਵ
ਣਸੰਕਾਮੁਤਿਸੁਪਣੀਹਾਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ੨॥
ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਮੇਕਉਜੀਵਣੁਪਾਵੈ॥ ਬੁ
ਦਾਵਿਹੁਣਾਚਾੜਿਕੋਕਉਕਾਰਿਤਿਪਤਾਵੈ॥ ਨਾਦੁਕਰੰ
ਕਾਹਿਬਾਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਪਾਵੈ॥ ਭਵਨੁਲਿਭੀਕੁ
ਸਮਥਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਹਾਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੋਖਦਰਸੁਆਪਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਾਚਿਤ
ਵੰਤਚਰਨਕਮਲੀਸਾਸਿਸਾਸਿਆਗਾਧਨਹਾਨਹਾਬਿ
ਜਰੰਤਨਾਮੁਅਚੁਤਨਾਨਕਅਸਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ
॥੧॥ ਸੀਤਕਾਮੰਨਮਝਾਹਿਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਗਾਨਨ

ਕਾਸ਼ਵੀਨਾ ਹਿਸਦਾਖੇਖੇਦੇਸਚੁਪਣੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥੨੨੪॥
ਆਸਾਵੀਤੀਆਸਗੁਜਾਣੀਪੂਰੀਐ॥ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਕ॥
ਬਿੰਦਨਕਬਹੂਭੁਰੀਐ॥ਦੇਹਦਰਸੁਮਨਿਚਉਲਾਹਿ॥
ਜਾਹਿਵੇਸੁਰੀਐ॥ਹੋਇਪਾਵਿਤੁਸਰੀਰਚਰਨਾਪੂਰੀ॥
ਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹਜੂਰੀਐ॥੧੩॥ਸੋਲ੍ਹੇ॥
ਕਾਸ਼ਵਨਾਰਚਰੀਤਿਨਾਮੰਸਵਣੰਸੁਨਤਜਬਦਅੰਮਿ॥
ਤਹਾਨਾਨਕਾਤਿਨਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀਜਿਨਾਧਿਆਨੁਪ॥
ਰਬ੍ਰਹਮਣਹਾ॥੧॥ਹਭਕੂੜਾਵੇਕੰਮਾਇਕਸੁਜਾਣੀਬਾ॥
ਹਰੇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਪੰਨੁਜਿਨਾਪਿਰਹੜੀਸਚਾਸਿਉ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਜਿਸੁਨਤੇਹਾਰਿਕ॥
ਬਾ॥ਪੂਰੇਤੇਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਾਹਿਪੁਰਮਥਾਹਾਰਿ॥

ਜਗਲਿਖਾਹਿਬੇਅੰਤਸੋਹਾਹਿਸੋਹਥਾਹਰਨਪੁਨੀਤ
ਪਾਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪਥਾਸੀਤਾਸੀਗਿਉਪ੍ਰਭਸਰਗ
ਲਾਦੁਖੁਲਥਾ॥੧੪॥ਜਲਕਾਭਾਵਿਉਦੇਤਕਰਣੀ
ਹਾਰਿਰਮਣੀਜੋਗਪੁਰਨਹਾਰਗੋਪਾਲਦਰਸਭੇਟੀਸ
ਫਲਨਾਨਕਸੋਮਹੂਰਤਹਾਰੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸਖ
ਮਿਤੀਹੂਬਾਹਰੇਨਾਨਕਸਾਵੇਲੜੀਪਰਕਾਣਾਜਤੁ
ਮਿਲਿਦੜੇਮਾਪਿਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕ
ਉਣਹੋਜਿਤੁਪ੍ਰਭਕਉਪਾਣੀਸੋਮੁਰਤੁਭਲਾਸੀਜੋਗੁ
ਹੋਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਣੀਆਠਪਹਰਹਾਰਿਧਿਆਇ
ਕੈਮਨੀਏਫਪੁਜਾਣੀ॥੬॥ਭੈਭਾਰਿਸਤਸੀਭਹੋਇਨੀ
ਵਿਲਾਗਪਾਣੀਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਪੋਨਾ

ਨਕਬਾਲਿ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਲੇਕਾ ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤੋਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ੨੨੫ ॥
 ਸਰਬਦੋਖਾਨਿਵਾਰਣਹਾਸਰਣਿ ਸੁਰਭਗਵਾਨ ਜਪਤਿ
 ਨਾਨਕਹਾਰਿਹਾਰਿਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਛਬਿਓਹੁ ਭੁਆਪੁਲਗਵੇਰ ॥
 ਰਣਾਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੇਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ ਖੰਦਿਅ ॥
 ਰਾਖਿਓੜੀ ॥ ਮੇਲਿਲੇਹੁਦਾਇਆਲਫਾਹਿਪਏਦੁਆ ॥
 ਰਿਅਾਵਾਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਾਇਆਲਭੁਮਤਬਹੁ
 ਹਾਰਿਅਾਭੁਗਾਤਿਵਛਲੁਤੇਗਾਬਿਰਦੁਹਾਰਿਪਾਤਿਤ
 ਓਧਾਰਿਅਾਤੁਝਾਬਿਨੁ ਨਾਹੀਕੋਇਬਿਨਉਮੋਹਿਸਾਰਿ
 ਅਾ ॥ ਕਰੁਗਾਹਿਲੇਹੁਦਾਇਆਲਸਾਗਰਸੀਸਾਰਿਅਾ
 ੧੬ ॥ ਸੋਲੇਕਾ ਸੰਤਉਪਾਰਣਦਾਇਆਲੁਆਸਰੀਗੋਪ ॥
 ਲਕੀਰਤਨਹਾਨਿਰਮਲੀਸੰਤਸੰਗੇਣਓਟਨਾਨਕਪਰ

ਮੇਸੁਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਸਰਦਰੁ ॥ ਲਨਾ ਮਿਟਹ
ਪਾਮਾਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾਜਪੀਦੜੇਹਾਰਿਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਚਰਨਕ ਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸ ਘਾਲਜਨਾਸੁ
ਇਪਰਤਾਪੁਗਵਿੰਦਾਨਿਰਭਉਭਏ ਮਨਾਤੋਟਿਨਾਵੈ
ਮੁਲਿਸੀਚਿਅਨਾਮੁਧਨਾਸੀਤਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਪਾਣੀਐ
ਵਡੇਪੁੰਨਾਮਾਠਪਹਰਹਾਰਿਧਿਆਇਹਾਰਿਜਸੁਨਤਸੁ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਾਦਾਇਆਕਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਚਰ
ਣੰਨਾਮਕੀਰਤਨਹਾਦਾਇਆਲਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹ
ਨਾਨਕਾਲਿਪਤਨਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਾਹਿਬਲੰਦਕੀਬੁਝਿ
ਗਈਰਖੰਦੜੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਜਾਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ
ਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਪ੍ਰਭਭਏਦ

ਇਆਲਨ। ॥ ५॥ ਪੇਮਾਇਆ ਕੋਟਿ ਅਪਾਰਾਏ ਨਾਸ ॥ ੨੨੬ ॥
ਹਰਿ ਇਕਾਧਿਆਇਆ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਪੂ
ਰੀਨਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੀਤੋ ਖਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਆ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੀ ਬਿਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥
ਸਲੋਕਾ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲ ਗੁਰਗੁਰ ਪੂਰਨਾਰਾ
ਇਨ੍ਹਾ ਗਾਰਦਾਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ
ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ
ਰਿਬੋਹਿ ਬੈਤਾਰਿ ਅਮਾਨਾਨਕ ਪੂਰਕਰੀ ਮਸਤਿ ਗੁਰਚ
ਰਣੀਲਾਗਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵਾ ਜਿ
ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ਗੁਰਕੀ ਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗ
ਣਿ ਸਾਭਿਛੁ ਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨਿਚਹੁ ਉਚਥਪੇ

ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀਨੇ ॥ ੫੮ ॥ ਦਸੋ ॥ ਗੁਣ
 ਗਾਏਬੇਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੇ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਿਸਟੀ
 ਤਏਕੋਜੁਨੀਅੰਤਏਕੋਵਰਤੰਤਏਕੋਨਰਹਰਹਾਨਾ ॥ ਮੁਦਨੁਜਾ
 ਚੰਤਿਨਾਨਕਦਾਇਆਲਪੁਰਖਾਕੁਪਾਕਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਿਕੁਜੇਵੀ ॥ ਹਿਕੁਜੀ
 ਮਲਾਹਾਰੀਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁਵਖਰੁਪਨੁਸਿਚਿਆਨਾਨ
 ਕਸਚੀਰਾਸਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਦਾਇਆਲਬੇਅੰਤਪੁਰਨਾਇਕੁਏਹਾ
 ਸਭਾਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜਾਕਹਾਕੇਹਾ ॥ ਆਪਿਕਰਪੁਪ੍ਰਭਦਾ
 ਨੁਆਪੇਆਪਿਲੇਹਾ ॥ ਆਵਦੁਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭਨਿਹਚਲੁਤੁ
 ਪੁਥੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕਮੰਗੋਦਾਨੁਕਾਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਹਾ ॥ ੨੦ ॥ ੧ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਿਆਇਕੋਹੋਹੁਹਾਰਿਅਭਾਣੀ ॥ ਕਰਮਿਲਿਖੰ
 ਤੋਪਾਣੀਅੰਏਹਤਿਸੁਹਾਣੀ ॥ ਵਣਵਿਣਵਿਭਵਣੁਮਊਲਿਆਅੰਮਿਤਫਲੁਪਾਣੀ ॥
 ਮਿਲਿਸਾਪੁਸੁਪੁਊਪਜੈਲਈਸਭਛਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿਬਹਾੜੀ ॥

ਨਧਾਈ॥ ੧॥ ਪੰਜੇਬਦੇ ਬਲੀਕਾਰਿਸਚਾਢੇਅਯਾਪਣੇਚਰਣਪਾਇਅਨ ੨੨੭
ਵਿਚਿਦਲੁਖਦੇਅਯਾਗਸੇਗਸਾਉਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੇਆਗਦਿਨੁਰੈਣਨਾ
ਮੁਧਿਆਇ॥ ੨॥ ਭਾਇਨਮੇਆਗਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਨਕਾਸੇਈਫਿਰਿਹੋਆ॥ ੨॥
ਕਿਥਪੁਉਪਜੈਕਹਰਪੇਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ ਜੀਅਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕ ਉਦਕੀਮ
ਇ॥ ਵੈ॥ ਕਪਨੀਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿਤਸੇਭਗਤਸੁਹਾਵੈ॥ ਅਗਮਅਭੋਚਰ
ਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰੁਲਵੈਨਲਵੈ॥ ਸਚਪੁਰੈਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਨਨਕਸੁਣਵੈ॥

੩॥ ੧॥

M - 3364